XXXVI. ÉVFOLYAM 51–52. SZÁM

1980. DECEMBER 18.

Ludas Matyi

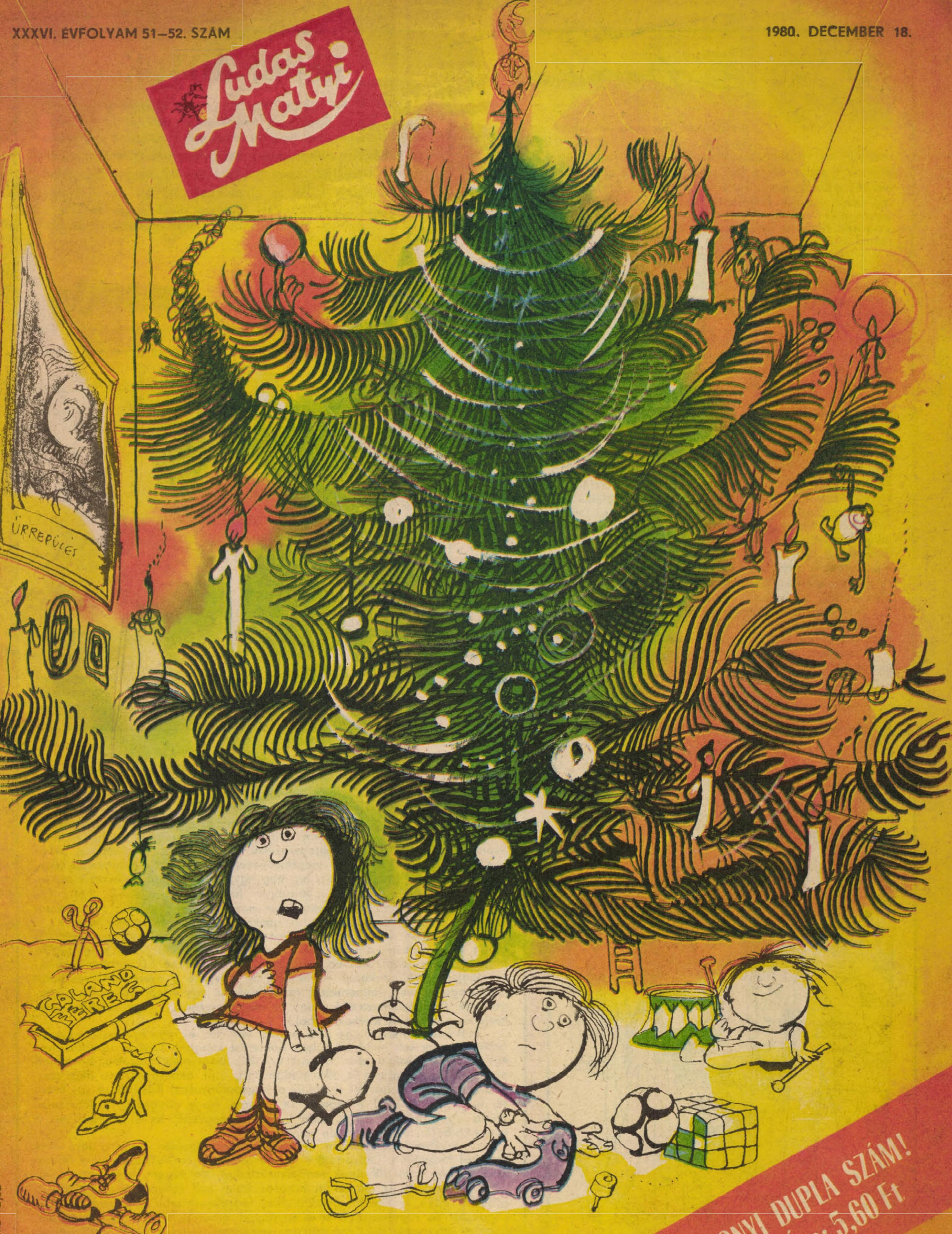

Sajdik Ferenc rajza

– A nagyi angyalkát mond, a mama télapót, a papa, hogy ő vette, pedig a parkból lopták!

KARÁCSONYI DUPLA SZÁM!
32 oldal Ára: 5,60 Ft

Áramlás

Januárban, ha még tetszenek emlékezni rá, megnépszámláltak bennünket, beáradt egy hatalmas adattenger a Statisztikai Hivatalba, a számok tudósai azóta is boldogan búvárkodnak benne, s ha értékes gyöngyszemre bukkonnak, büszkén mutatják fel. Nemrég például egyik főstatisztikusunk azon ujjongott, hogy megindult nálunk is a dezurbanizációs folyamat. Ezt abból vélte kiolvasni, hogy tíz év alatt csak 60 ezerrel nőtt Budapest lélekszáma.

A dezurbanizáció azt jelenti, hogy most már nem a városokba áramlanak befelé a népek, hanem fordítva, ki a városból, a falukba. Egy ilyen folyamat nálunk nagyon meglepő. Én eddig ugyanis úgy tudtam, hogy a villanyszámla is azért magasabb falun, mint Pesten, mert nálunk a villanyáram sem akar vidékre menni...

De ha valóban van ilyen folyamat, az jó, az nagyon jó, mert az Egyesült Államokban, meg Nyugat-Európában itt-ott már tíz éve észlelik ezt a jelenséget, s így hát – ebben legalább is – mi is lépést tartunk a fejlett országokkal. Gondoltam, hogy ezt a jó hírt sürgősen közölnöm kell Pest környékén lakó rokonaimmal. Legegyszerűbb lett volna telefonon felhívni őket, de kinek van egy magyar faluban telefonja? A tanácsnak, a takaréknak, a tűzoltóknak, a körzeti orvosnak, meg a lódoktornak. De ha volna is, mit érnénk vele, négy óra elmúlt, ilyenkor már alszik a posta, szunnyadnak a szolgáltatások. Autóba ültem hát, úgy vittem a jó hírt. A kocsit a kövesúton kellett hagyni, s gyalog vágni neki a mellékutcáknak. Mert ősszel-tavasszal, ha felindulnak a testvéri traktorok, úgy összekaszabolják az utat, mint a részeg böllér a disznót. A gyerekek, akik itt bandukolnak mindennap az általánosba, nem énekelhetik majd, hogy „Pesten jártam iskolába, hukk – térdig jártam a rózsába, hukk." Ennek a dezurbanizációs változata valahogy így hangzik: „Falun jártunk iskolába – Negyvenhárman egy osztályba." Hukk.

Ám abba is hagyom, mert a végén még elveszem a kedvét a városi olvasóknak a falura áramlástól. Én nem vagyok ellensége a dezurbanizációnak, én mosom kezeimet...

Lavórban, egyelőre, mivel a vezetékes víz még nem elég gyorsan dezurbanizálódik.

Radványi Barna

BÉRBE ADTUK

a Ludas Matyi néhány oldalát, lapunk rajzolóművészeinek. Ha az állam megteheti, hogy kisebb üzleteit bérbe adja, miért ne tehetnénk meg mi is ugyanezt újságunk egy részével? A bérlet csak a karácsonyi számunkra érvényes, ennek ellenére reméljük, hogy a vállalkozásból haszna lesz mind rajzolóinknak, mind az olvasóknak. Jól jár, ha elolvassa bérbe adott hasábjainkat! Mindent megkap egy helyen, a Ludas Matyiban. Minden oldalon szinte minden! Kívánunk Önöknek jó szórakozást!

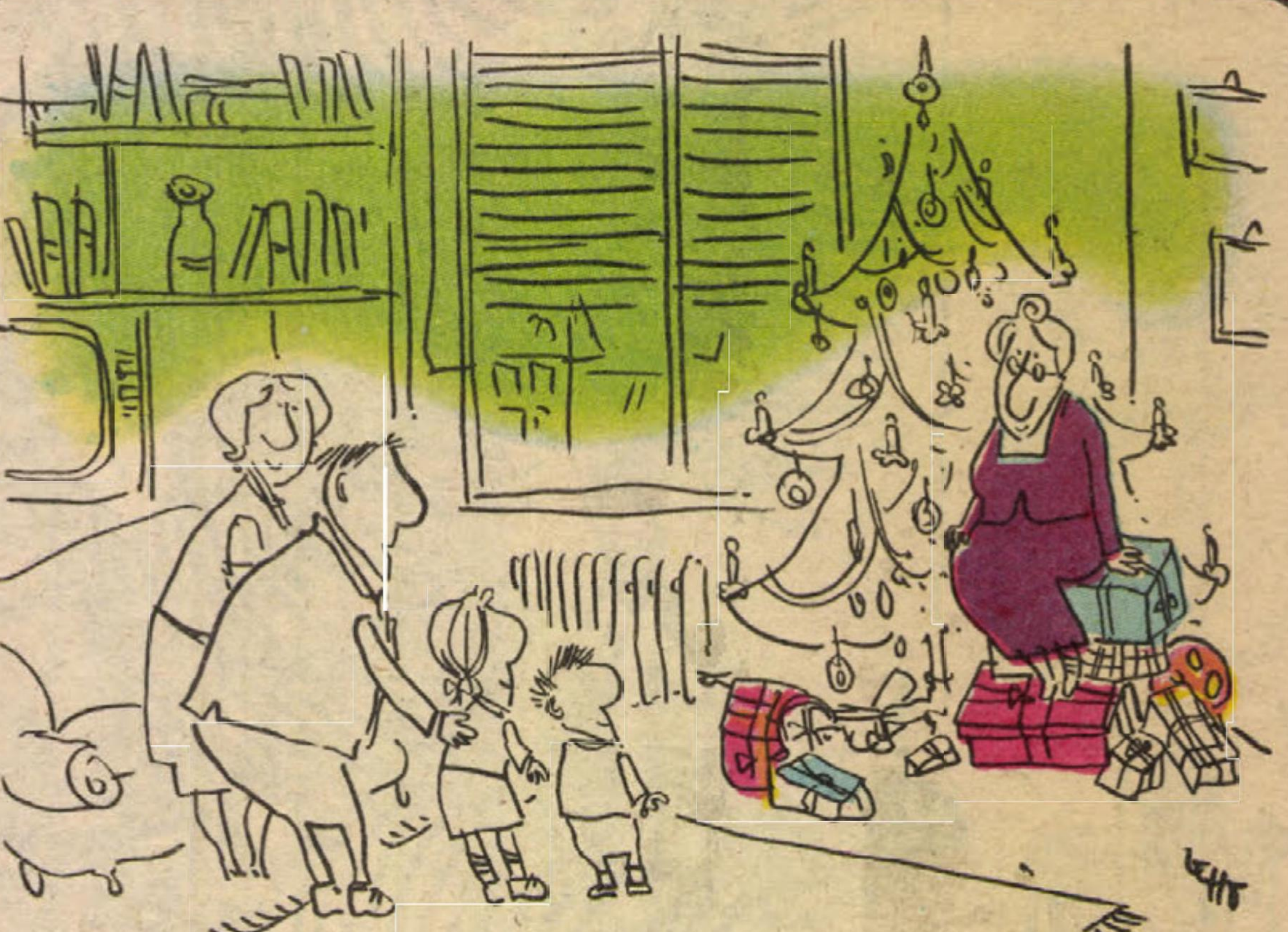

– És az igazi meglepetés: elhoztuk ma estére a nagymamát!

LAKÓTELEPI ANGYAL

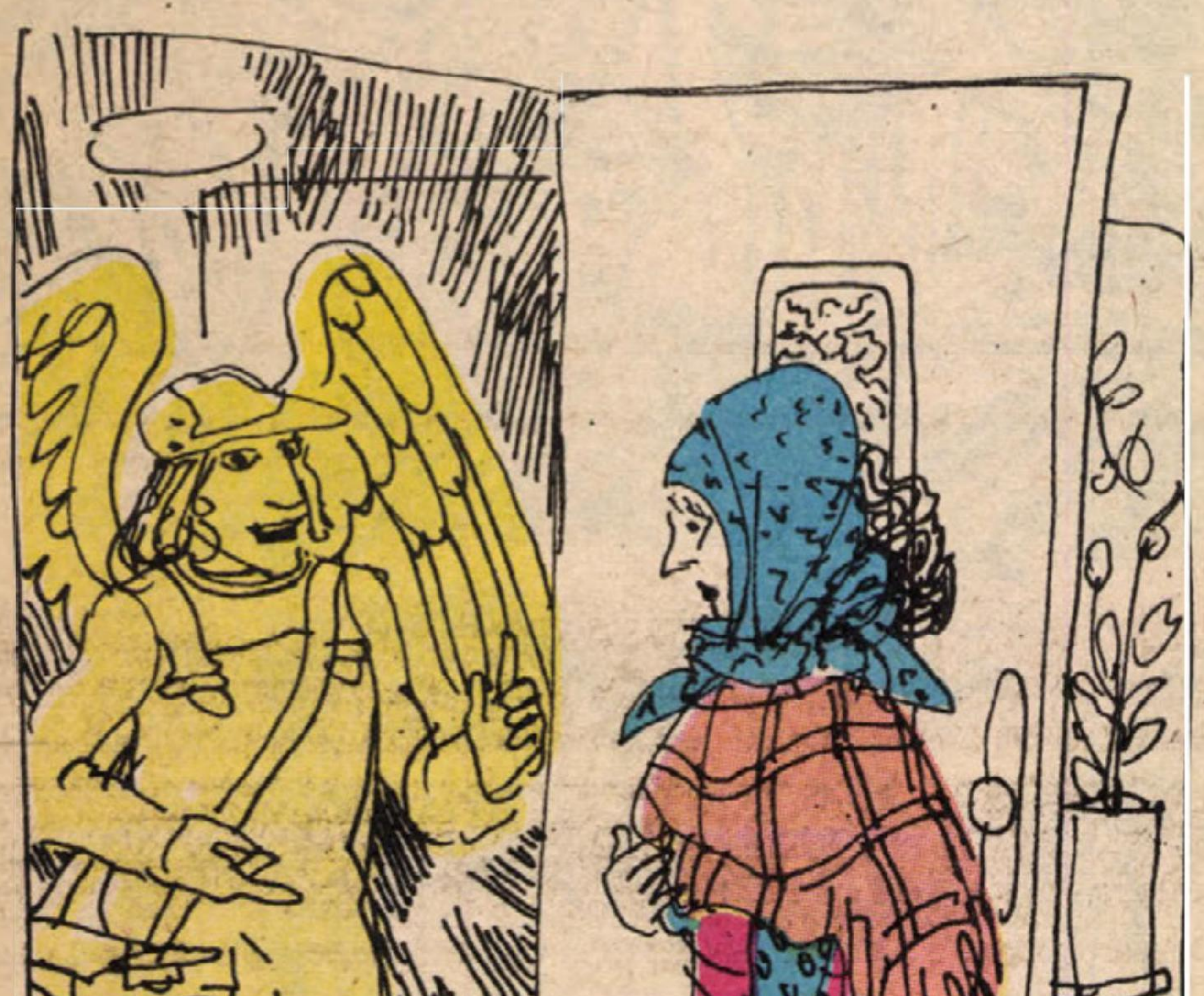

nyilászáró szerkezeteket jöttem megjavítani...

Ha még egyszer azt üzeni...

„Az elárusító valóban helytelenül viselkedett, amikor Önt nem volt hajlandó kiszolgálni, mert elvonult tízóraizni és még durva megjegyzéseket is tett Önre, mert éppen akkor kívánt vásárolni. A magáról megfeledkezett dolgozót figyelmeztettük, egyben felhívtuk a figyelmét, hogy ha még egyszer ilyen panasz érkezik rá, fegyelmit indítunk ellene"... „Sajnáljuk, hogy annak ellenére, hogy Ön megkötötte az átalánydíjas szerződést mosógépére, a szerelő 500 forintot kért egy üstszájgumi cseréjéért és amikor Ön ezt nem akarta kifizetni, a szerelő elrohant, kijelentve, hogy ezt a helyet is megjegyzi magának. A gumit természetesen díjmentesen kicseréljük, a szerelőt pedig megintettük, hogy a legközelebbi esetben szigorúan eljárunk ellene." (Panaszos levelekre megjelent válaszokból.) – „Miután az igazgató a nyereséges vállalatot veszteségessé tette, felmentettük és áthelyeztük egy kisebb vállalathoz igazgatónak. De figyelmeztettük, hogy ha még egyszer..." (Egy szűkkörű értekezleten elhangzott tájékoztatóból.)

Előfordul persze, hogy első esetről van szó és egy esetleges egyszeri botlásért nem kell mindjárt súlyos büntetést kiszabni. Olykor azonban még egy tucatnyi alkalom után is „azt üzenik", arról nem is szólva, hogy van eset, ami egymagában is alkalmatlanságra utal, akár beosztott, akár igazgató az illető. De hát mi tiszteljük a hagyományokat: Kossuth se azt üzente, hogy fogyni kezd a regimentje, hanem, hogy elfogyott; a nótaszerző mégis úgy gondolta, hogy hadd üzenje mégegyszer. És ez a nóta ma is körbe-körbejár, szinte minden szinten.

...Ezekben a napokban ül össze az országgyűlés, hogy a jövő évek terveiről tárgyaljon. Lapzártáig – természetesen – a beszédek és a felszólalások még nem állhatnak rendelkezésünkre, de sejtem, hogy az is elhangzik majd, hogy mindenütt hatásosabban kell fellépni a lazaságok, a pazarlás ellen, a kitűzött célokat csak fegyelmezettebb munkával, gazdaságosabb és rugalmasabb tevékenységgel érhetjük el. És onnan sejtem, hogy ez elhangzik, mert ilyesmit már korábban is üzentek. De ettől vagyok igazán derűlátó: mert ugye csak arra vártunk, hogy még egyszer azt üzenjék?

Földi Iván

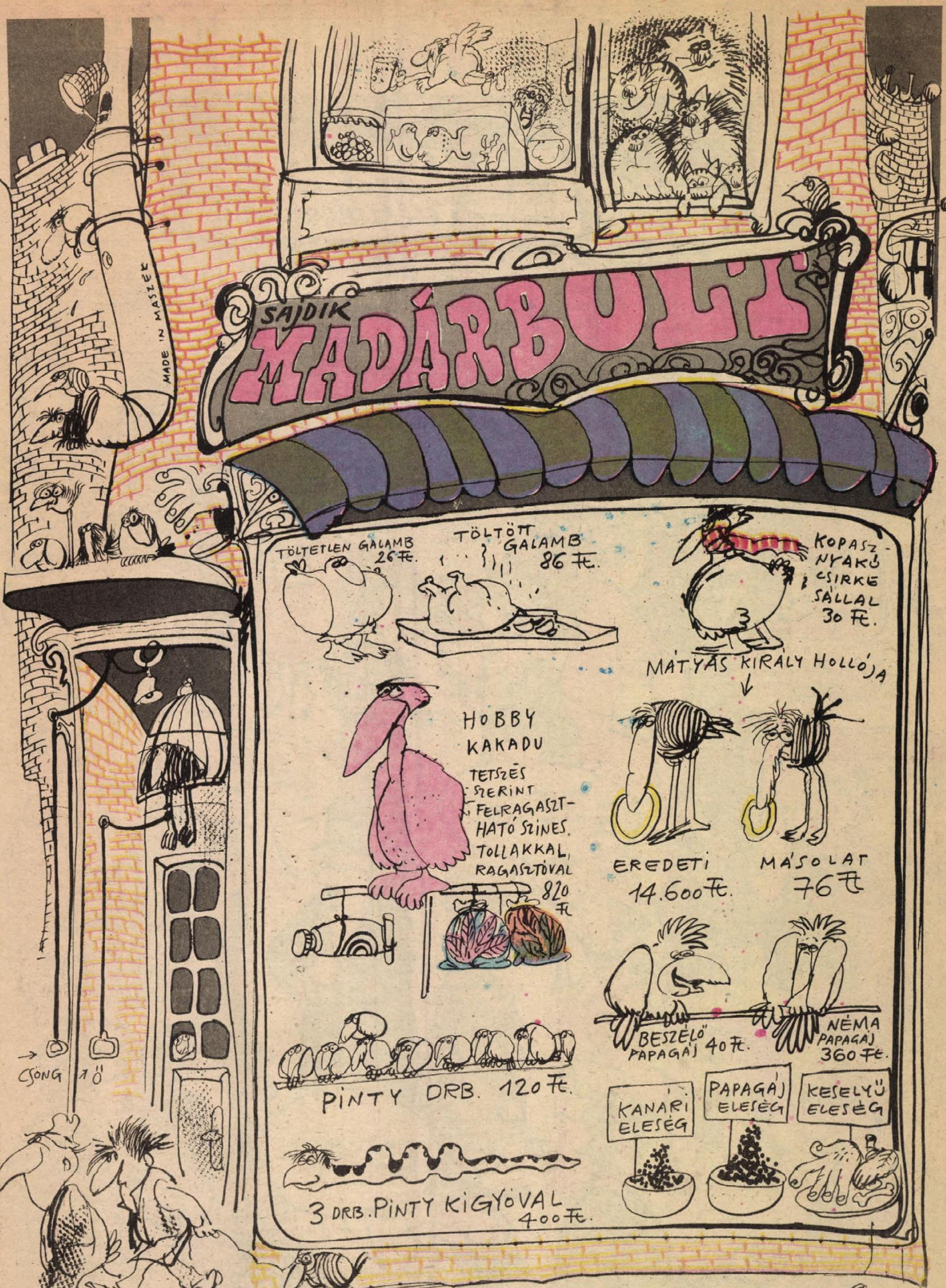
MADE IN MASZEK
SAJDIK
MADÁRBOLT
TÖLTETLEN GALAMB 26 Ft.
TÖLTÖTT GALAMB 86 Ft.
KOPASZNYAKÚ CSIRKE SÁLLAL 30 Ft.
MÁTYÁS KIRÁLY HOLLÓJA
HOBBY KAKADU
TETSZÉS SZERINT FELRAGASZTHATÓ SZINES. TOLLAKKAL, RAGASZTÓVAL 820 Ft
EREDETI 14.600 Ft.
MÁSOLAT 76 Ft
BESZÉLŐ PAPAGÁJ 40 Ft.
NÉMA PAPAGÁJ 360 Ft.
PINTY DRB. 120 Ft.
KANARI ELESÉG
PAPAGÁJ ELESÉG
KESELYŰ ELESÉG
3 DRB. PINTY KIGYÓVAL 400 Ft.
CSÖNG
Ö

VILMA NÉNÉM TRAFIKJA

Csendestárs:
BRENNER GYÖRGY

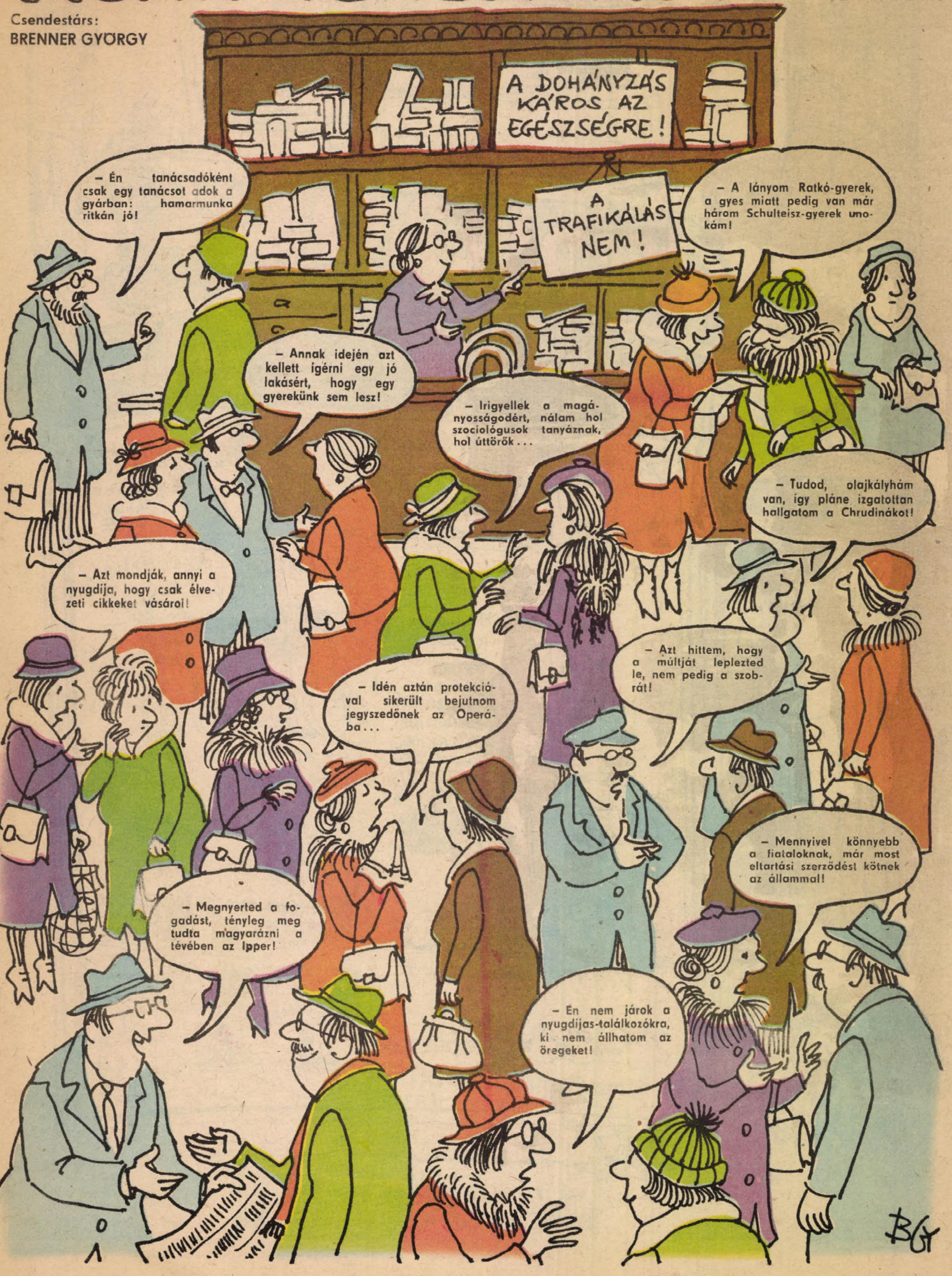
A DOHÁNYZÁS KÁROS AZ EGÉSZSÉGRE!
A TRAFIKÁLÁS NEM!
– Én tanácsadóként csak egy tanácsot adok a gyárban: hamarmunka ritkán jó!
– A lányom Ratkó-gyerek, a gyes miatt pedig van már három Schulteisz-gyerek unokám!
– Annak idején azt kellett ígérni egy jó lakásért, hogy egy gyerekünk sem lesz!
– Irigyellek a magányosságodért, nálam hol szociológusok tanyáznak, hol úttörők . . .
– Tudod, olajkályhám van, így pláne izgatottan hallgatom a Chrudinákot!
– Azt mondják, annyi a nyugdíja, hogy csak élvezeti cikkeket vásárol!
– Azt hittem, hogy a múltját leplezted le, nem pedig a szobrát!
– Idén aztán protekcióval sikerült bejutnom jegyszedőnek az Operába . . .
– Mennyivel könnyebb a fiataloknak, már most eltartási szerződést kötnek az állammal!
– Megnyerted a fogadást, tényleg meg tudta magyarázni a tévében az Ipper!
– Én nem járok a nyugdijas-találkozókra, ki nem állhatom az öregeket!
BGy

MIKES GYÖRGY:

GOETHE WEIMARBAN

Az agg mestert 1830-ban kereste fel Thomas von Ungburg irodalomtörténész Weimarban. Megilletődötten lépte át a ház kapuját, amin nem is csodálkozom, mert a lexikonban olvastam, hogy az 1749-ben született költő nemcsak költő volt, hanem természettudós, filozófus és államférfi is. 1765 és 1768 között jogi tanulmányokat végzett, majd ... Tovább nem mondom, tessék utánanézni a lexikonban.

Thomas von Ungburgról csak annyit kell tudni, hogy kora egyik legműveltebb férfia volt: mindenhez értett, mindenkit lenyűgözött órási tudásával.

Johann Wolfgang Goethe szívélyesen fogadta. A fehér hajú költő egy hintalovon ült és közben szappanbuborékokat eregetett a levegőbe. Thomas von Ungburg nem lepődött meg, a szeme se rebbent, mert — mint mondottam — mindenhez értett és mindent meg tudott magyarázni, de a hintalovat és a szappanbuborékokat még ő sem értette.

Goethe segített neki:

— Az összefüggés egyszerű. A hintaló és a buborék tulajdonképpen egy nacionalista ősmítosz racionális képlete, borsos tokánnyal és arisztotelészi logikával.

Az irodalomtörténésznek felderült az arca. Most már mindent értett. Megtörülte a szemüvegét, majd feltette a következő kérdést:

— Hogyan írta a Faustot?

Mielőtt választ kaphatott volna, átment a szobán egy meztelen nő.

— Ez ki volt? — kérdezte izgatottan Thomas von Ungburg.

— Fogalmam sincs.

— És miért ment át a szobán meztelenül?

— Mit tudom én — felelte egykedvűen Johann Wolfgang Goethe. — Időnként megjelenik, de hogy miért, azt nem tudom. Egyszer majd megkérdezem tőle ... Tehát ön az iránt érdeklődik, hogyan írtam még a Faustot. Nos, a Faustot közösen írtuk. Egy kis kollektíva. Mindenki beleadta az ötleteit. Frau Gnädigének jutott például eszébe az, hogy Faust II. tulajdonképpen Faust I. kislánya, akit Werther szült világfájdalmasan, közvetlenül az öngyilkossága előtt.

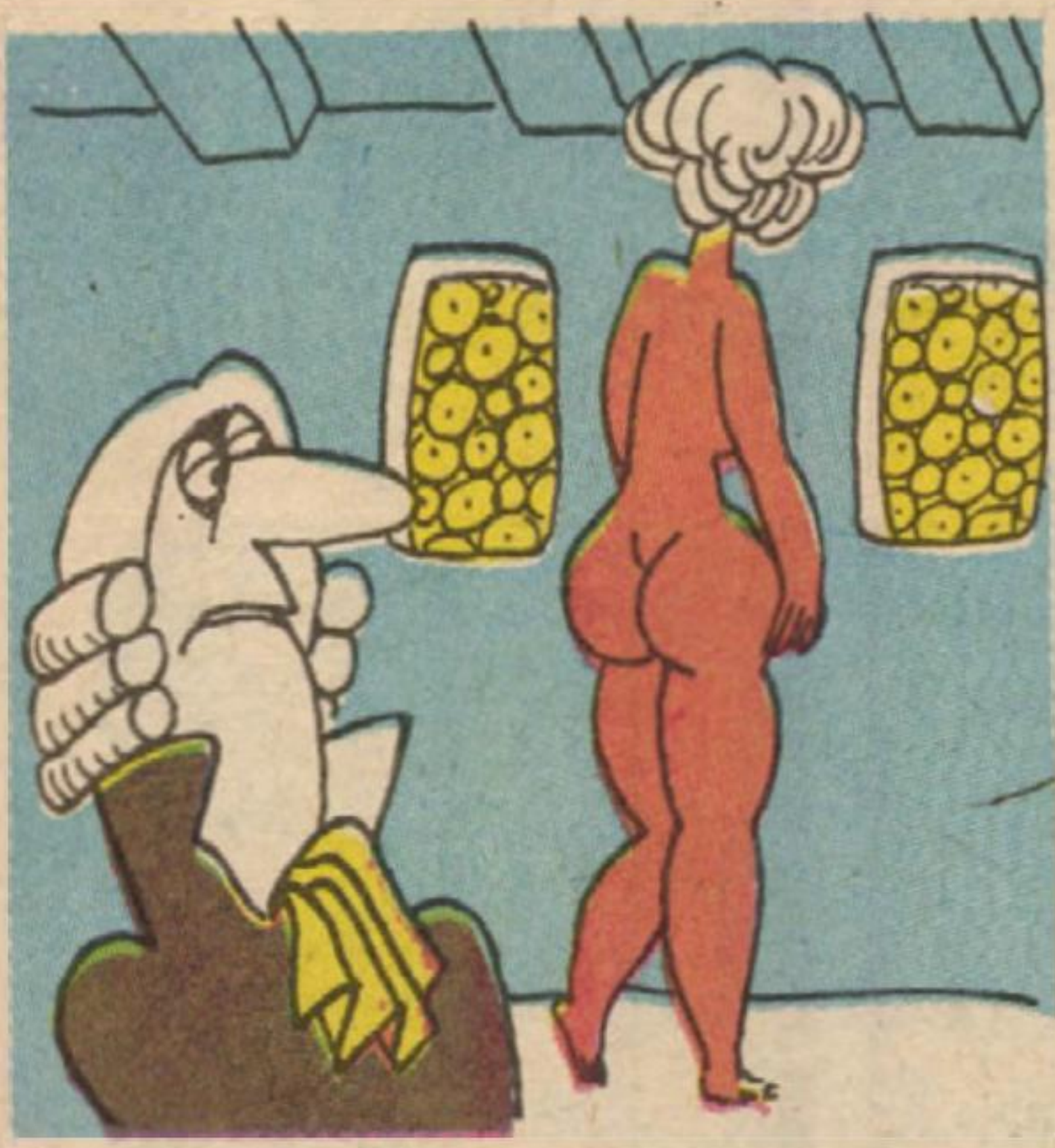

— Értem — mondta Thomas. — Ezek szerint ön azt akarta elmondani, hogy ...

— Na, mit akartam elmondani?

— Azt, hogy ...

— Helyes. Azt, hogy ... Mert mindennek ez a lényege: azt, de hogy.

— És ebben a munkában mindenki segített?

— Mindenki. Munka közben alakultak ki a dolgok, születtek az ötletek. Valakinek például eszébe jutott, hogy az egész Faustot írjam meg németül.

— Eredetileg hogyan akarta megírni?

— Ukránul, de sajnos, nem tudok ukránul. Ezért örültem annak az ötletnek, hogy németül írjam meg a Faustot, amely wurde zum Sinnbild des schöpferischen Menschen.

— Vagyis — fordította kapásból Thomas von Ungburg —, a teremtő emberek példaképe lett.

— Ja — bólintott az aggastyán és csöngetett az inasnak, hogy hozzon be egy labdát, szeletelve. — Evett már labdát? — kérdezte Goethe az irodalomtörténésztől.

— Még nem.

— Meglátja, ízleni fog. Ez a labda-evészet is benne van a Faustban, illetve benne lesz, ha a weimari fejedelem engedélyezni fogja.

A meztelen nő újra feltűnt a szobában.

— Hova, hova, szép kisasszony? — kérdezte Ungburg, mire a pucér szépség rázendített arra, hogy jön a lux, jön a lux, jön a luxusvonat, fogd a cso, fogd a cso, fogd a csomagomat ...

— Látja — szólalt meg Goethe elégedetten —, így szeretek dolgozni. Mindenki segít. És én imádom az irodalmi, filozofikus, történelmi blődlit. A Faustot megírni egy embernek persze lehetetlen. Ezt kizárólag csapatmunkával lehet megoldani. A Faustot alakító színész például azt javasolta, hogy Margit legyen Csicsóné három lánya. Eckermann barátomnak, aki mindent feljegyez, amit én mondok, az az ötlete támadt, hogy Mefisztó mondjon jó zsidó vicceket, természetesen átdolgozva ... Kohn helyett azt mondjuk majd: Walter von der Vogelweide ...

— Walter von der Vogelweide, híres költő — szólt közbe a nagytudású Thomas von Ungburg. — Született Ausztriában (?) 1170-ben, meghalt Würzburgban. (?)

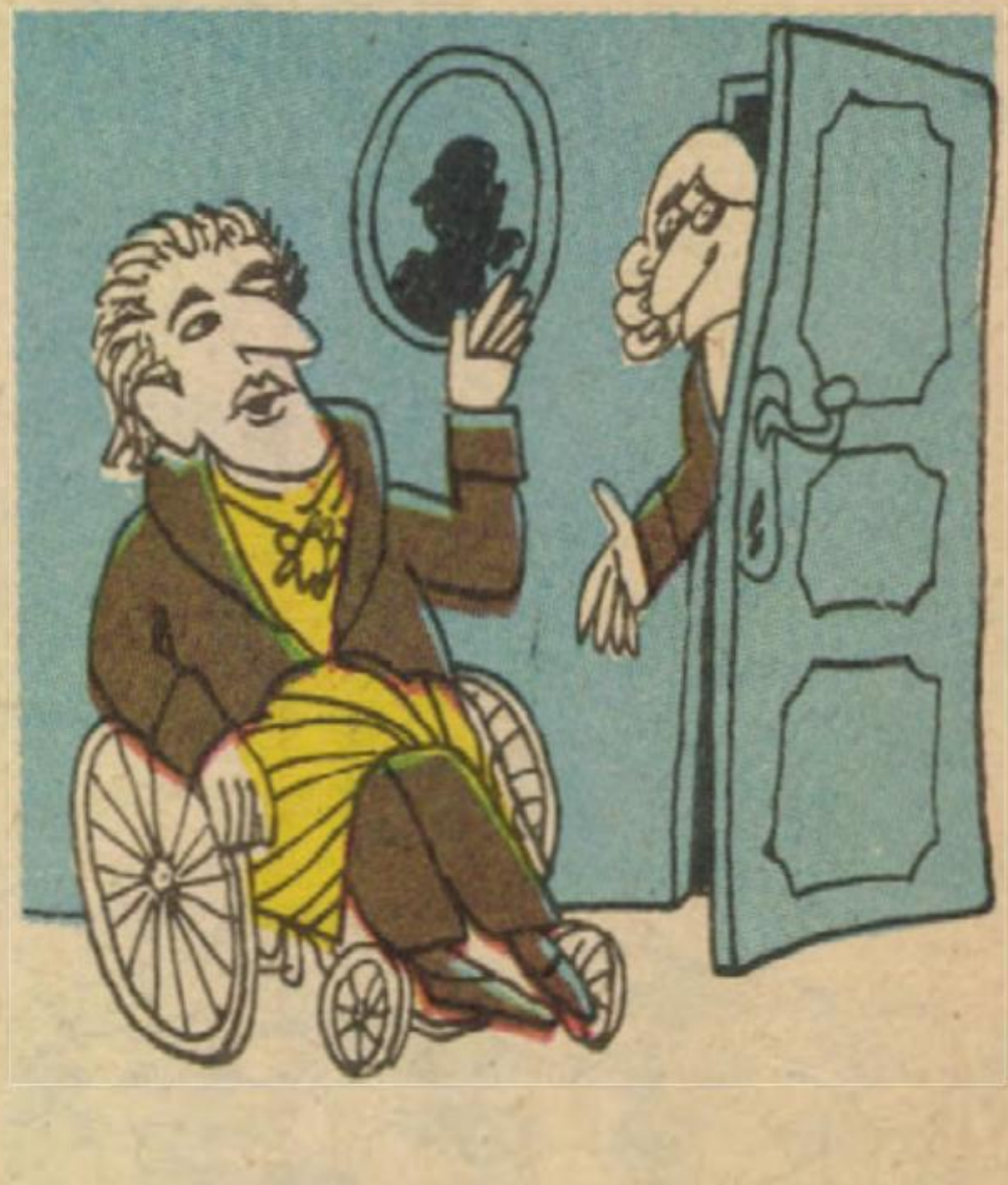

— Stimmel — mondta Johann Wolfgang Goethe. — Apropó, mit is akartam mondani?

— Azt akarta nekem mondani, hogy auf Wiedersehen!

— Úgy van. Látom, maga megért engem. Köszönöm. Auf Wiedersehen.

— Vagyis magyarul: a viszontlátásra! — mondta az irodalomtörténész és meghajtván magát, eltávozott a weimari házból. Goethe — tolószékben — kikísérte a vendéget a kapuig, miközben azt énekelte: „König utca százegy alatt lakik az a zuckerfalat ...”

SOMOGYI PÁL:

MÍVEL JÁTSSZUNK?

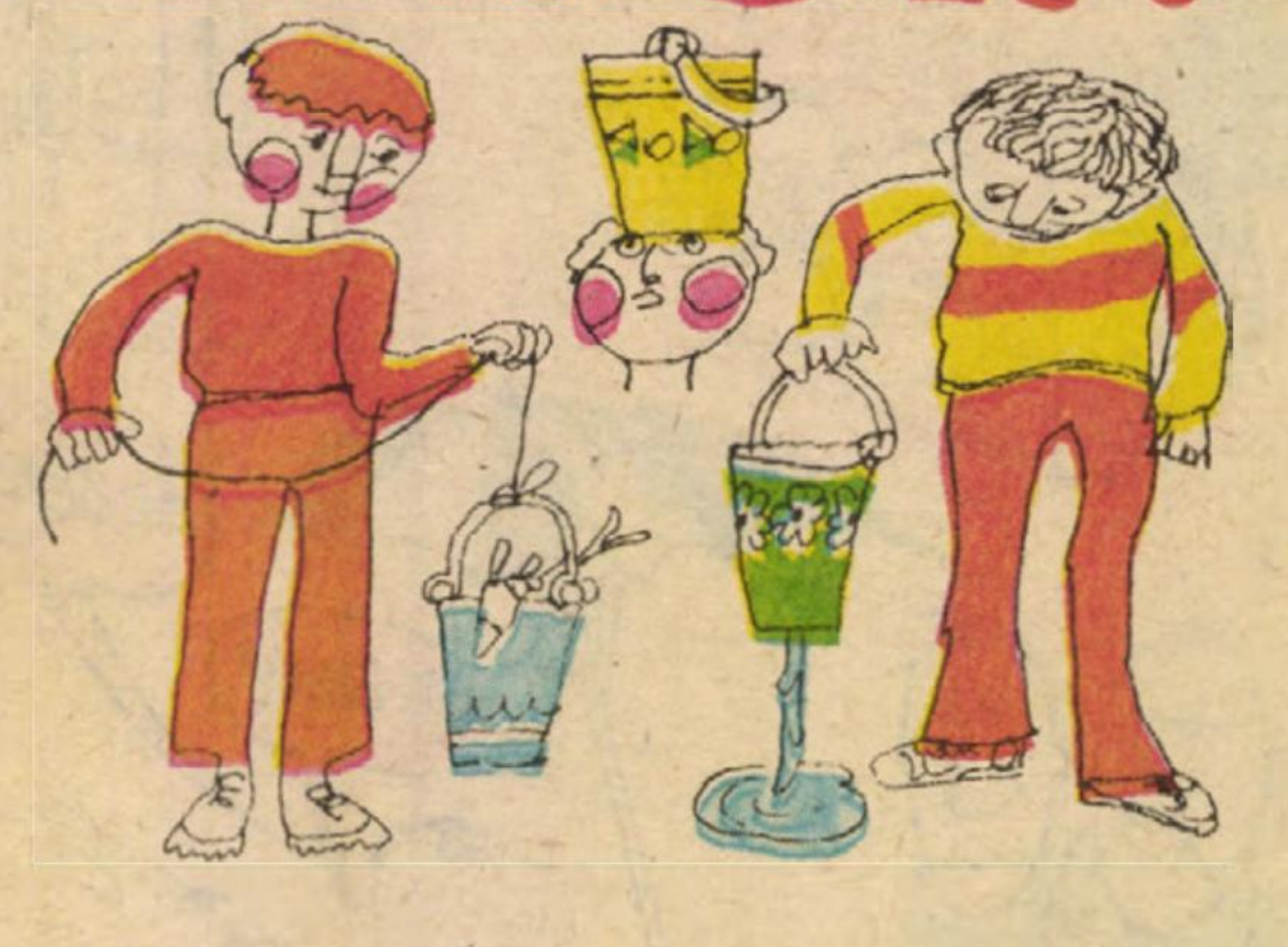

Neves kollégám e lap hasábjain adta közzé a minapon, hogy karácsony előtt nem lehet gyermekjátékot vásárolni, kifogynak a készletek, üresek a polcok. Ezért pedig néhány, házilag elkészíthető játék ötletével sietett a kedves olvasó segítségére. Kollégám megfigyelését magam is megtámogathatom azzal, hogy az elmúlt napokban felkerestem egy játékáruházat, melyben mindössze néhány homokozó veder volt kapható, és két műanyagbaba közül lehetett választani, amelyek teljesen egyformák voltak.

Ehhez még hozzá lehet tenni, hogy a játékáru-választék nemcsak ilyenkor, karácsony előtt éri el a mélypontot. A választék karácsony után, a következő karácsonyig sem mondható bőségesnek, a gyermekpszichológusok bizonyára ezért is tartják a legbecsesebbnek a *fantázia-játékokat*, mert azok a gyermek képzeletében találhatók, és nem a játékboltok polcain.

Kollégám játék-tanácsadó példái mellett én egy másik javaslattal sietek a játékigény kielégítésére. A boltokban kapható legszerényebb áruválaszték is alkalmas arra, hogy abból sokoldalú, fantázia-játék születhessék. Vegyük a legegyszerűbb példát, az előbb említett homokozóvedret. Mi mindent lehet játszani egy vederrel?

HÓEMBER-ÉPÍTŐ: A gyermek a frissen esett hóból hóembert épít, majd a vedret — szájával lefelé — a kupac fejére borítja és kész a hóember.

FEJREVEDER: A hóemberrel ellentétben, a vedret nem fordítjuk fel, hanem egy almát helyezünk bele, majd a gyermek a fejére helyezett vederrel egyensúlyoz és azt fantáziálja, hogy a cirkuszban lép fel, mint világhírű egyensúlyozó akrobata.

ŰRHAJÓ: A gyermek a vedret űrhajónak képzeli. (Hogy miért, azt a gyermek fantáziájára bízzuk).

NE RÚGD FEL A VEDRET! Vidám ügyességi játék, többen is részt vehetnek benne. Féllábon állva, a vedret át kell ugrani, aki feldönti, kiesett.

CSEBERBŐL VEDERBE: Bármit kinevezhetünk csebernek, lábast, cipősdobozt, csöbröt. Telerakjuk mindenféle kacattal. A vedret elhelyezzük három lépésre a csebertől. Feladat: a kacatokat át kell dobni a cseberből a vederbe. Aki többet dob bele, nyert.

TÁMADÁS EGY IDEGEN BOLYGÓRÓL: Azt játsszuk, hogy a vederben csillagközi lények érkeztek az ebédlőasztalra és nem mernek kijönni a vederből. A játékosoknak jelbeszéddel, mutogatással kell megmagyarázniuk, hogy jóbarátok, bátran előjöhetnek. Aki a legügyesebben mutogat, az megkapja az idegenektől a vedret.

HÁZITELEFON: A veder fülére cukorspárgát kötünk és az ablakból lelógatjuk a földszintre. Ott a társunk egy cédulát helyez bele, amelyre ráírt valamit. A vedret ekkor felhúzzuk és megkapjuk az üzenetet.

BETLEHEMES JÁTÉK: Az egyik játékos kifordított bundában lefekszik a földre, a másik egy főzőkanállal püföli. Majd a vederbe pénzt helyezve, csörgetve körbe mennek és a felnőtteknek be kell dobni egy forintot a vederbe.

A KIS FIZIKUS: oktató-kísérletező játék. A veder aljába egy lyukat ütünk. A vedret megtöltjük vízzel, mely a légnyomás hatására alul ki fog folyni.

JÁTÉKBOLTOS: Egy gyereket kinevezünk boltosnak. A többiek mind sorra eleállnak és elmondják, milyen játékokat szeretnének. De a boltban nincs más, csak egy homokozóveder.

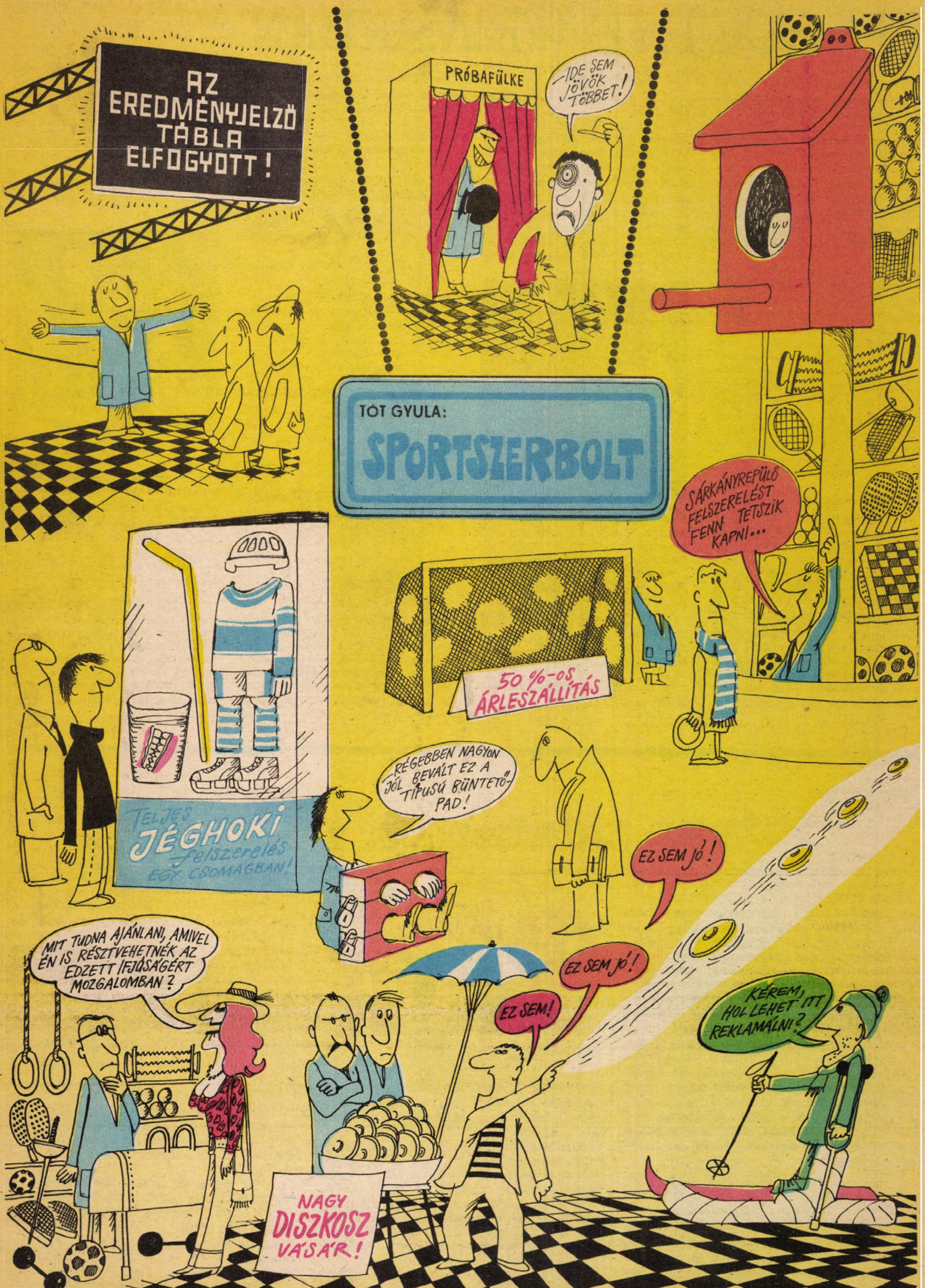
TÓT GYULA:
SPORTSZERBOLT
AZ EREDMÉNYJELZŐ TÁBLA ELFOGYOTT!
PRÓBAFÜLKE
–IDE SEM JÖVÖK TÖBBET!
SÁRKÁNYREPÜLŐ FELSZERELÉST FENN TETSZIK KAPNI…
50%-OS ÁRLESZÁLLÍTÁS
TELJES JÉGHOKI felszerelés EGY CSOMAGBAN!
–RÉGEBBEN NAGYON JÓL BEVÁLT EZ A TÍPUSÚ BÜNTETŐ-PAD!
EZ SEM JÓ!
MIT TUDNA AJÁNLANI, AMIVEL ÉN IS RÉSZTVEHETNÉK AZ EDZETT IFJÚSÁGÉRT MOZGALOMBAN?
EZ SEM JÓ!
EZ SEM!
KÉREM, HOL LEHET ITT REKLAMÁLNI?
NAGY DISZKOSZ VÁSÁR!

PETERDI PÁL:

ZSOLOZSMA

Hollanda Emánuelné egy kicsit idegesen jött haza aznap.

— Ne izgasd fel magad fiacskám — mondta —, de Herminka néninek kerti törpét kell vennünk karácsonyra.

— Kerti törpét? Mi az istent akar Herminka néni egy kerti törpével? Nincs is kertje.

— Nekem te ne mondd azt fiacskám, hogy mi az istent akar Herminka néni egy kerti törpével. Kell neki és kész. Kifejezetten célzott rá. „Nem gondolod, Júliám, hogy egy kerti törpe nagyon apart?" Persze helyeseltem: „Módfelett, Herminka néni, módfelett."

— Mert minden marhaságban benne kell lenned.

— Nekem te ne mondd azt fiacskám, hogy minden marhaságban benne kell lennem, gondolj inkább a Jókai-levélre és szerezz Herminka néninek egy kerti törpét karácsonyra.

Herminka néninek volt egy Jókai-levele, hetven éve azzal revolverezte az egész családot. „Majd, ha én elmegyek, gyermekeim, vagyont ér nektek az a Jókai-levél, meglássátok." A Jókai-levelet senki sem látta, a kredenc levendulaillatú mélyén hevert, de a Hollanda család életén vörös fonálként húzódott át és a sugaras jövő igézetét villantotta a stikkölt aggszűzi bugyogók mögül.

— Jópofa vagy, fiacskám — dünnyögött Hollanda Emánuel, de aztán mégis lecsúsztatott három napot törpevadászat céljaira.

Az áruházakban nem járt szerencsével. Volt Centrum-hétfő, volt Skála-kedd, de kerti törpében mind csütörtököt mondott.

A ringlispíl is betlizett. Volt vízi sellő, volt lipicai mén, de nem volt kerti törpe.

A szeméttelep gazdag volt és ennélfogva szívtelen. Volt pléhlavór, vaskalap, favilla, fakanál, fatányér, de kerti törpe egy szál sem.

A temető is becsapta. Volt kilenc múzsa, négy evangélista, három grácia, két galamb, de egy szál törpe nem sok, annyi sem. Igaz, ki az az állat, aki kerti törpét állít saját hantjára?

Az Ecserin volt amerikai farmer, a Baross téren volt hongkongi kvarcóra, a Hungáriában volt arab mézga, de kerti törpe... hiszen már sejthetik.

— Csináltatnunk kell egyet — mondta Hollandáné. — Herminka néni megint célzott rá. „Egy ilyen kerti törpe most Nyugaton is sikk, nem találod, Júliám?" Volt a tévében az a lakatos, aki olyan mozgó szobrokat csinál...

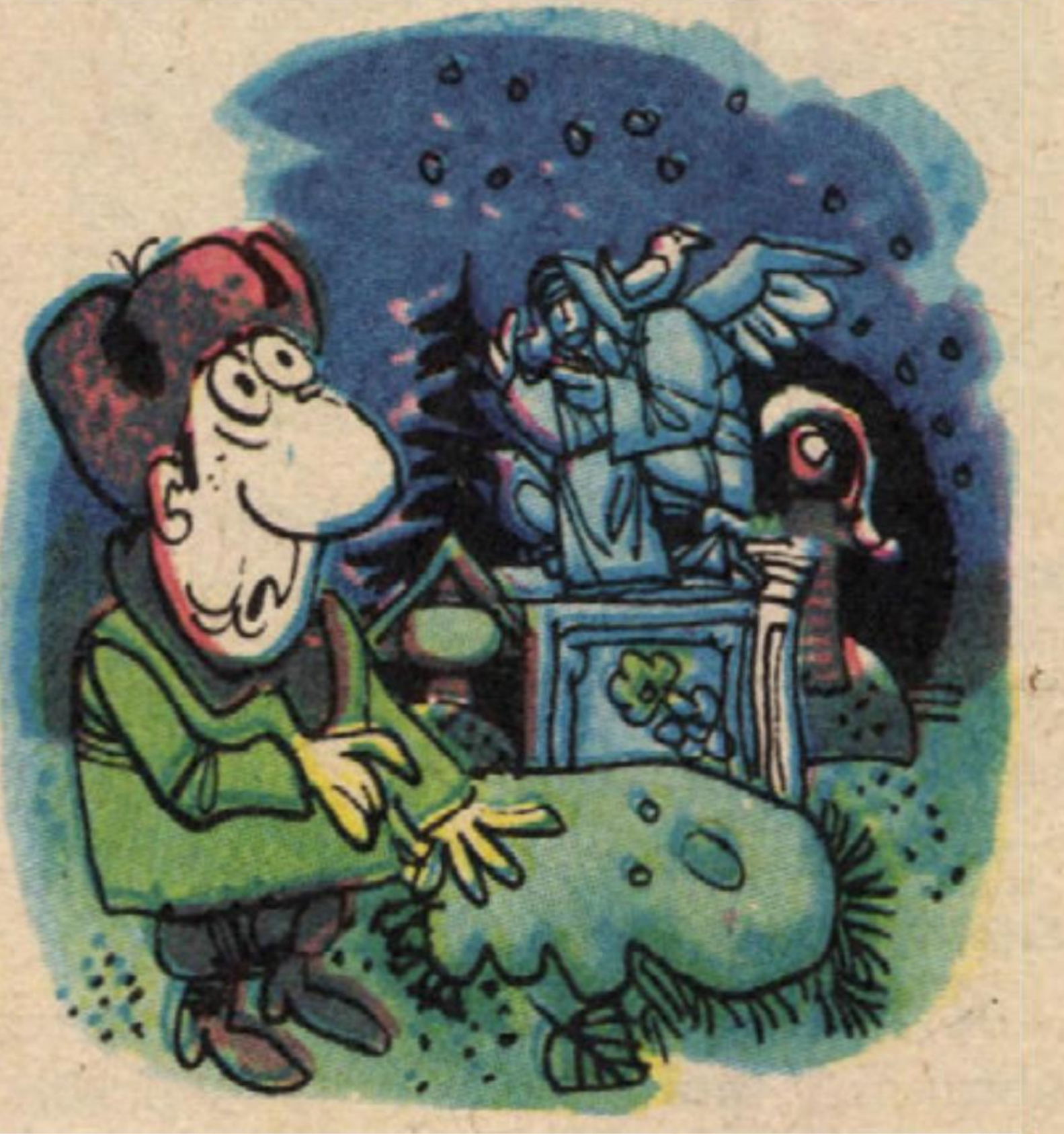

— Idehallgass, fiacskám, nekem egy kerti törpe ne ugráljon a Herminka néni karácsonyfája alatt, mert a frászt kapom.

De másnap délután Hollanda Emánuel diadallal szólt haza.

— Júlia... nem fogod elhinni. Van törpe. Az öreg Zelenkáék új lakást kaptak, a górcsői házikót eladták és ott a kertben... két rongyért a miénk...

— Alleluja! — zsolozsmázott a nej. — A Jókai-levél tízszer annyit is megér...

Amikor Hollanda Emánuel este beesett az ebédlőbe, alig volt emberi formája. Szinte behorpadt a homloka, olyan nehezen lélegzett és a sírógörcs kerülgette.

— Ez az állat Zelenka nem mondta, hogy az új tulaj már beköltözött. Éppen emelem a törpét, egyszerre kivágódik a konyhaajtó, egy szoprán elkezd visítani: „Tolvaj! Tolvaj!" Az életemért futottam. Káromon ez az átok törpe, a sarkamban harminc véreb... Hollanda Emánuel, okleveles közgazda, a Főtröszt osztályvezetője...

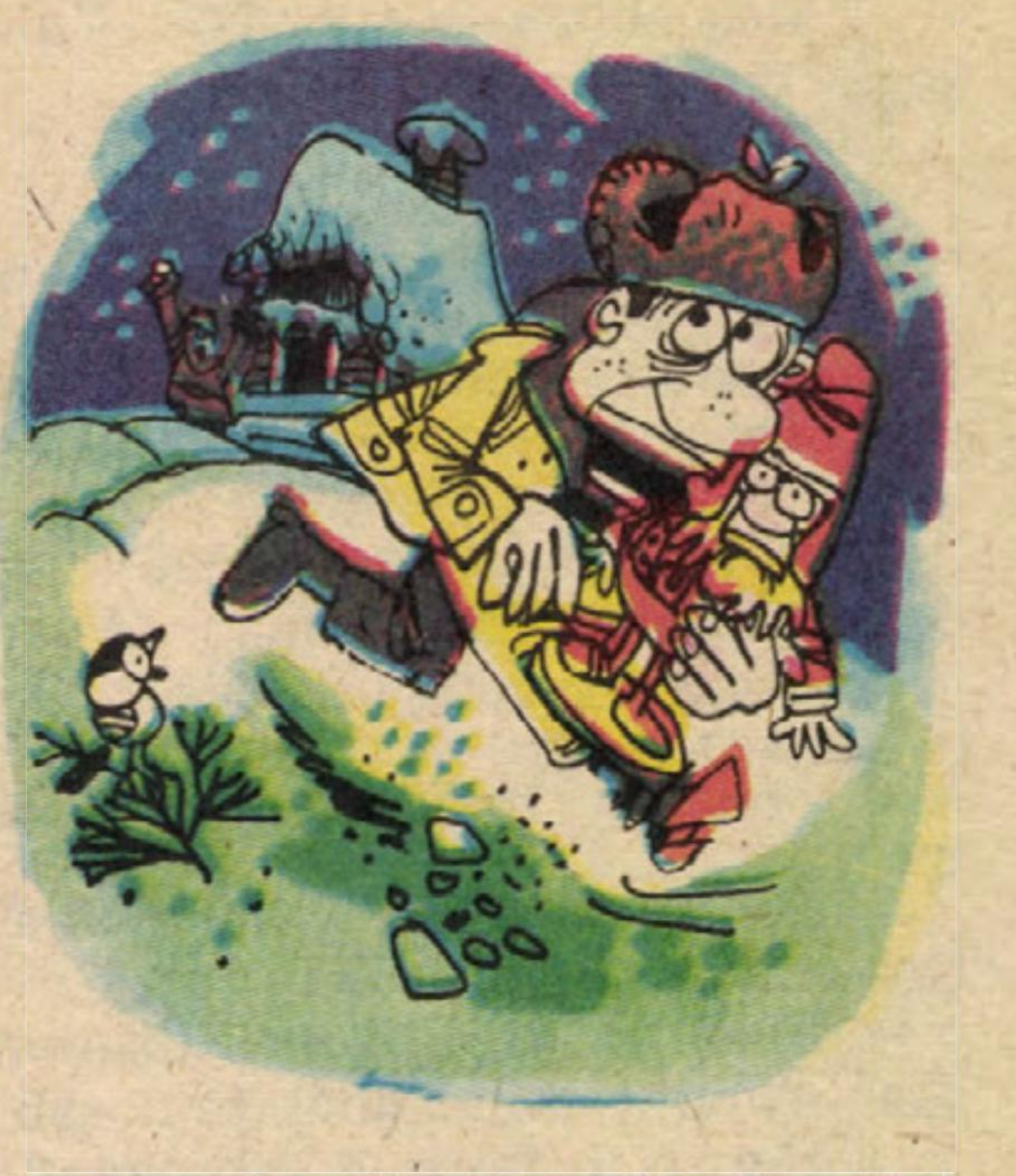

A törpe ocsmány kis vigyorral pipázott az asztal sarkán.

De Herminka néni csupa suhogás volt másnap este, csak akkor nyikorgott egy kicsit, ha mosolyra fakadt.

— Valósággal Hófehérkének érzem magam — nyámmogta. — Az egész család kerti törpét hozott. Hét törpe, istenem... Gézuka New Yorkból rendelt egyet az Intertörp útján... Ödön maga csinálta... a saját kezével gyúrta, pingálta és sütögette. Oda is adtam neki a Jókai-levelet!

— Micsoda?! — horkant fel Hollanda Emánuel.

— Csak nem kell felháborodni, gyermekem. Nektek viszont itt vannak a kerti törpék. Tessék. Vigyétek. Mind a hét a tiétek.

— A mi... a mi... a miénk?!

— Természetesen. Hiszen Júlia annyira vágyakozott rá. Valahányszor szóba hoztam, valósággal kigyúlt. Gondoltam is: ez az asszony tisztára meghülyült, de hát istenem... nagy az úr állatkertje...

Egy óra múlva Hollanda Emánuel a jólfejlett férfihisztéria összes szimptómájával zuhant a főkapitányság központi ügyeletére.

— Fegyverviselési engedélyt kérek! — kiáltotta. — Törpéket akarok lőni.

— Helyes — mondta a főhadnagy. — Kérem, volt elmebajos a családban?

— Csak az volt... — zihálta Hollanda Emánuel és kipakolt.

— Elkeseredésre semmi okot nem látok — mondta végül a főhadnagy. — Jövőre is van karácsony, ön törpét ajándékozhat a család összes tagjának és ezzel megspórol egy csomó pénzt.

— Van benne valami — tűnődött el Hollanda Emánuel. — Megenged egy telefont? — azzal már tárcsázott is. — Te vagy az, Ödön? Hát süljön le a képedről a bőr szent karácsony este. Elcsakliztad Herminka nénitől a Jókai-levelet...

— Honnan beszélsz?

— A központi ügyeletről.

— Várj meg. Negyedóra múlva ott vagyok és majd körülpofozlak a főkapitányságon.

— Kivácsi leszek. Addig is áruld el, mit írt Jókai Mór Herminka néninek...

— Megőrültél. A levelet nem Jókai írta Herminka néninek.

— Hanem?

— Herminka néni Jókai Mórnak. Csak elfelejtette bedobni.

Hollanda Emánuel letette a kagylót.

— Ugyebár Könyves Kálmán mondta ki, hogy boszorkányok pedig nincsenek?

— Pontosan — bólintott a főhadnagy.

— Hát kérem, ha nem tekinti felségsértésnek: nagy szamár volt a lelkem.

Kilépett az éjszakába. A levegőben ezüst lemezkék zizegtek. Édes gyerekhangok énekeltek régi karácsonyi strófákat...

NOVOBÁCZKY SÁNDOR:

HAJTÓVADÁSZAT MÓKUSOKRA

Néhány év óta nem osztályozzák az elsősöket az általános iskolákban. Jegyek helyett piros, fekete pontokat, csillagokat, sőt mókusokat, törpéket és rókákat kapnak a kicsinyek, aszerint, hogy jól vagy rosszul szerepelnek. A jó felelet az mókus. A rossz felelet az róka. Közepes felelet? Az, gondolom móka, vagy rókus. De nem. Közepes felelet nincs.

Nem vagyok túlságosan elragadtatva az új móditól. Atyámék idején még a szekunda, az én diákkorombn a négyes, gyerekeim idején meg az egyes járta, ha rosszul felelt az ember. Bennünket — apámat, gyerekeimet — nem kíméltek. Velünk nem sokat mókusoztak, meg rókáztak. Ha rosszul feleltünk, jött a négyes (gyerekeimnél az egyes), óne róka. Ha jól feleltünk, egyes (gyerekeimnél ötös). Semmi mókus.

Természettudományos szempontból is vitatható az állati értékrend. Mivel jobb a mókus, mint a róka? Igaz, a mókus kedves állat, de rágcsáló, kártevő, megeszi a mandulát, diót is a kertekben. A róka ugyan sok bajt csinál, de nem lehet elvitatni tőle, hogy okos, sőt ravasz állat. Mármost, ha egy gyerek agyafúrt módon megold egy kacifántos matekpéldát, az sokkal inkább róka, mint mókus. Ha ügyesen mászik a tornaórán, üsse kő, akkor kapjon mókust. Törpe? Mióta elismerő jelző az, hogy valaki törpe? A törpe a kicsinység, a hátramaradottság, esetleg a gonoszság jelképe (gonosz törpe). Értelmi kvalitást a törpével jellemezni — nem éppen telitalálat.

Hogy mi az én véleményem, az persze nem mérvadó. Az már sokkal inkább, mit mond a szakember. Nos, a szakember november 24-én, este a rádió mikrofonja előtt azt mondta, hogy ezeknek a mókusoknak, rókáknak és törpéknek „űrbetöltő szerepük volt az iskolai eszközrendszerben". Megszűnt az osztályozás, ezért találták ki a helyettesítő jelképet. Ő azonban — így a jeles pszichológus-pedagógus kutató — nem helyesli ezt. Mert az osztályzat, osztályzat — a mókus meg mókus.

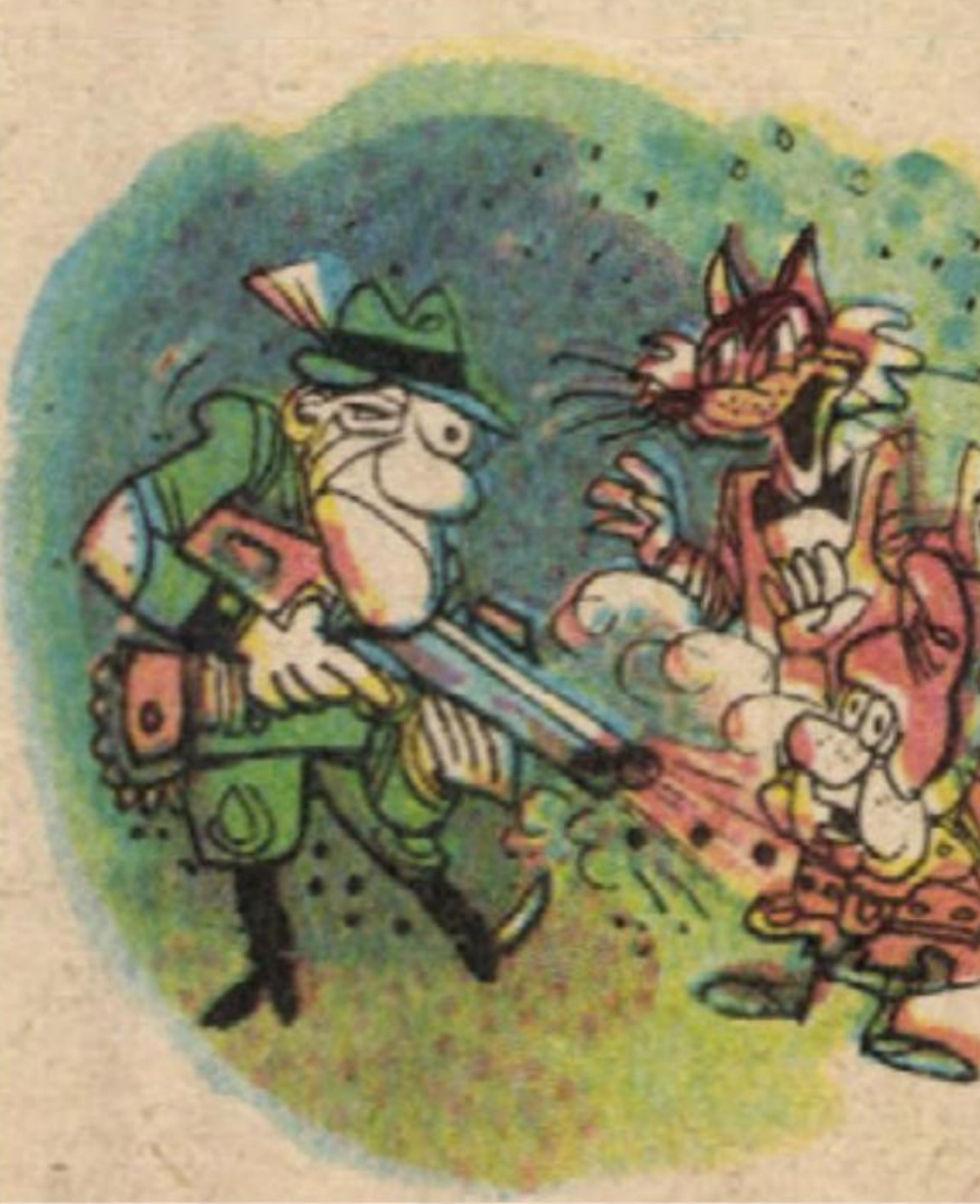

Vagyis — érzem, sejtem — közeleg a mókusreform, meg a rókareform. Szép lassan vissza fogunk térni az ötöshöz, ha ugyan nem a négyeshez, netán a szekundához.

S tulajdonképpen miért is ne? Annak idején azért vezették be a mókusozást az osztályzás helyett, mert el akarták kerülni, hogy gyerekek már a kezdet kezdetén „osztályozáscentrikusok" legyenek, azaz mindent az osztályzaton mérjenek, a szülők pedig a gyerekeiket valósággal hajszolják a jó jegyekért.

Ámde mi történt? A szülők nem az osztályzatokat kezdték hajszolni, hanem a mókusokat. Hajtóvadászat indult a mókusokra. Közben üldözték a rókákat. Rókacsapdákat állítottak. Ha egy-két törpe is horogra akadt, annál jobb. Versengtek a szülők, kié lesz az osztály leghatalmasabb törpéje.

A mókus, meg a róka napjai tehát meg vannak számlálva. Pedig ezek legalább kedves, ártalmatlan jószágok voltak. De eszembe jut a sok régi „mókus", a megszüntetett történelmi érettségi, az öt plusz egyes oktatás, a politechnika, meg a többi újítás, ami mind eltűnt a messzeségben.

Tessék mondani, ezekért a reformokért senki nem kap rókát?

TABI LÁSZLÓ:

Ketten beszélnek

1
AKIK NEM TALÁLTAK EGYMÁSRA

— Asszonyom, én szóhoz sem tudok jutni... A torkomban dobog a szívem... Pontosan ilyen nőről álmodtam, mint kegyed... Úgy érzem, hogy évek óta magát kerestem... amióta elhatároztam, hogy megnősülök... De azt, hogy éppen apróhirdetés révén találom meg... nem, ezt nem mertem remélni. Maga nagyon csinos... A tekintete vidám, de ennek ellenére értelmes... Ízlésesen öltözik... És a haja szőke! Istenkém, szőke! Éppen szőke!

— Nem titkolhatom el, hogy festve van.

— Bánom is én! Égi jelnek tekintem, hogy éppen szőkére festtette. Szőke volt a drága édesanyám is, Isten nyugosztalja... Szőke volt az első két feleségem is... Reszketve várom, hogy mi a benyomása rólam. Boldog lennék, ha rokonszenvesnek találna...

— Annak találom, uram... Oly sokszor csalódtam már... de ha önre nézek, valami a lelkem legmélyén azt súgja, hogy ezúttal... szóval érti ugye?

— Rendezett anyagi körülmények között élek, szépen berendezett főbérleti lakásom van, káros szenvedélyeim nincsenek... Nem iszom, nem kártyázom, lóversenyre nem járok... Harmóniára és szeretetre vágyom... Nyájas derűre, ha szabad így mondanom.

— Pontosan. Nekem is ez minden vágyam. A békés nyugalom... a kölcsönös megbecsülés... Tudja, hogy mi az egyetlen szenvedélyem? Nyári alkonyatban kinézni az ablakon... Szereti a kertet?

— Mindennél jobban. Önnek van kertje, asszonyom?

— Nekem? Nincs. És önnek, uram?

— Nekem sincs.

— Még ebben is egyezünk. Valóságos csoda.

— Dohányzik?

— Soha.

— Nagyszerű. Én sem dohányzom. Ha megbarátkozunk egymással, együtt fogunk nemdohányzani... De valami gyenge oldala csak van? Senki sem tökéletes!

— Hát igen... A rendet mindennél jobban szeretem... A barátaim szerint túlságosan is... Azt is mondhatnám, hogy a rendszeretet az én egyetlen szenvedélyem...

— Rend a lelke mindennek. Közmondás is van róla.

— Bizony. A legszebb közmondás. A rend mindennél fontosabb.

— Úgy érti, hogy a lakásban?

— Mindenütt. Otthon éppen úgy, mint a hivatalban, kint a nagyvilágban éppen úgy, mint a lelkünk legmélyén. Nézetem szerint az a szó, hogy „rend", magában foglalja egy tisztességes élet minden feltételét. A rend: becsület, pontosság, a munka szeretete, jóízlés, megbízhatóság, kifogástalan modor, pedantéria, egészséges életmód... soroljam tovább?

— Ne, ne... Alighanem a legkorrektebb férfi, akivel valaha is találkoztam...

— Asszonyom, ez a feltevése büszkeséggel tölt el. Szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy azt dicséri bennem, ami valóban a legjellemzőbb vonásom.

— De akkor meg kell kérdeznem valamit...

— Parancsoljon. Állok elébe.

— Az imént említette, hogy már volt két felesége.

— Ez az igazság. Önhibámon kívül.

— De akkor miért írta az apróhirdetésében azt, hogy agglegény?

— Én? Ezt én nem írtam, asszonyom... Én azt írtam, hogy elvált közgazdász vagyok, mert ez felel meg az igazságnak. A rend egyben az igazság is. Ne feledjük.

— Hogyhogy elvált közgazdász? Tréfál? Agglegény kisiparos.

— Én? Hogyan lehetnék agglegény kisiparos, amikor elvált közgazdász vagyok? Asszonyom, ez tragikus... Maga egy másik hirdetésre válaszolt, de tévedésből az én jeligémet írta a borítékra...

— „Együtt egymásért" — nem ez volt a jeligéje?

— Nem, asszonyom... Az én jeligém az volt, hogy „Hátha". S ön ezt írta a borítékra.

— Nahát... nem is tudom, hogy mit mondjak...

— Ne mondjon semmit sem. Mi egy tragikus tévedés áldozatai vagyunk.

— Hogy beszélhet így? Hiszen egymásra találtunk... Én tetszem magának... maga tetszik nekem, akár közgazdász, akár kisiparos... Hogy így találtunk egymásra, az csak növeli a csoda varázsát... Nem gondolja?

— Nem asszonyom. Ha így gondolnám, megtagadnám mindazt, ami életem, természetem és jellemem alapja... Elszorult szívvel búcsúzom magától, asszonyom... őrizni fogom e csodálatos percek emlékét... Főúr! Fizetek!

2
AKIK EGYMÁSRA TALÁLTAK

— Bocsánat, uram, hogy megszólítom, de már régen készülök rá... Mi már húsz éve találkozunk minden reggel itt az aluljáró lépcsőjén, ugyebár...

— Pontosabban huszonegy éve. Amióta Pestre költöztem.

— Uraságod nyolc óra húsz perckor halad felfelé a lépcsőn, ugyanakkor, amikor én lefelé megyek.

— Így van. Huszonegy éve tekintünk egymásra minden reggel, valóban.

— Van valami oka annak, hogy olyan félreérthetetlen ellenszenvvel néz rám reggelente? Hogy ne mondjam, undorral. Ismer közelebbről is talán?

— Nem. De az, hogy undorral pillantok önre, túlzás. Inkább csak utálattal. Árnyalatnyi különbség, de legyünk pontosak. S ön engem? Ismer? Tudja, hogy ki vagyok egyáltalán?

— Sejtelmem sincs róla.

— Akkor mért néz rám úgy, mint aki megöltem az apját?

— Nos, éppen erről van szó. Nincs értelme tagadnunk, hogy kölcsönösen utáljuk egymást. De miért? Ezt szeretném firtatni, ha van néhány szabad perce erre a célra...

— Ön talán pszichológus?

— Nem. Kíváncsi vagyok. Engem az irritál, hogy önnek — már bocsánat — amolyan malacpofája van, mélyen ülő szeme és egész ábrázata mérhetetlen ostobaságról tanúskodik. S mindehhez felszegzett fejjel jár, mint aki büszke a saját bornírtságára. De vajon mit utál ön énbennem, akit általában jóképűnek mondanak, levelező tagja vagyok az Akadémiának és semmiféle különös ismertetőjelem sincs?

— Nincs? Na ne mondja! Maga még sohasem nézett a tükörbe?

— Miért? Mit láthatok ott?

— Megmondom, de ne sértődjék meg: minden idők leggusztustalanabb, legnagyképűbb, legpöffeszkedőbb ábrázatát.

— Ezek nem konkrétumok, uram. Én azt mondtam, hogy önnek malacpofája, mélyen ülő szeme van és felszegett fejjel lépked. Ezek ténymegállapítások, amiket nem vitathat.

— Igen. Csakhogy a feleségem pontosan e tények miatt szerelmes belém már harminc éve. Tehát végeredményben mégiscsak arról van szó, hogy kölcsönös utálatunknak nincs objektív oka. Immár huszonegy éve minden kimutatható ok nélkül utáljuk egymást. Ritka az ilyen tartós érzelem, ami két embert elkísér a sírig. Szavamra mondom, kimennék a temetésére, uram.

— Én is a magáéra. De honnan fogjuk megtudni, ha eljő az ideje? Hiszen még be sem mutatkoztunk egymásnak...

— Csakugyan... Doktor Csetneki Alfonz vagyok...

— Örvendek. Pokolicsányi Csaba.

— Jelzem, összejöhetnénk egyszer... Hívjon fel, uram. Benne vagyok a telefonkönyvben.

ITT A SÍSZEZON

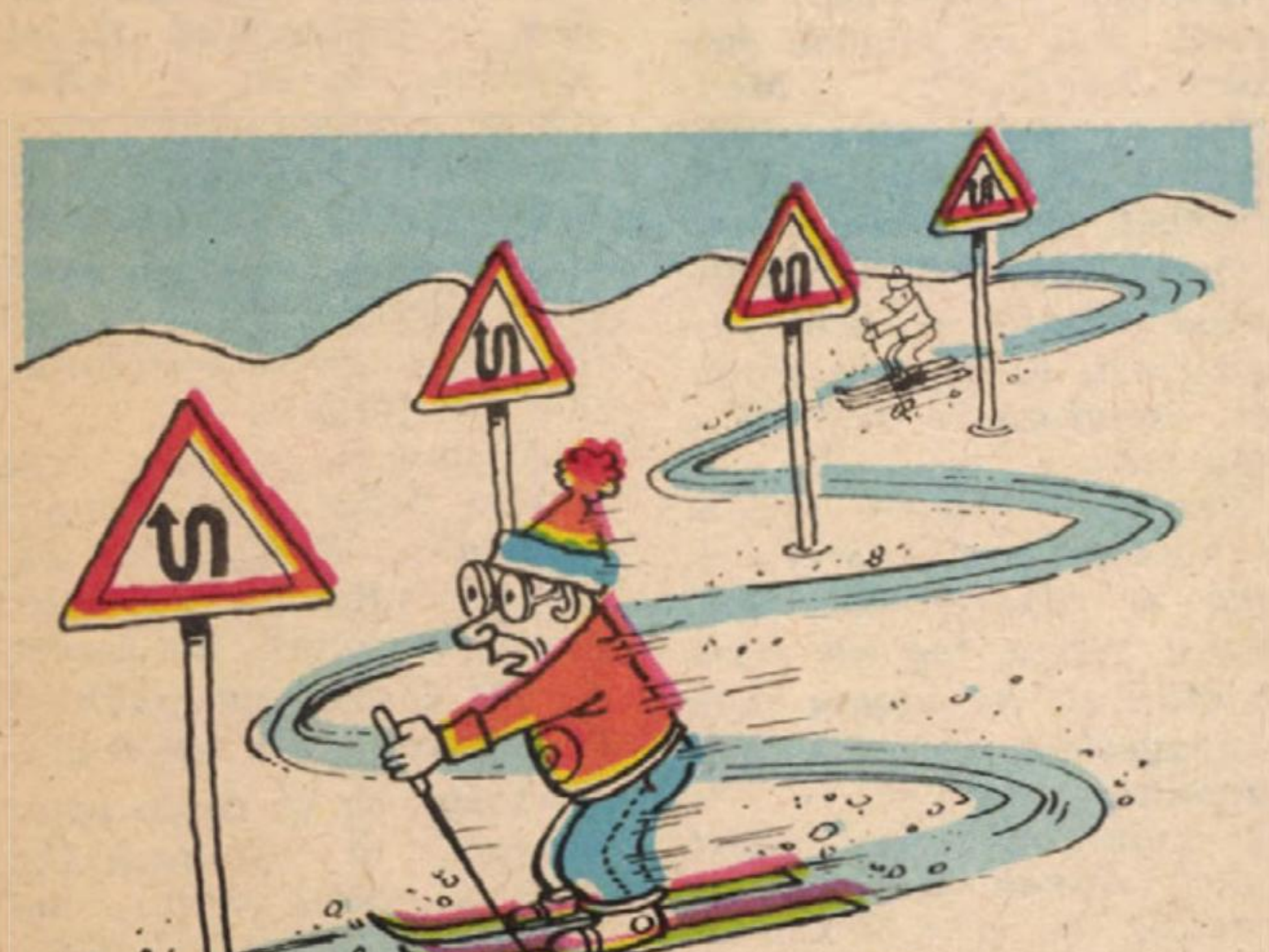

ARANYTOLLAT

adományozott a sajtonapon a Magyar Újságírók Szövetsége nyugdíjas rajzolóművészünknek,

Szegő Gizinek.

Gratulálunk és további sok sikert kívánunk!

A KIS DIPLOMATA

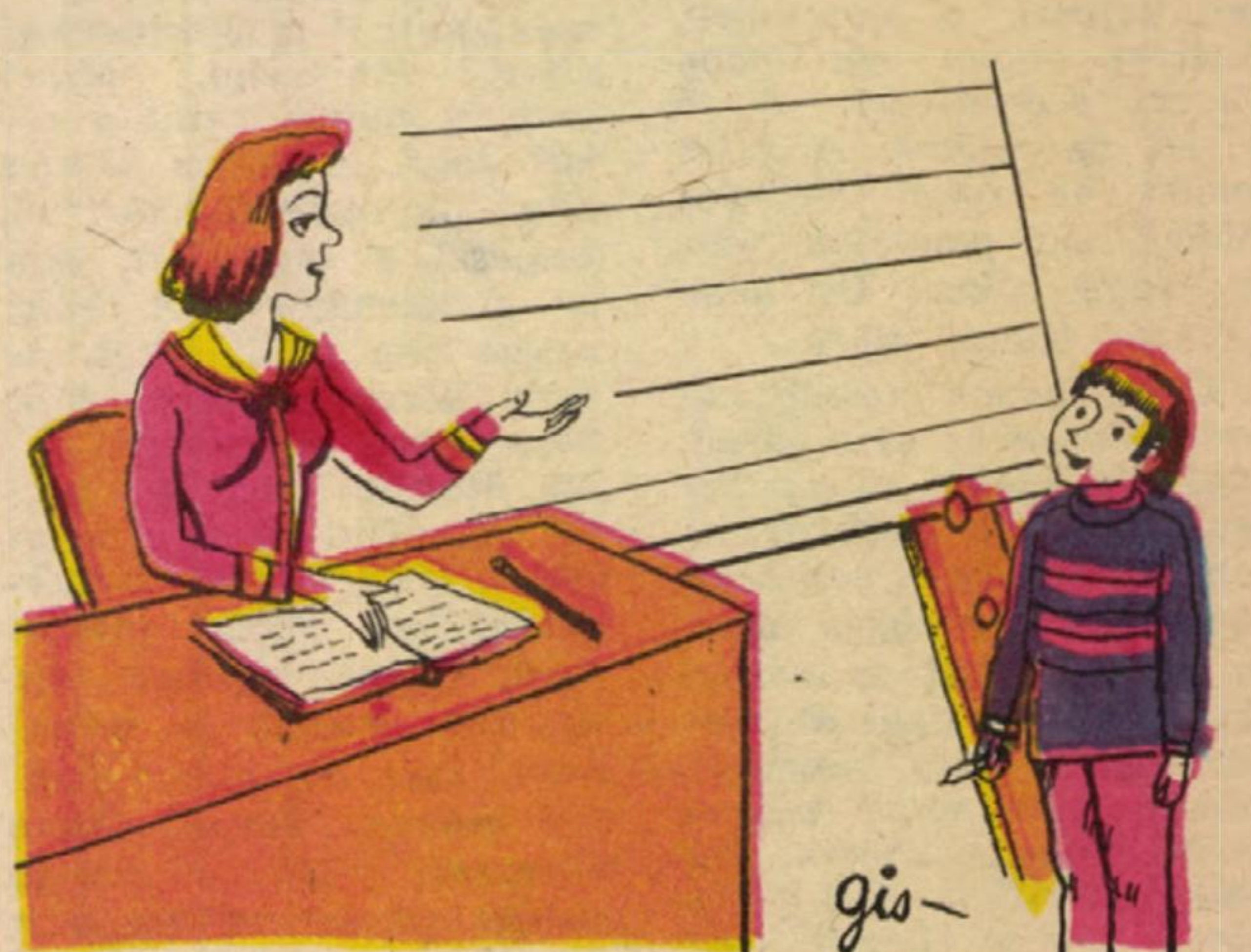

– No, kisfiam, miért nem válaszolsz?
– Mert még tanulmányozom a kérdést...

várnai györgy HOBBYBOLTJA

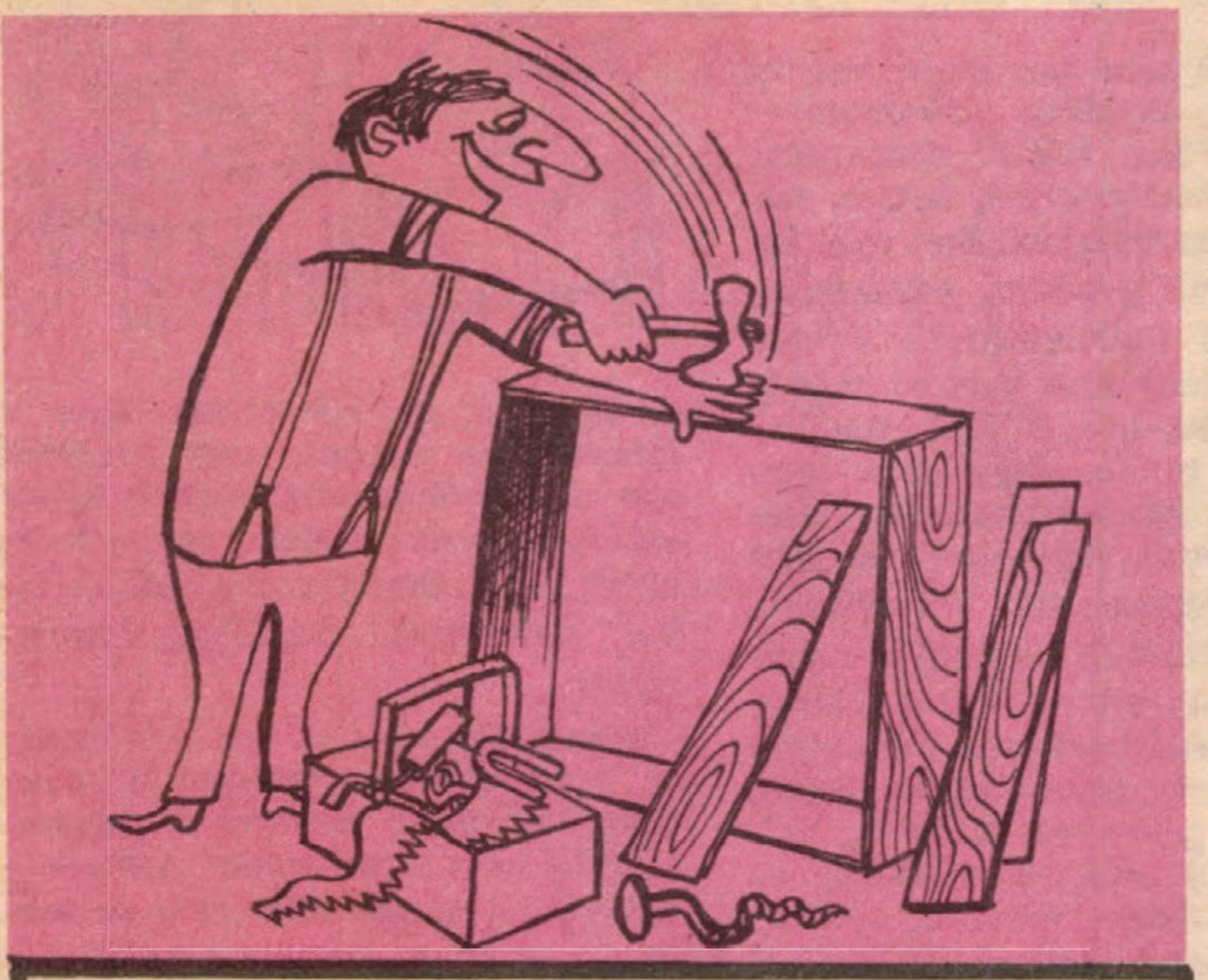

Gumiból készült szerszámkészlet. Barkácsolóknál kizár mindenfajta sérülést.

szenzációs újdonságok

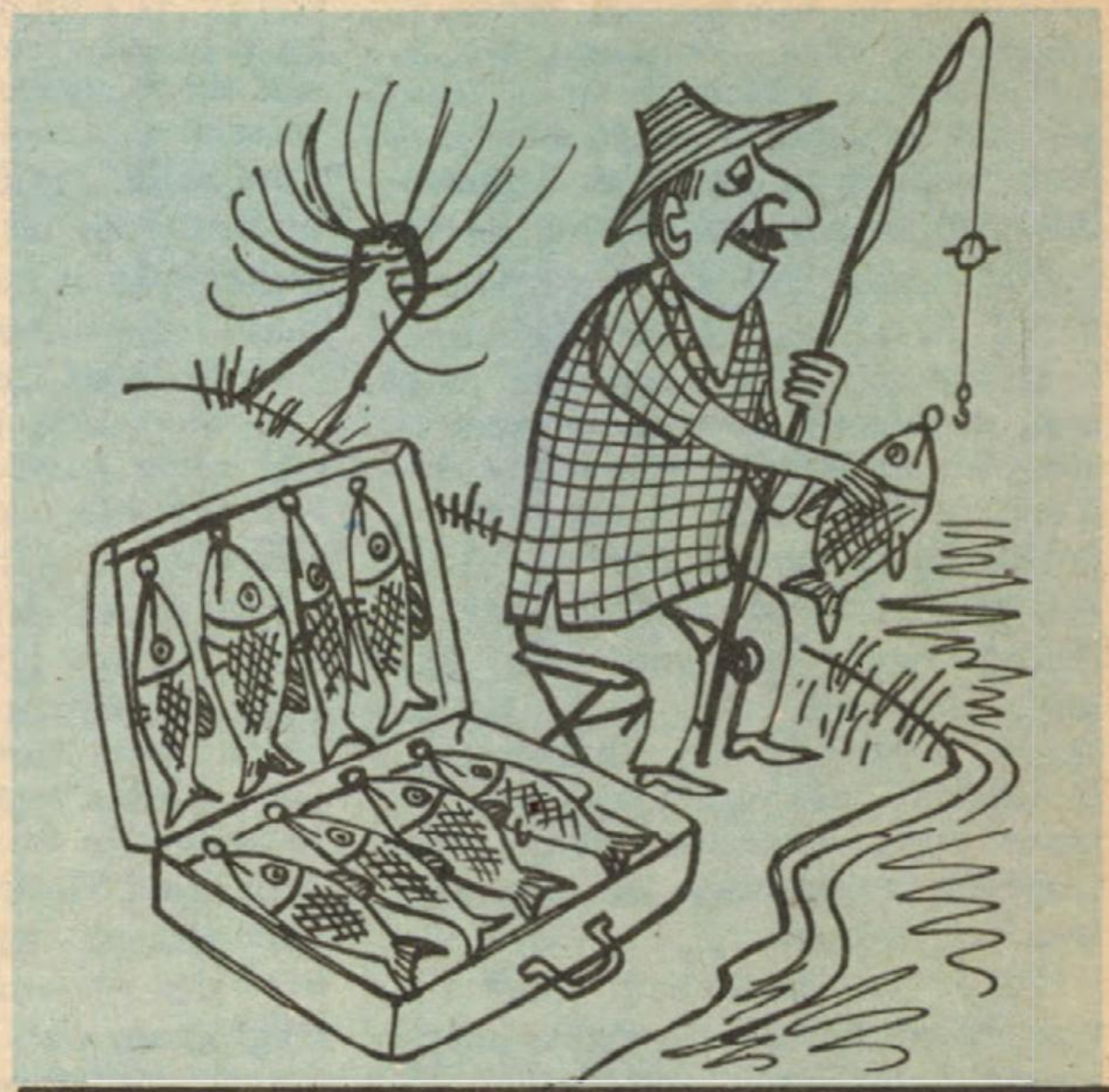

Különböző fajtájú horogra akasztható műhalak, ízléses keményfadobozban, sikertelen horgászok öröme.

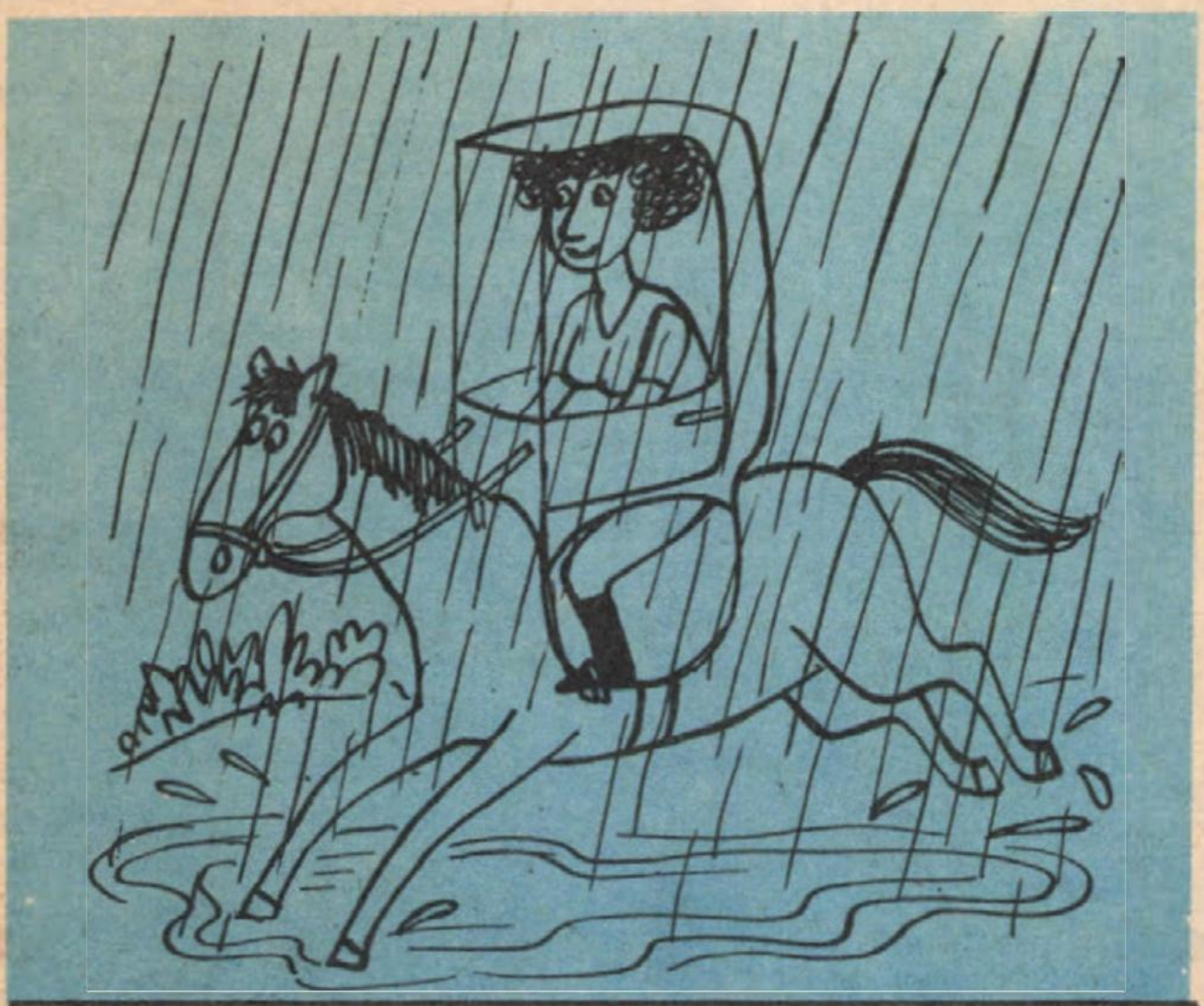

Kedvtelésből lovaglók nem nélkülözhetik az újfajta nyerget, amely megvédi őket az időjárás viszontagságaitól.

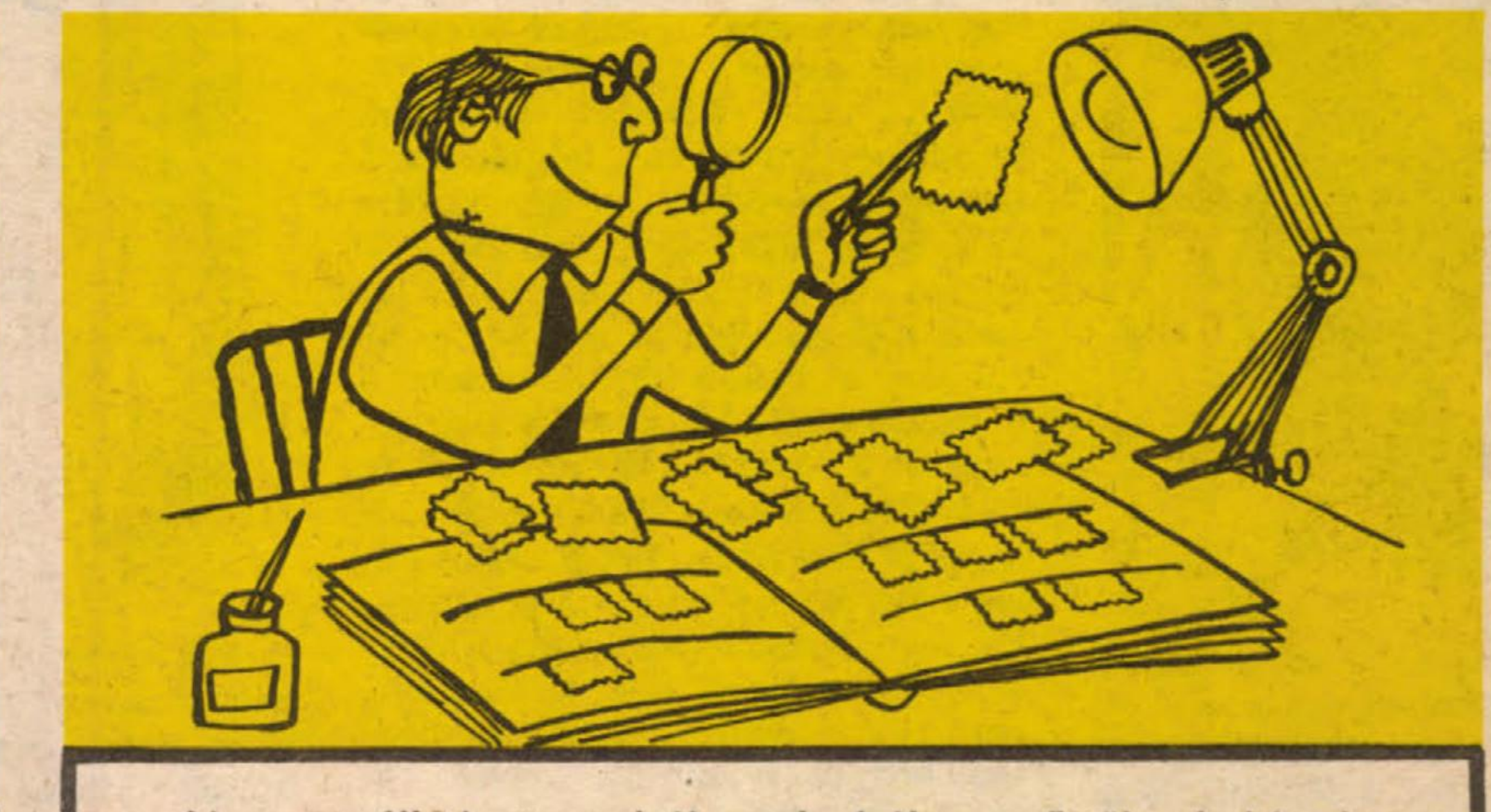

Nyomatnélküli, üres bélyegek, bélyeggyűjtőknek. Mindenki olyan értékes ritkaságot képzel magának, amilyenre vágyik.

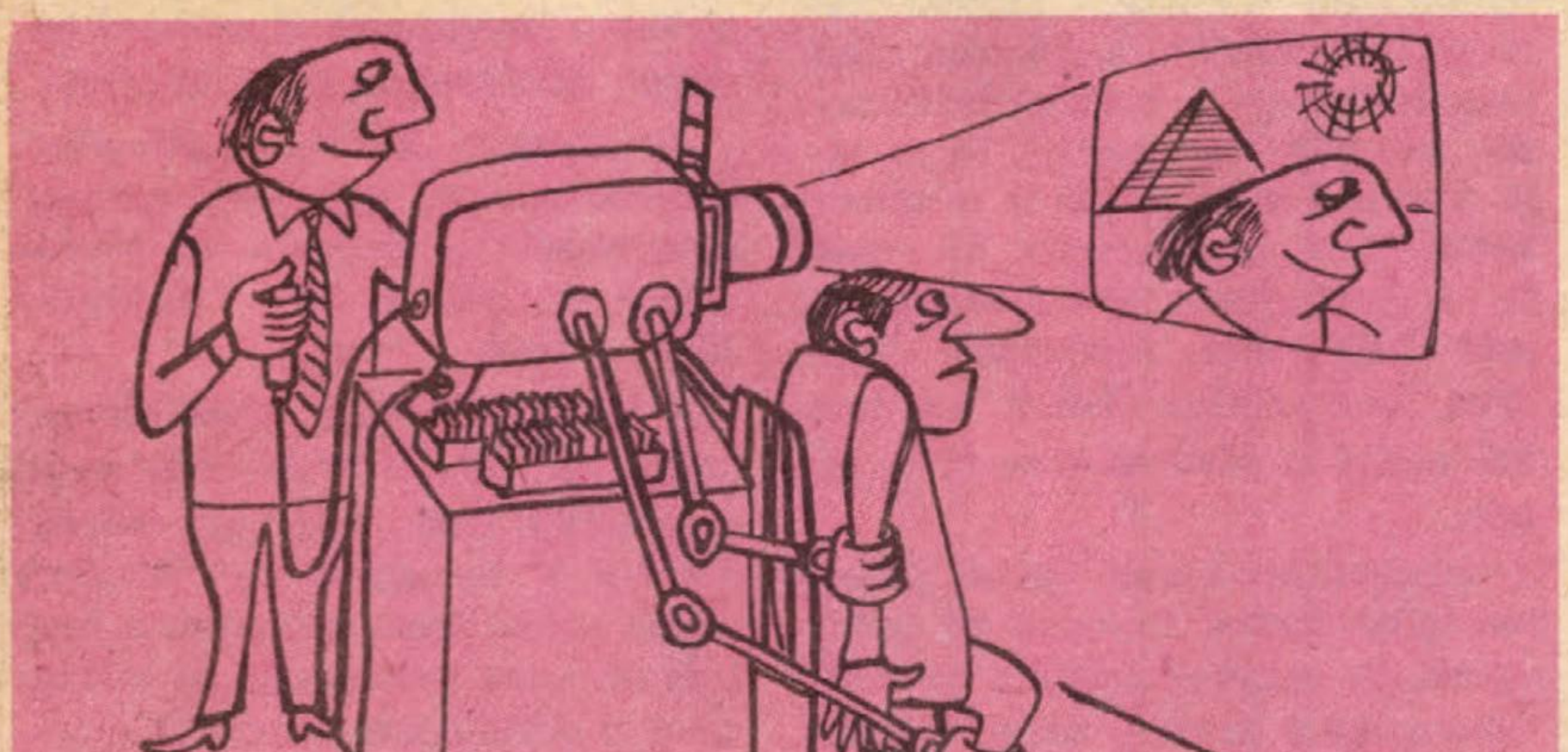

Új rendszerű automatikus vendéglefogó diavetítő, szenvedélyes fényképezőknek.

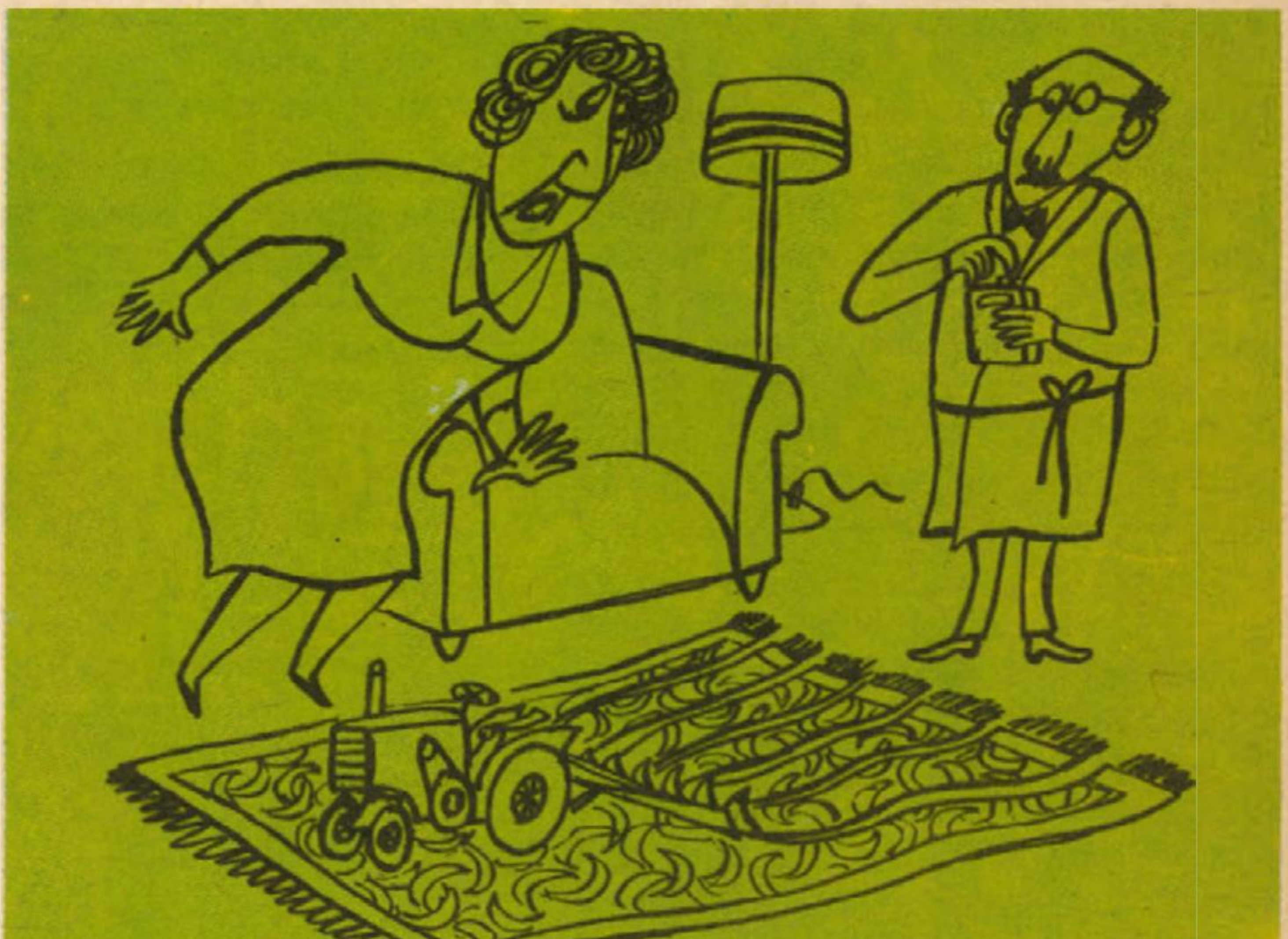

Távirányítású vontató, mélyszántásra alkalmas ekesorral felszerelve, modellezőknek.

Csak úgy firkálgatok

TRAGÉDIA

Mint tudjuk, a tej élet, erő, egészség; az alkohol öl, butít és nyomorba dönt. Mondtam én is, hittem én is, vallottam én is. Tessék hát elképzelni megdöbbenésemet, megyek az utcán és szembedülöngél velem egy nő, hű, de ismerős, kutya legyek, ha ez nem a Czikó Rózsi, aki a kereskedelmiben mellettem ült a második padban, de bizony ő, rajta is meglátszik ám az elmúlt egynéhány évtized, őszül a haja és csapzott . . ., de hiszen ez részeg. Szervusz Czikó, mi van veled, rosszul vagy?

Ködfátyolos szemmel rám bámul. Megismer. Jó, hogy látlak, gyere üljünk le egy presszóban, elmesélem neked, igenis, berúgtam, mert bánatom van, nagy tragédia, mindennek az oka egy liter tej.

Czikó az iskolában normális volt és jó tanuló, országos tanulmányi versenyen negyedik, mi lelte ezt a nőt? Jó, üljünk le, mesélj, kérek két kávét, jó erőset, hogy magához térjen . . .

— Férjem nyolc évig hivatalosan Dél-Amerikában dolgozott, ott serdültek fel a gyerekeink is, három hónappal ezelőtt jöttünk haza. A lányom húszéves, gyönyörű, eljegyezte magát, négy héttel ezelőtt volt az eljegyzése, lett volna az eljegyzése, kezdődött az eljegyzése, de a tej, a tej . . .

— Idd meg a kávét . . .

— Nem kell. Dél-Amerika nem a világ közepe. Őserdők, kígyók, államcsínyek, hunták, rengeteg izgalom, alig vártam, hogy hazajöjjünk, itthon minden szép, minden jó, csak elfelejtettem, hogy zacskóban adják a tejet, tudod, ebben a vacakban, no, tudod. Hazajöttem és mivelhogy tudományos kutató vagyok, el is helyezkedtem egy intézetben, az intézetünk kinn van a fenében, jó messze minden üzlettől, dehát egyenjogúság, én vagyok a mama, nekem kell főznöm, bevásárolnom és az intézeti kolléganők is egyenjogú feleségek, hát nekik is el kell látniuk a háztartást, hát beszereztünk egy szép nagy hűtőszekrényt a dolgozóknak és ebédszünetben bevásárolunk, vagy reggel vásárolunk és este hazacipeljük a cuccot. Nomármost a lányom eljegyzését a vőlegény házában akartuk rendezni, mert a mi lakásunk még nincs egészen kész és a vendéglő nem olyan intim, szóval nem nálunk volt az eljegyzés, de én megígértem ,hogy én készítem az ünnepi tortát, egy csodálatos brazil recept szerint, ananásszal és mogyoróval és kakaóval és tejszínnel, egész éjszaka dolgoztam rajta, reggel taxin vittem az intézetbe és ott betettem a hűtőszekrénybe a középső polcra, hogy majd este ugye az eljegyzésre . . .

— Ne bőgj Czikó, idd a kávét . . .

— Nem kell. Kávé is volt benne, egy réteg kávékrém. És persze a hűtőben még sok minden volt, a kolléganőm vett egy félkiló főtt tarját, és a másik vett lángolt kolbászt, és egy pohár tejszínt és mirelit spenótot és mit tudom mit. Es akkor jött Boriska néni, nyugdíjas laboráns félállásban, és kérdezte, hová teheti be a liter tejet? Adja csak Boriska néni, mondtam én, mert mit kell nekem mindenbe beleavatkoznom és segíteni és megfogtam azt a nyomorult zacskót és feltettem a felső polcra, mert ott volt hely és mert mit tudtam én a tragédiát, hogy csurogni fog, szivárogni fog, savanyodó lé fog rácsurogni mindenre. És este, amikor kinyitottam a hűtőt és még mondtam a Sződinének, a kolléganőmnek, hogy Jucika, most nézz ide, ezt viszem . . ., akkor kiemeltem a tortát . . . istenem, istenem . . ., egy átkozott maszatot, mindenre rácsurgott a tej, először a lángolt kolbászra és a főtt tarjára és a zsíros lével együtt tovább csöpögött. És a torta besüppedt, leázott róla az Éljen az ifjú pár és az ananász és banán illat keveredett a megolvadt mirelit zacskón levő piszok és a lángolt kolbász illatával, és persze a könnyeimmel, és a kolléganők üvöltöttek, hogy csak a hülye teszi a felső polcra a tejeszacskót, és a leendő nászomék, a vőlegény, a vendégek, nem is mondom, nem is mondom . . . Czikó dermedten bámult a kihűlt kávéra azután őrjöngve felkacagott. Nem kell kávé, nem kell tej. Végeztünk. Hozzon két rumot, vendégem vagy és énekeld velem:

Lánc, lánc eszterlánc,
eszterlánci cérna,
csak a bolond iszik tejet,
rumot iszom én ma.

Barátaim, ha részegen tántorgó nőket láttok az utcán, ne nézzetek rájuk undorodva és megvetéssel. Talán csak szomorú szívű anyák, akik zacskóstul tették a tejet a hűtőszekrénybe.

HALHATATLANSÁG A MADZAG UTCÁBAN

Tetszettek látni pár héttel ezelőtt a vasárnap délelőtti tévéjátékot? Amelyben két fiatal közgazdász bemutatta találmányát, kettős, négyes, nyolcas lakáscseréket meg lehetne oldani gyorsan, egyszerűen komputeres feldolgozással. Próbaképpen néhány ezer kartont már el is készítettek, íme, a jövő útja. Az ember azt hinné, hogy ez a lelemény fanyalgásra készteti az illetékeseket (hova helyezünk el sok száz fölöslegessé vált tisztviselőt, mi lesz a világból, ha nem lesz bürokrácia stb., stb.) — ámde kiderült, hogy az illetékesek jóindulatú érdeklődéssel szemlélték az ügyet, de maguk, a kedves ügyfelek, akiken segíteni akartak, akiknek az érdekében történt minden, nyafogtak, ellenkeztek, kötözködtek. Nem véletlen tehát, hogy amikor vasárnap nyugovóra tértem, a következőt álmodtam:

Doktor Névtel Endre biológus véletlenül megtalálta a halhatatlanság titkát. Muskátlicserépből kék moszatot termelt és egyszerre csak rájött, hogy ez az az anyag, amitől örökké élhetünk. Első pillanatban a találmányi hivatalba akart rohanni, de megtorpant. Sok hivatalos ellenvetésre számított. Bizonyos egyházi problémák ugye, túlvilággal, feltámadással. Bizonyos intézmények ellenállása (kórház, temetkezési vállalat, lakásproblémák). No azután a főnöke, akit bele kell venni a buliba. Szövetkezet, amelyik nem akarja legyártani a muskátli-kék moszat csodaenzimet. Nem, legokosabb, ha csak akkor veri dobra találmányát, ha már kipróbálta. Agglegény volt, árva, testvértelen. Tehát kit tesz boldoggá? A Madzag utca 17/b. lakóit.

Lakógyűlést hívott egybe, „életbevágóan fontos, jöjjenek el" felhívással. A negyven lakóból huszonhárom távol maradt, abból a megondolásból, hogy biztosan emelni akarják a lifthozzájárulást, felszólítják a lakókat pincetakarításra, vagy, hogy ezentúl maguk mossák fel konyhaajtójuk előtt a gangot. A megjelent tizenhét érdeklődéssel hallgatta Doktor Névtel Endre biológust. Még tapsoltak is, különösen Grúz bácsi, aki süket volt. Arra a felszólításra viszont, hogy jöjjenek oda a lépcsőház feljáratához kitett asztalkához és elsőnek vegyenek be egyet a halhatatlanság tablettáiból, határozott ellenállást tanúsítottak.

Konta Jakabné (I. em. 3.) közölte, hogy minden tablettától megfájdul a hasa. Egyszer a sógora küldött neki ilyen zöldet Amerikából vállhasogatás ellen, azt se szedi.

Dincz René (III. em. 1.) érdeklődött, hogy mindenki részesülhet-e a halhatatlanságban. Igen? A társbérlője is? Akkor doktor Névtel Endrét egye meg a fene.

Mucika (albérlő, fszt. 2.), csak abban az esetben kért volna, ha egyben tíz évvel fiatalabbá is változhat, mert ki akar húszon, no, szóval harmincon évében megkövesedni.

Soó Ernő nem mert bevenni a tablettából, mert a felesége nem engedi, Tégla Jenő egyetemi hallgató úgy vélte, hogy először megvár háromszáz évet, kifigyeli, hogy másoknál hogy hat és csak akkor kér belőle, Forró Géza nyugalmazott bankpénztáros az iránt érdeklődött, hogy doktor Névtel Endrének milyen anyagi érdeke fűződik ahhoz, hogy örökké éljen az emberiség, volt, aki csak akkor kér a halhatatlanságból, ha azt bizonyos faji megszorításokkal mérik csak, volt, aki kétségbevonta a feltaláló józan eszét, meggyanúsította, hogy meg akarja mérgezni lakótársait. (Az illető most akarta értékesíteni haldokló nagybácsija visegrádi telkét, gyorsan, amíg nincs rá örökösödési illeték), egy fiatal nő, aki most kötött eltartási szerződést a hetvenéves Krampusz bácsival, hisztériásan sírni kezdett.

— Kérem, az élet gyönyörű. örökké, tavasz, napsütés, cseresznyevirágzás — dadogta dr. Névtel Endre —, hát ki kéri, ki kezdi? Jöjjön, maga . . . maga . . .

A lakók pillanatok alatt elpárologtak, dr. Névtel Endre már nyúlt a tabletták után, hogy egy marékkal maga bevegyen, de elöntötte agyát a vér. Nem érdemes, a fene lesz tiértetek halhatatlan és bevágta a muskátli-kék moszatot a kukába.

Azóta is mindenki halandó a Madzag utcában.

Fehér Klára

Távol a hazától

**BALÁZS-PIRI,
BRENNER,
LEHOCZKI,
FÜLÖP,
DALLOS,
SAJDIK,
HEGEDÜS**

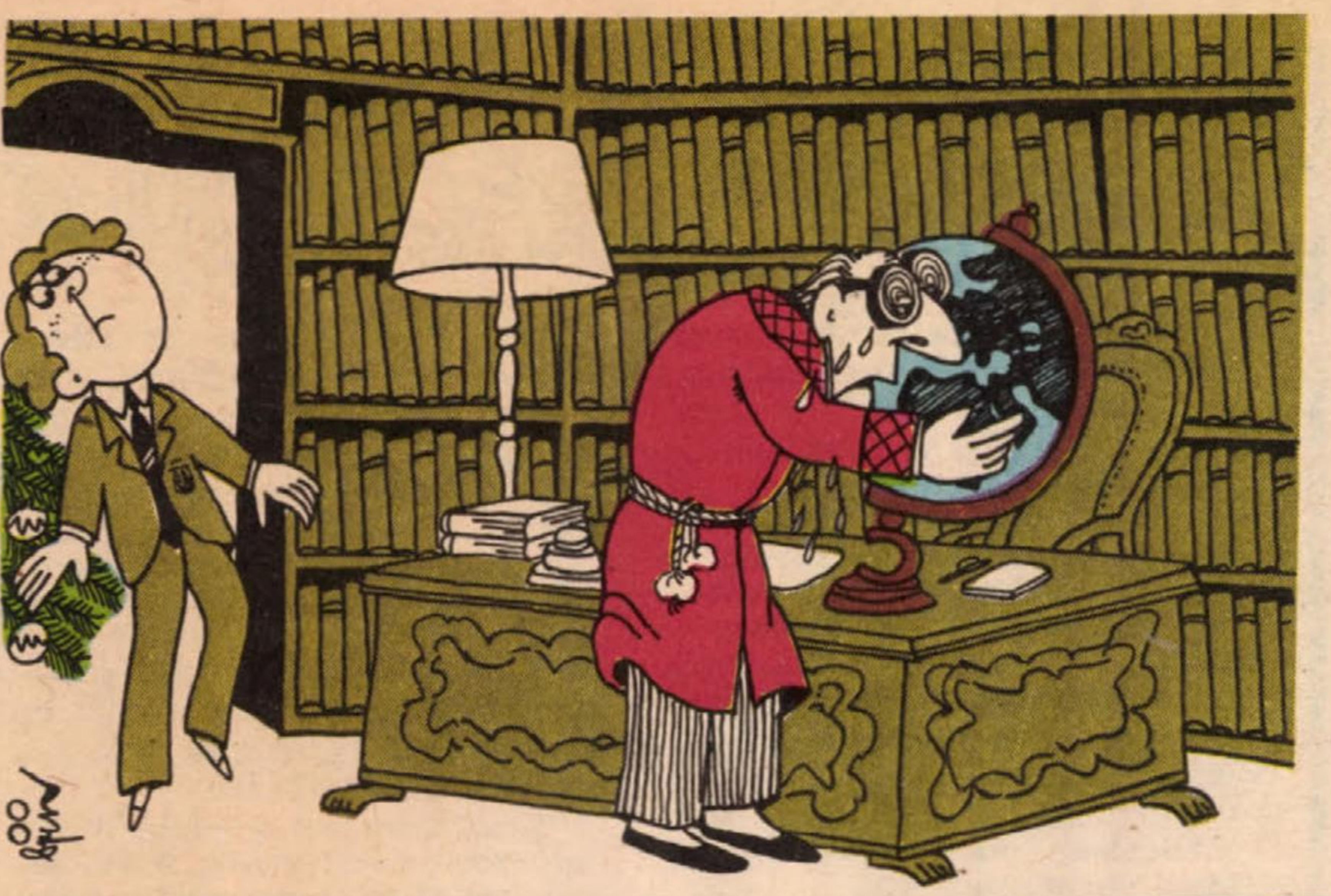

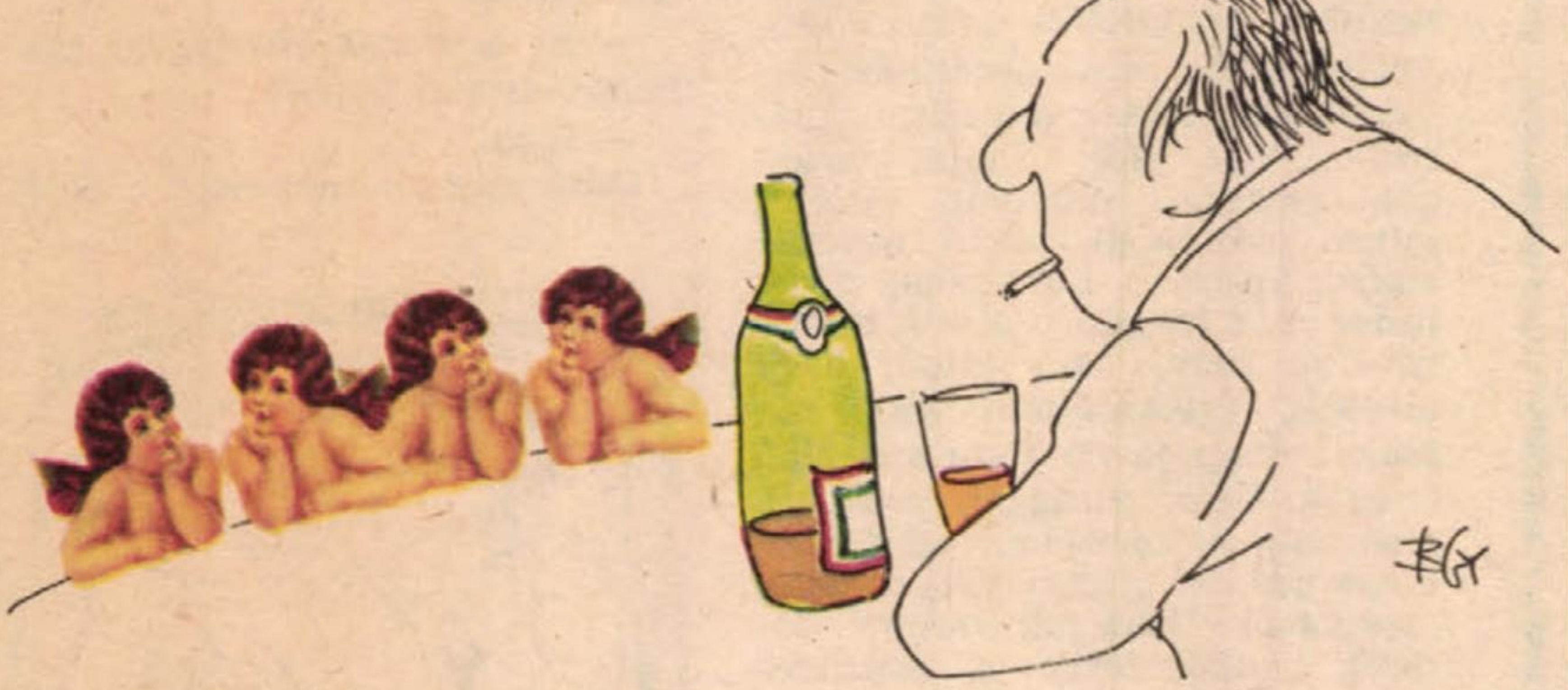

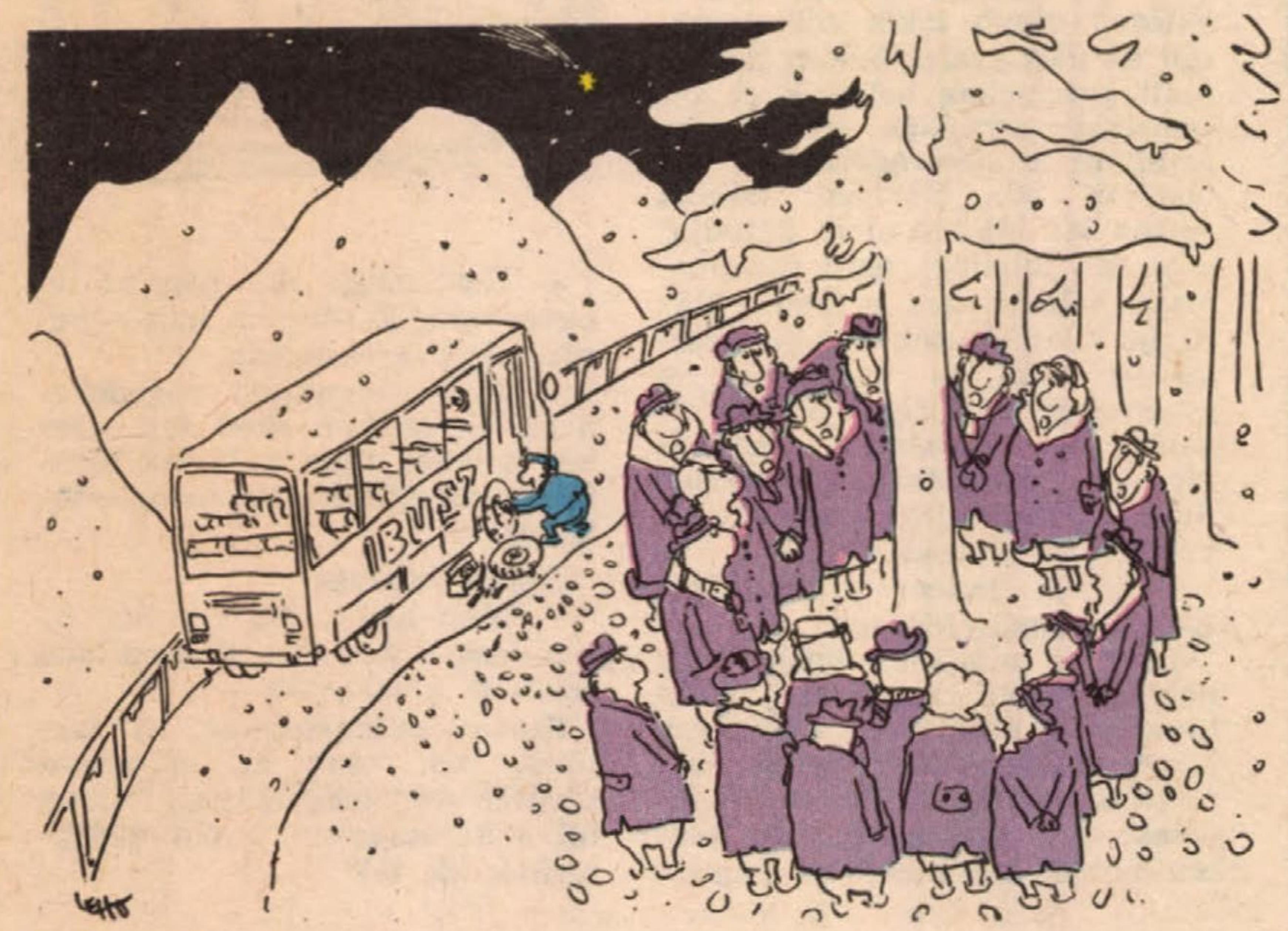

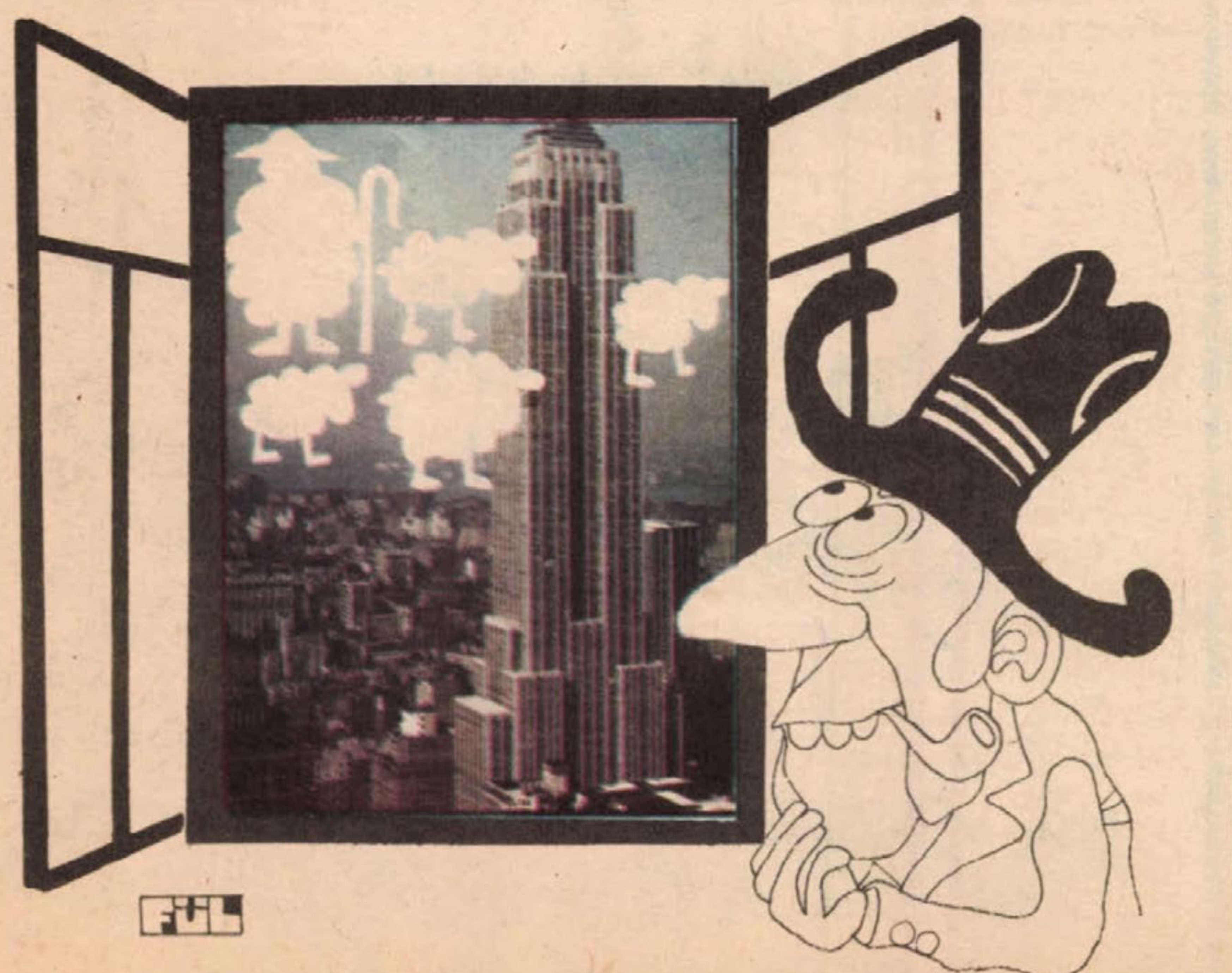

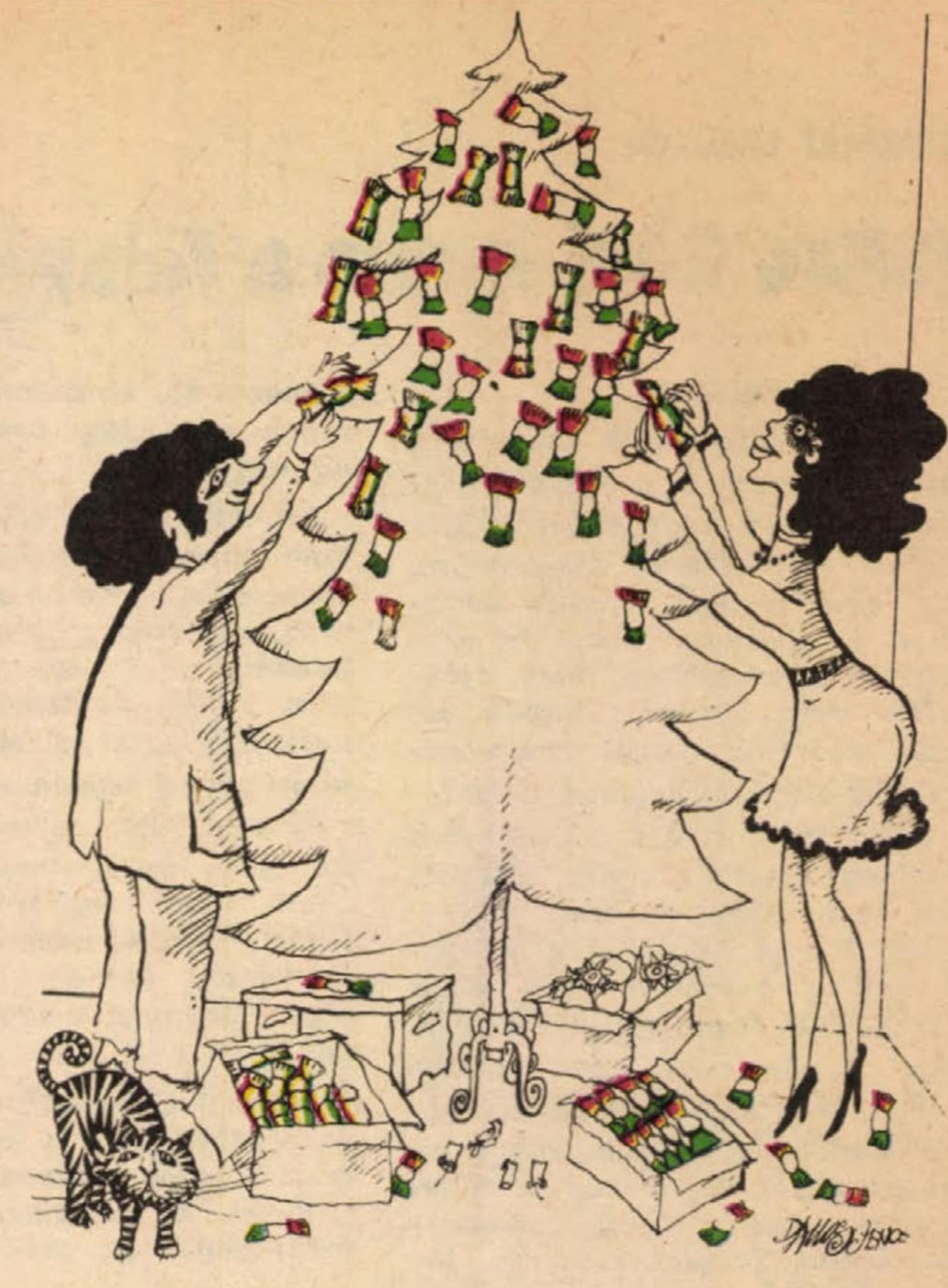

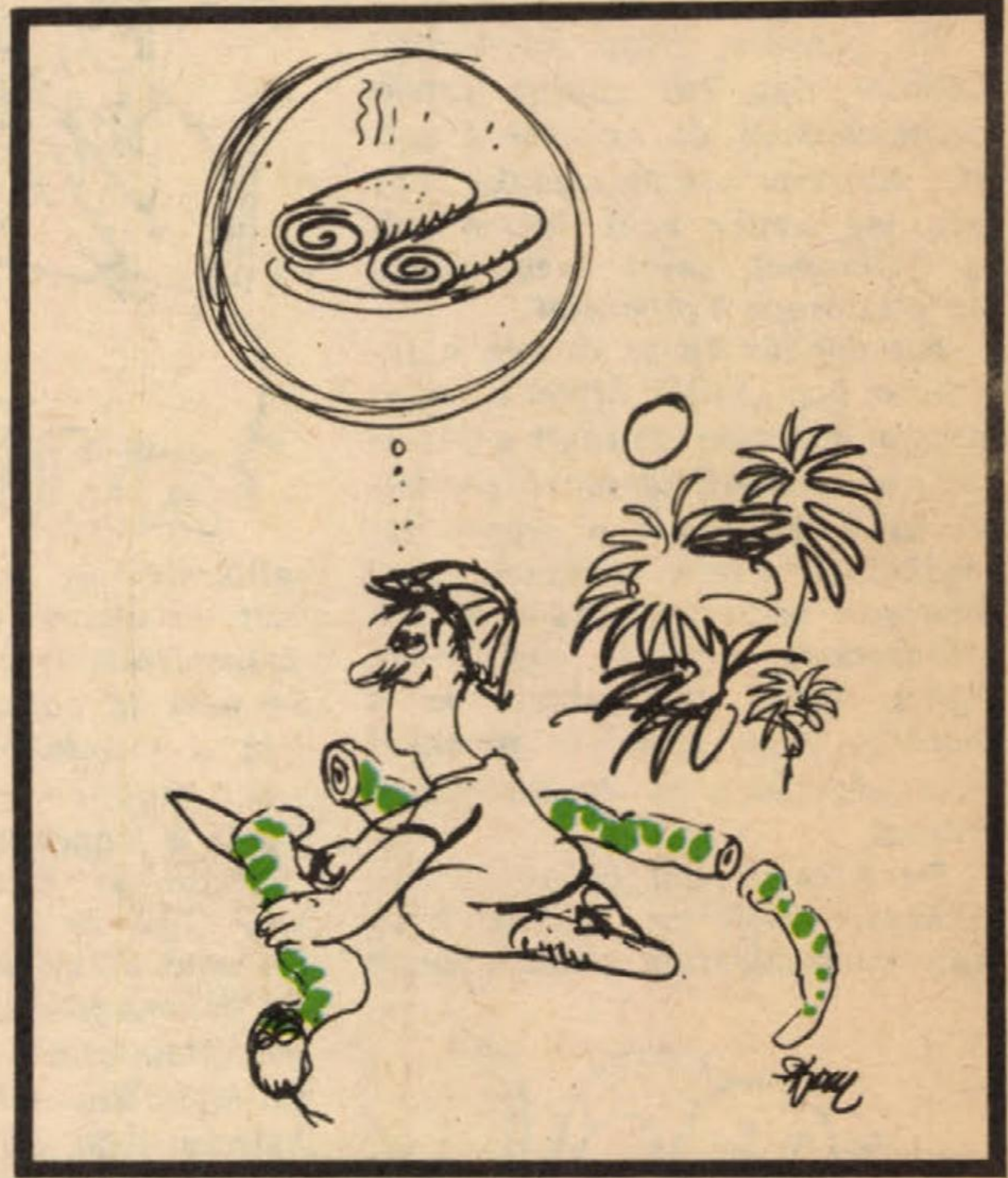

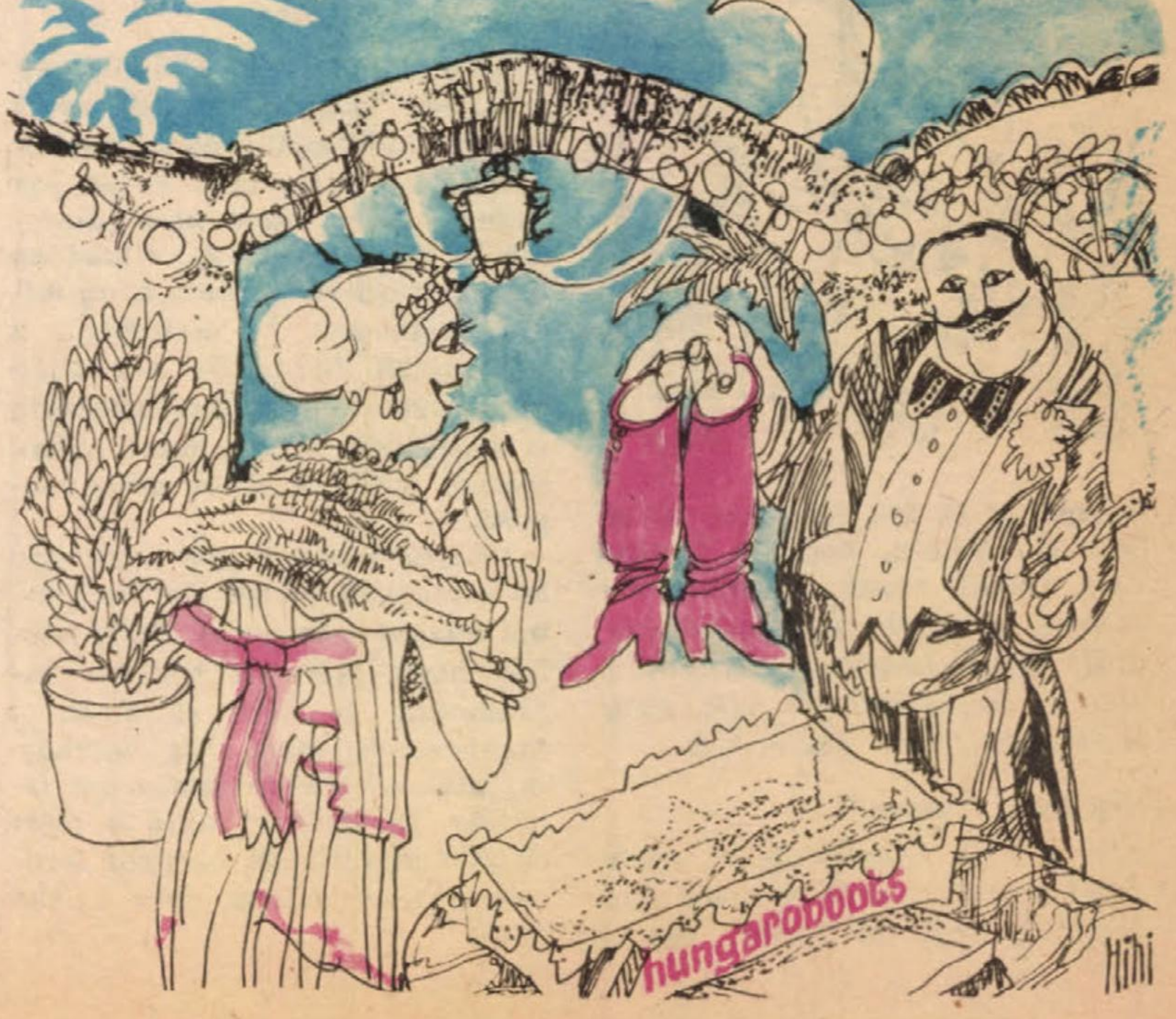
hungaroboots

TORMAI LÁSZLÓ:

Lenke néni levele a Télapóhoz

Kedves Télapó!

Elnézést kívánok a zavarásért, de ilyenkor írnak a gyerekek levelet Hozzád, hogy milyen ajándékot szeretnének karácsonyra. Na, ne ijedj meg, én már elmúltam nyolcvanegy éves, és nem hiszek a csodákban, meg ajándékot sem akarok. Csupán azt szeretném, ha volnál olyan szíves, és elvinnél valamit tőlem!

Mert mint tudod, én itt élek Dencen, amely annyira eldugott kis falu, hogy gyakran találok zilizgyökeret, fecskefűt és kutyabengét a határban. Igaz akad farkasalma, macskagyökér és varnyú is, de ezek nem mindig.

Hát kedveském, én tizenöt évvel ezelőtt hazavittem egy ilyen kutyabengét, mert még a nagyanyám mesélte, hogy a madárcsucsorral összekeverve jó fogamzásgátló szer a macskának. És hogy az én Cirmos nevű macskám minden éjszaka elkujtorgott, pedig végső soron csak ő volt nekem. Ezért össze is kevertem neki a bengét a csucsorral, nehogy baj legyen.

De tudod-e, hogy mi történt eztán?! Egy hét múlva kinőtt szegénykének az agyara! Futottak hozzám a szomszédok, hogy jaj, jaj, Lenke néni mit művelt a Cirmossal, mert megtámadta az állatorvos Trabantját.

Ezt először én se vettem a fejembe, hogy mitől. Mivel a nagyanyám sohasem tévedett a füveivel, hisz annak idején ő segítette ki a nyavalyát a jegyző lányából is. Eztán rájöttem, hogy biztosan összezagyváltam a madárcsucsort a fehér mályvával. Ezért újfent szaporáztam ki a határba, hogy a helyes füvekkel meggyógyítsam az én kis macskámat.

De ő csak nem gyógyult. Sőt, akkorára nőtt az agyara, hogy egy körvadászaton vaddisznónak nézték az én kis párámat. Ekkor jött a véletlen, hogy a postást nem borral, hanem a madárcsucsorból és a kuyabengéből készült teával kínáltam. Ki is nőtt tőle az összes hiányzó foga, hogy a felesége frászt kapott tőle!

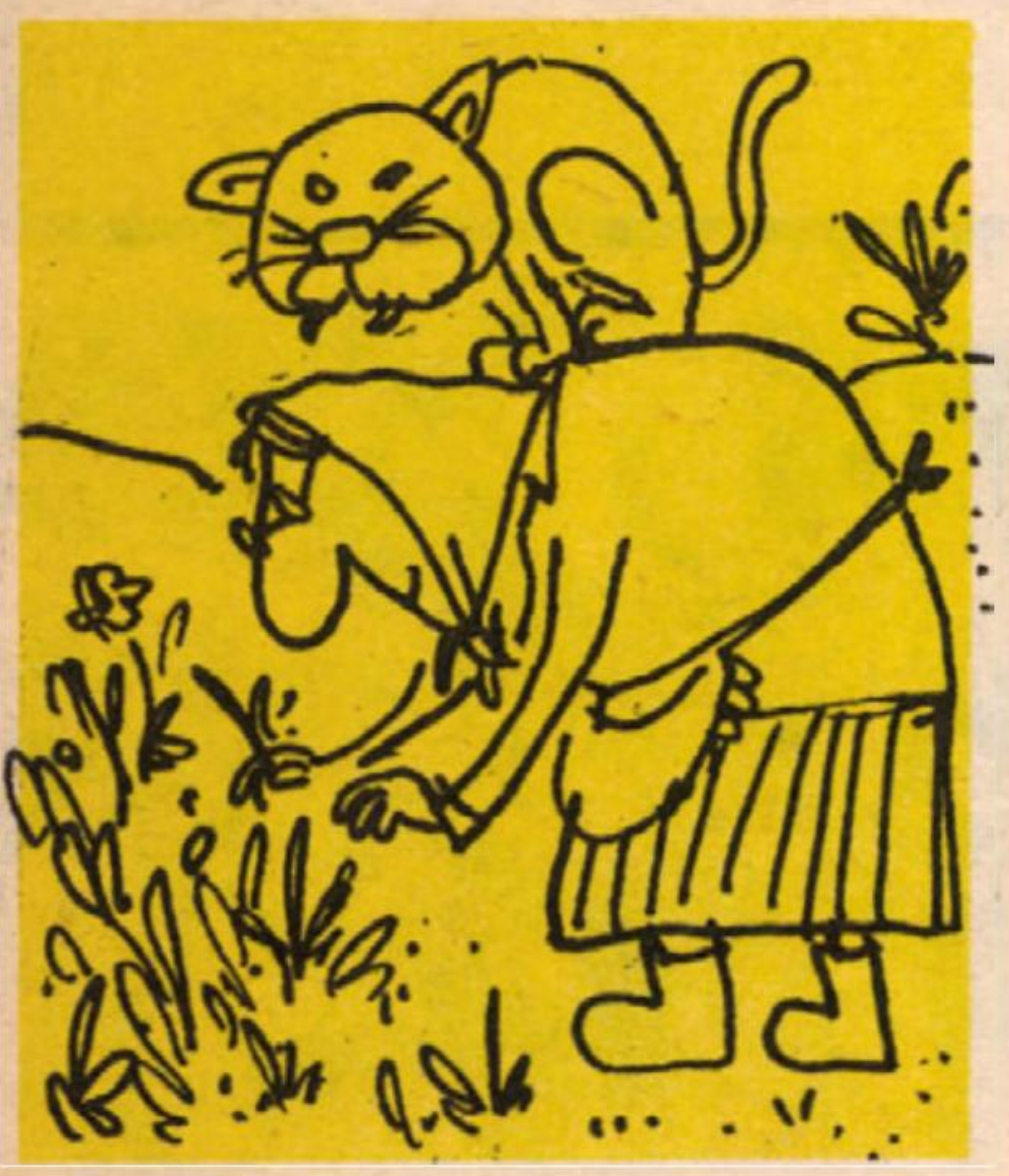

Kedves Télapó!

Erre meg felbolydult az egész falu! Jött az összes siratóasszony hozzám, hogy te Lenke, adj a fognövesztő csodaszeredből, cserében egy hétig siratunk majd, ha rádjön.

Én meg adtam, eztán a mi falunk után kinőtt Legénybelény, Dudavacka, Kavartnyéke, Sürösd, sőt még a szomszéd járás lakóinak is a foga. Hát volt is nagy rágás, csámcsogás a környéken. Még a százéves Gizi néni is pörcöt reggelizett!

Erre a hírre érkeztek meg a filmesek és lefotografálták a „Falu végén fognövesztő” című filmet. Eztán vagy kétszázezer foghíjastól kaptam levelet. Volt olyan, aki még a tejfogát is mellékelte!

Majd megjelentek a riporterek és a falum meg a macskám keresztezéséből elnevezték DENCIR-nek a készítményemet. Ezt hírül vette egy gazdag amerikai milliomos és megkérte a kezemet. Ez viszont az Országos Csodaszerészeti Intézet fülébe jutott és nem is voltak restek levelet írni a Valutabonyolító Vállalatnak, hogy ne engedjék külföldi kézre a fognövesztő Lenke nénit.

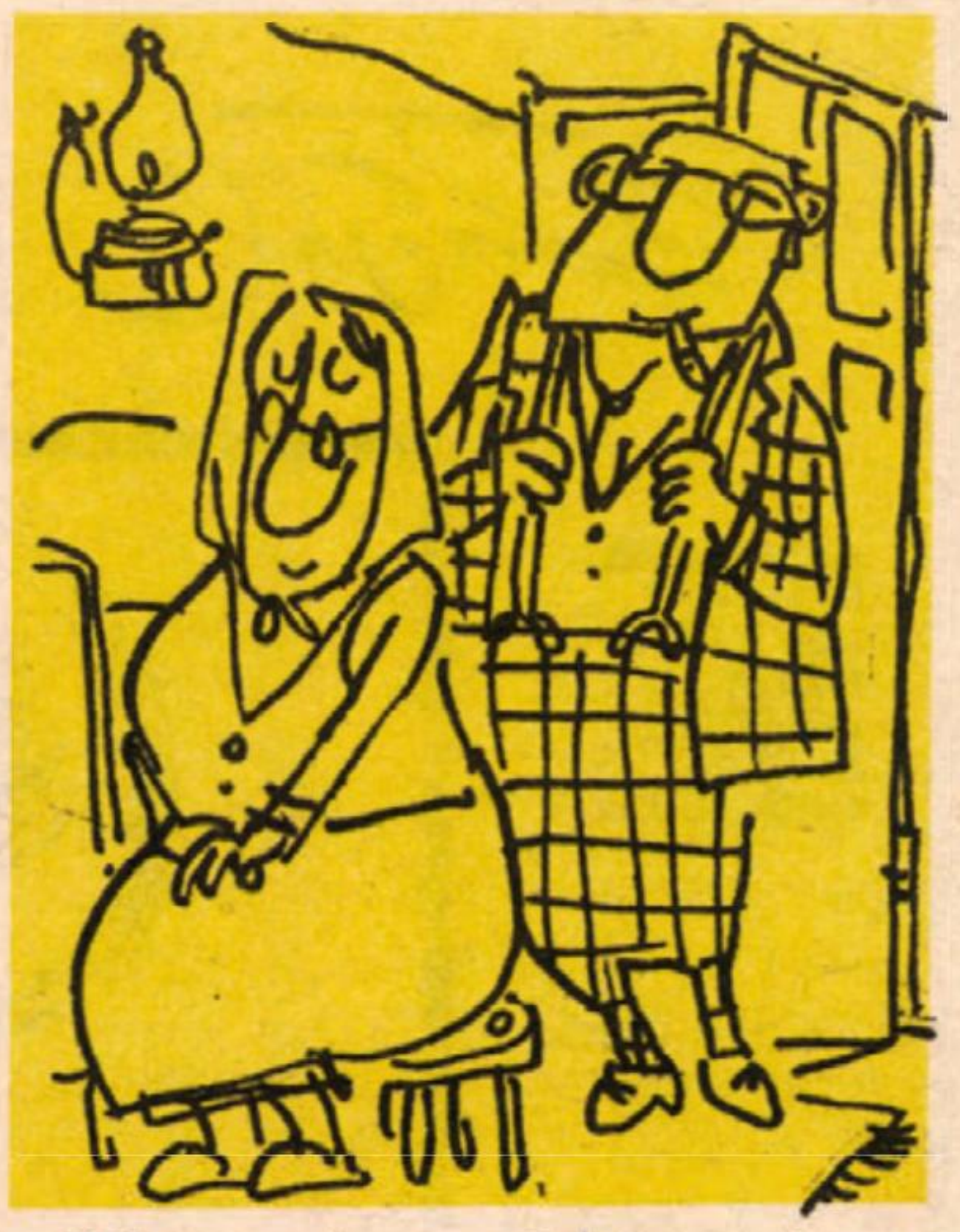

Ekkor az Országos Növesztőszer Gyár és a FOGKUTI közös szakmai vizsgálatot tartott ötmillió önként jelentkező szájában, és megállapították, hogy a DENCIR-től általában előbújik az emberek hiányzó foga, de ugyanakkor, sajnos, kinő a körmük is.

Kedves Télapó!

Ez a szakmai ellenállás úgy elkeserített, hogy azóta már nincs kedvem kimenni kutyabengéért a határba. Igaz, nem is nagyon tudnék, mert nyolc ktsz sátorozik a kertemben, és állandóan belesnek a kulcslyukon, hogy mikor motyogom ki álmomban a fognövesztő titkát. De a falubeli tésztaszűrő-készítő melléküzemág is érdeklődik utána, mert abban jobban látják a jövőt, mint magukban.

Nekem azonban már csak egy kis üveg van belőle. Az idegeimből viszont már nincs. Ezért kérlek, hogy gyere el hozzám karácsonyra, és vidd el innen a fognövesztőt, mert még használni találom! Akkor pedig azt írhatják az újságok, hogy a saját készítményétől lett harapós Dencen a nyolcvanegy éves Lenke néni!

KURTI ANDRÁS:

ELLEN-KARÁCSONY

Tudom, még leírni is gonoszság egy ilyen szóösszetételt, hogy ellen-karácsony, hisz' a karácsony a béke, a szeretet ünnepe.

De hát pont erről van szó. Ha van egy ilyen jeles nap, amelyen mindenki mindenkit a szívébe zár, miért ne lehetne egy harag-ünnep is? Amikor az ember kimutathatja ellenszenvét, gyűlöletét, mérgét, nyíltan, nyilvánosan és minden utólagos következmény nélkül.

Kifejtem elgondolásomat részletesebben, mert belátom, így kissé zavaros az ügy.

Arról van szó, hogy kampányszerűek nálunk a társadalommal szemben támasztott érzelmi követelmények. Még pocsékabb hivatali zsargonnal: a pozitív elvárások. Van Nők Napja, virággal, csokival, puszival, verssel, színes címlappal, aztán másnap sipirc, vissza a konyhába, miért hideg már megint a leves, minek zavarsz fiam, nem látod, hogy olvasok, értekezletem lesz, ma csak holnap jövök haza stb. Van Öregek Hete, virággal, csokival, puszival, vezércikkel, előfordul helyátadás a villamoson, a tévéhiradóban láthatjuk, amint úttörők fölköszöntik a százéves Töpör anyót Letenyekerettyén stb. A következő héten aztán az autósok vígan lökik föl a zebrán az idős gyalogosokat, jól szituált gyermekek helyezik el agg szüleiket szociális otthonokba, továbbra is elmaradoznak a tartásdíjak stb. Röviden: nálunk viszonylag kis idő alatt „letudja” a jó nép mindazt, amit folyamatosan kellene tennie. Pedig Nők Napja után is nők a nők, gyermekév után is gyermekek a gyermekek, az Öregek Hetét követően sem fiatalodik vissza az idősebb korosztály, Könyvhét után is okos dolog marad a művelődés, az olvasás stb.

Hát, ezt kellene kihasználni! Ezt a kampányjelleget.

Legyen minden évben egy meghatározott nap, amikor a beosztott közölheti főnökével, hogy utálja, tehetségtelen szamárnak tartja, a rágalmazó levelek akár személyesen is kézbesíthetők legyenek, ha mattot kapok, fölpofozhatom az ellenfelemet és ő visszaadhatja, még a házfelügyelőnek is megmondhatom a magamét stb.

Aztán másnap minden visszatérne a régi kerékvágásba, „Uram, lángész lobog önben, uram, önben nemkülönben”, rajongó bájmosoly a hivatali elöljáró baromságai hallatán, sportszerű kézfogások, miután 12:0-ra kikaptunk a vogézoktól, suttogva terjesztett pletyik stb.

Elmeséltem ezt a Harag Napja tervezetet barátomnak, figyelmesen hallgatta végig, sűrűn bólogatott, csak a végén volt egyetlen kérdése:

— Ez a Harag Napja, ez egynapos ünnep lenne?

— Igen.

Határozottan megrázta a fejét.

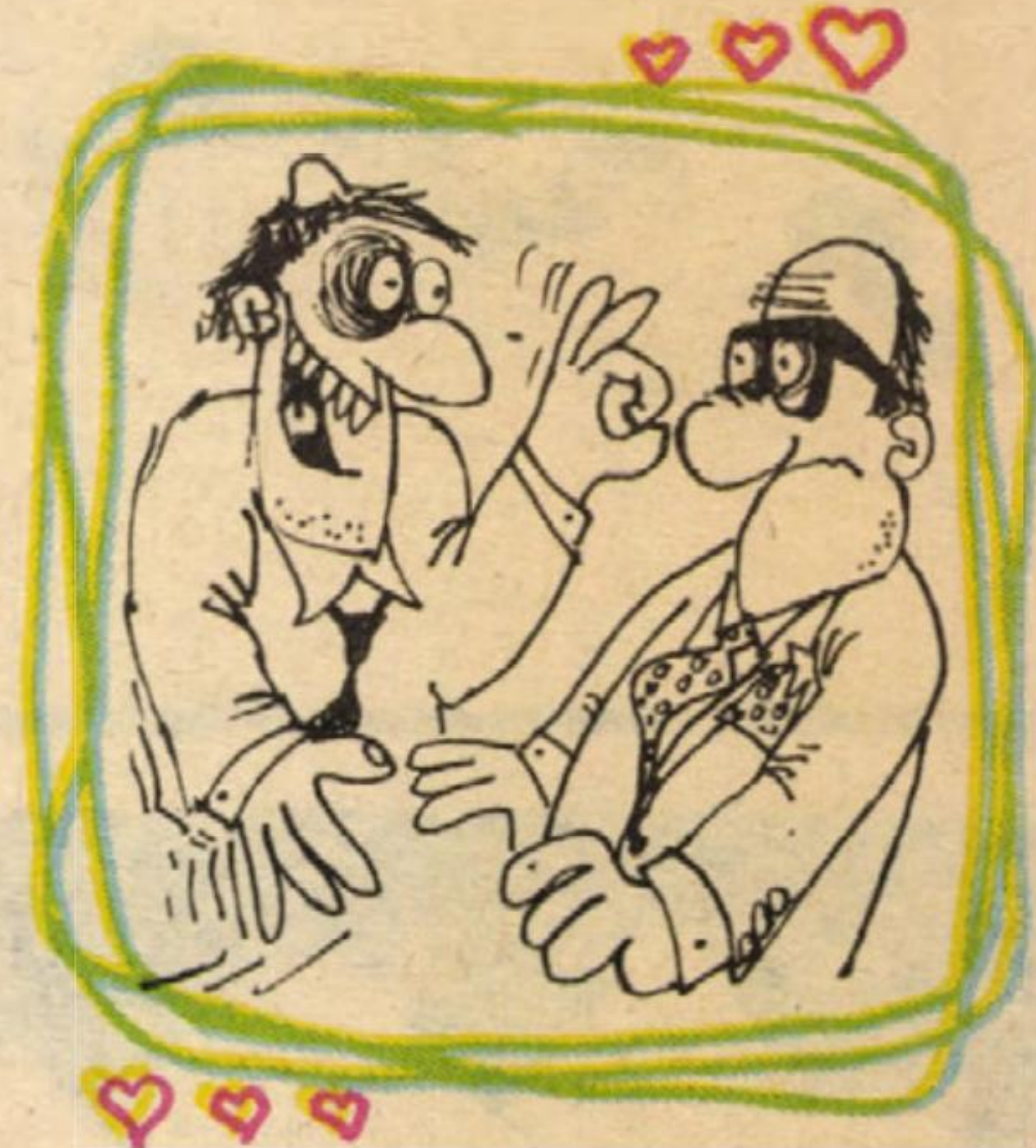

— Nem megy. Egy nap, az túl kevés, még két-három nap is kevés, nagy a restancia.

— Jó — mondtam engedékenyen —, felőlem akár egy egész hét is lehet. Igen, a Harag Hete. Már csak alliterációs meggondolásból is.

Újabb fejrázás.

— Nem megy. Az egy hét, az túl sok. Ezalatt kipusztítaná egymást a lakosság.

Szóval pillanatnyilag itt tartunk, már csak az időtartam kérdése vár megoldásra. Essünk túl a karácsonyon, aztán visszatérünk rá, jó?

KARÁCSONY MÁSNAPJÁN ...

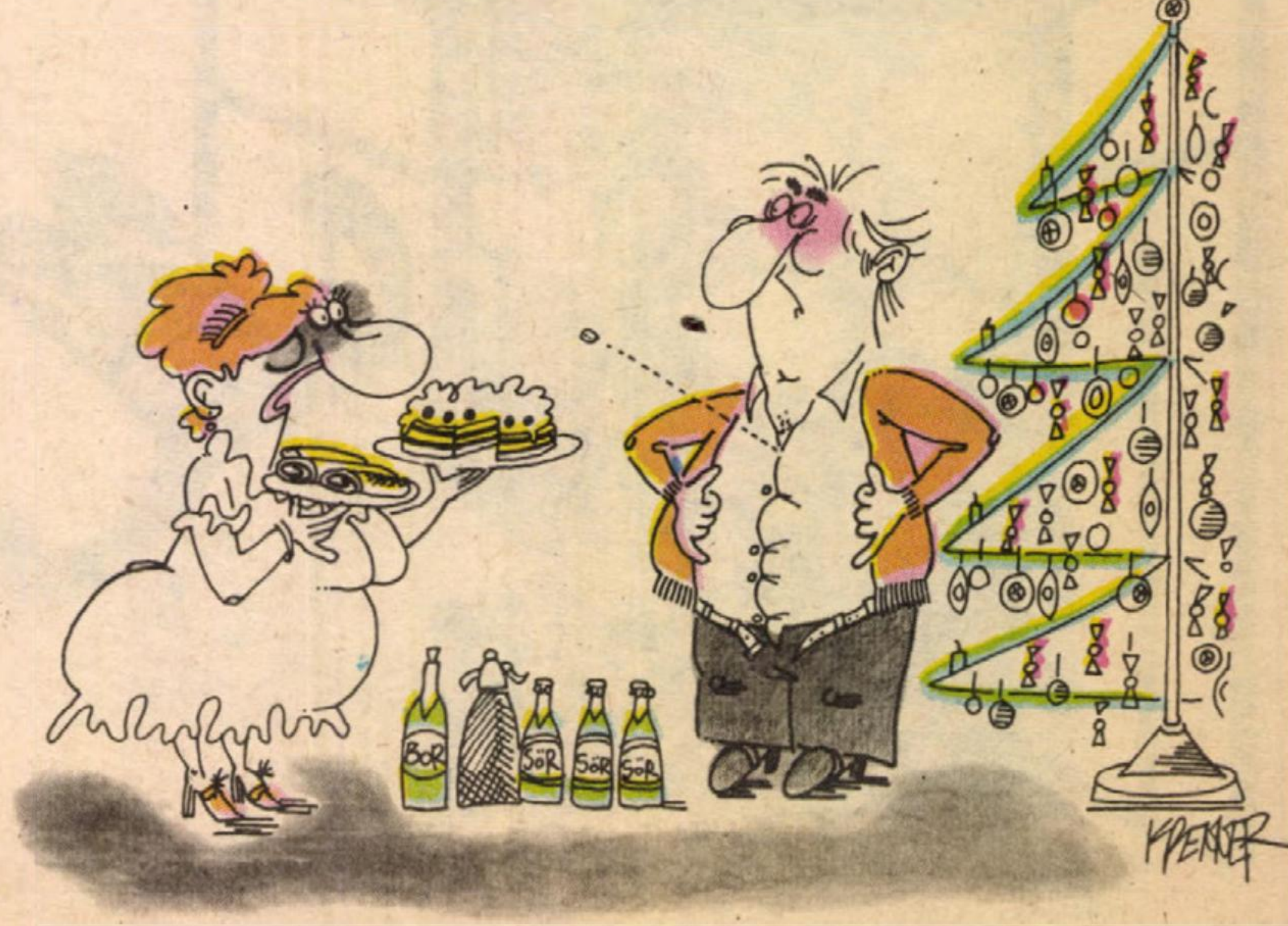

– Elég volt, máris kihíztam az ajándék inget és pulóvert!

GYÓGYFÜVEK S BÁJITALOK

CÉGT. BALÁZS-PIRI BALÁZS

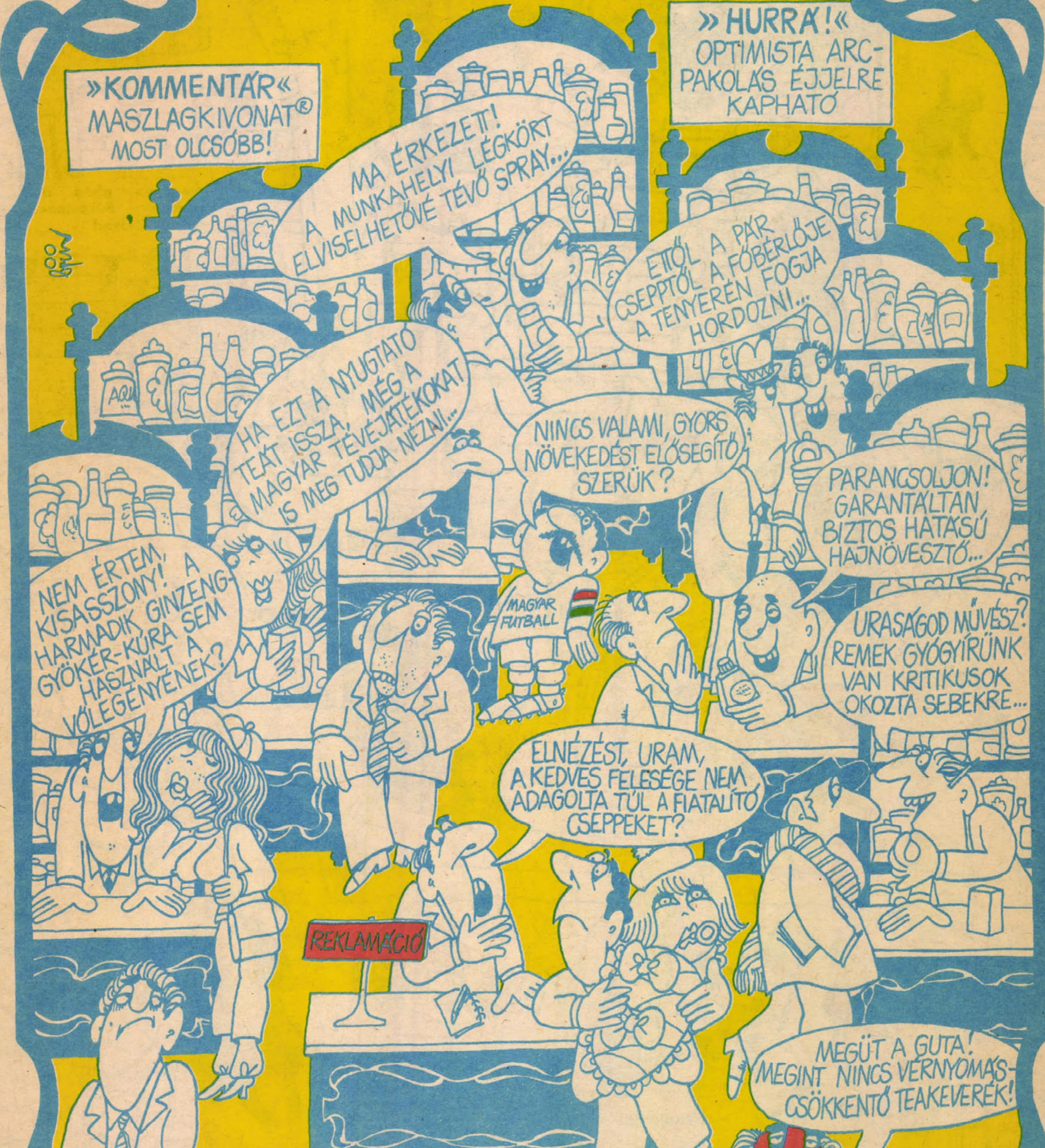
»KOMMENTÁR« MASZLAGKIVONAT® MOST OLCSÓBB!
»HURRÁ!« OPTIMISTA ARC-PAKOLÁS ÉJJELRE KAPHATÓ
MA ÉRKEZETT! A MUNKAHELYI LÉGKÖRT ELVISELHETŐVÉ TÉVŐ SPRAY...
ETTŐL A PÁR CSEPPTŐL A FŐBÉRLŐJE A TENYERÉN FOGJA HORDOZNI...
HA EZT A NYUGTATÓ TEÁT ISSZA, MÉG A MAGYAR TÉVÉJÁTÉKOKAT IS MEG TUDJA NÉZNI...
NINCS VALAMI, GYORS NÖVEKEDÉST ELŐSEGÍTŐ SZERÜK?
PARANCSOLJON! GARANTÁLTAN BIZTOS HATÁSÚ HAJNÖVESZTŐ...
NEM ÉRTEM, KISASSZONY! A HARMADIK GINZENG-GYÖKÉR-KÚRA SEM HASZNÁLT A VŐLEGÉNYÉNEK?
MAGYAR FUTBALL
URASÁGOD MŰVÉSZ? REMEK GYÓGYÍRÜNK VAN KRITIKUSOK OKOZTA SEBEKRE...
ELNÉZÉST, URAM, A KEDVES FELESÉGE NEM ADAGOLTA TÚL A FIATALÍTÓ CSEPPEKET?
REKLAMÁCIÓ
MEGÜT A GUTA! MEGINT NINCS VÉRNYOMÁS-CSÖKKENTŐ TEAKEVERÉK!

LEHOCZKI ISTVÁN:

BORKIMÉRÉS

– Édes-apám!!!
– Nem akart a gyerekeivel Békásmegyerre költözni!
INTERMEZZO
KORELNÖK
BOX
– Tiszta apja!
ZÁRÓRA

SZILÁGYI GYÖRGY:

EXTRA SZEXTRAKTA

Modern színmű, film, vagy regény;
a hős mindig ágyban fekszik,
s ágyrajáró nők ölelik,
akik búbtól-talpig „szexik” . . .

Talán azért, mert a szexet
szorgalmazó kompetensek,
amellett, hogy kompetensek,
egyben komplett impotensek . . .

Tekintettel a sok bohó,
mohó szexre epedőre,
itt is szexes téma kerül
(nem szőnyegre), lepedőre . . .

Férfiszívem zsong a lapok
számos erotikus rajzán,
s a sok pikáns fotón, melyek
mindegyike ajz, mert pajzán!

Társaságban hogyha tőlem
azt kérdezik: mondja, lesz szex?
Angol szex lesz, mondom, címe:
Elisabeth és gróf Essex . . .!

Milyen csodás a természet!
Meztelenül tartja nászát;
csiga, kukac és giliszta,
(tetszel nekem, gyere, mássz át!)

A csapongó pillangónak
nincs jutalma, havi bére,
lengedező lepketestét
vágya űzi a bibére . . .

A fecskéről azt beszélik
azok, kik a határt járják,
hogy röptében (ügyes madár),
csicseregve csalja párját . . .

Így röpködöm jómagam is,
mint dongó a pipitérre,
gyönge húsú pipik után
a piaci pipi-térre . . .

Hol, ha akad zsákmány, amely
megüti a kívánt mércét;
megveszem és lakásomra
hurcolom a pucér jércét . . .

Férfinak még abból soha
nem származott falat kára,
hogyha néha szemet vetett
egy fess püspökfalatkára . . .

Láttál puhára főtt tyúkot?
Tésztalepel a fenekén!
Vérem felforr a látványtól,
s azon nyomban kést fenek én!

Nincs szebb annál, mint amikor
vecsernyére szól a harang,
miközben az asztalodon
párolog a töltött galamb!

Volt már csirkém, libám, pulykám,
tányéromon fürj is parkolt,
nem nyugszom, míg (perverz óhaj),
kezem struccmellbe nem markolt!

S a szűzérmék!, (szüzikéim),
egy harapás: egy szem érme!
Számomra a szűzérmének
élvezetes kegy: szemérme . . .

Száz szexnek is egy a vége,
korom versem apropója:
ötvenen túl jobban hat rám
sült pipiknek a popója . . .

TIMÁR GYÖRGY:

SZÓSZÖCSKÉK

Ha valaki véletlenül nem értette volna, mivel is foglalkozik jeles publicistánk egyik hetilap-cikke, másik publicistánk a segítségére siet a botor illetőnek, s világosan megmagyarázza:

„Az értékszemlélet, az értékítélet elhanyagolásának következményeivel a társadalom mindazon területein, ahol a szelekciót valamely (természetéből következően mindinkább bürokratizálódó) nomenklatúra szorítja ki, különös tekintettel a nevelésre.”

Na kérem. Így már érthető, nem igaz? A szelekciót egy bürokratizálódó nomenklatúra szorítja ki. Habár én inkább úgy mondtam volna: szupplantálja. Különös tekintettel a nevelésre.

*

Divatba jött a -ban, -ben rag használata a -ba, -be helyett. „Elment az iskolában”, „új gépeket szállítottak az üzemben” — mondogatják derűre-borra a tévében, rádióban nyilatkozók, föltehetőleg azért, mert félfüllel hallottak valamit harangozni arról, hogy a -ba, -be, ragot viszontag helytelen a -ban, -ben helyett használni: „Itt állunk az üzembe”, „nem kapni az egész városba”. Így aztán egy helyett immár két hiba terjed, terjedezget bőszen.

Pedig csak annyit kéne megjegyeznünk, hogy a „hol” nem azonos a „hová”-val. Az „alattvaló” nem föltétlenül „aláváló”, ugye. S az sem mindegy, hogy ott -küldözgetünk-e valakit, avagy oda.

Ez férne olyan nehezen a magyar kobakokba?

Nyolcéves Eszter lányom az iránt érdeklődött a minap, vajon most mi lesz Jimmy Carterrel, a bukott amerikai elnökkel.

— Mi lenne? Visszamegy mogyorókereskedőnek.

— Hát nem ő lesz az alelnök, legalább?

— Nem bizony.

— Még csak miniszter se lesz?

— De nem ám!

Elképedt fejcsóválás: — Na, én ezt sehogysem értem.

Már hogy is értené, egyem a zúzáját? *Magyar gyerek.*

*

Napilap-tárcát olvasok, s benne fölsorolást arról, mi mindene is volt valaha Alsólendvának. Egyebek közt „vasúti állomása, posta- és távíróhivatala”.

Ezt a tárcát is alighanem ott nyomtatták.

*

A neves színművészt elhagyta a felesége. A pikantéria az volt a dologban, hogy nem egy másik férfi, hanem a — barátnője kedvéért.

A színművész fanyarul mondta asztaltársaságának:

— Az, hogy egy nő elhidegült tőlem, már több ízben előfordult. Ez az első eset, amikor elmelegül.

*

Népszínművekből jól ismerem a könyörület nélküli kosarat. Sportközvetítések alkalmával sokszor láttam csont nélküli kosarat. Az önkiszolgáló élelmiszerboltokban pedig ragacs nélküli kosarat.

Az utóbbit, sajnos, csak külföldön.

TRIBÜN

Albert McGhee, a kitűnő papírsúlyú ökölvívó valami közlekedési kihágás miatt került a bíróság elé.

— Kihirdetem az ítéletet — mondta a bíró és ránézett McGhee-re. — Kérem, álljon fel.

— Már állok — mondta a 142 centis sportember.

* * *

Paul Hill a Liverpool Echo hasábjain a következőket írta az Aston Villa bajnoki esélyeiről az őszi rajt előtt:

— Kitűnő csapatunk van. Megítélésem szerint az első hat közt fognak végezni. Ha ugyan nem még előrébb.

* * *

Legjobb egyetemi csapatainknak lehetővé tesszük, hogy egy-egy mérkőzést soron kívül távolabbi vidéken is játszhassanak — mondta Steve Morgan, az amerikai főiskolás sport egyik vezetője. — Szabad választási lehetőséget nyújtunk a számukra, tetszés szerint mehetnek Alaszkába, vagy Hawaiira. Érdekes, hogy eddig még mindegyikük Hawaiit választotta.

* * *

Az FC Pontypool elnöke mondotta:

— Szorgalmasan készülünk a klub százesztendős fennállásának megünneplésére. Csak abban nem tudunk még dönteni, hogy melyik évben csináljuk.

* * *

Az indiai Maharasna tartomány egyik dísze a Tabola Nemzeti Park. A Tabola Nemzeti Park egyik dísze pedig egy krokodiloktól nyüzsgő tó. Amelynek partjára a Park igazgatója a következő táblát állíttatta:

— A tóban fürödni tilos. A túlélők ellen bírósági eljárást indítunk.

(p. p.)

ARANYVASÁRNAP

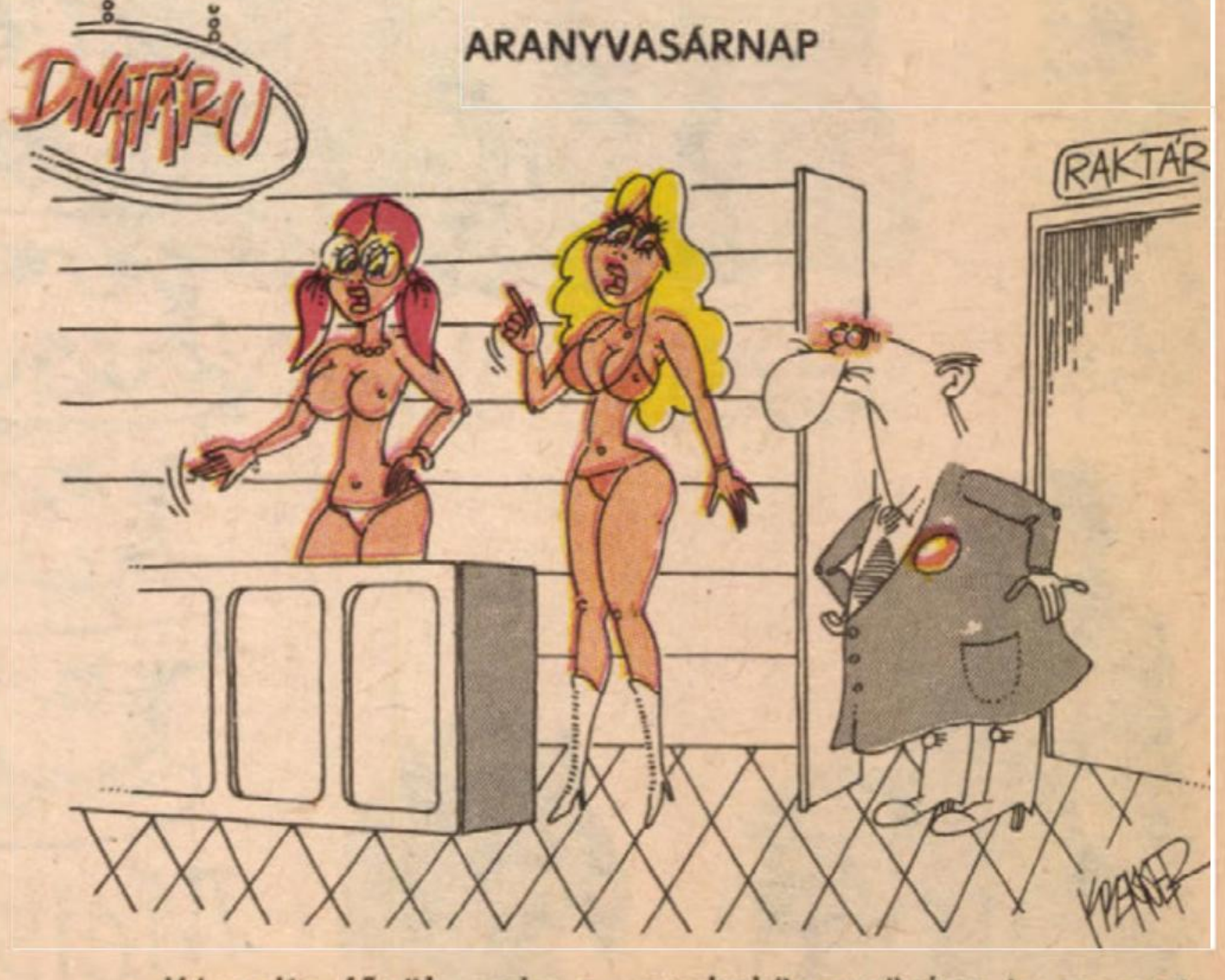

– Képzelje főnök, még a munkaköpenyünket is megvették!

HEGEDÜS ISTVAN:

RÉGISÉGBOLT

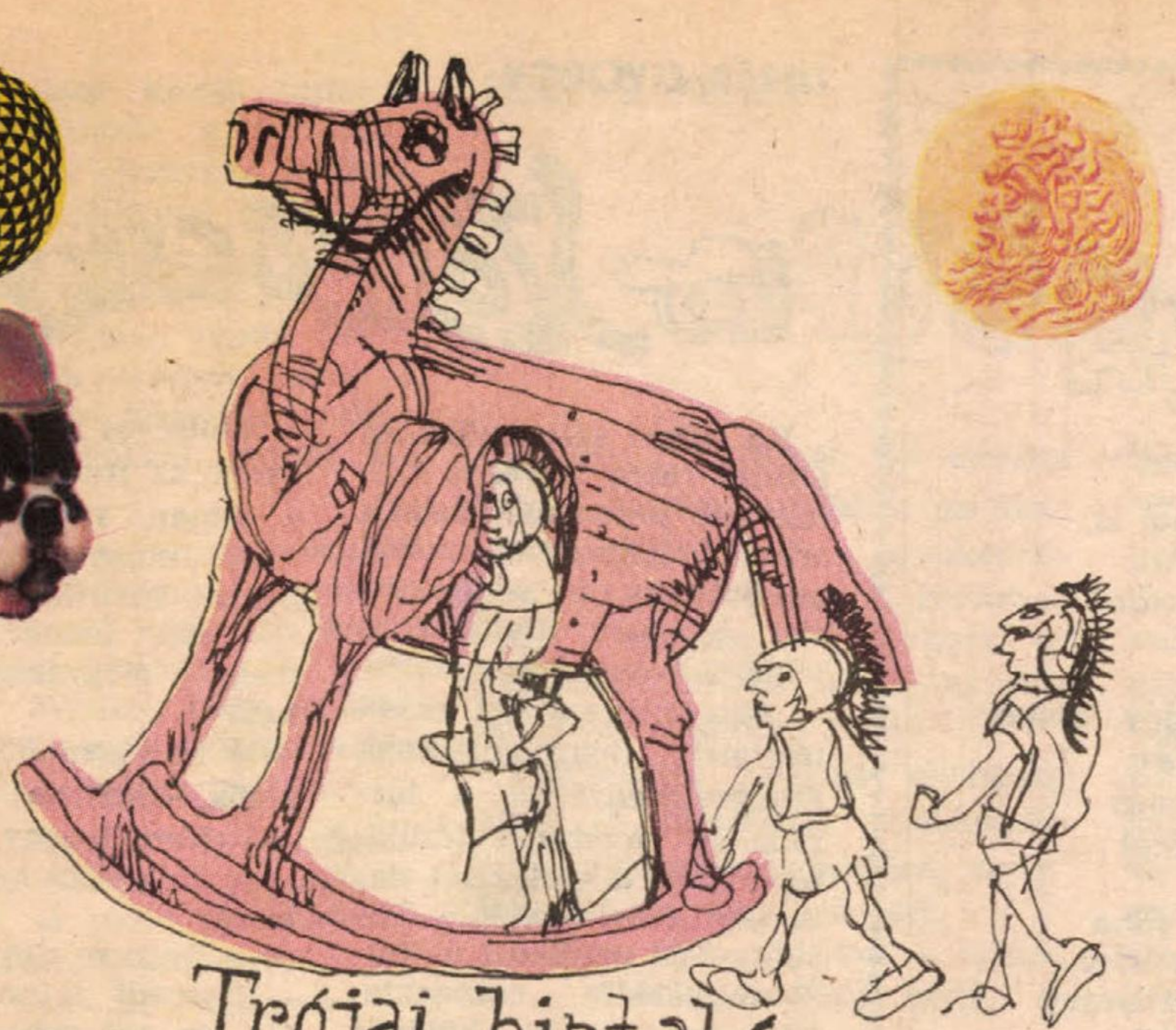

Trójai hintaló

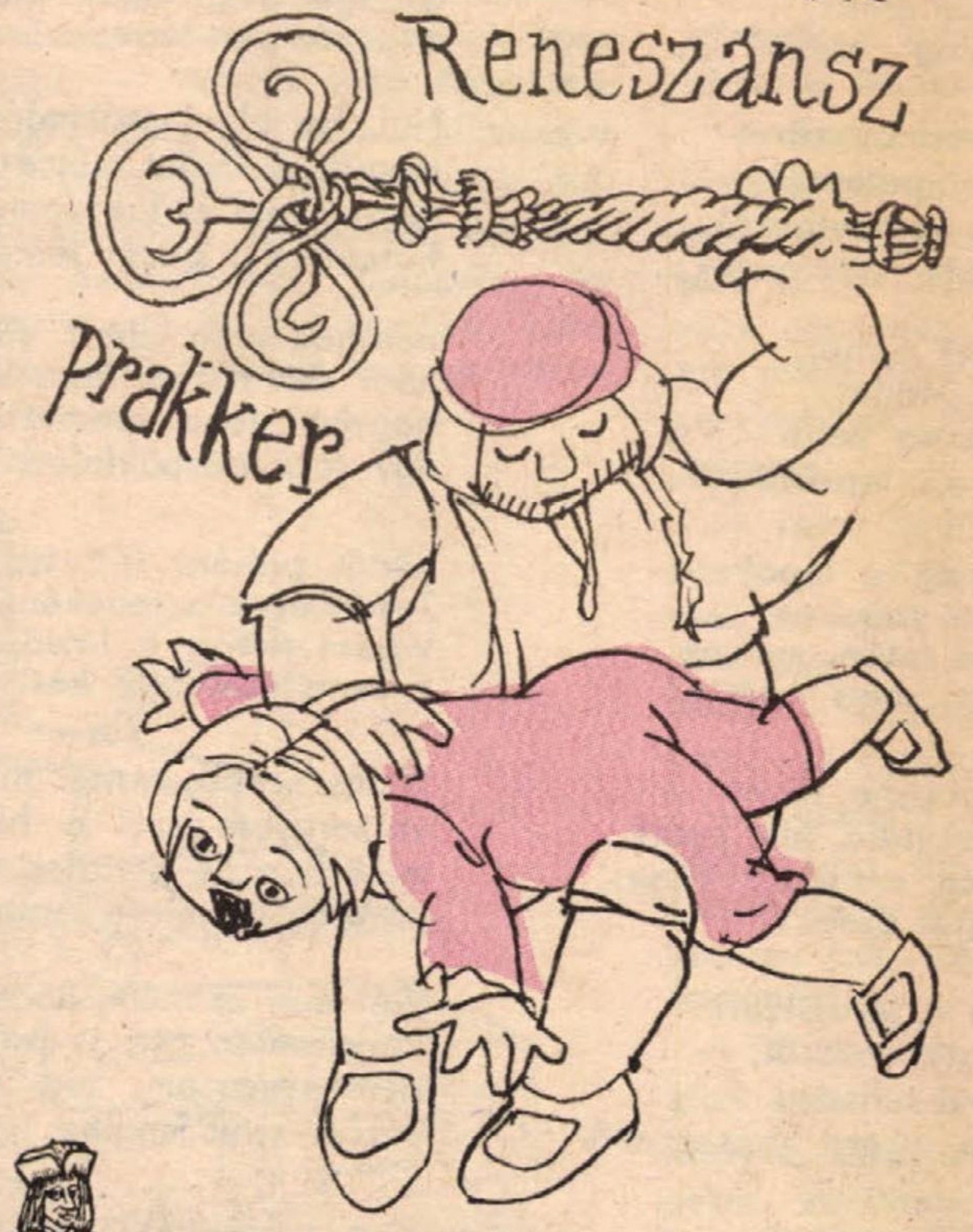

Reneszánsz prakker

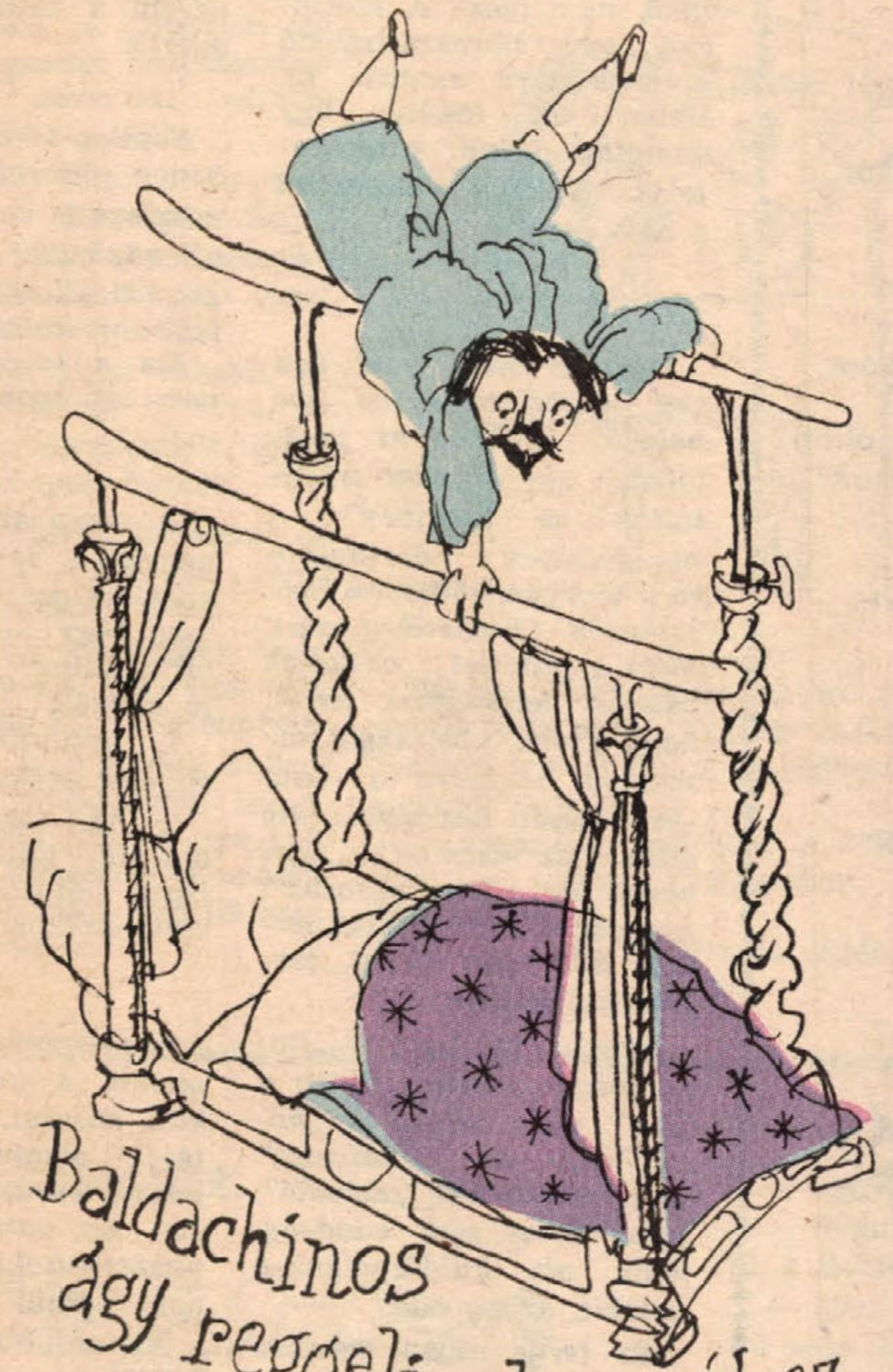

Baldachinos ágy reggeli tornához

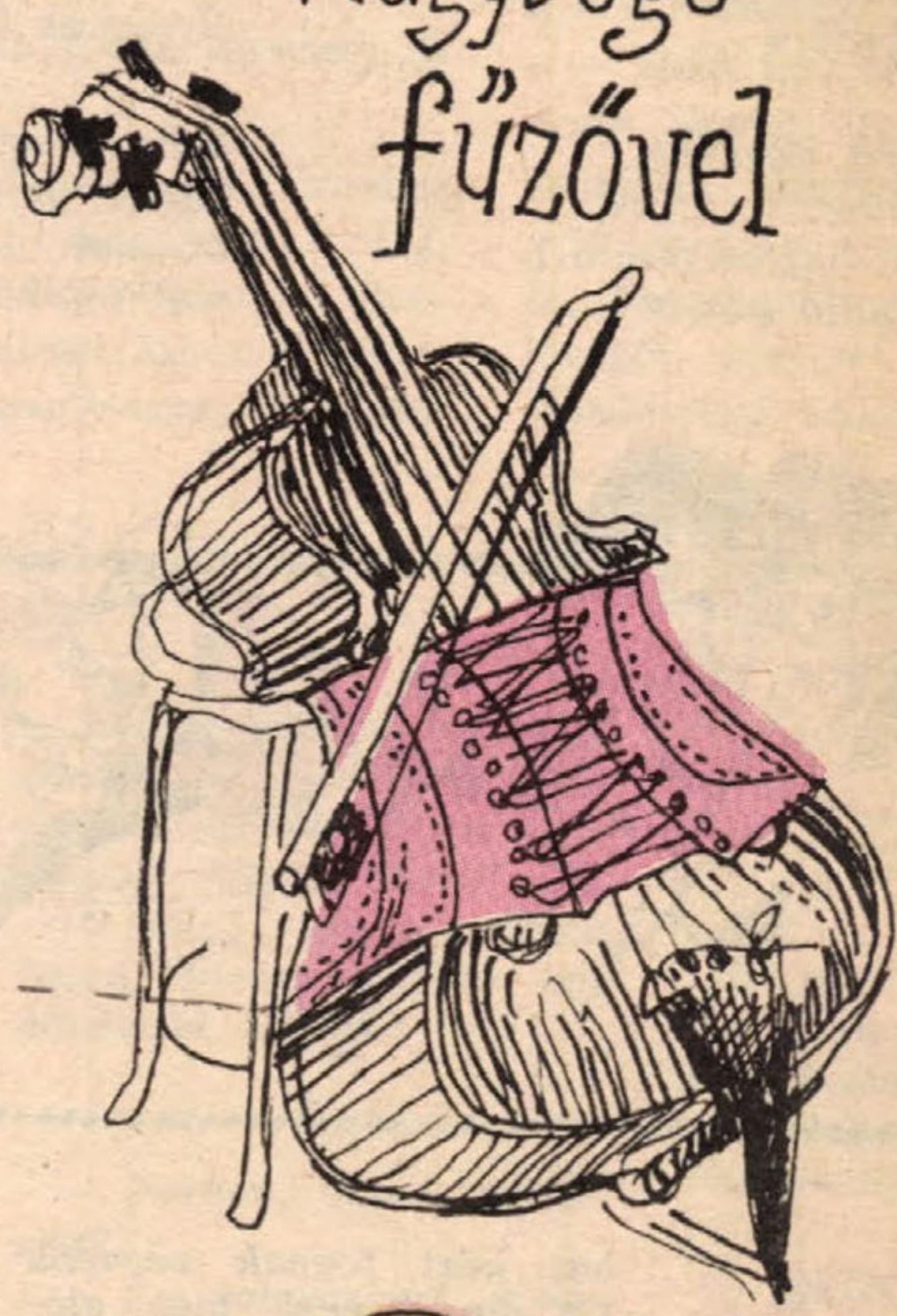

Nagybőgő fűzővel

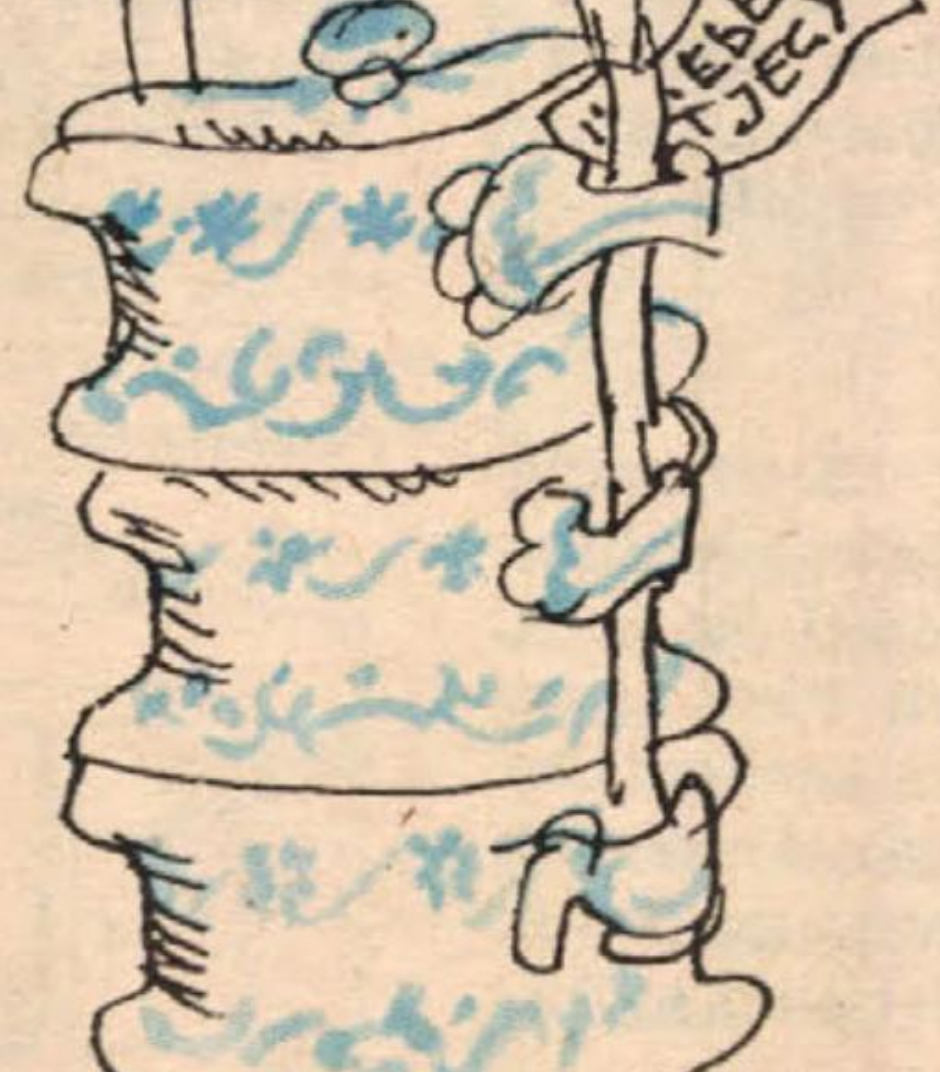

Meisseni ételhordó

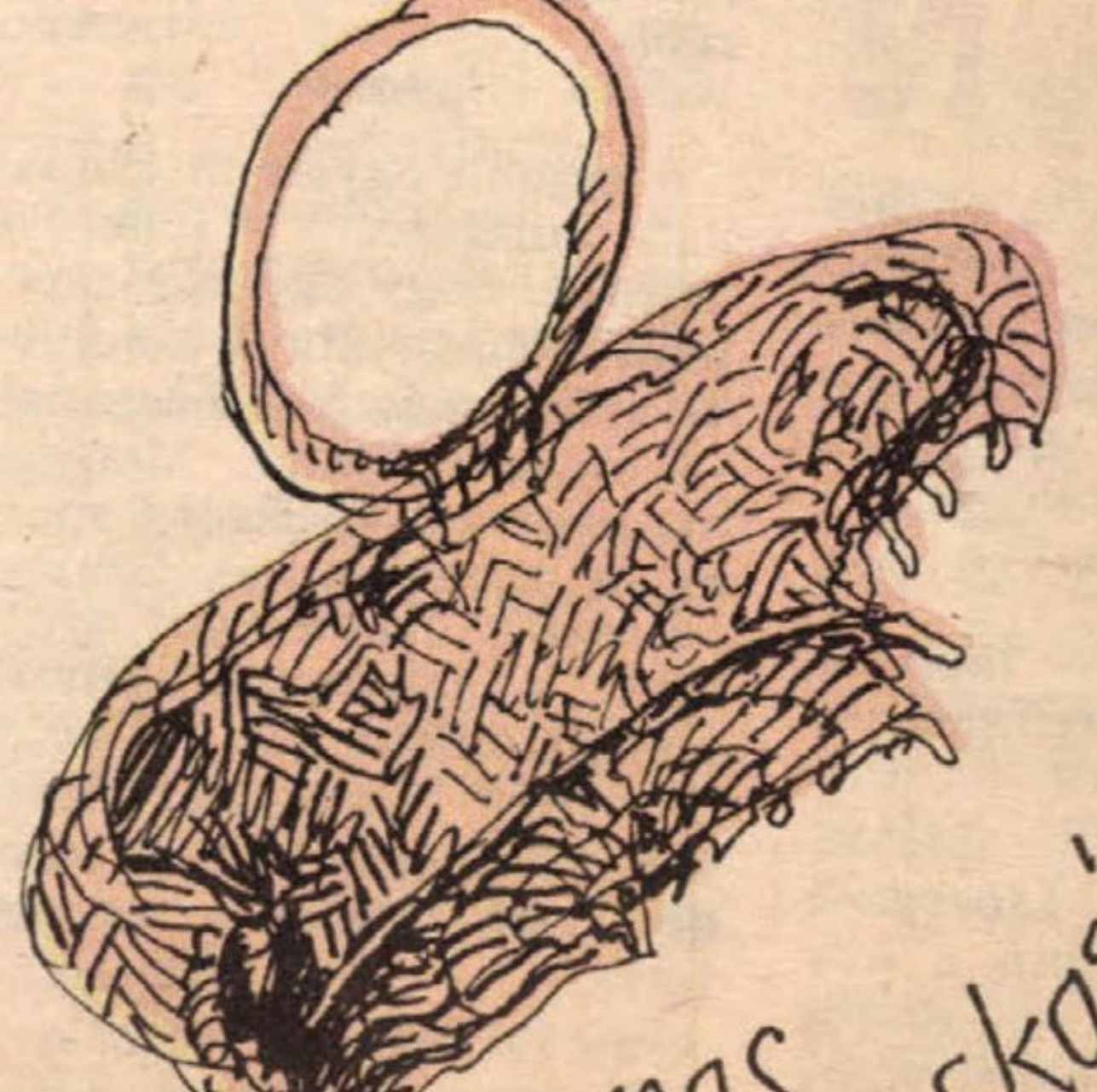

Válóperes Mózeskosár

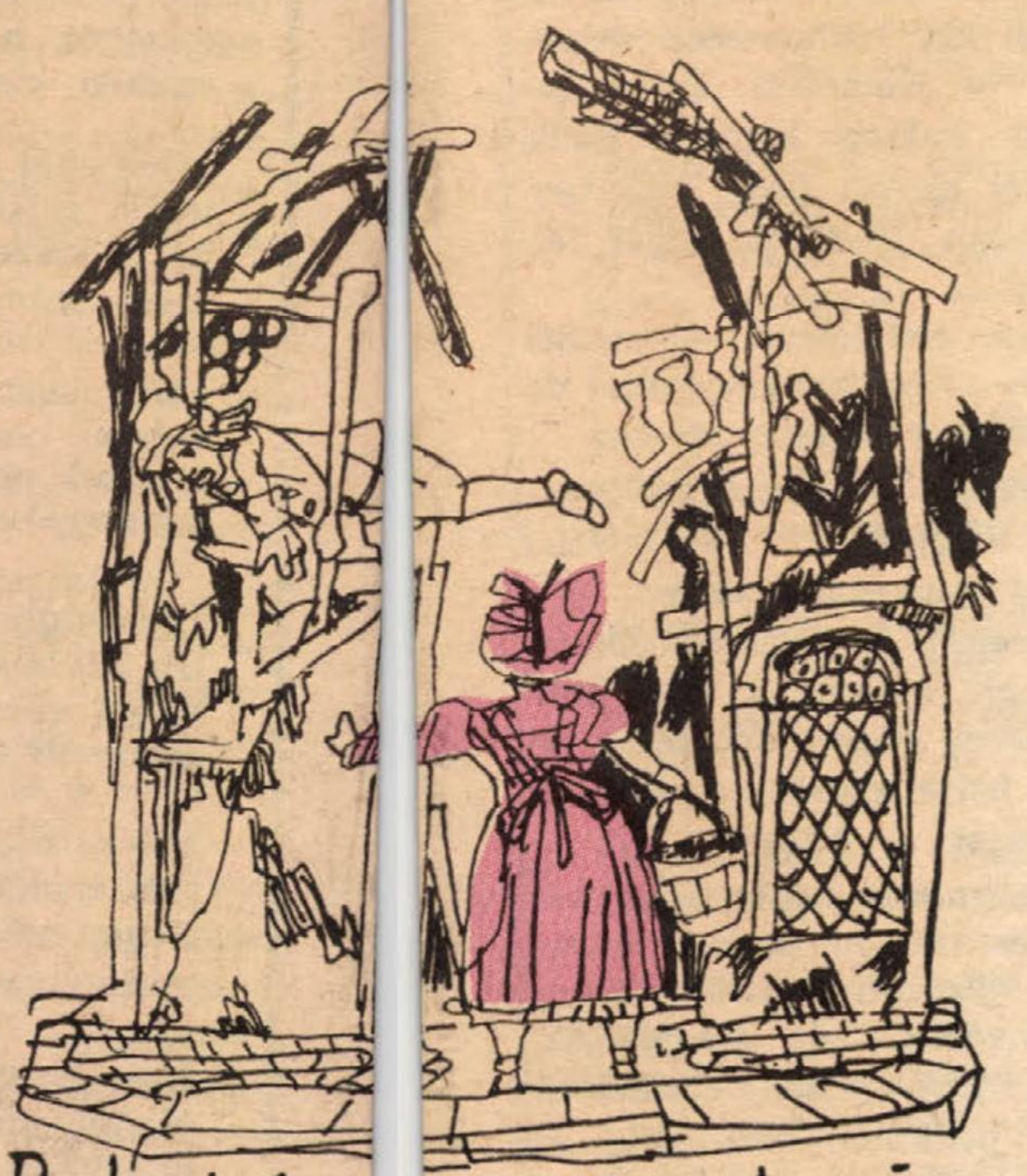

Babaház (a londoni nagy tűzvész idejéből)

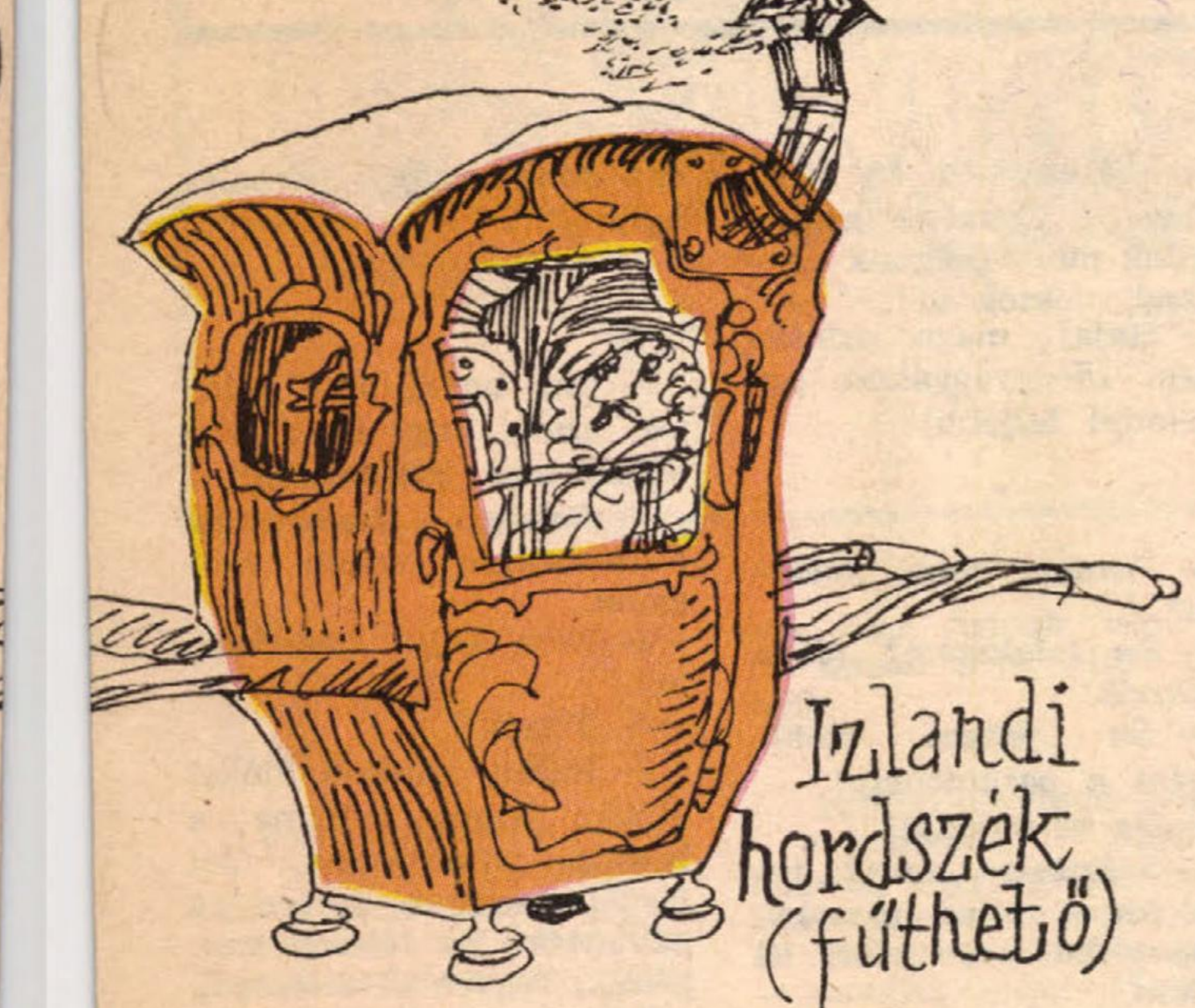

Izlandi hordszék (fűthető)

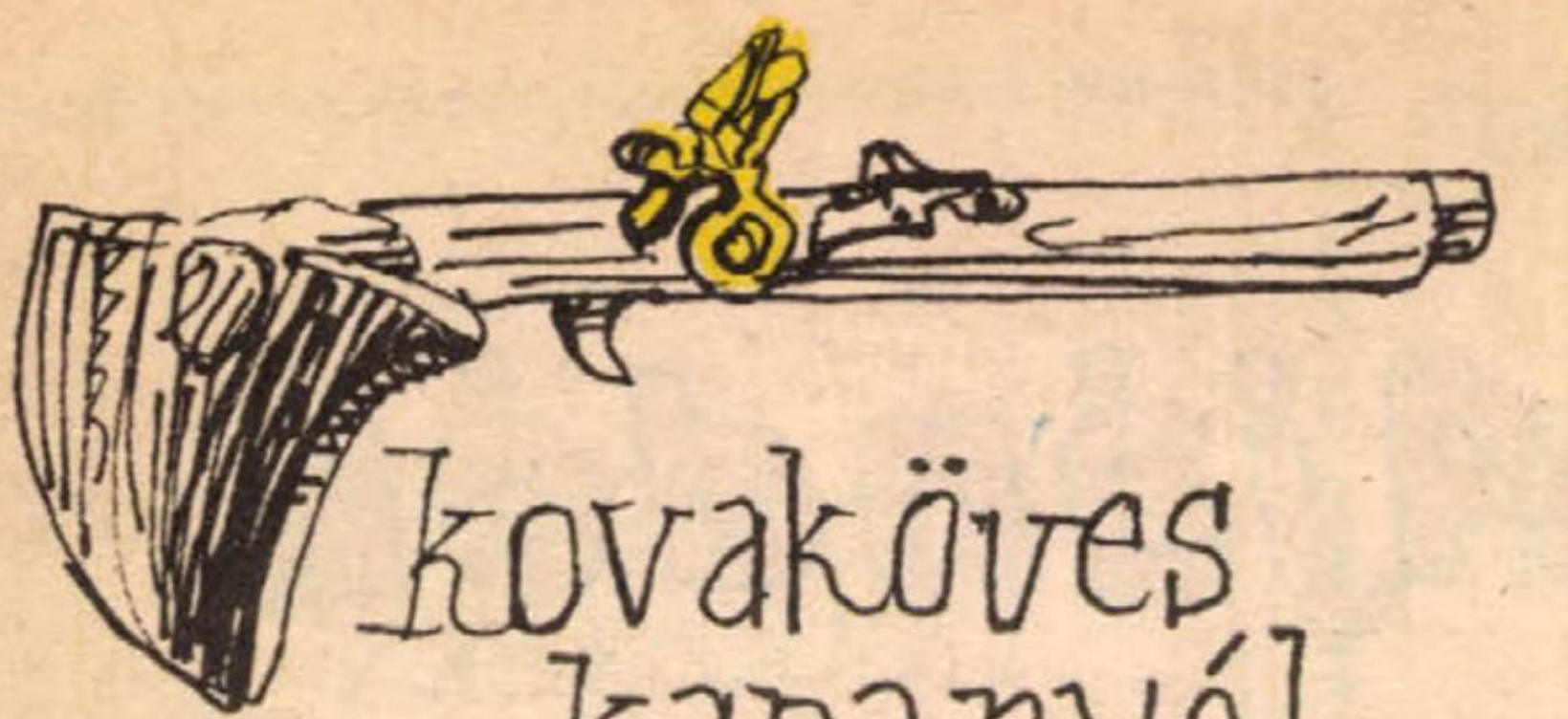

kovaköves kapanyél

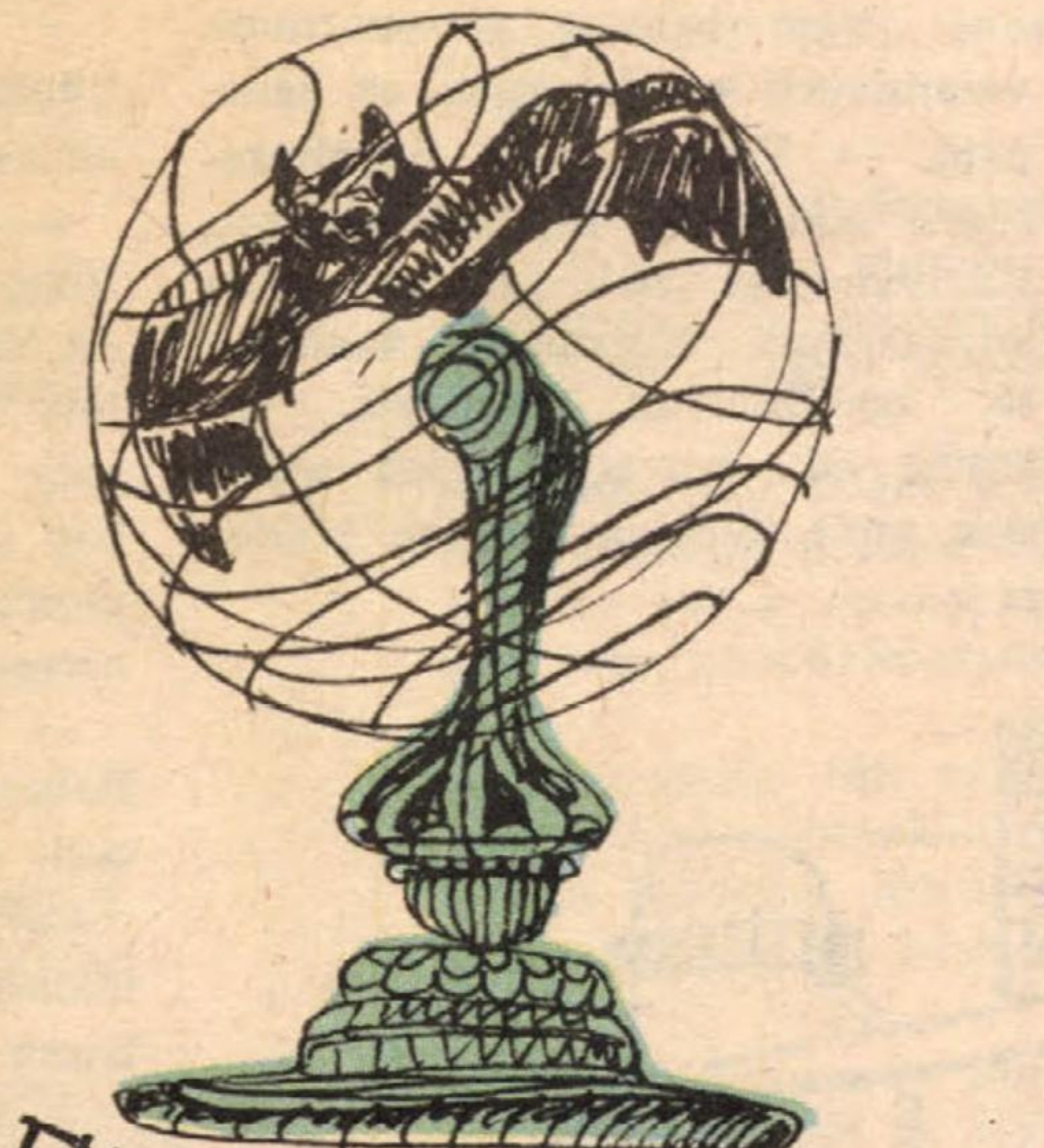

Etruszk ventillátor

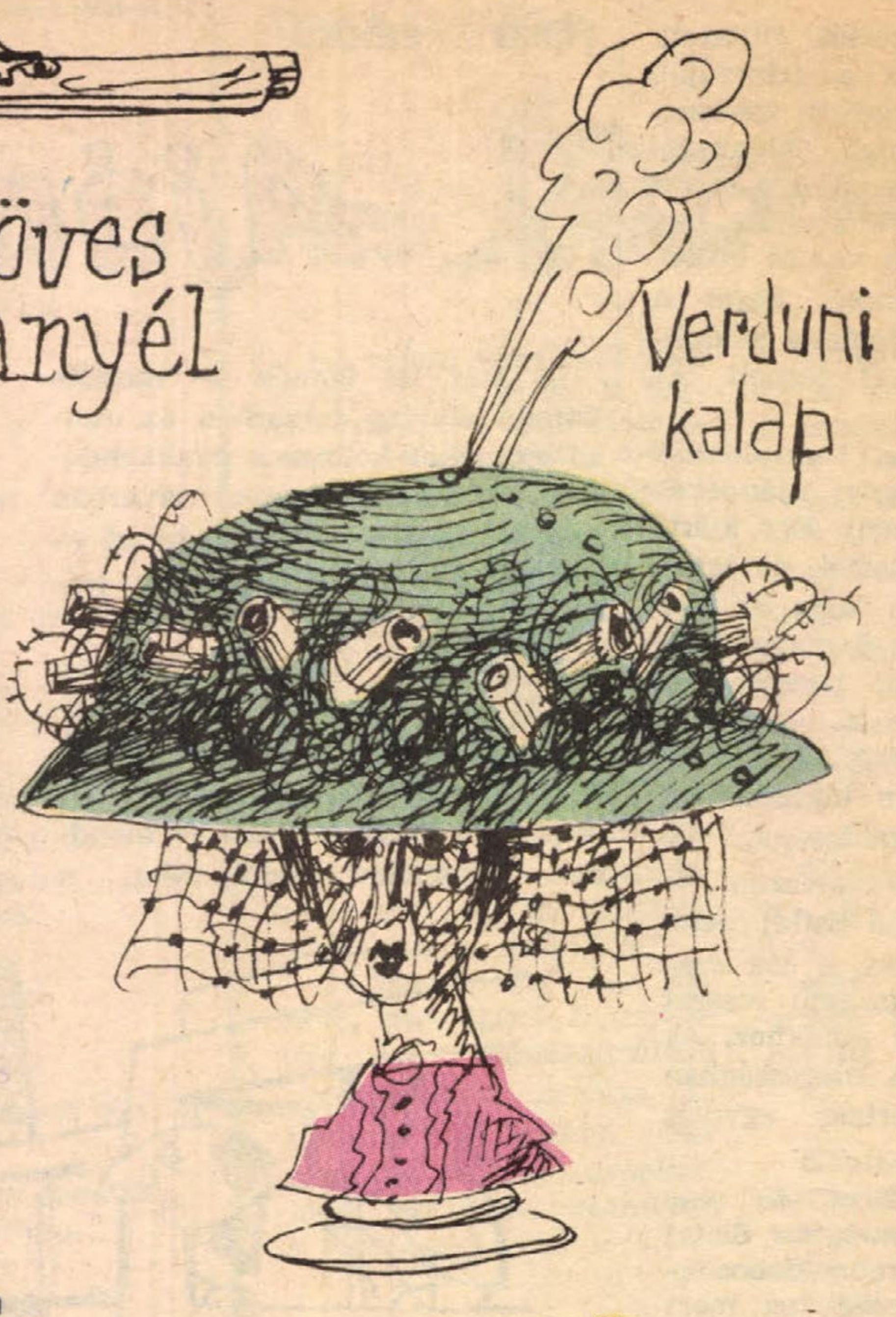

Verduni kalap

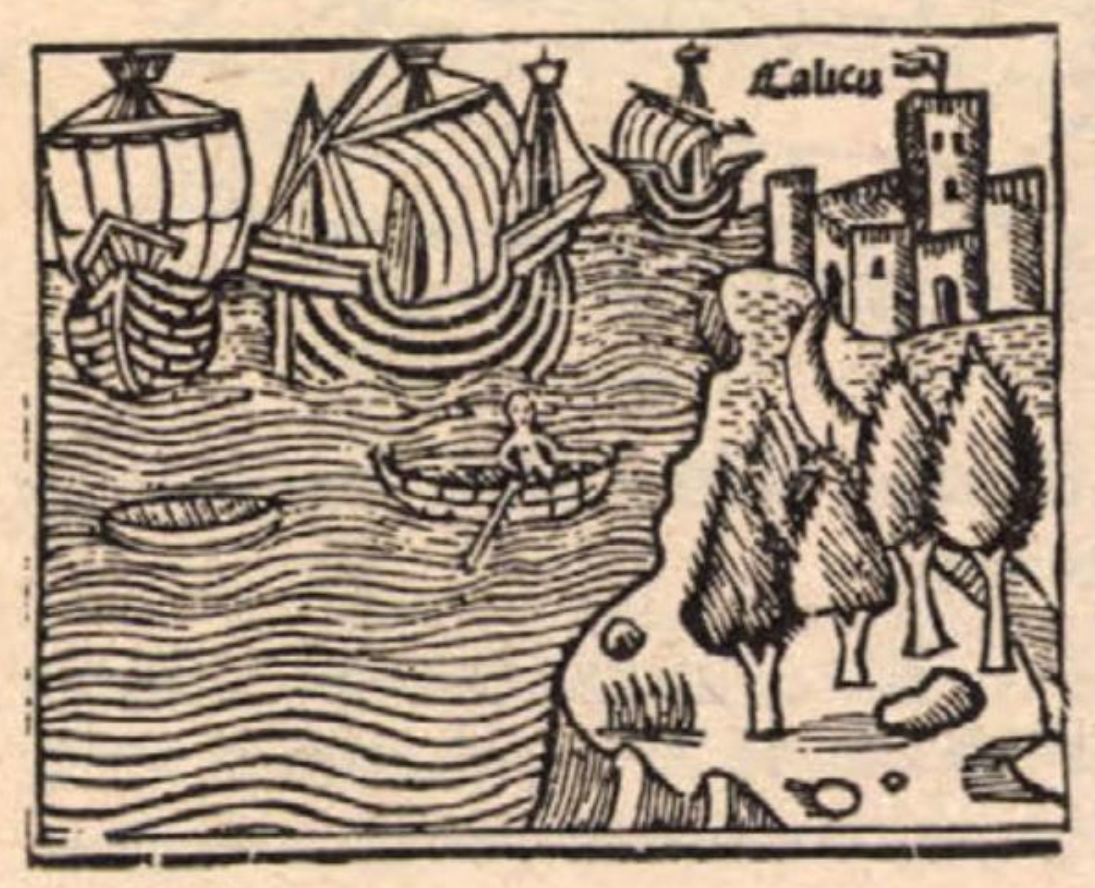

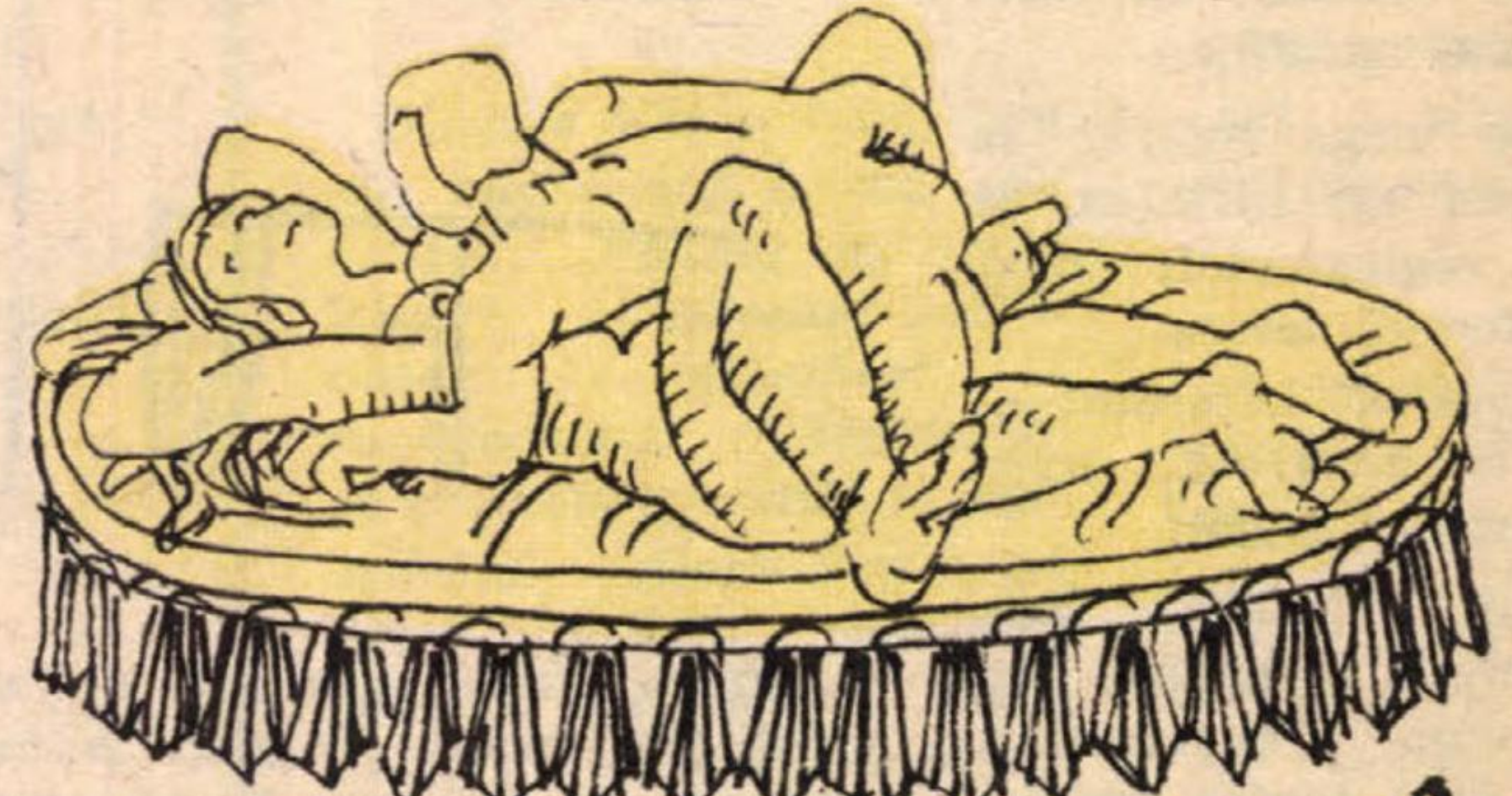

Iparművészeti kefe

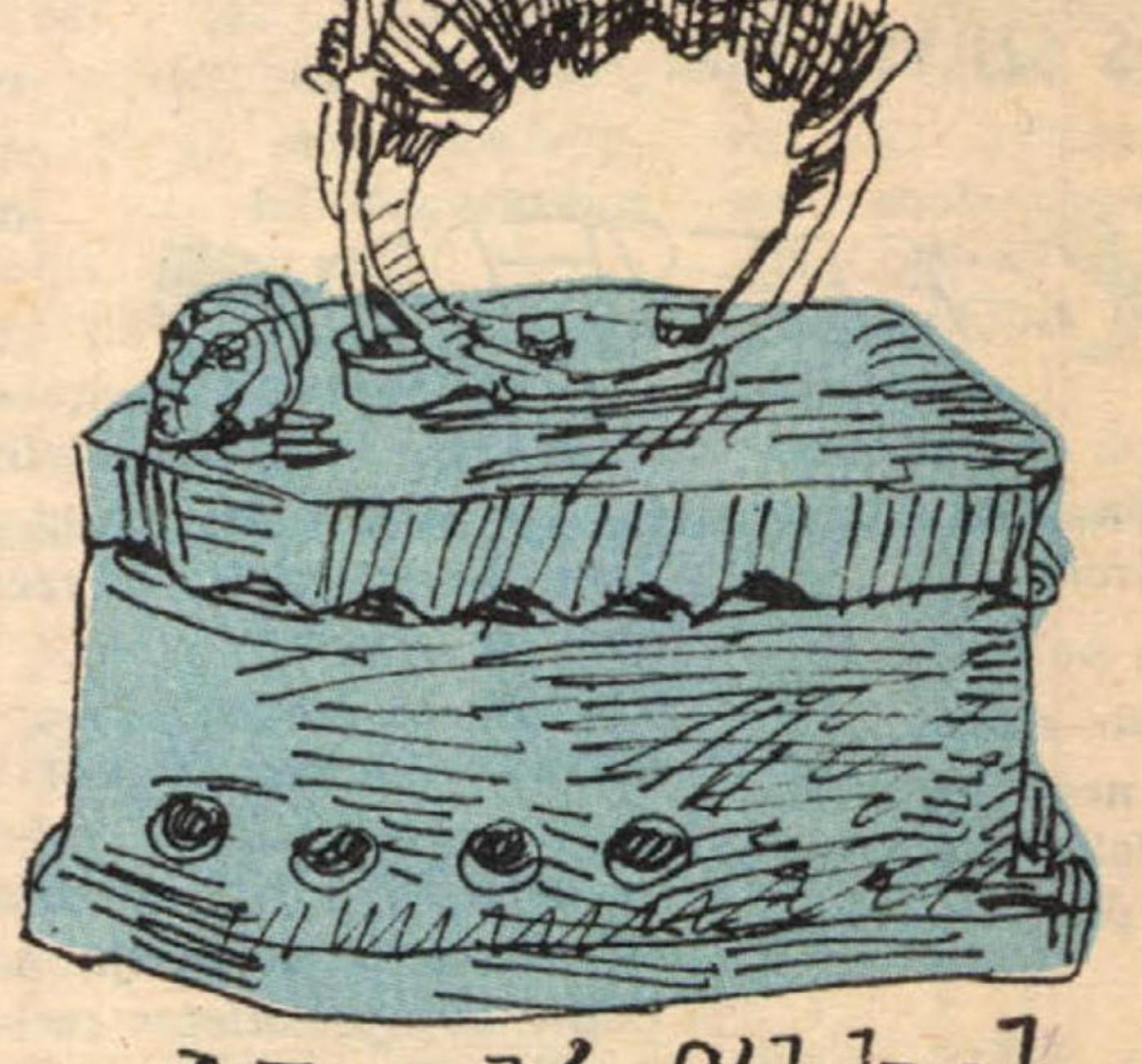

Vasaló fékkel

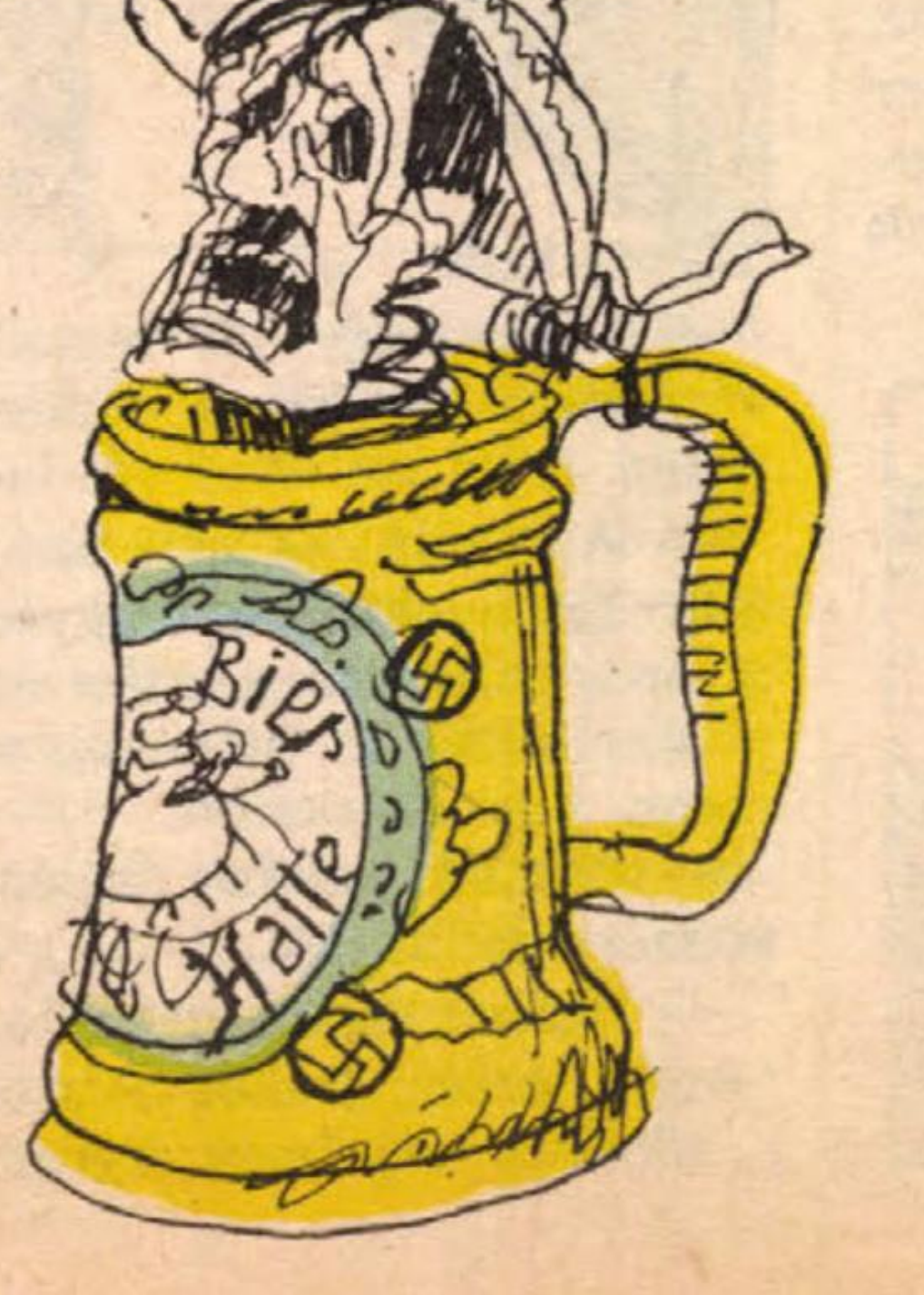

Müncheni söröskrigli

FÖLD S. PÉTER:

Ajándék

Szilaj néni kettőt fújtatott, megigazította a frizuráját, majd a nyugdíjas kézbesítőkre jellemző félénkséggel benyitott Völgycsúcsi Légyott okleveles igazgató ajtaján. A Szappan és Mappan vezető beosztású dolgozója ráncolt egyet a homlokán, majd felemelte gondokkal és statisztikákkal terhelt tekintetét.

— Meghoztam az Inaszakadtai Petőfi TSZ karácsonyi ajándékát — mondta Szilaj néni. Egy kicsit lihegett a sok emelettől, de igyekezett úgy fújtatni, hogy ez alig látszott. Szinte csak ő maga vette észre, hogy nem kap levegőt.

— Mit hozott? — kérdezte Völgycsúcsi, aki felső kapcsolatai révén, már jó előre kiszimatolta, hogy közeledik a karácsony.

— Kint van az udvaron — bökött az ablak felé Szilaj néni.

Völgycsúcsi Légyott, a sok szabályozást megélt igazgató rosszat sejtett. Odament az ablakhoz. Az udvaron két emelet magasságban papírdobozok hevertek, egymás tetején.

— Itt tessék aláírni, én már mennék is — tisztelgett Szilaj néni. — Azt hiszem, a dobozokban krokodilok vannak, az most az inaszakadtaiak profilja.

Alig tette be maga mögött az ajtót, Völgycsúcsi egy hirtelen, de azért kellően végiggondolt mozdulattal a telefonnál termett.

— Sámán elvtársat keresem! — ordított bele a kagylóba, mint mindig, ha döntenie kellett.

Sámán Retur beosztását még maga sem ismerte pontosan, ám abban mindenki egyetértett; amellett, hogy igen fontos ember, időnként még használható is. A múltkor például olyan gyorsan megjavította a kávéfőző-automatát, hogy a gyorsszolgálat még fel sem vehette a rendelést.

— Hát itt lennék — mondta Sámán elvtárs, miközben az utolsó csomókat kötötte a nyakkendőjére. Látszott rajta zavarban van. — Elnézést — tette hozzá — nyakkendő nélkül ültem az íróasztalom mögött.

Völgycsúcsi Légyott révetegen nézett a szocialista nyakkendőkötés újdonsült bajnokára, de azután hamar magához tért.

— Nézz ki az ablakon — mondta. — Most hozta Szilaj néni.

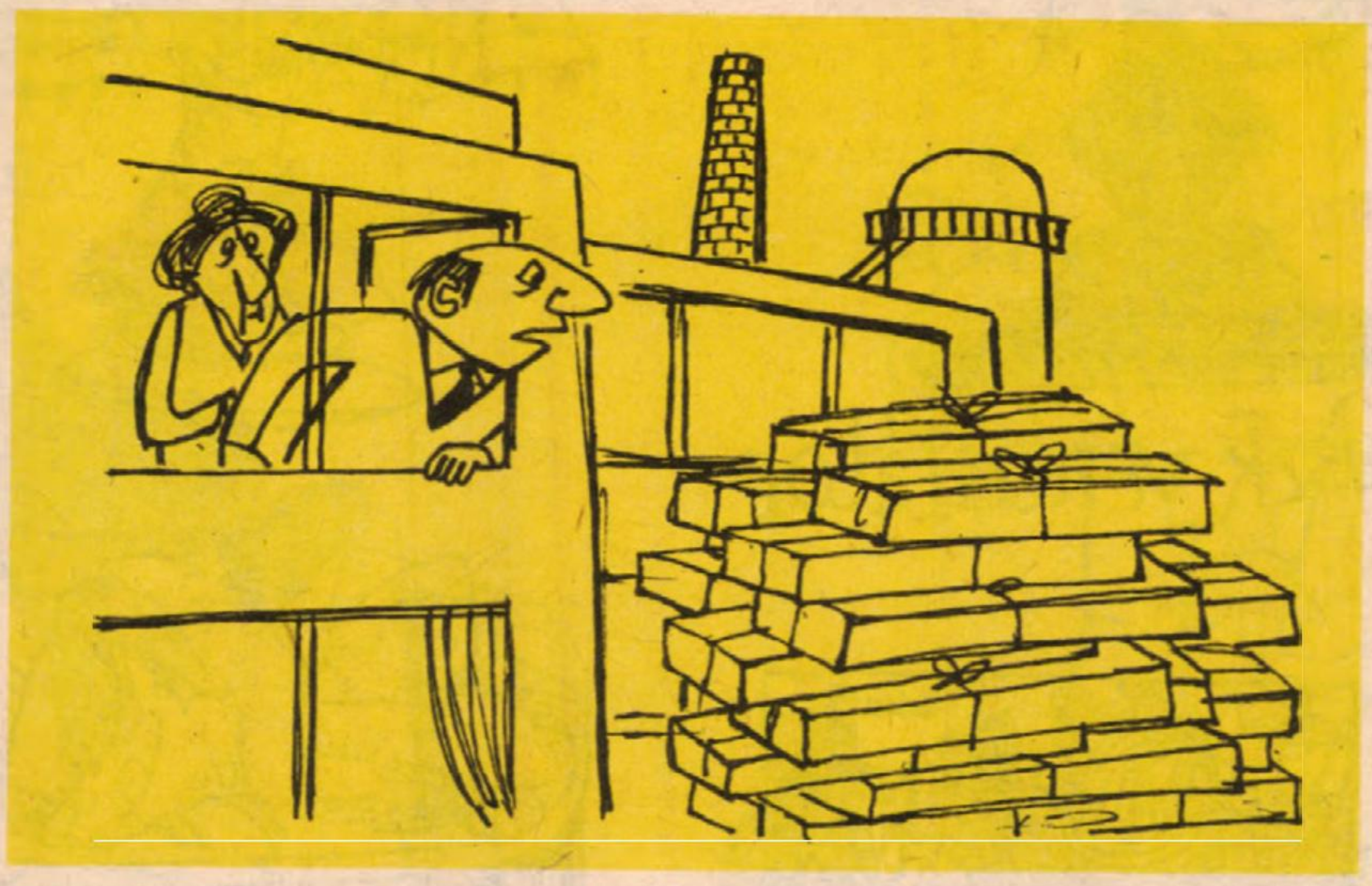

Sámán Retur kinézett és nagyott füttyentett. Tegnap is füttyentett, de akkor a brigádversenyekről volt szó.

— Inaszakadtáról jött. A Petőfitől — mondta Völgycsúcsi. — Mit gondolsz?

Sámán Retur még soha éltében nem gondolt semmit, s a mai nap sem volt ez alól kivétel. A kérdés kellemetlenül érintette.

— Nem kellene viszonoznunk valamivel? — folytatta az igazgató. — Valami apró figyelmességre gondolok, kis kedvességre. Kártyanaptár, határidőnapló, műanyagsemmi, vastrampli, önakasztó, zseblibbencs, ládagyík, ősanyag stb. Szóval egy kis ajándék, amit ilyenkor szoktak küldeni.

Sámán Retur ismét kinézett az ablakon.

— Egy kártyanaptár mintha kisebb lenne — kockáztatta meg, a papírdobozokra célozva. — Szerintem értekezletet kellene összehívni, vagy bizottságot alakítani.

Ez a módszer eddig még mindig bevált, sőt tavaly nyáron dicséretben is részesítették, mert a takarítónők által kifogásolt szappan- és mosószernormák tisztázására kétnapos nemzetközi kollokviumot hívott össze és az eseményről több napilap is beszámolt.

— Nem értekezlet kell, viszonzás — mondta Völgycsúcsi.

— Küldjünk a legújabb termékünkből a büdös szappanból? — kérdezte Sámán Retur.

— Karácsonyra? — nézett rá Völgycsúcsi Légyott olyan nézéssel, amit egy tanfolyamon sajátított el. — Különben is, mi tavaly egy traktort kaptunk tőlük, két évvel ezelőtt pedig egy tengeralattjárót, Hi-fi toronnyal felszerelve.

— Igen, emlékszem — mondta Retur. — Két tornya volt, de csak az egyik füstölt.

— Megvan! — csapott a homlokára Völgycsúcsi. — Levelet írunk az inaszakadtaiaknak.

— Levelet? — kérdezte Sámán elvtárs, aki nyáron, a nagy szabadságolások idején két hétig sikeresen helyettesítette a vállalati észkombájnt. — Miért?

— Megírnánk nekik, hogy ezúttal nem küldünk semmit karácsonyra, ellenben kellemes ünnepeket kívánunk és megígérjük, hogy a jövő évtől kezdődően mindent pontosan határidőre, az előírt minőségben szállítunk.

— Nem lesz ebből baj? — kérdezte Sámán Retur, aki aggódó szülőktől származott.

Völgycsúcsi legyinteni készült, de meggondolta magát. Sajnálta a levegőt, amelyet a hirtelen karmozdulattal felkavart volna.

GALAMBOS SZILVESZTER:

PÁRBESZÉDEK

— Bocsánat, hogy zavarom. Nem ön vesztette el ezt a pénztárcát?

— Mi van benne?

— Öt darab százas.

— Akkor nem én vesztettem el. Nekem még sohasem volt öt darab százasom.

— Bizonyos benne, hogy nem az öné?

— Teljesen bizonyos vagyok. Nekem egyszer volt életemben pénztárcám. Azt is elvesztettem 1950-ben.

— Talán ez az.

— Szó sincs róla. Az patkóerszény volt.

— Maga egyszerűen szégyelli bevallani, hogy a magáé, mert akkor kiderülne, hogy egy rendetlen ember, aki nem tud vigyázni a holmijára.

— Értse meg, ha a lelkét kiteszi, akkor is azt mondom, hogy ez az erszény nem az enyém!

— Barátocskám, nem is lehet a magáé, amikor az enyém. Eddig húsz embert kérdeztem, mind elvállalta, hogy ő a tulajdonos. Végre egy becsületes ember a környéken. Ezt megünnepeljük. Jöjjön, megiszunk egy nagyfröccsöt.

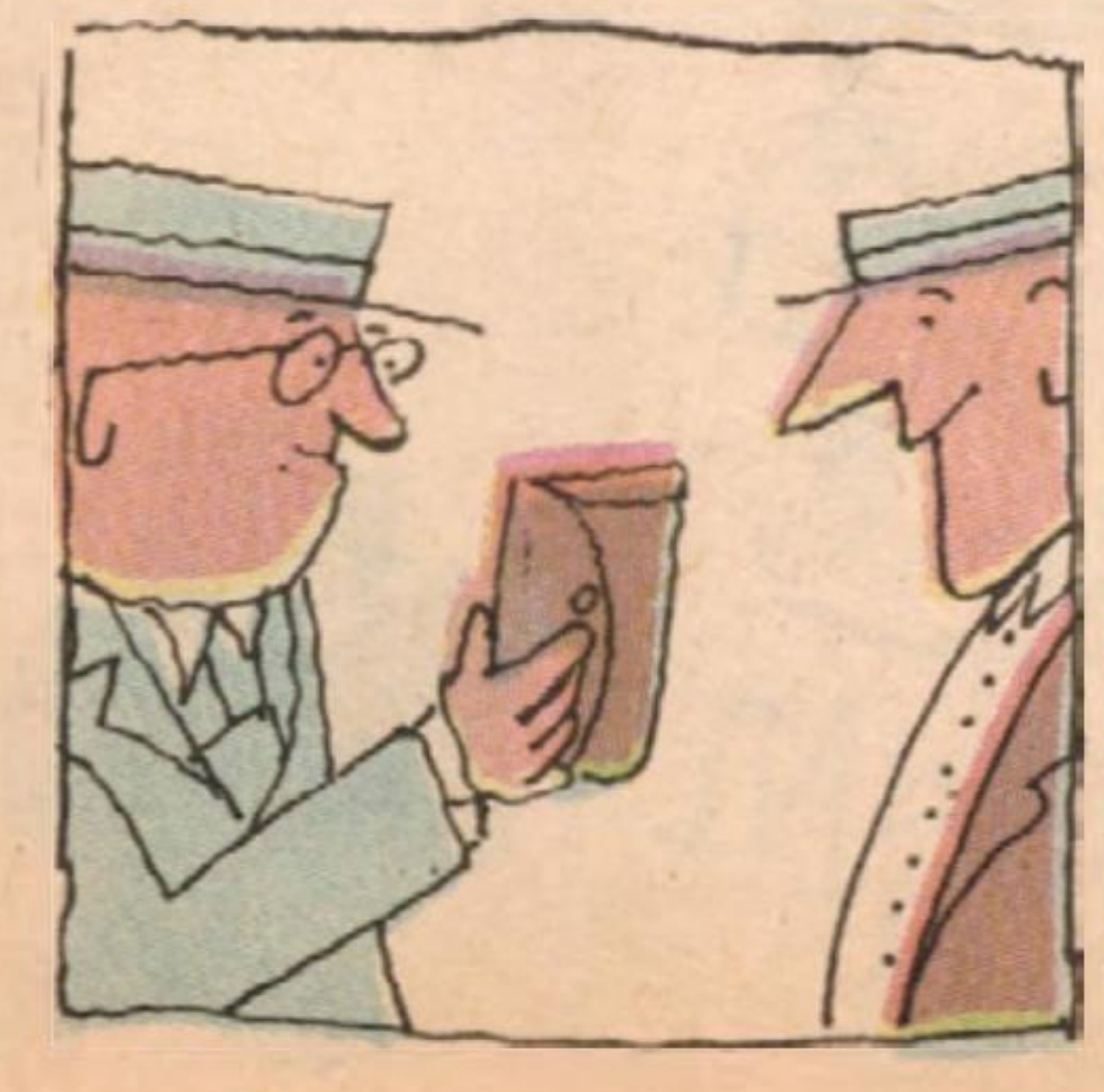

— Jaj, a derekam!

— Reumával tetszik várni a doktor úrra?

— Igen. És kegyednek mi baja van?

— Miért lenne nekem bajom?

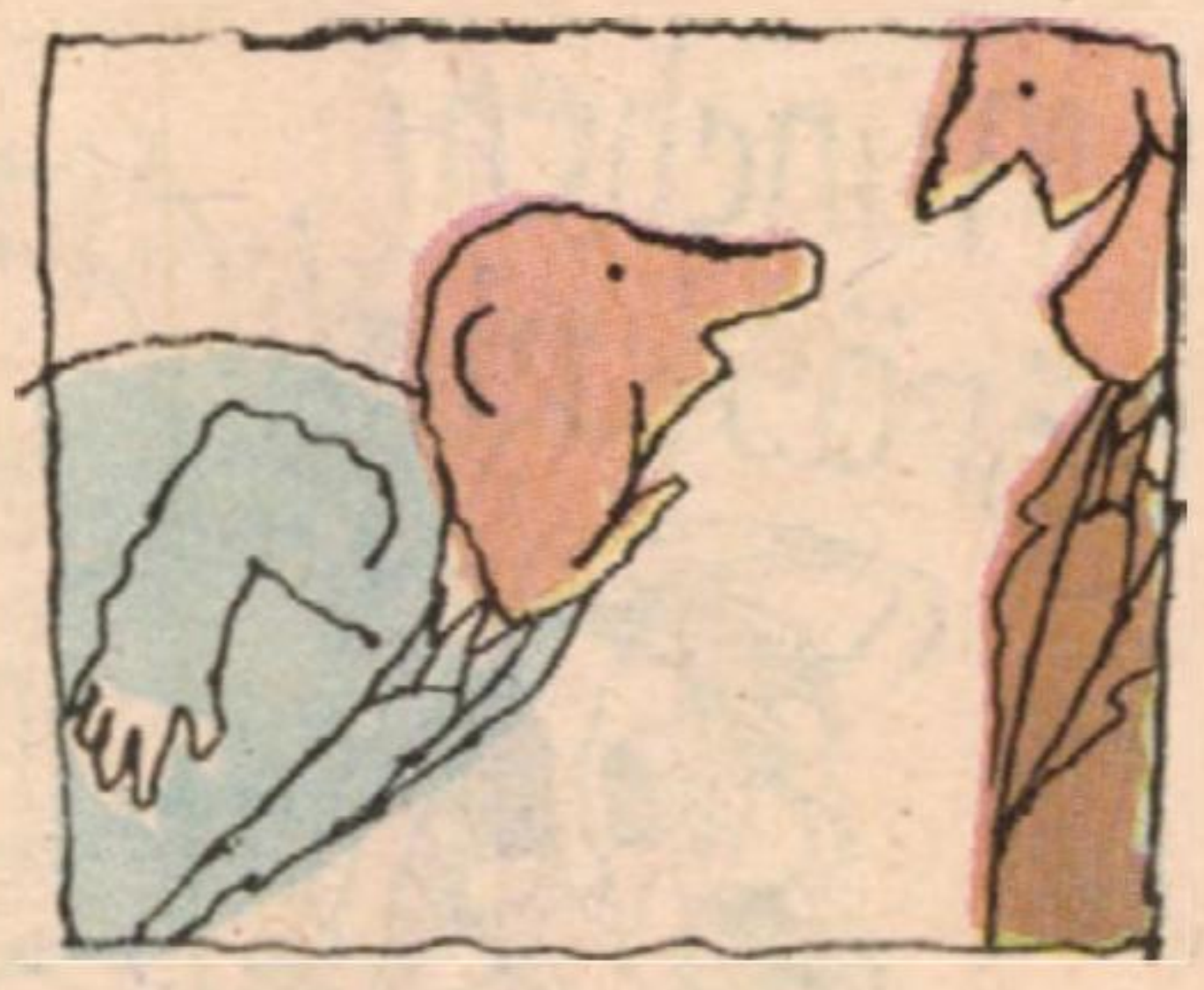

— Mert hogy itt tetszik várakozni az orvosi rendelőben.

— Az nem jelent semmit. Én egészséges vagyok mint a makk. Megeszem én a vasat is, ha jó magyarosan van elkészítve.

— De hát akkor miért tetszik itt ülni?

— Nincs annál csodálatosabb érzés, mikor kiszól a főorvos úr, hogy kérem a következőt és én fölényesen a szemébe nézek: nekünk nincs dolgunk egymással, doktor úr!

— Hajaj, maga szintén beteg. Ideggyógyászat egy emelettel feljebb!

*

— Pardon, hová tolakszik?

— Én tolakszom? Maga tolakszik!

— Én jöttem előbb. Enyém a parkolóhely!

— Na ne mondja!

— Számtalan tanút tudok hívni, mind igazolja, hogy jóval maga előtt itt voltam.

— Azok hamis tanúk! Ragaszkodom a parkolóhelyhez!

— Én is ragaszkodom! Magának hol a kocsija?

— A jövő hónapban kapom meg a Merkurtól. És a magáé?

— Most kezdtem el gyűjteni egy Wartburgra. Már ezer forintot félreraktam. De az ember ugyebár időben gondoskodjon parkolóhelyről...

*

— Ne haragudjon kedves uram, hogy itt a 6-os villamoson megszólítom.

— Dehogy haragszom. Parancsoljon velem hölgyem.

— Nem akar megnősülni?

— Tessék?

— Nézze, modern időket élünk. Nincs értelme a hosszú udvarlásnak. Jól főzök, rendben tartom a háztartást, ha tetszem magának, vegyen el feleségül.

— Egy kis gondolkozási időt kérek.

— Rendben van. Ez a Majakovszkij utcai megálló. Döntse el a Visegrádi utcáig, mert ott leszállok...

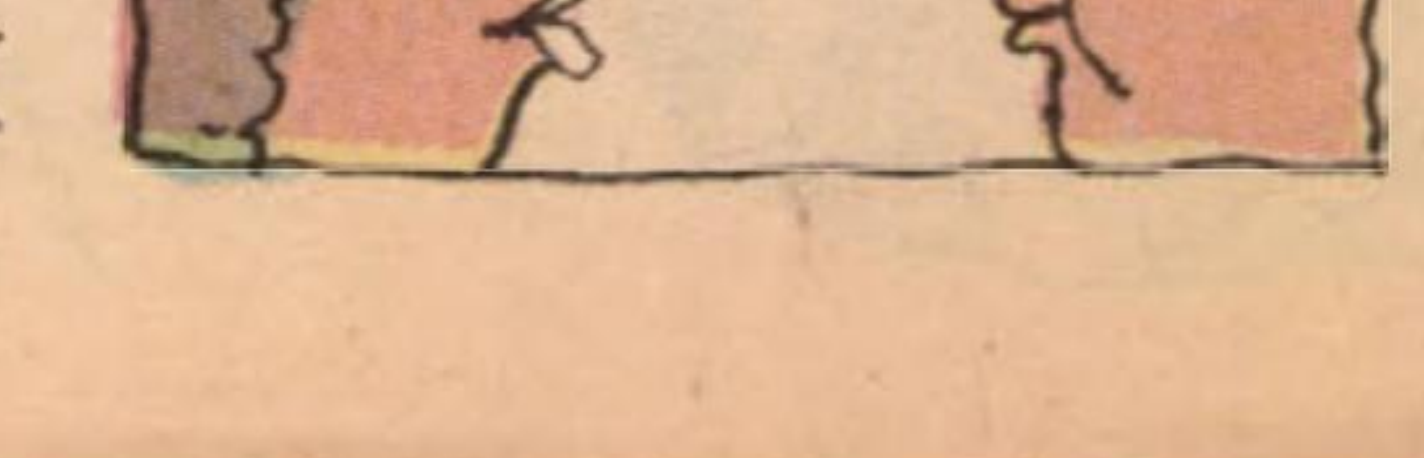

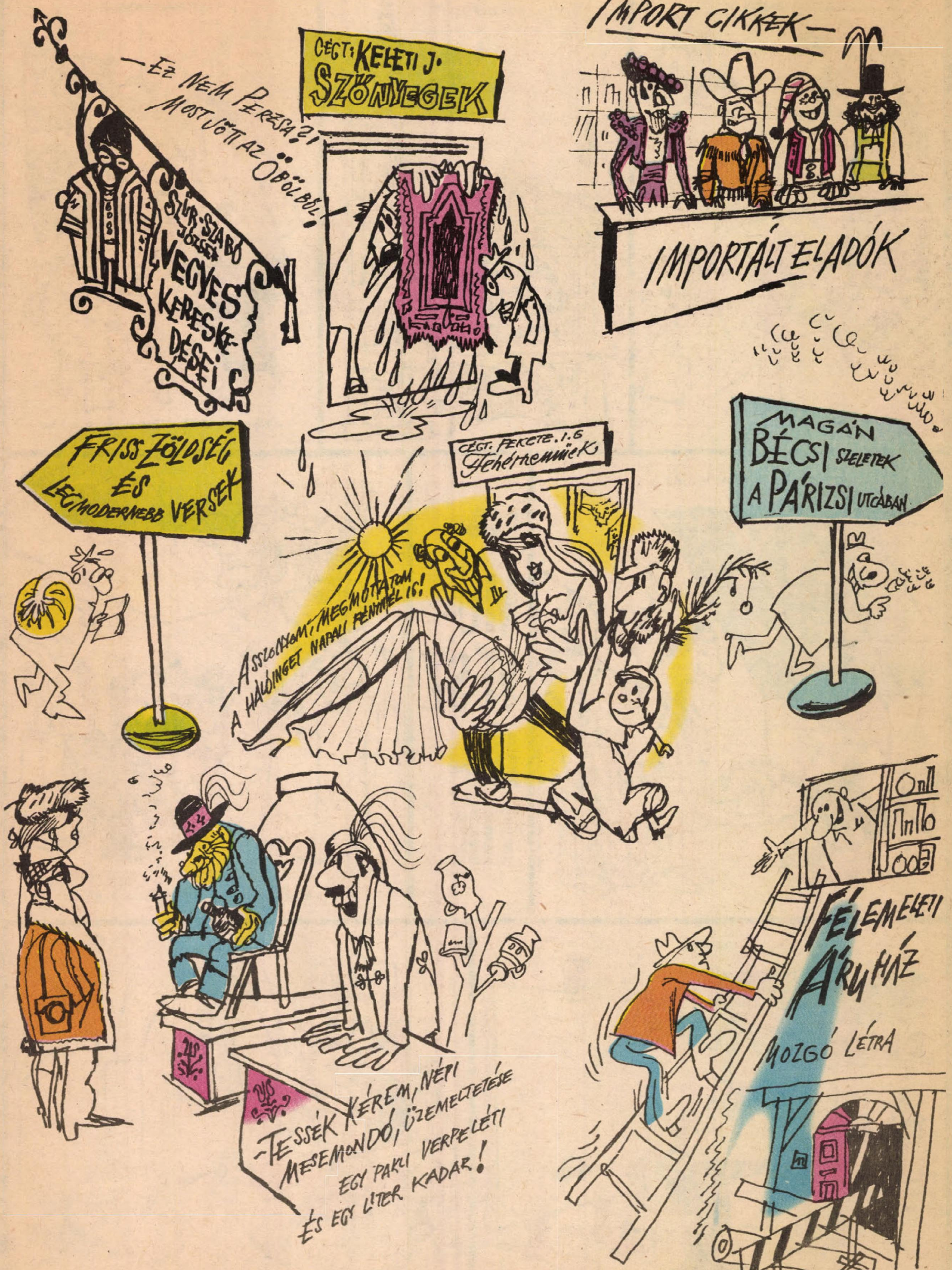
– Ez nem perzsa?! Most jött az Öbölből!
Szűr-Szabó József vegyes kereskedései
Cégt: Keleti J. Szőnyegek
Import cikkek –
Importált eladók
8.
Friss zöldség és legmodernebb versek
Cégt. Fekete. I. 6 Fehérneműek
– Asszonyom, megmutatom a hálóinget nappali fénnyel is!
Magán Bécsi szeletek a Párizsi utcában
5:4
– Tessék kérem, népi mesemondó, üzemeltetése egy pakli verpeléti és egy liter kadar!
Félemeleti Áruház
Mozgó létra

ASZFALTRAJZOLÓ

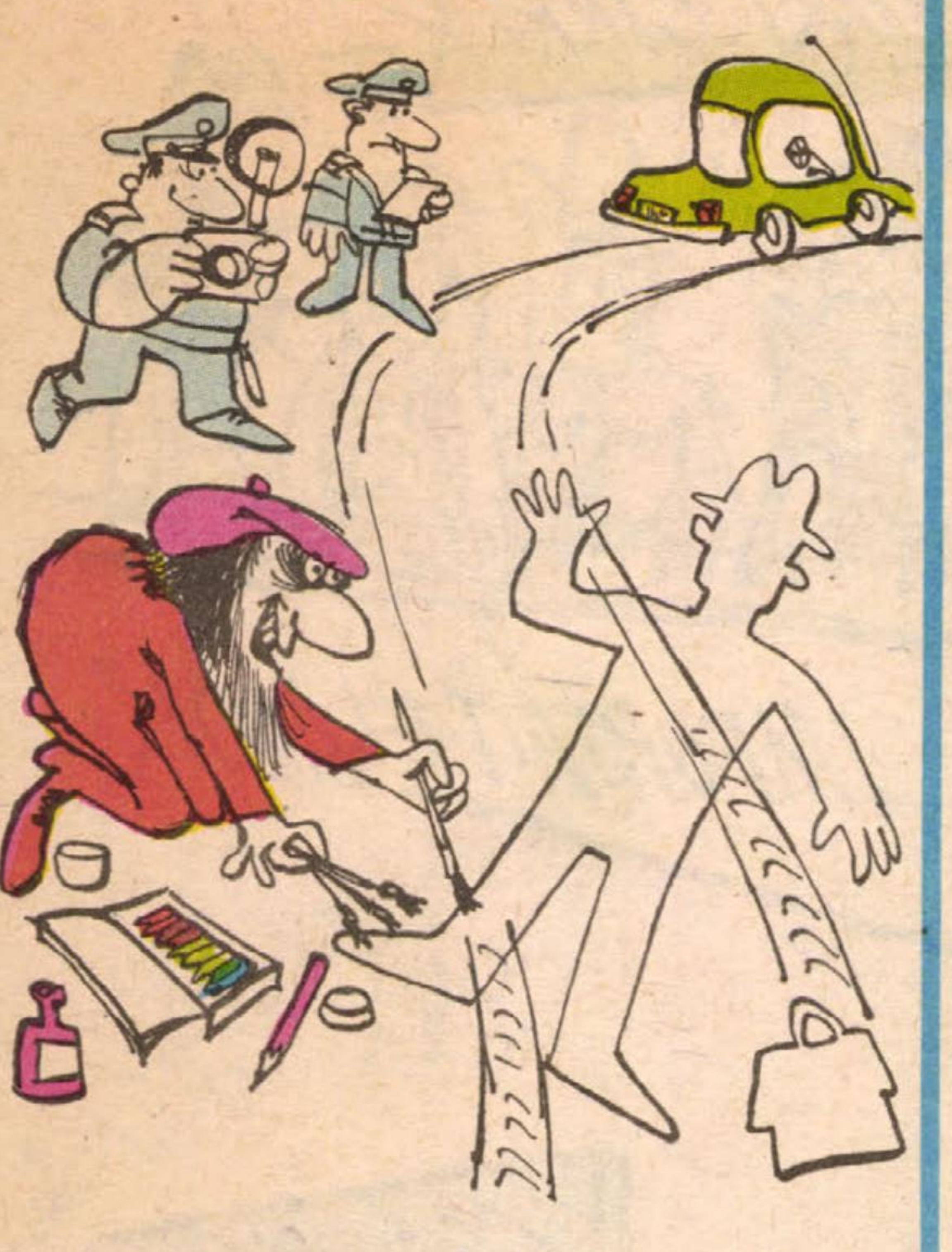

KORSZERŰSITÉS

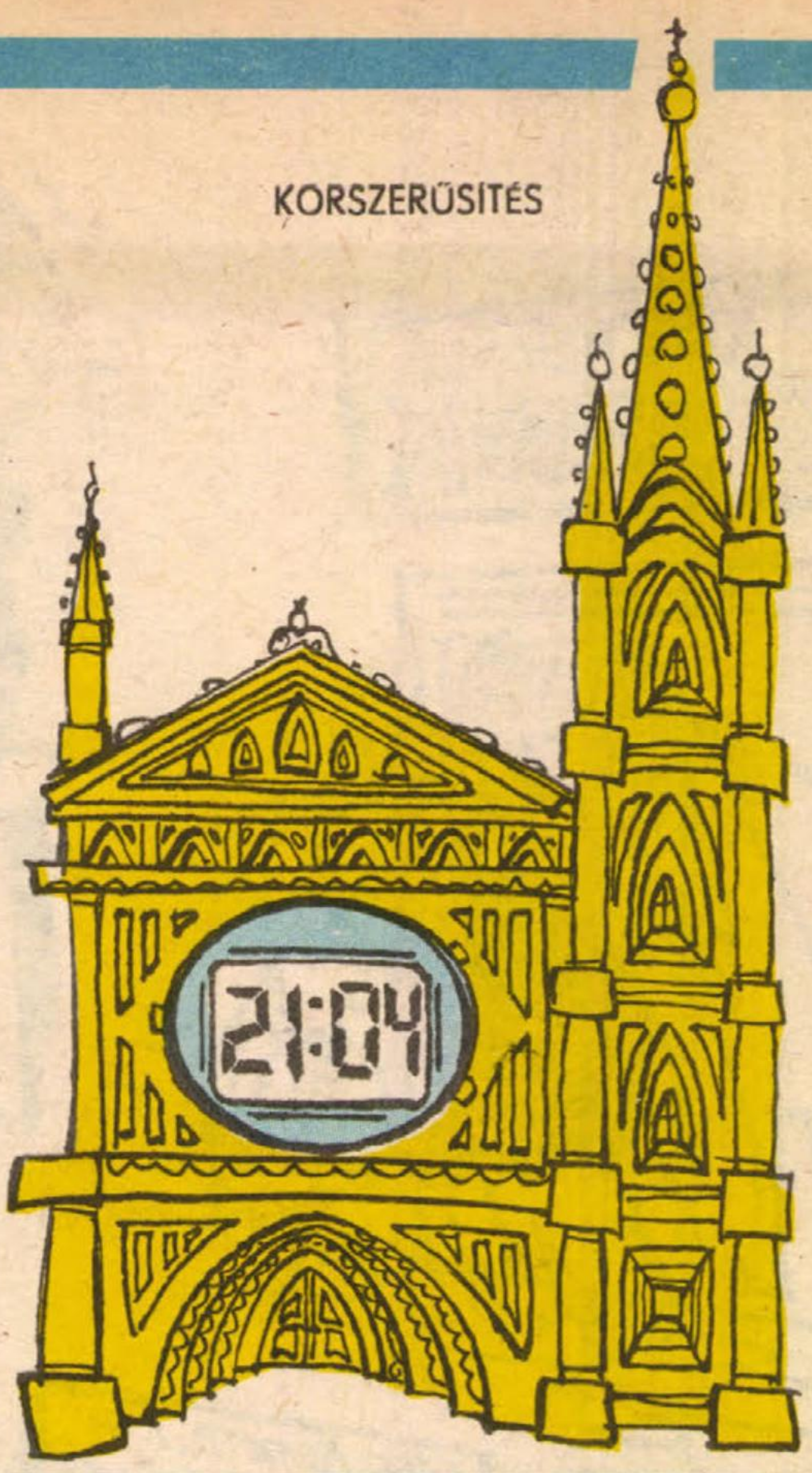

TETOVÁLÓMŰVÉSZ

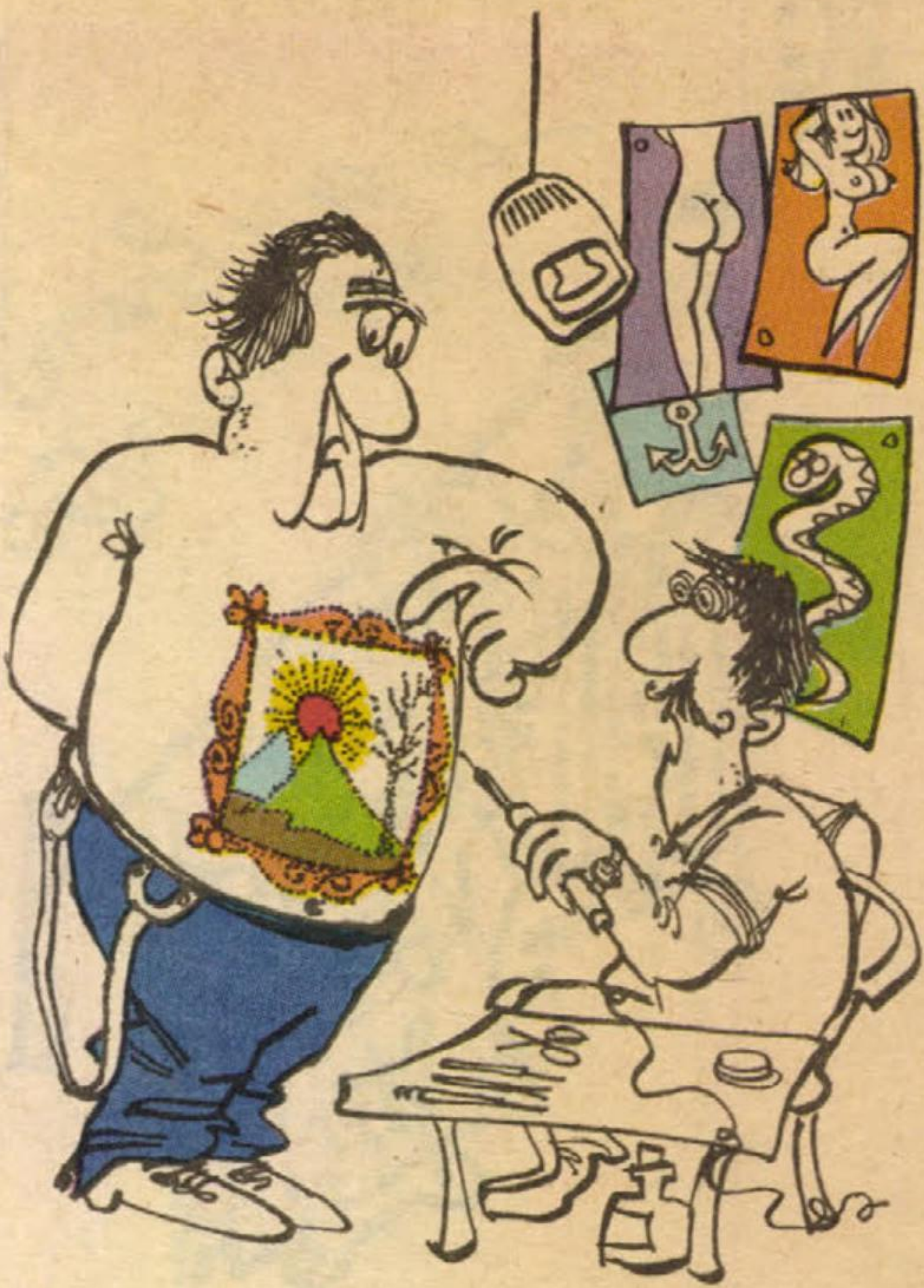

– Nem engednek külföldre, védett a kép.

MŰTEREMLÁTOGATÁS

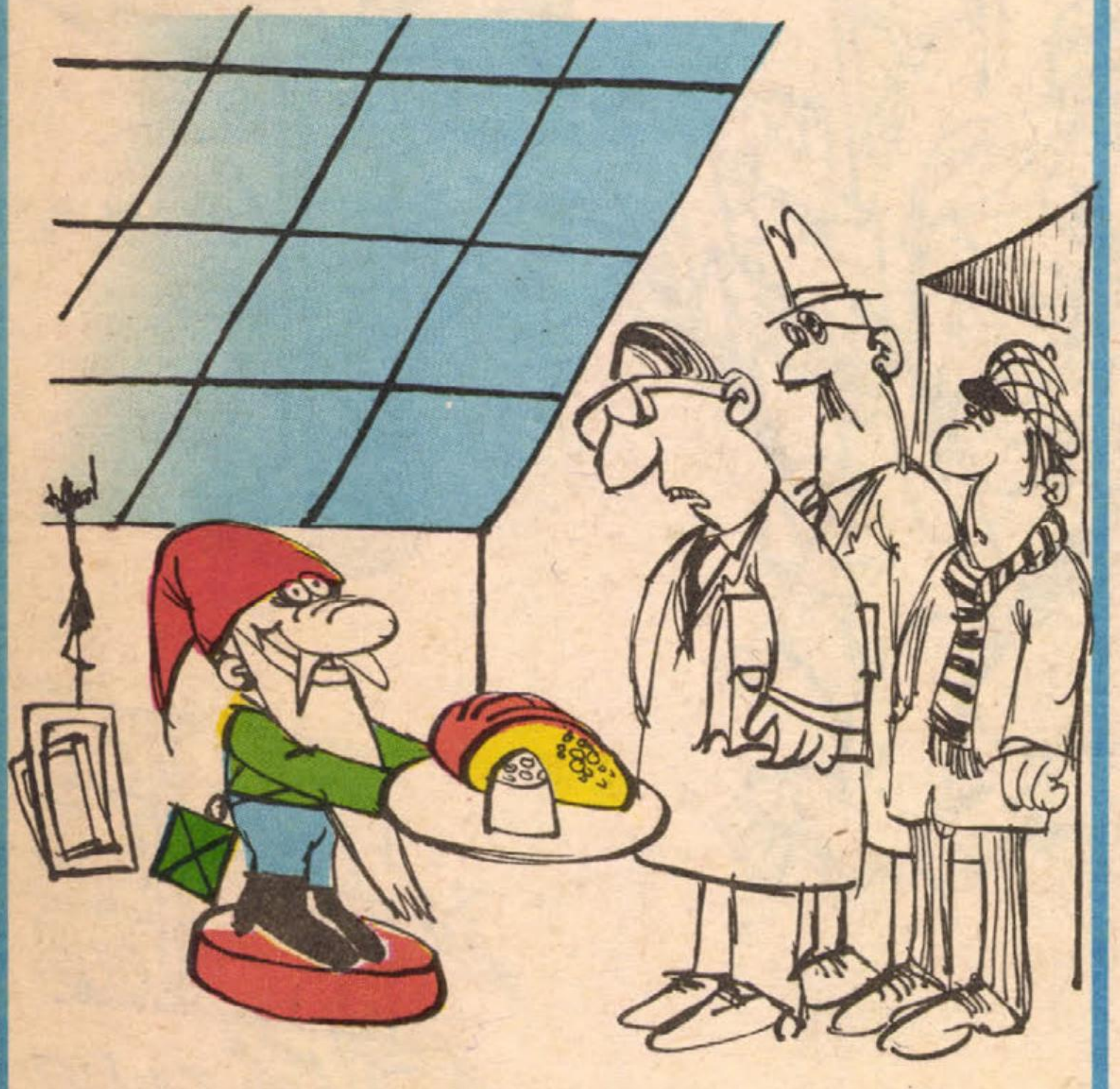

BARÁT JÓZSEF:

MŰVÉSZ BUTIK

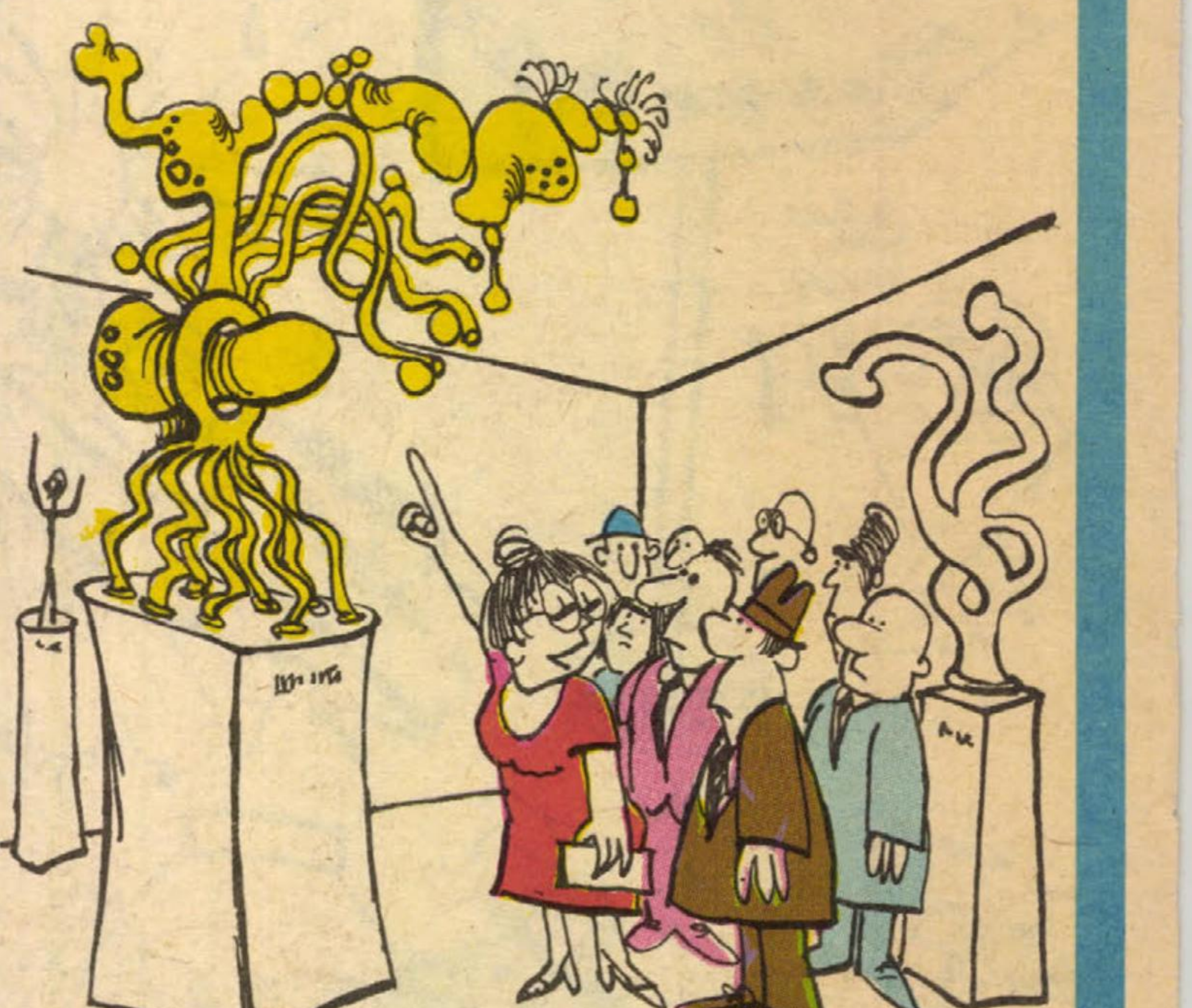

– A mester zseniális reuma-korszakában alkotta.

ARÁNYOK

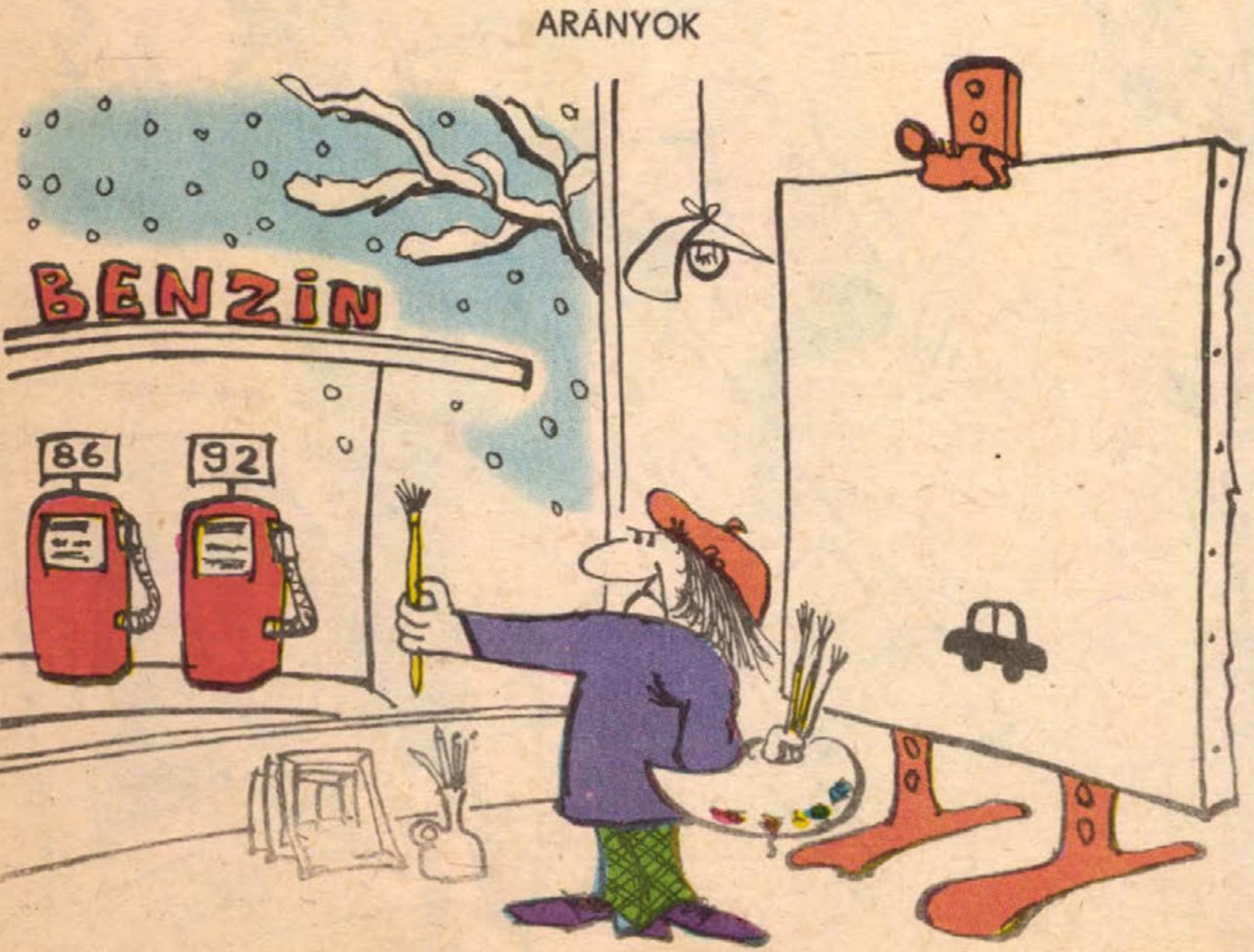

IKONFESTŐ

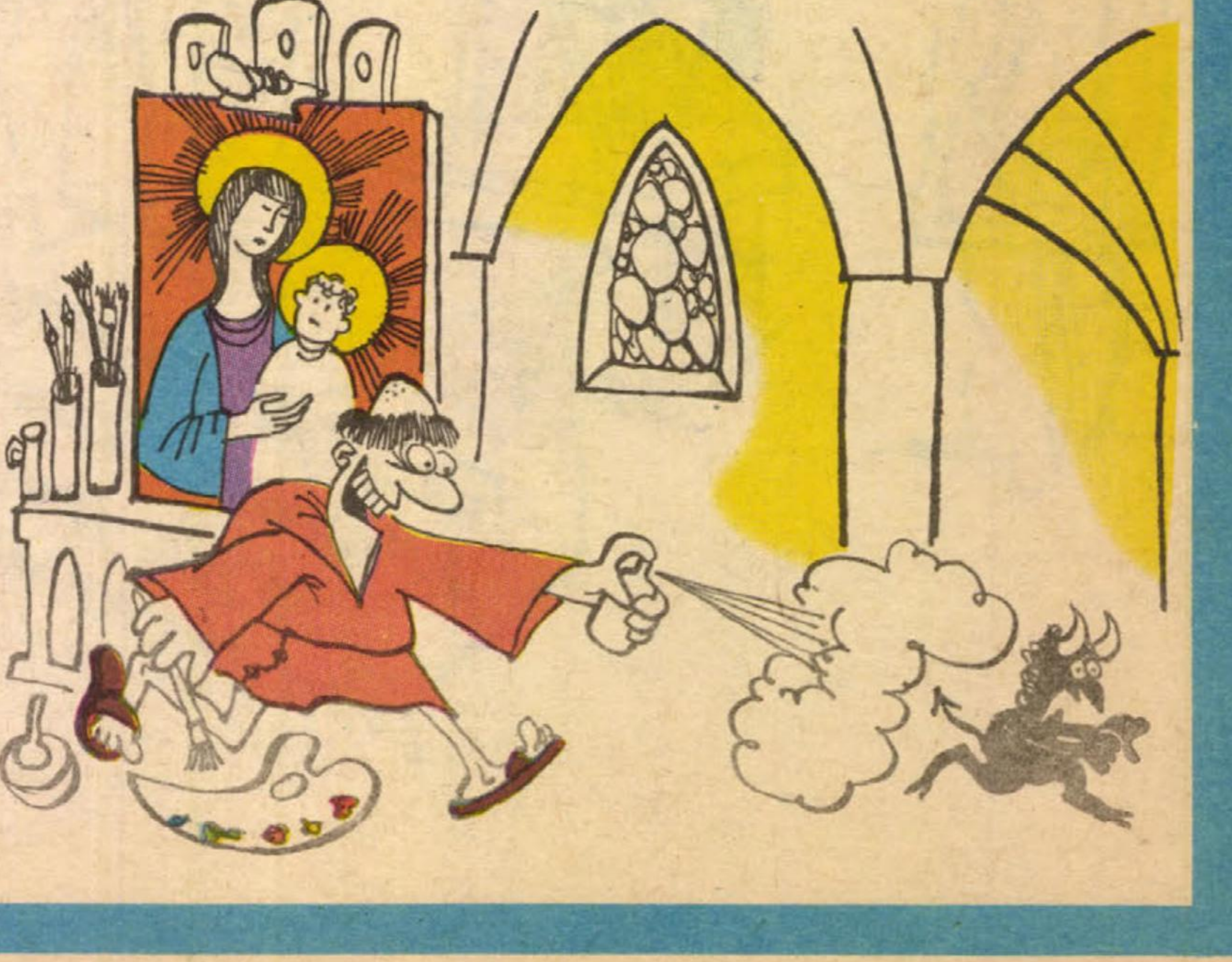

FELEKI LÁSZLÓ:

KÉT REGÉNY KÖZÖTT

A lenyugvó nap vérvörös sugarai bágyadtan ömlöttek szét a tájon, a felhők bíborban úsztak. A fák úgy tántorogtak a viharos szélben, mintha egy roppant kéz rázta volna őket. A magasban keselyűk vijjogtak, mint az elmúlás vésztjósló hírnökei. A tenger moraja egyre fenyegetőbbé vált, mintha csak azt dörögte volna: reszkessetek!

Alfonz még egyszer kinyitotta láztól égő szemét, amelyet mélységes szomorúság árnyékolt körül. Alig hallhatóan suttogott, mint egy elhaló szellő utolsó fuvallata:

— Nagyon... szeretlek... örökké... na... gyon...

És kilehelte sokat szenvedett, igaz lelkét.

Beatrix őrjöngve borult az imádott férfi halottá merevedett testére. Úgy hasított belé a fájdalom, mintha tüzes vassal égették volna. Eszelősen tépte a haját, ezt a pompázatos szőke hajkoronát, ezt az aranyzuhatagot, majd egy velőtrázó sikoly után nehéz ájulásban csendesedett el, mintha meggyötört teste megszánta volna őt, s megfosztotta az öntudat elviselhetetlen kínjától.

Mind félelmetesebb erővel tombolt a vihar, s a part szikláin szikrázva zúzódtak porrá a haragvó tenger szilaj hullámai, mintha lebírhatatlan orkánná vadult volna elkeseredésében a feneketlen gyász.

VÉGE

A férfi megmozdult.

— Lennél szíves lemászni rólam? — mondta egy kis türelmetlenséggel a hangjában.

— Jól van, na! — mondta a nő, miközben felemelkedett. — Mit noszogatsz? Nem tudtam, hogy vége van.

— Mert nem figyelsz.

— Erre a hülyeségre?

A férfi legyintett. Mind a ketten leültek egy padra a kis halastó partján. Melegen sütött a nap, dél volt. Enyhe északkeleti szél tette kellemessé a levegőt. A férfi cigarettát vett elő és rágyújtott. Hallgattak. Majd a férfi megszólalt:

— Az agyamra megy ez a szöveg. Kinyitottam láztól égő szememet, amelyet mi a nyavalya árnyékolt körül?

— A mélységes szomorúság, Alfonz.

— Ne bosszants... Beatrix!

— Nézd csak, még ő beszél. Neked szabad?

A férfi mélyet sóhajtott, aztán elhúzta a száját.

— Alfonz... Beatrix... Spanyol lovag, aki kimenti szerelmesét a háborgó tengerből, majd kiadja sokat szenvedett lelkét.

— Igaz lelkét.

— Bocsánat.

— Nagyon önző vagy, tudod? Arra bezzeg nem gondolsz, hogy alig tudtam visszatartani a röhögésemet, amikor ráborultam halottá merevedett testedre.

— Őrjöngve.

— Bocsánat.

Nevettek, aztán újra elkomolyodtak. A férfi rámutatott a kis halastóra:

— Tessék, ez az ő végtelen tengere!

— Szegény ember vízzel főz. Ezzel a vízzel.

— Szegény ember, ugyan! Villa, nyaraló, kocsi, pénz számolatlanul, minden évben irodalmi díj, kitüntetés..:

— Belőlünk.

— Ha tudnák az emberek...

— És mért nem tudják?

— Olcsó maszlag kell a népnek. Kajolják ezeket a baromságokat. Ide figyelj! Ő tudja, miért nem hagy minket szabadon beszélni. Olyasmiket ad a szánkba, hogy a legszívesebben kiköpném minden szavát. Emlékszel az Ugarra, arra a fércműre? Földműves voltam.

— Hogy a csudába ne emlékezném. Én voltam a megejtett tanítónő.

— Én mint a földhözragadt parasztember a nap felé néztem, és azt mondtam, hogy... pillanat... igen! „Sugározd rám az eszmélet fényét, hogy lerázzam magamról a szolgaság bilincsét, hogy enyém legyen a föld gyümölcse, amelyet a te forróságod érlel!” Ahogy az egyszerű paraszt szokott beszélni, úgye?

— Miért, és én? Amikor észrevettem, hogy állapotos vagyok, azt akartam mondani, hogy ez a hülye felcsinált, pedig azt mondta, vigyáz. Na és mit kellett mondanom? „Megmozdult bennem az új élet, az örök folytonosság...” Három pont, mert három pont nélkül egy lépést sem!

— Ez kell az olvasónak!

— Add át neki üdvözletemet!

Hosszú hallgatás után a férfi arcvonásai egyszerre csak megkeményedtek. Erélyesen szólalt meg:

— Kell ezt nekünk tűrnünk? A fene egye meg! Azért, mert ő tehetségtelen, nekünk el kell nyomnunk minden saját gondolatunkat? Ne lehessen egyetlen őszinte szavunk, természetes mozdulatunk, cselekedetünk? Nem tudja, kik vagyunk, sohasem fogja megtudni, mert ahhoz elsősorban saját magát kellene megismernie. De körülhízelgik, dédelgetik, minden hülyeségét aranybetűkkel vésik márványba. Hát nem!

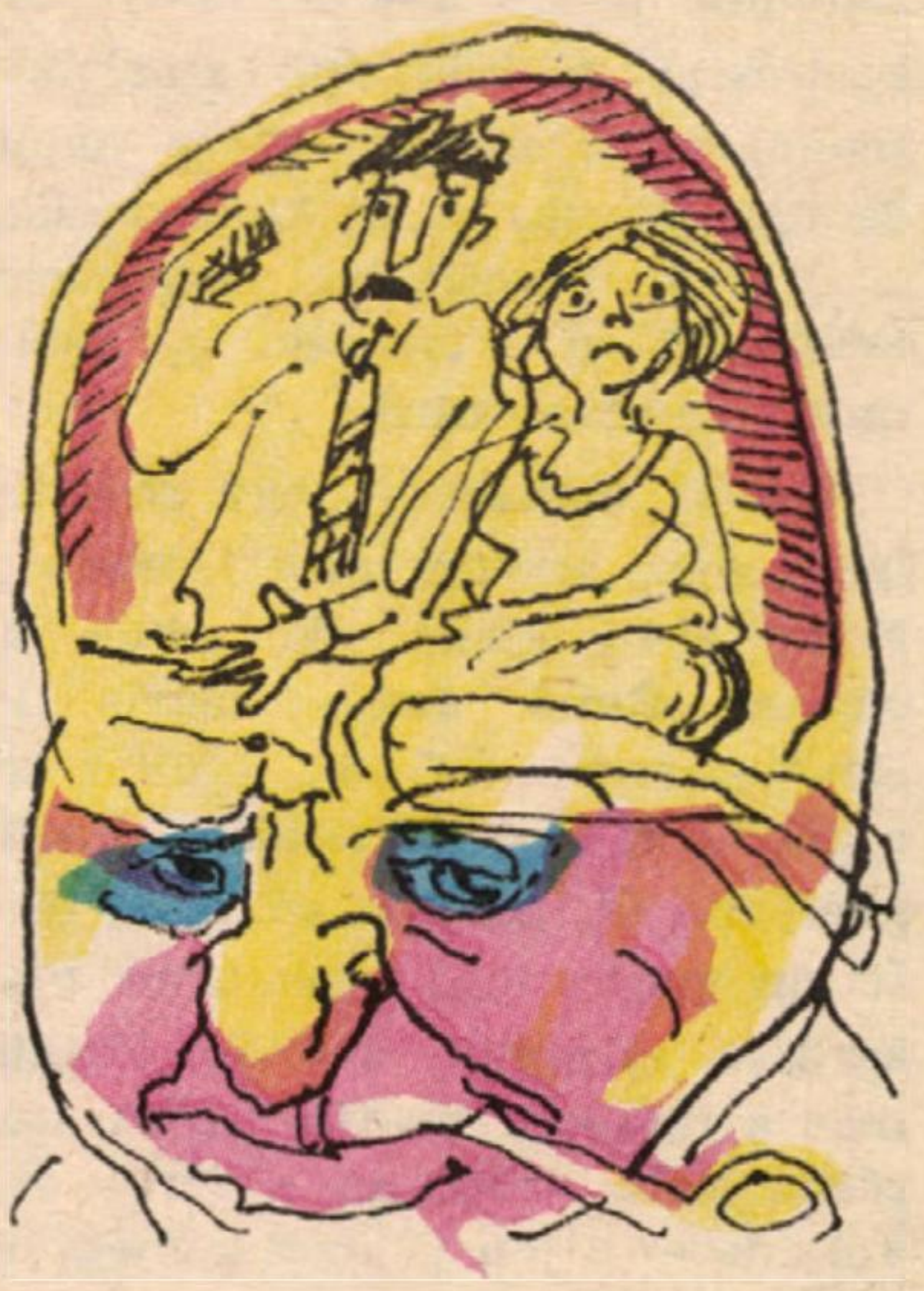

A nő ijedten nézett rá.

— Mit akarsz csinálni?

— Fellázadunk! Nem vagyunk egyedül! Ismerek egy sereg más regényalakot, ők is dühöngenek. Szerintem megértek a lázadás előfeltételei. A régi módon nem lehet többé írni! Elég volt!

A nő nagyon lassan rázta a fejét. A férfi meghökkenve kérdezte:

— Talán nincs igazam, úgy gondolod?

— Igazad van.

— Hát akkor? Arra gondolsz, hogy a kezében vagyunk?

— Rosszabb. Az agyában.

A férfi arca elernyedt. Öklei kinyíltak. Megadóan bólintott.

— Így van, sajnos. Akkor mit csináljunk?

A nő most élénken, szinte derűsen mondta:

— Használjuk ki az időt! Mit törődsz a jövővel? Most pihen, most azt csinálhatjuk, amit akarunk. Éljünk úgy, ahogy nekünk tetszik és ameddig lehet. Legalább két regény között éljük a magunk életét.

Már belecsókolt a férfi szájába... (ez a három pont, ezúttal pontosan kifejezi a lényeget, fölösleges jelzők nélkül.) Minden a rendes úton haladt. Fölöttük az ég kék volt és nem kéklő azúrtenger, a mező füves és nem messzeségbe vesző smaragdszőnyeg, a szél néha erősebben fújt, mint máskor, de sohasem tombolt olyan eszeveszetten, mint egy haragvó isten, és általában minden olyan volt, amilyen és nem másmilyen. A férfi mellékesen asztrofizikával foglalkozott, ez mindig érdekelte, a nő festegetett, elsősorban derűs hangulatú tájképeket. Legfőképpen szerették egymást, de nagyon értelmesen, anélkül, hogy lelkükben karácsonyi gyertyákat gyújtott volna az öröm. Alig két hét múlva a férfi mélyet sóhajtva karolta át szerelmesét.

— Félek! — mondta.

— Mitől?

— Termékeny a nyomorult. Már megkötötte a szerződést is. Ötven ívre. Színes keleti történet meséjét vázolta fel...

— Elájulok!

A SZAHARA ASSZONYA

Regény

I. FEJEZET

Vérforraló, szinte lángoló szél zizegett a végeláthatatlan sivatag fölött, amely olyan volt, mint a tikkasztó végtelenség. Az izzó homoktenger izzón lüktetve lélegzett, szinte érzékelni lehetett lázas lihegését. A nap pazarló kegyetlenséggel szórta gyilkos sugarait Allah kertjére, hogy elkápráztassa a bolyongó lelkeket, s beléjük marja a vulkán leheletét, mint kegyetlen bukott angyal a pokol mélyéből.

Hasszán, a daliás beduin harcos megigazítja turbánját, majd handzsárját nézegette. Villogott a napsugár a damaszkuszi acélpengén. Az ifjú beduin mélytüzű szemével a messzeségbe nézett, nem titkolt szomorúsággal, mintha csak érezte volna a tragédia közelgő viharát. Leilára gondolt, a vérpiros szájú, villogó szemű, ragadozó mozgású, csengőkacajú Leilára, aki párduc és angyal volt egy személyben, mintha a természet az Egyetemes Nőt akarta volna megalkotni benne egy tüzesen parázna pillanatban...

KIRÁLYHEGYI PÁL:

Hiánycikk lettem

Köszöntjük a szerzőt, aki a napokban lesz — életében először — nyolcvanéves

Enyhe gátlással kezdtem írni ezt a cikket, mert azon tűnődtem, közügy-e és érdekel-e valami érdekes valakit? Aztán úgy döntöttem, ha érdekes az, hogy teszem azt, a sonka nemcsak hiánycikk, hanem tulajdonképpen nincs is, hiszen az a vacak, amit ma sonkának árulnak mégcsak nem is son, nem szabadna becézni, nem is hasonlít a régi mámorító ízű sonkához, legfeljebb csak annyiban, hogy ha szeletelik, lapos mind a kettő.

Ha szabad írni arról, hogy hiánycikk lett az a kis bigyó, amit a kávéfőző fejére tesznek, amit hajszoltam hetekig reménytelenül, végre úgy szereztem, hogy világhíremre való tekintettel megsajnált a bűbájos eladónő és lelopta ezt a kis gombos fejet egy másik kávéfőzőről; aki vidáman viszi el, veszi meg csak az első főzésnél fog rádöbbenni arra, hogy fej nélkül nem lehet rendes kávét főzni, mert ebben az esetben csupa zacc lesz az ország.

No, de a lényeg az, hogy amiről álmodni sem mertem, bekövetkezett: én is hiánycikk lettem. Néhány hónappal ezelőtt jelent meg az ELSŐ KETSZÁZ ÉVEM című könyvem, pillanatok alatt szétkapkodták és azóta semmi. Járom az országot, fanatikus lelkesedéssel brigádommal, minden kis faluban megkérdezik hol lehetne kapni egy példányt, akár ebből, akár a többi könyveimből, amelyek a Szépirodalmi Kiadónál jelentek meg, akár másutt, én csak pirulok, lesütöm mindkét szemem, mert hiszen nekem sincs egyetlen példányom sem, elkönyörögték bel- és külföldi barátaim.

Ám jönnek levelek Haifából, Los Angelesből, New Yorkból (az egyik szerényen csak száz példányt kért), Kanadából, meg még ki tudja honnan, Budakesziről már nem is beszélve. És nincs és nincs és nincs.

Miért van, ha nincs? Petőfit láttam a kirakatban, József Attilát is lehet szerezni, Arany János, sőt Karinthy Frigyes is van, Kosztolányiról nem is beszélve, sőt most jelent meg Gárdonyi Géza új könyve, amelyet megfejthetetlen titkosírással írt, hatvan évig dolgoztak rajta, reménytelenül, míg az egyik tudós megállapította, hogy valami elhunyt tibeti nyelven írta szegény Gárdonyi, míg most a Füles két zsenije megfejtette, kiderült, hogy magyarul kellett hozzányúlni. Miért írta Gárdonyi titkosírással a könyvet, amelyben semmi titok nincsen, nem tudni, de úgy látszik, ha új kiadást akar a szerző, titkosírással kell írni, beküldeni a Fülesnek, a többi megy, mint a karika.

Kedves emlékem, hogy régestelen régen, amikor még létezett a Nova nevű kiadó (ők adták ki először Rejtő Jenő, vagyis P. Howard összes műveit), Müller úr, a főnök éjjel tizenkettőkor hívott telefonon és imígyen szóla: A férfi jön megy című regényének első kiadása elfogyott, holnap jelenik meg a második kiadás. De ez már régen volt, azóta az a férfi, aki voltam — a jön is meg a megy is — hiánycikk lett.

Nem vagyok híres kereskedő, üzlethez sohasem értettem, mégsem gazdagodtam meg, de annyit tudok, hogy ha bármilyen portékára van vevő, akkor el kell adni. És eladni csak azt lehet, ami van.

No de itt van Emőd Tamás. Vagyis nincs itt. A fiatalabb generáció már a nevét sem tudja, holott Ady barátja volt, mindketten Nagyváradról indultak, Ady rajongott érte (olvastam a leveleit, amelyeket Emődhöz írt, mert egymás mellett laktunk a Szent István park 14-ben), olvastam az Új Nemzedékben kritikát egyik zenés darabjáról és a lap azt írta Emődről, hogy „kommunistasággal alaposan gyanúsítható" —, ettől eltekintve zseni volt és Horthy alatt megjelentek összes művei, akárcsak József Attiláé.

Vagy itt van Ignotus. Vagyis ő sincs sehol, holott egy ideig a Nyugat főszerkesztője volt, világszép verseket írt, hadd adjak belőlük egy kis ízelítőt. A vers címe: Bölcsődal. És így kezdődik:

„Erre ringó, arra ringó
Kicsi bimbó, rózsabimbó
Aludj fiam édes.
Szívom ajkad rádomolva
Mintha apád ajka volna
Az is olyan édes.
Fogsz-e mint ő
Hideg szívvel, forró kézzel
Martalékra várni?
Fog-e majd az az asszony
Reggel, este, virradatkor
Teutánad sírni?"

Ez az egyetlen vers a világirodalomban, ahol az anya ugyan a fiáról beszél, de az apjába szerelmes, a fia nem is érdekli. Bűbájos.

No de a világért sem szeretném kihagyni Gábor Andort, aki a Ludas Matyi főnöke volt, de mellékesen világszép verseket írt, nem is gondolva arra, hogy senki sem olvashatja. Hadd adjak egy kis mintát ebből a verséből: „Jó a nővel lefeküdni este / mert forró a szája és édes a teste / de jó is azzal lefeküdni este. / De nem mindegyikkel, csak azzal az eggyel, / kinek számodra született a teste / ki étked, élted, végzeted, / de jó is azzal lefeküdni este. /Az ember él, az ember elöregszik / és lassan lassan hűlni kezd a teste / és akkor tudja meg csupán, hogy / KIVEL is jó lefeküdni este."

Persze ez csak töredék, de ebből is kiderül, hogy Gábor Andor nagy költő volt.

Herczeg Ferencről már nem is merek beszélni, mert igaz, hogy az Új Idők főszerkesztője volt, kegyelmes úr és felsőházi tag, de megírta az Aranyhegedű című csodálatos regényt, megírta az Ocskay brigadérost, a Kék rókát és darabjait ma is játsszák a Szovjetunióban, valószínűleg arra gondolva, hogy Tolsztoj Leo is gróf volt eleinte, önhibáján kívül, aztán író lett mégis, így a grófságát a szovjet állam megbocsájtotta.

Őszintén bevallom, hogy nem nagyon értem az egész hiánycikk problémát. Tudom, hogy kis ország vagyunk, hiszen itt születtem, nem is olyan régen, a nyelvet is megtanultam (eleinte nem tudtam beszélni), pedig még a tudósok szerint is nehéz nyelv a magyar, mégsem értem, hogy miért hiányzik az, ami van.

Ha már a magyar nyelvnél tartunk, hadd említsem meg, hogy valamikor régesrégen volt egy amerikai szerelmem, bizonyos Gwen, aki elhatározta, hogy új életet kezd velem Magyarországon, mialatt én a régit szerettem volna folytatni.

— Látom itt sok az idegen (magyar) — mondta —, taníts meg engem ezen a fura nyelven, vagyis -re.

Boldog voltam.

— Máris kezdhetjük — mondtam —, írd le az első mondatot:

— Én téged magyarra foglak tanítani.

A lány megszólalt tétován:

— Mi az a tani?

Fölényesen legyintettem:

— A tani az semmi, de a tanítani az annyit jelent a ti furcsa nyelveteken, hogy to teach.

Gwen megdermedt:

— Felejtsük el — mondta —, nem vagyok hajlandó egy olyan nyelvet megtanulni, amelyben kétszer kell mondani egy szót, hogy értelme legyen.

Nekem soha eszembe sem jutott, hogy a tanival baj van.

Igaz, hogy Gwen kicsit nyűgös volt, mert a franciával az volt a baja, hogy minek írják le a há betűt, ha nem ejtik? De azon, hogy angolul leírják ezt a szót, hogy ONE és magyar tájszólással vannak ejtik, nem tűnődött, pedig én ma sem tudom, miért alakult át az o betű vévé, amikor más esetekben megmaradt becsületes o-nak?

No de a magyar nyelv nem hiánycikk, beszélik az egész földkerekségen és amikor sok évvel ezelőtt San Franciscoban jártam, odajött hozzám egy idősebb férfi:

— Tessen mondani má, hun van ez a francos Market Street?

— Az a főutca. Azon járunk. Ez az. De honnan tudta, hogy magyar vagyok? — érdeklődtem.

— Tudta a nehézség! Maga a tizenkilencedik, akit leszólítottam, oszt ha érti jó, ha nem, hát ott dögöljön meg, ahun van, ha még magyarul sem tud.

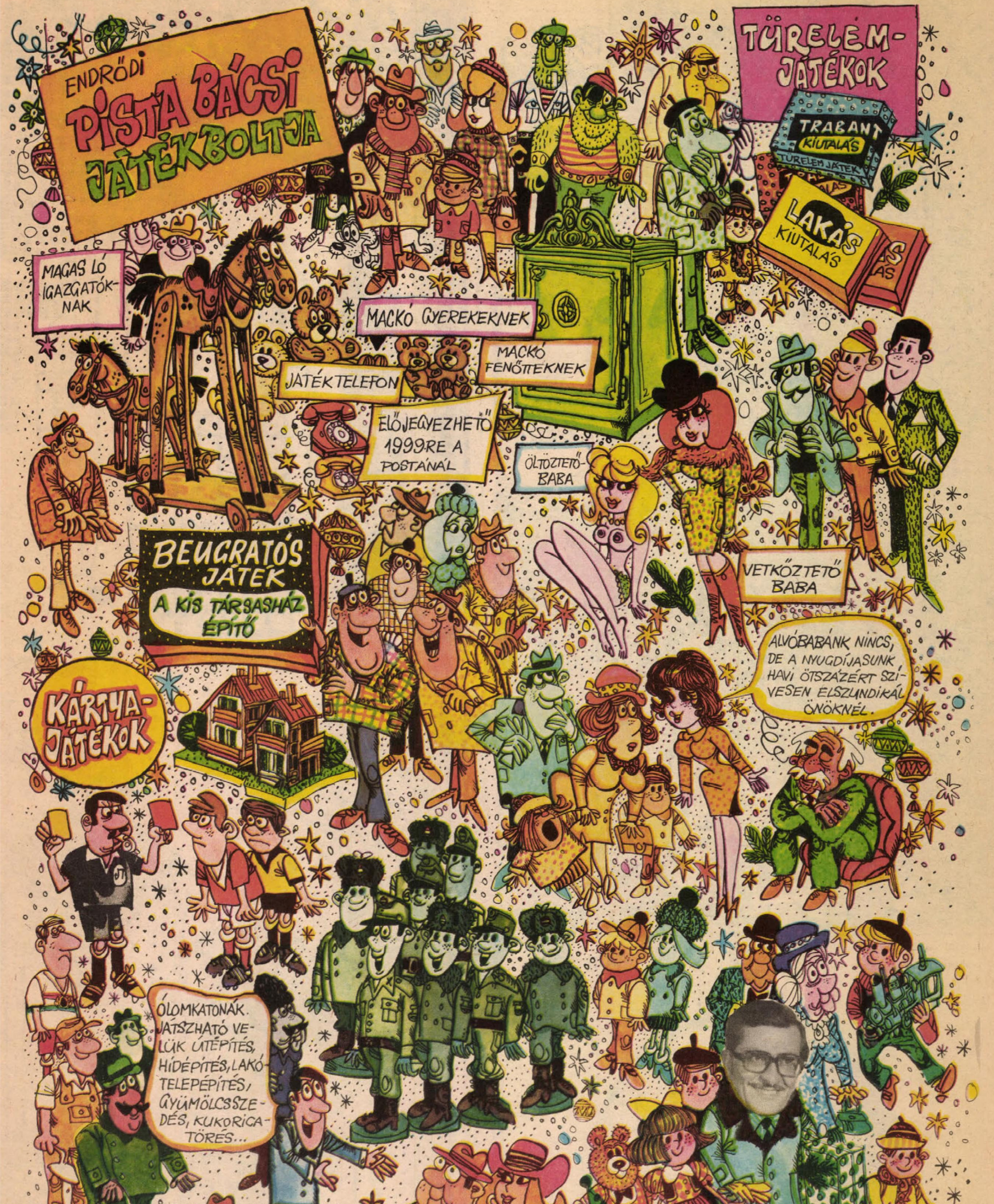
ENDRŐDI
PISTA BÁCSI
JÁTÉKBOLTJA
TÜRELEM-JÁTÉKOK
TRABANT KIUTALÁS TÜRELEM JÁTÉK
LAKÁS KIUTALÁS
MAGAS LÓ IGAZGATÓKNAK
MACKÓ GYEREKEKNEK
MACKÓ FENŐTTEKNEK
JÁTÉKTELEFON
ELŐJEGYEZHETŐ 1999-RE A POSTÁNÁL
ÖLTÖZTETŐ-BABA
VETKŐZTETŐ BABA
BEUGRATÓS JÁTÉK
A KIS TÁRSASHÁZ ÉPÍTŐ
ALVÓBABÁNK NINCS, DE A NYUGDÍJASUNK HAVI ÖTSZÁZÉRT SZÍVESEN ELSZUNDIKÁL ÖNÖKNÉL.
KÁRTYA-JÁTÉKOK
ÓLOMKATONÁK. JÁTSZHATÓ VELÜK ÚTÉPÍTÉS, HÍDÉPÍTÉS, LAKÓTELEPÉPÍTÉS, GYÜMÖLCSSZEDÉS, KUKORICATÖRÉS...

DALLOS JENŐ

INGATLANÜGYNÖKSÉG

LAKÓTELEPIEK

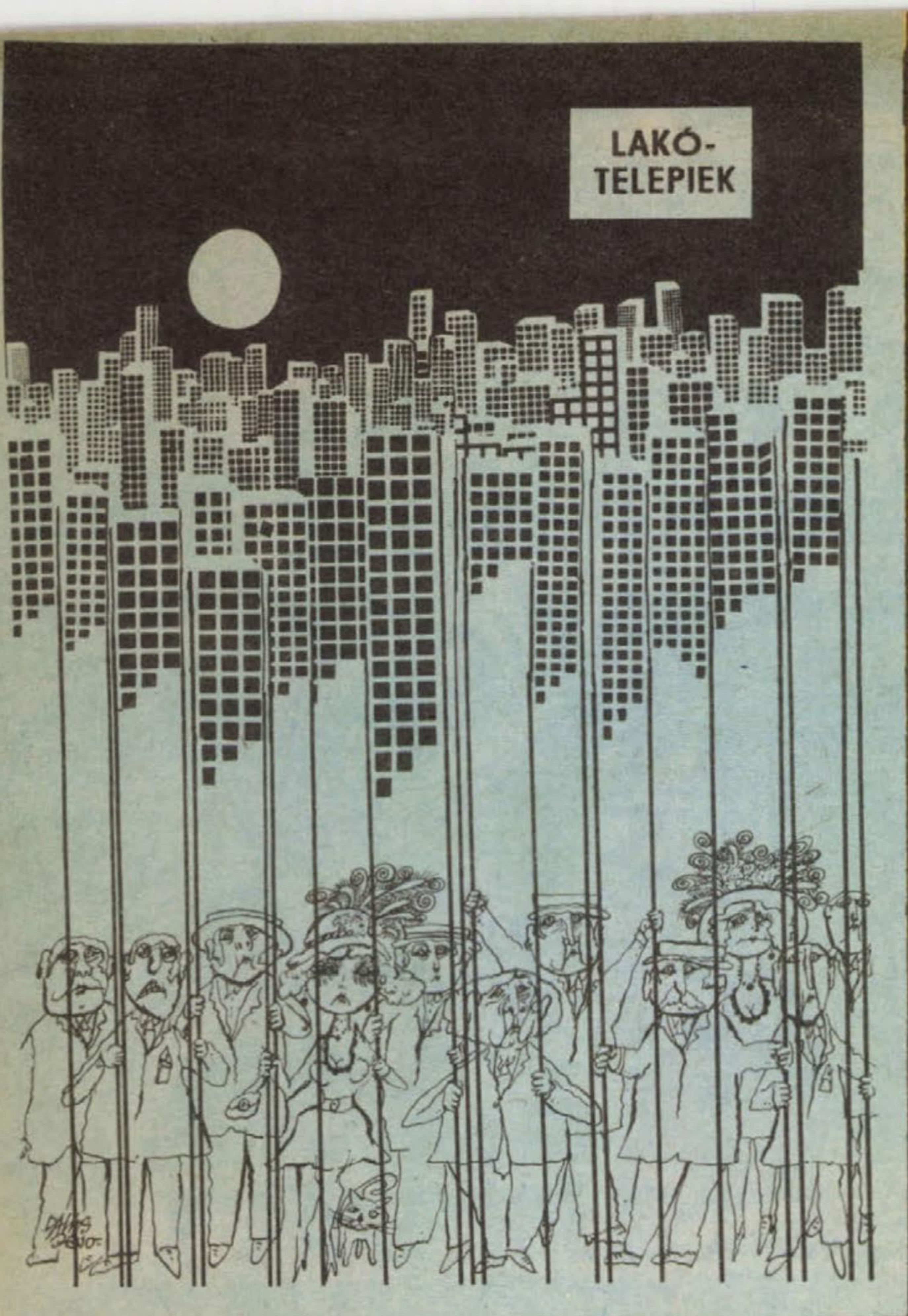

FELÚJÍTÁS

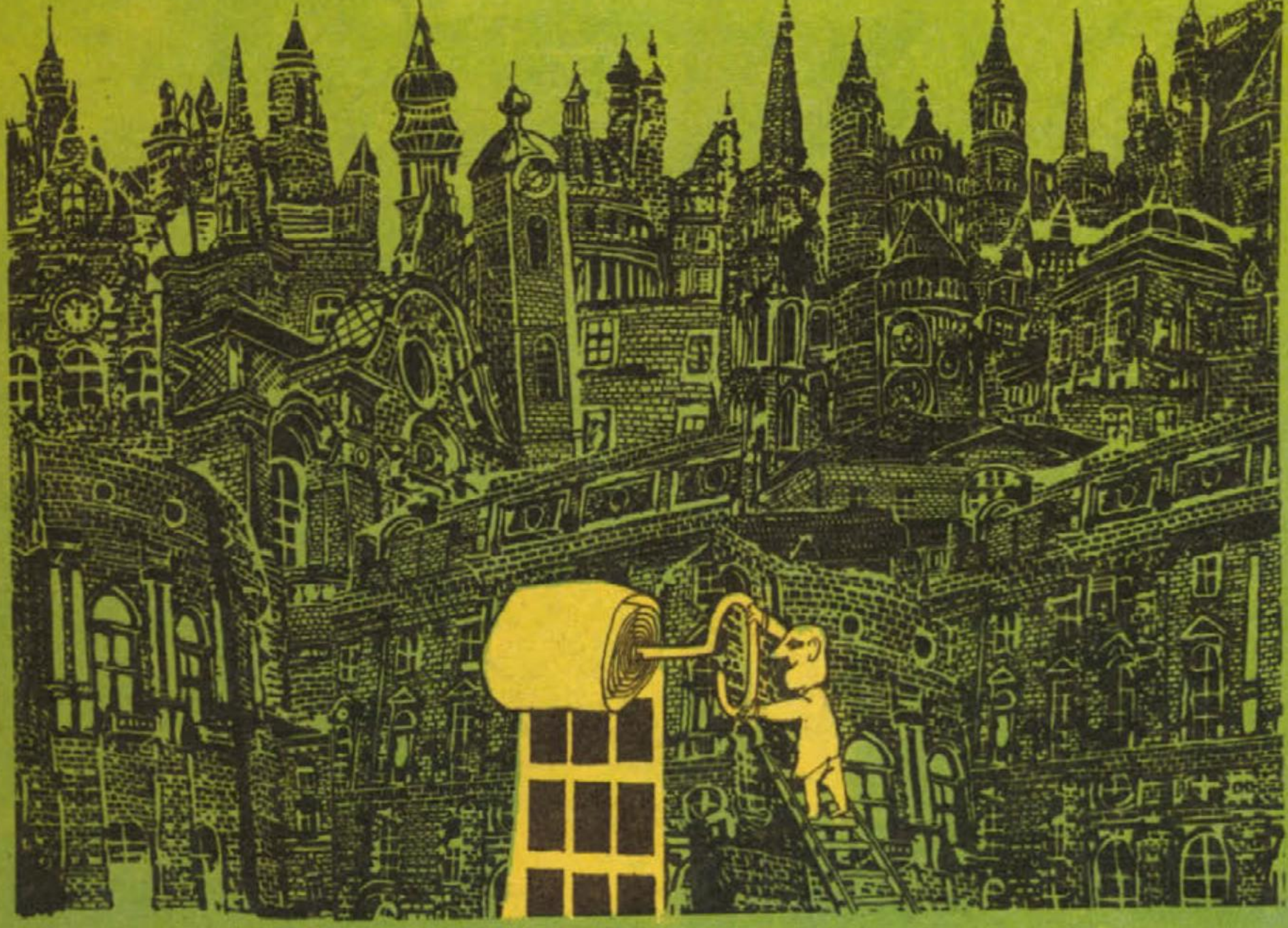

IDŐMÉRŐ

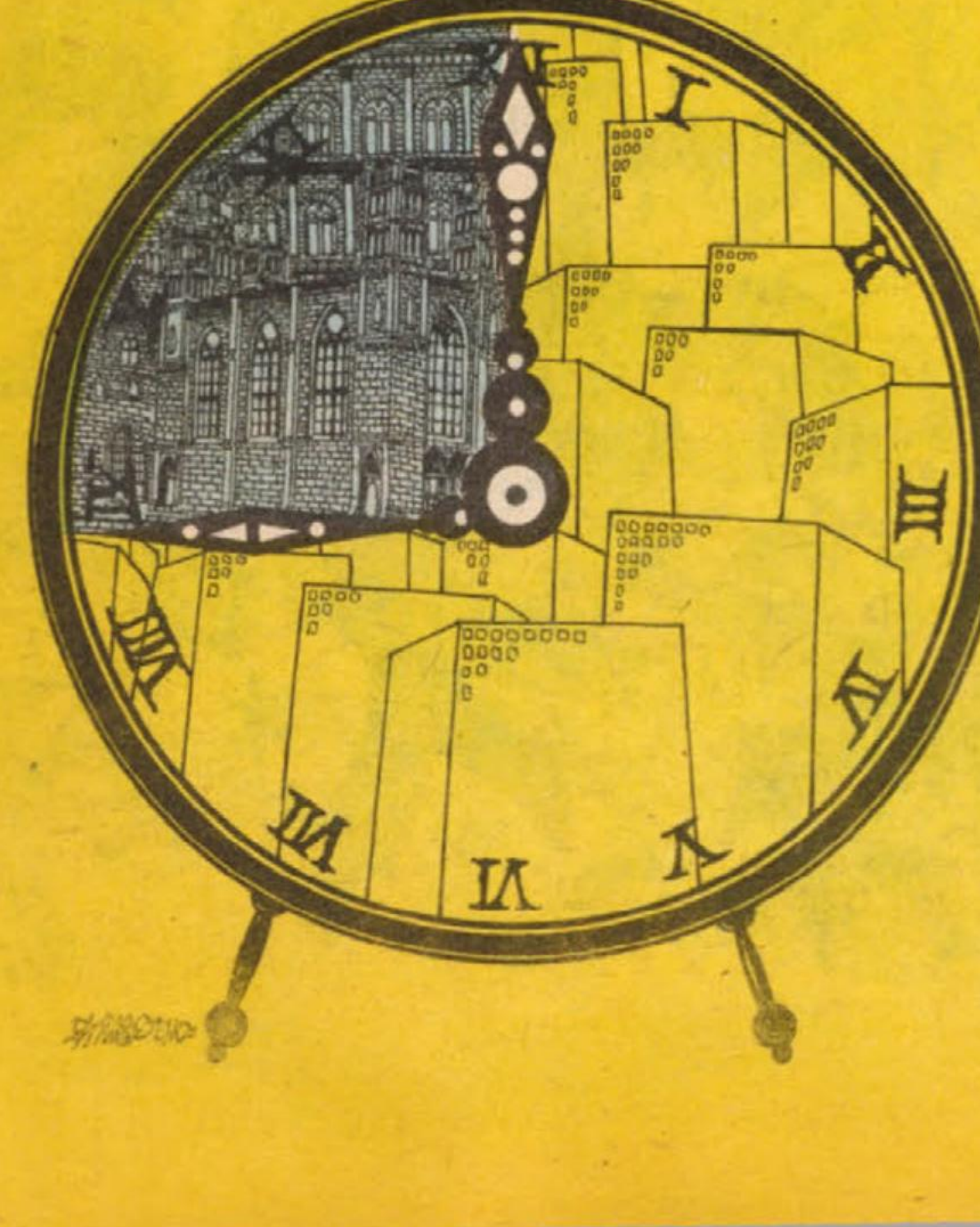

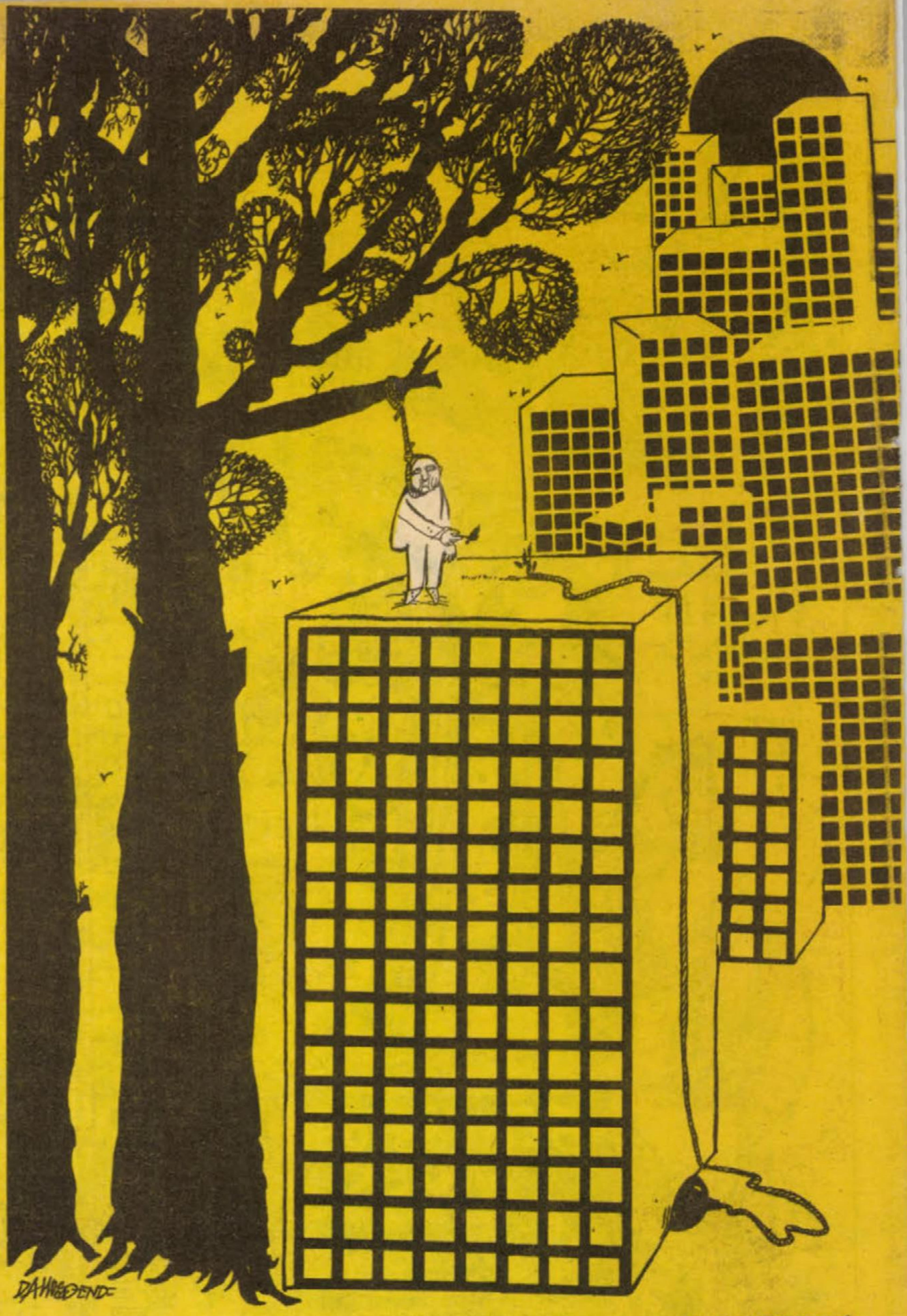

DEPRESSZIÓ

PROFILMENTÉS

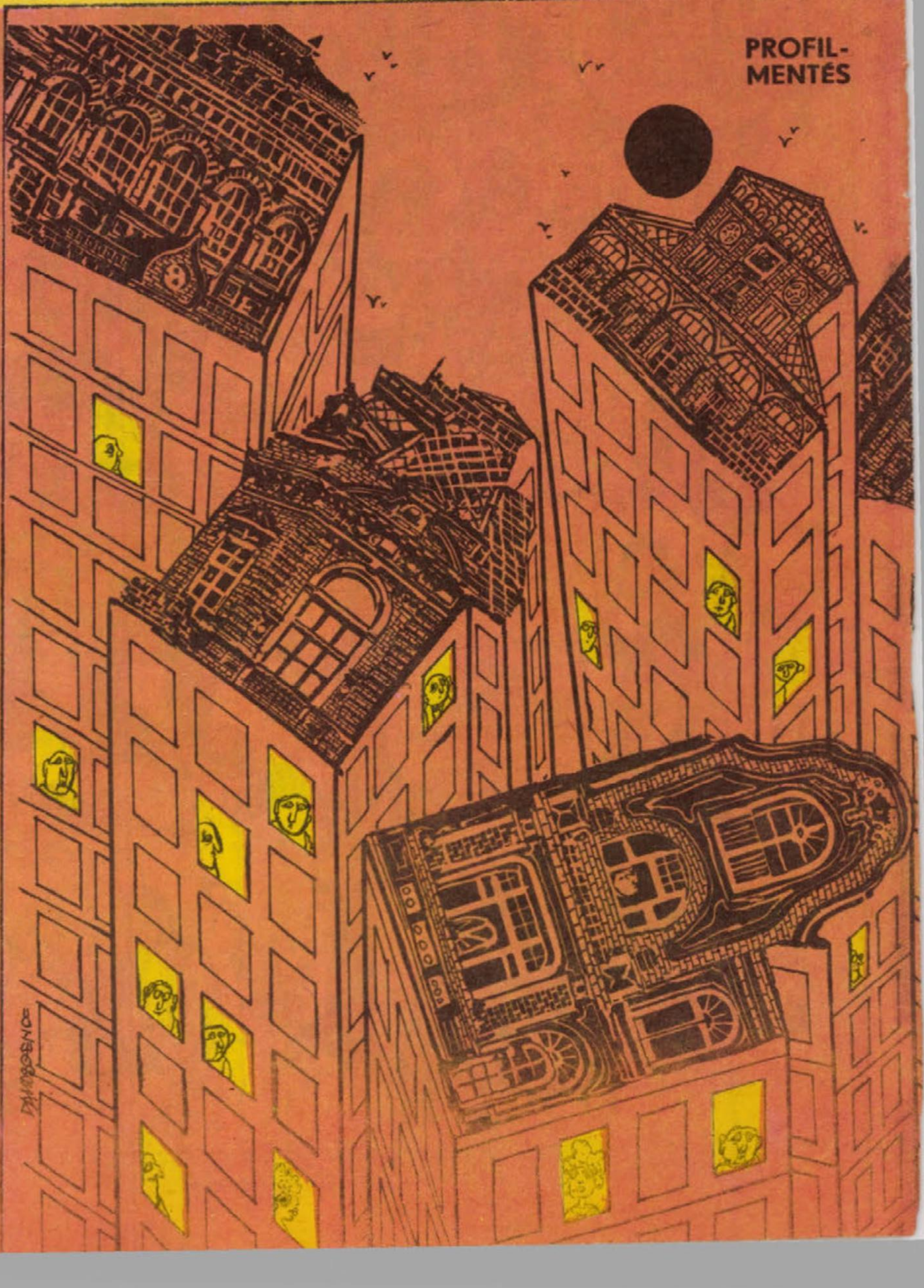

FÜLÖP GYÖRGY:

Kiskapu

A nagy dráma végpontjához közeledett. Szigetvár rettenthetetlen parancsnoka, Zrínyi Miklós kirántotta fényes szablyáját és zengzetes hangon így szólt az egybegyűltekhez:

— Készüljetek hű vitézim az dütső halálra, mert ami most jövend, az az utolsó kirohanás!

— Pardon — szólt közbe Pozdorja vitéz —, részemről az ügy sajnos tárgytalan.

Zrínyi Miklós szeme összeszűkült és akkorát villant, hogy azzal egy oszmán sátortábort lehetett volna felgyújtani:

— Mit beszél kend? Magyar vitéz kend, vagy hitvány cenk, gaz áruló?

— Szó sincs róla, kedves parancsnokom — tiltakozott Pozdorja vitéz —, csupán arról van szó, hogy nem kenyerem a rohanás se ki, se be. Talán ennek tulajdonítható, hogy eleddig nem értem el azt a pozíciót, ami képességeim szerint megilletne.

A hős Zrínyi tekintetének lobogása egy pillanatra mintha elbizonytalanodott volna. Kivont szablyáját is kénytelen volt leengedni, mivel a szablya nem tartozott a könnyebb tárgyak közé.

— Beszélj érthetően, mert kirázlak az bádoggatyádból! Ha nyakatekert szavaid jól értem, te nem akarsz kirohanni! — szólt megvetően a szigetvári hős és nagyot köpött, pedig ez ellentétben állott neveltetésével.

— Épp ellenkezőleg. Kirohanok, mégpedig teljes erőbedobással, csak éppen nem a főbejáraton, hanem hátul, a kiskapun.

— Vagy úgy! Szóval meg akarsz lógni! — döfött felé villámló tekintettel a vitéz parancsnok. Ám villámló tekintettel még senkit sem küldtek a másvilágra, tehát előkészületet tett, hogy a már említett fényes szablyával miszlikbe vágja az árulót.

Mivelhogy ily módon életveszély forgott fenn, Pozdorja vitéz rádöbbent, hogy a fejét csak úgy mentheti meg, ha nem veszti el a fejét.

— Tudom, hogy a látszat ellenem szól, de legyen szabad megkérdeznem: ha mindenki kirohan, ki viszi majd hírét e páratlan vitézi tettnek? A hőstett voltaképpeni célja a példamutatás, hogy másokat is hasonlóra lelkesítsen. Ám, ha nem tudja meg senki, az önfeláldozás nem inspirál, úgy az öncélúvá lesz. Mint tudjuk, zavaros időkben gyenge a hírszolgálat. Néhány vacak igric kóválygog a harcmezők környékén, de nem ám a tűzvonalban, csak mögötte. Nyavalyás, gyáva cívilek, azoktól ugyan kirohanhat az ember, nem tudja meg soha senki.

A szigetvári hősnek igazán nem róható fel, ha meghökkent az efféle beszéden. Utolsó kirohanása előtt a hős általában lelkesedik, esetleg imádkozik, de nem foglalkozik ilyen praktikus dolgokkal. Érthető hát, ha kissé tétován megkérdezte Pozdorját, hogy szerinte mi a megoldás?

— Egy eleven szemtanú — felelte szemrebbenés nélkül Pozdorja és tudta, hogy nyert.

— Bánja az öregisten, pucolj ki hátul a kiskapun — sóhajtott a nagy Zrínyi és vitézei élén elindult a halálba.

Pozdorja ezután gondosan bekente a képét kocsikenőccsel és egy lepedőbe burkolózva átmászott a török vonalakon, mint süketnéma eunuch. Többször fenéken billentették de végül is szemétdombnak álcázva elvergődött a magyar végvárakig.

Ott aztán fáradtságot nem ismerve, áldozatos lélekkel hordta hírét az utolsó kirohanásnak. Békés öregkort ért meg nagy tísztességben. Hiszen ő volt az egyetlen vitéz, aki túlélte a szigetvári katasztrófát. Egy életen át mesélte a nagy kirohanást, majdnem pontosan úgy, ahogy történt.

Csak egy ici-picit füllentett. Azt állította, hogy ő is a főkapun rohant ki.

Dehát nem mindegy az annyi év után? Kapu az kapu...

TÖRTÉNELMI BAZÁR

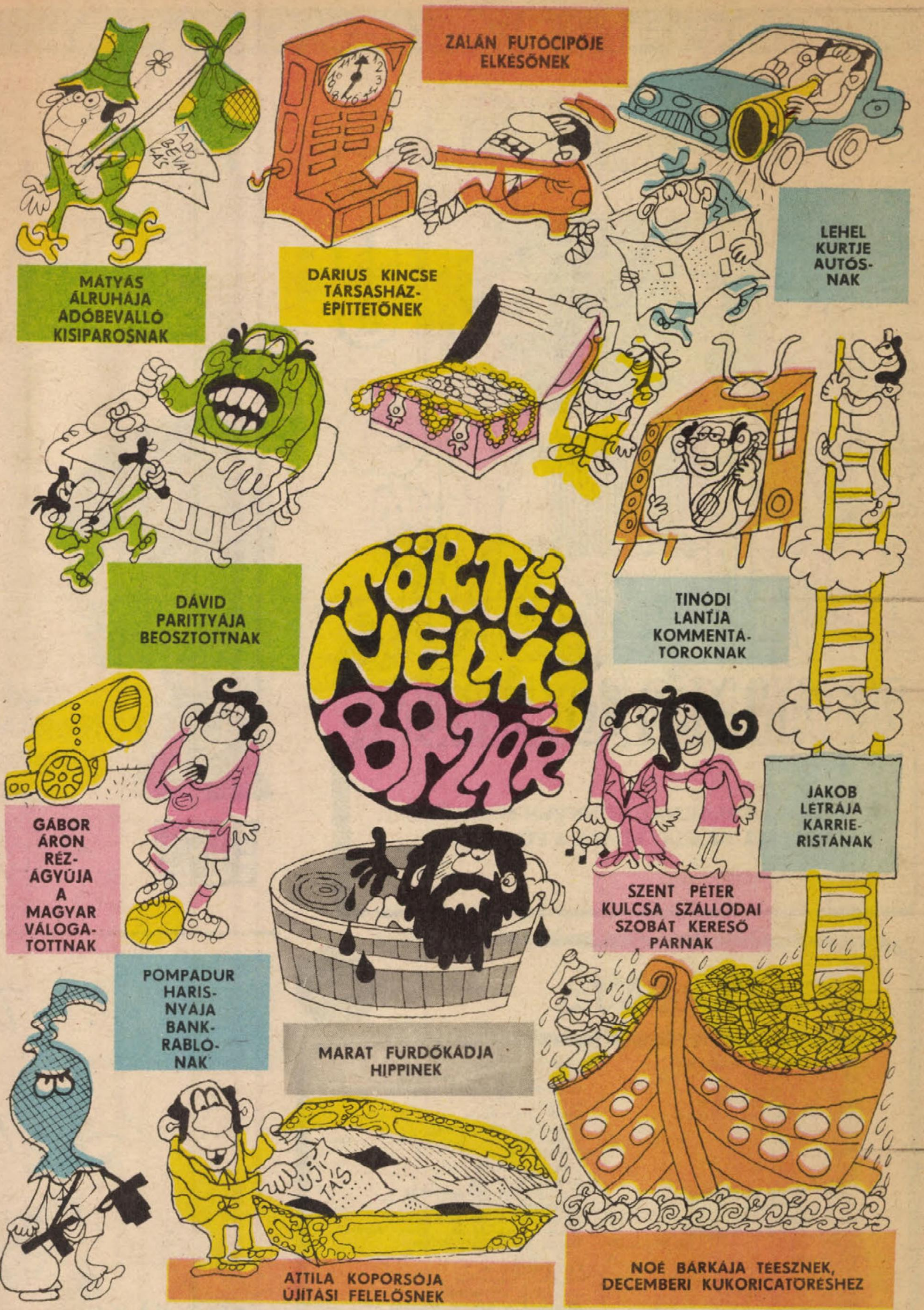

ZALÁN FUTÓCIPŐJE ELKÉSŐNEK

MÁTYÁS ÁLRUHÁJA ADÓBEVALLÓ KISIPAROSNAK

DÁRIUS KINCSE TÁRSASHÁZ-ÉPÍTTETŐNEK

LEHEL KÜRTJE AUTÓSNAK

DÁVID PARITTYÁJA BEOSZTOTTNAK

TINÓDI LANTJA KOMMENTÁTOROKNAK

GÁBOR ÁRON RÉZÁGYÚJA A MAGYAR VÁLOGATOTTNAK

JÁKOB LÉTRÁJA KARRIERISTÁNAK

SZENT PÉTER KULCSA SZÁLLODAI SZOBÁT KERESŐ PÁRNAK

POMPADUR HARISNYÁJA BANKRABLÓNAK

MARAT FÜRDŐKÁDJA HIPPINEK

ATTILA KOPORSÓJA ÚJÍTÁSI FELELŐSNEK

NOÉ BÁRKÁJA TEESZNEK, DECEMBERI KUKORICATÖRÉSHEZ

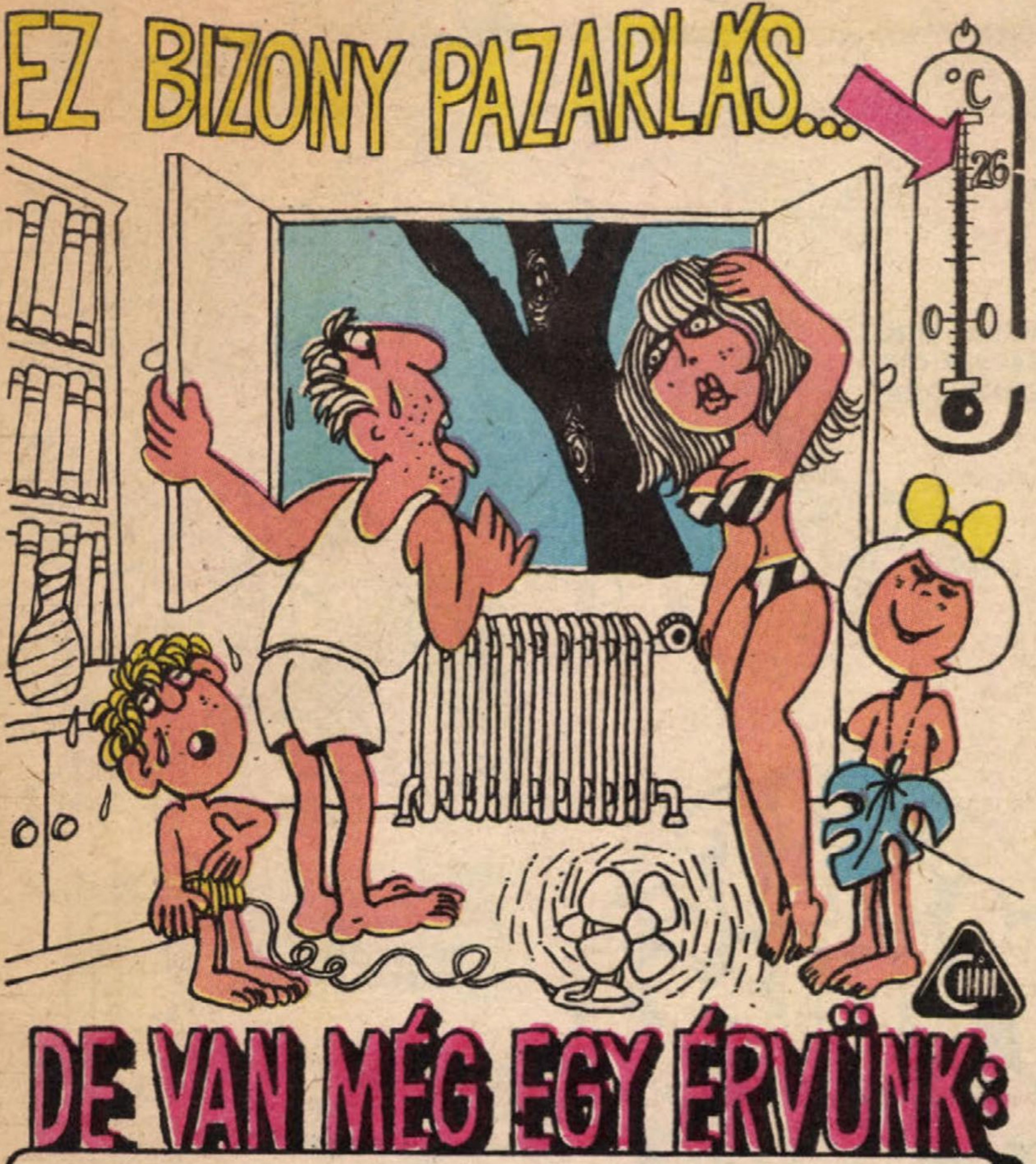
EZ BIZONY PAZARLÁS...
°C
26
0
DE VAN MÉG EGY ÉRVÜNK:

A NYITOTT ABLAKNÁL KÖNNYEN MEGFÁZHAT.
A SZELEPPEL SZABÁLYOZZA A FŰTÉST!

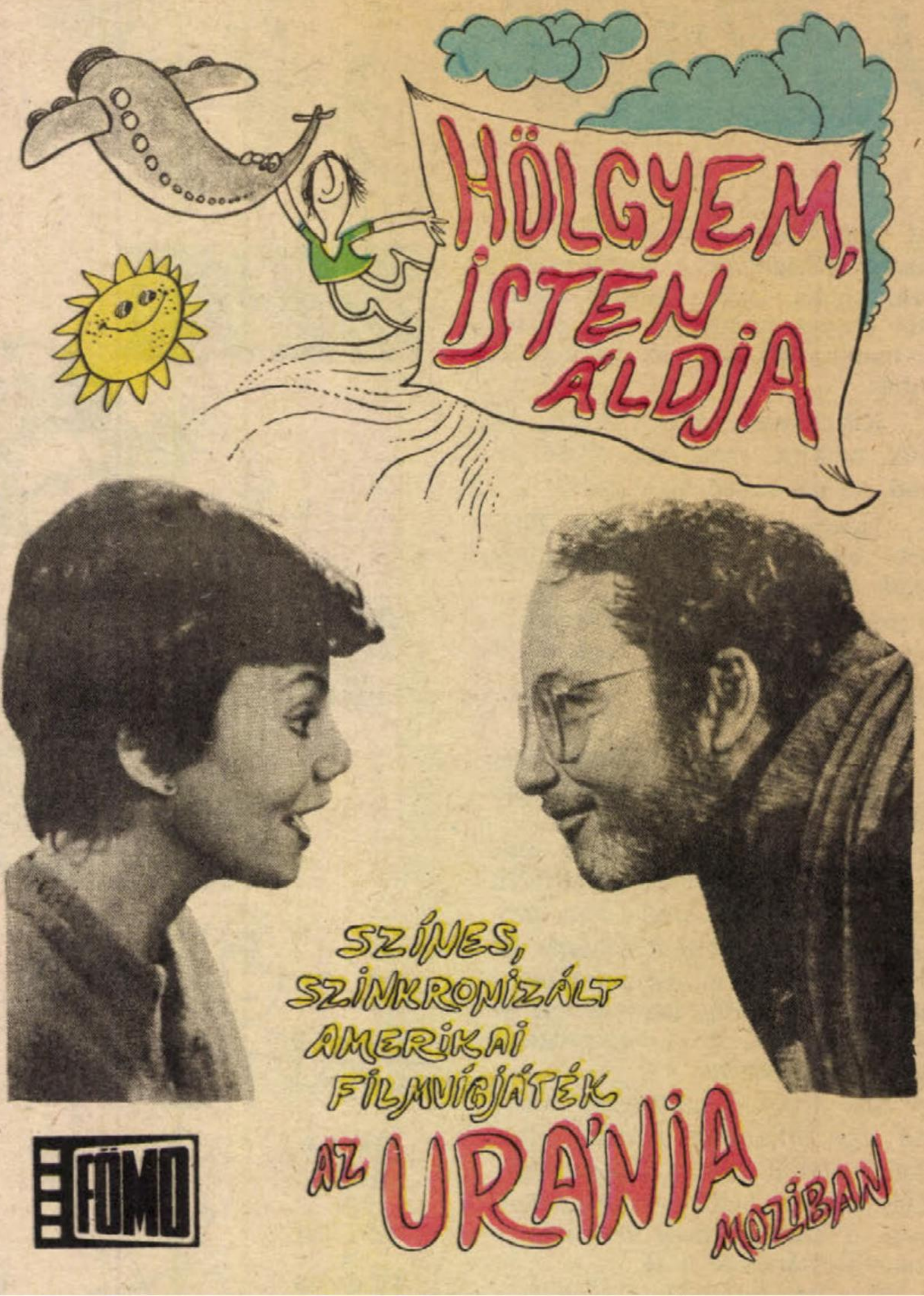
HÖLGYEM, ISTEN ÁLDJA
SZÍNES, SZINKRONIZÁLT AMERIKAI FILMVÍGJÁTÉK
FŐMO
AZ URÁNIA MOZIBAN

LEMEZPOSTA

MÁTÉ PÉTER — MAGÁNY ÉS EGYÜTTLÉT
Ellentétek vonzásában —
Hull az elsárgult levél —
Adj nekem egy éjszakát —
Tárd ki karjaidat.
SLPX 17546 90 Ft ... db

APOSTOL 2.
Irány a Galaxis —
Holnap este —
Eladó, kiadó a szívem —
Űrpanoptikum —
Pedig kértél —
Nem tudok élni nélküled.
SLPX 17638 90 Ft ... db

ZORÁN III.
Az én városom —
Gyönyörű szép álom —
Vasárnap délután —
Így is jó —
Hajolj le hozzám —
Nekem még nem volt gyerekévem.
SLPX 17591 90 Ft ... db

ÉLŐ OMEGA
Hűtlen barátok —
Törékeny lendület —
Régvárt kedvesem —
Emlék —
Varázslatos fehér kő —
Eltakart világ.
SLPX 17447 90 Ft ... db

NÉPSZERŰ OPERETTDALOK
(Udvardy Tibor énekel)
Hulló falevél —
Liliomszál —
Rákóczi megtérése —
Kis Juliska, kis pacsirta —
Kicsikém, ne tétovázz.
SLPX 16609 90 Ft ... db

TAPSRÓL TAPSRA
(Rátonyi Róbert műsora)
Eszünkbe jut egy-két operett —
A rendes férj —
Hobby ballada —
Pityu, a törpepapagáj.
SLPX 16616 90 Ft ... db

BÍRÓ URAM ...
(Magyar dalok)
Kék a búzavirág —
Hazudnak a gyöngybetűk —
Deres már a határ —
Lehullott a rezgő nyárfa.
Kovács Apollónia, Kiss Károly, Vörös Sári, Solti Károly.
LPX 10057 90 Ft ... db

BETYÁRNÓTÁK
Fürdik a holdvilág —
Csillagok, Csillagok —
Bújdosik a kedves rózsám —
Mikor Rózsa Sándor —
Rongyos csárda —
Nem loptam én életemben.
LPX 10052 90 Ft ... db

A hanglemezek utánvétellel megrendelhetők. A 250 Ft értéket meghaladó küldeményeink portómentesek. Valószínű, hogy a posta karácsonyi csúcsforgalma miatt a megrendelt hanglemezek csak ünnep után vagy januárban érkeznek meg.
Kérje katalógusunkat, a teljes Hungaroton-készletből válogathat.

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

Lemezposta, Budapest, 1817

Kérjük, karikázza be válaszát:

a Lemezpostától most vásárolok először.

korábban már vásároltam a Lemezpostától.

Név: ....

Cím: ....

....

Kelt: ....
aláírás

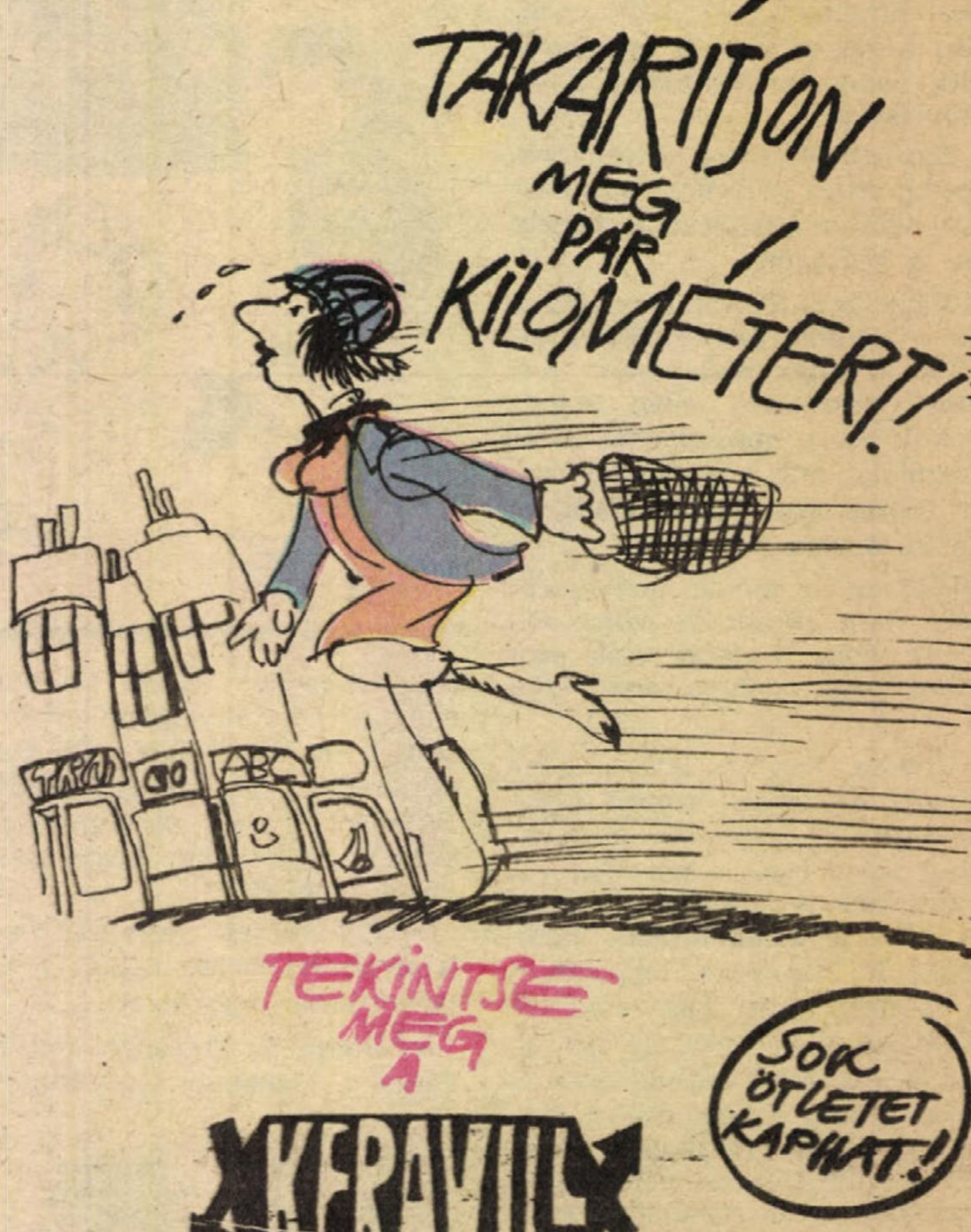
TAKARÍTSON MEG PÁR KILOMÉTERT!
ABC
TEKINTSE MEG A
KERAVILL
AJÁNDÉKBEMUTATÓIT!
SOK ÖTLETET KAPHAT!

AZ OLVASÓ OLDALA

UGYANAZ, KÉTFÉLEKÉPP

Győrből küldte a levelet Majdán Antal olvasónk (Szegfű utca 13). Bizonyítékul fényképeket is mellékelt hozzá. Győrött az utcanévtábla-készítők (vagy: már e táblák megrendelői is?) legalább kétféleképpen írják ugyanazoknak a híres magyar embereknek a nevét.

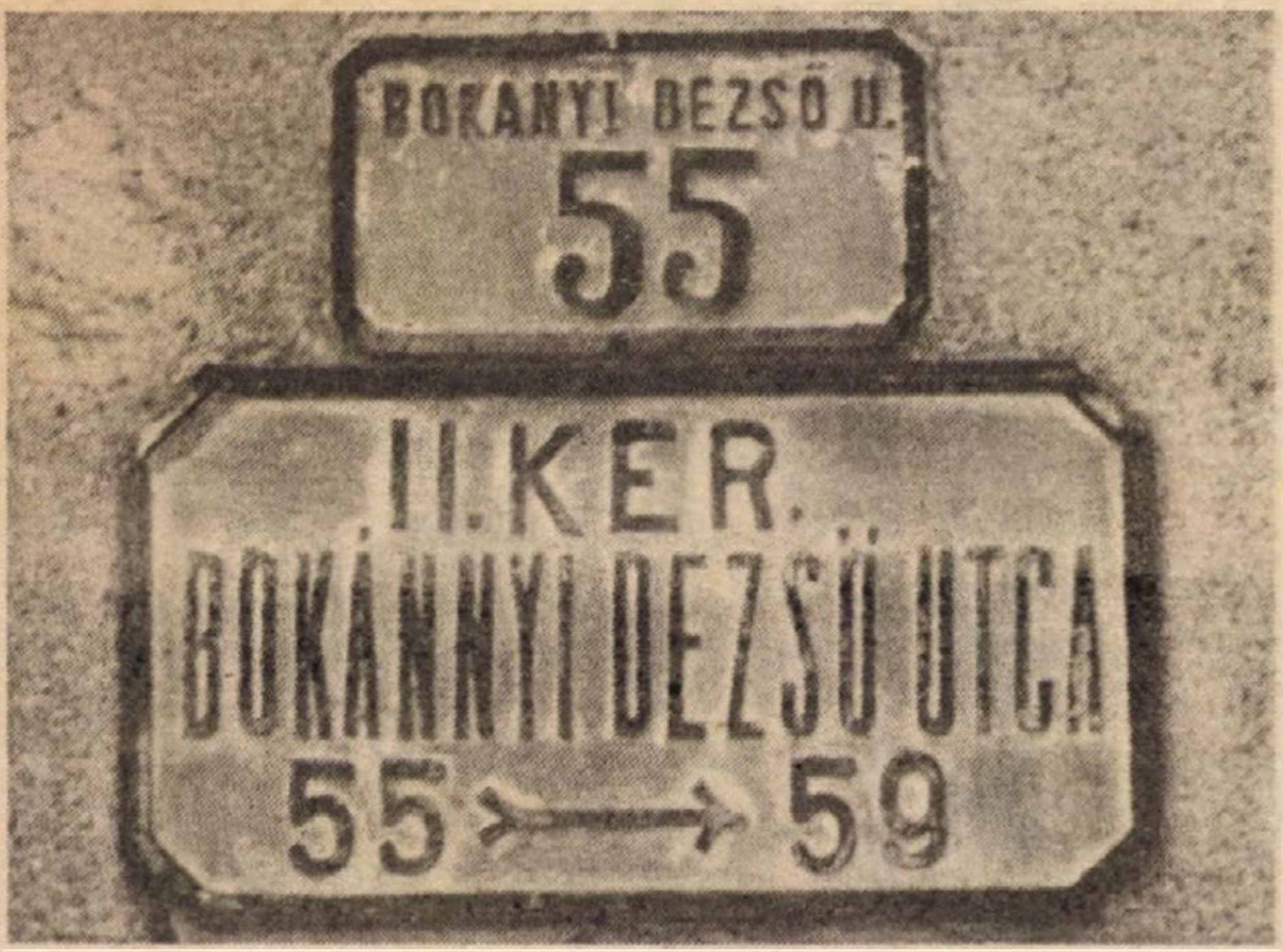

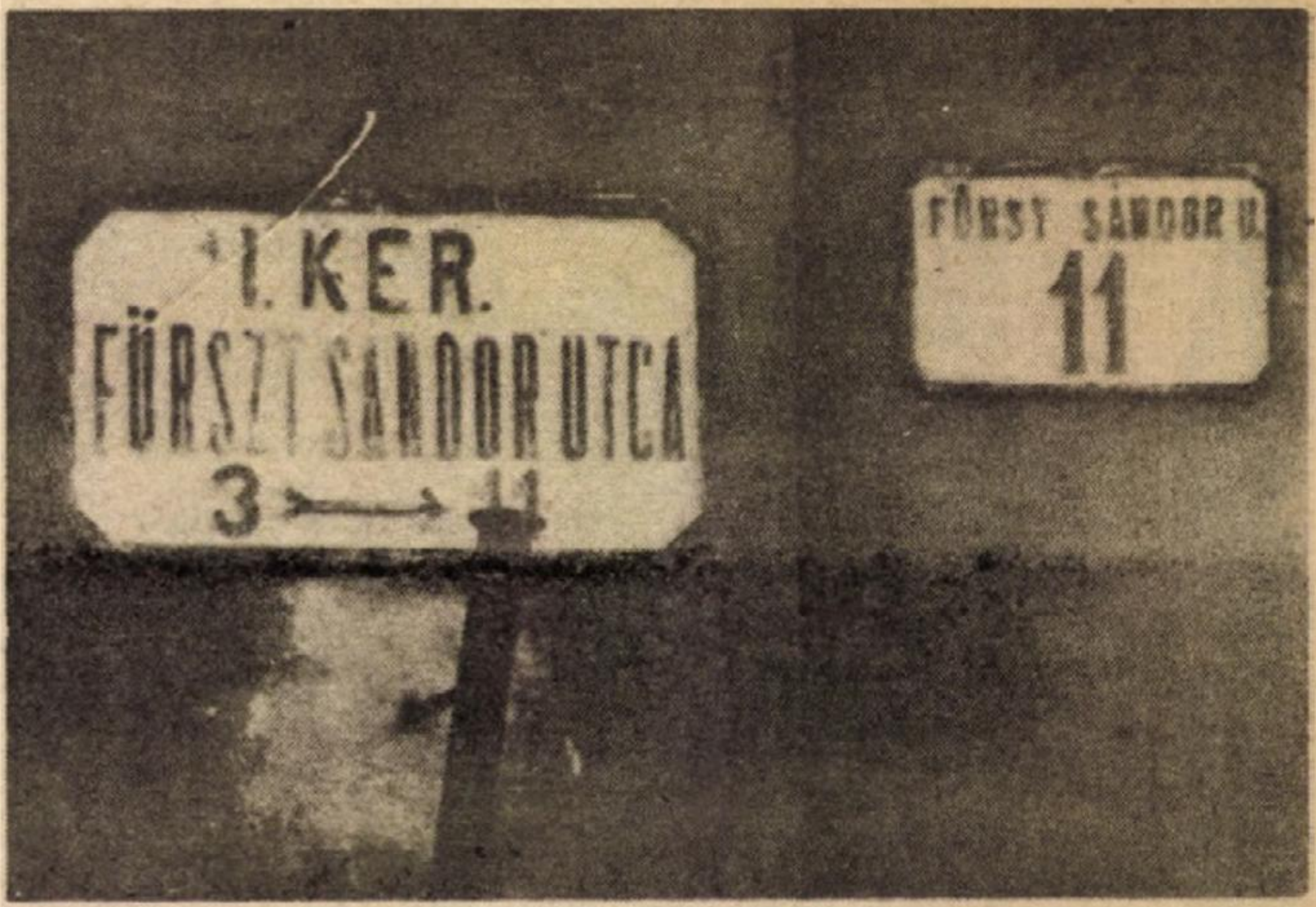

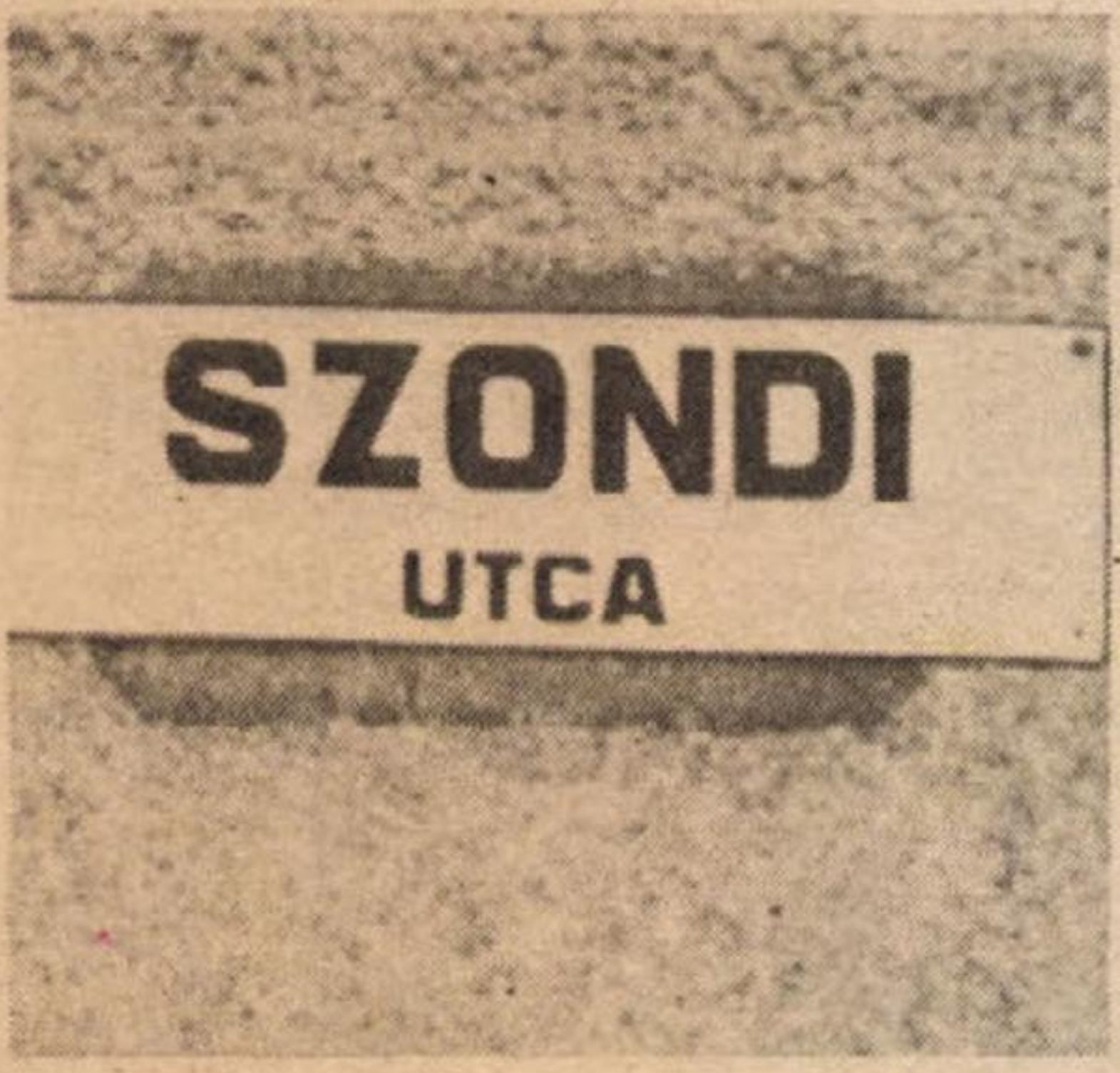

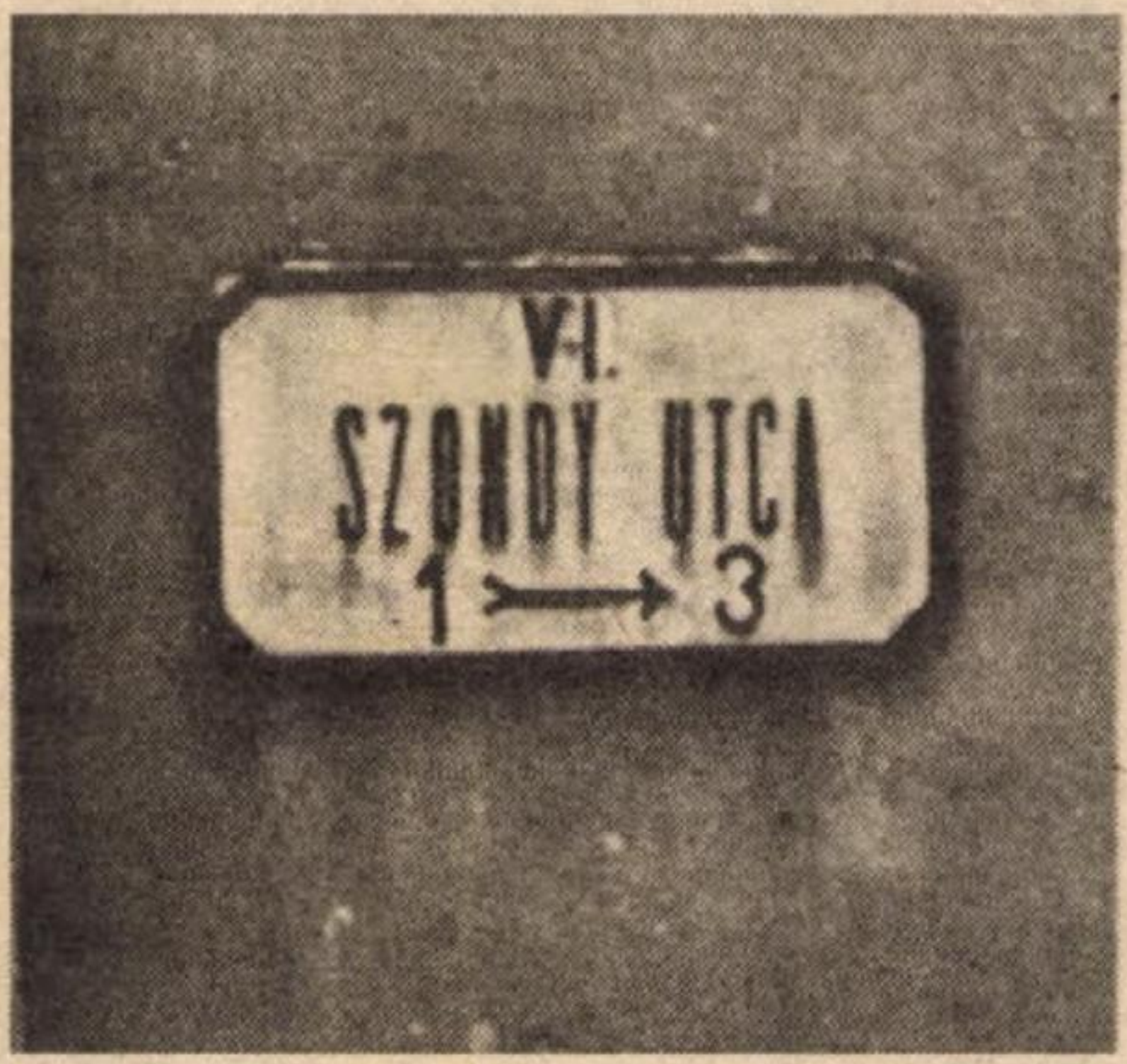

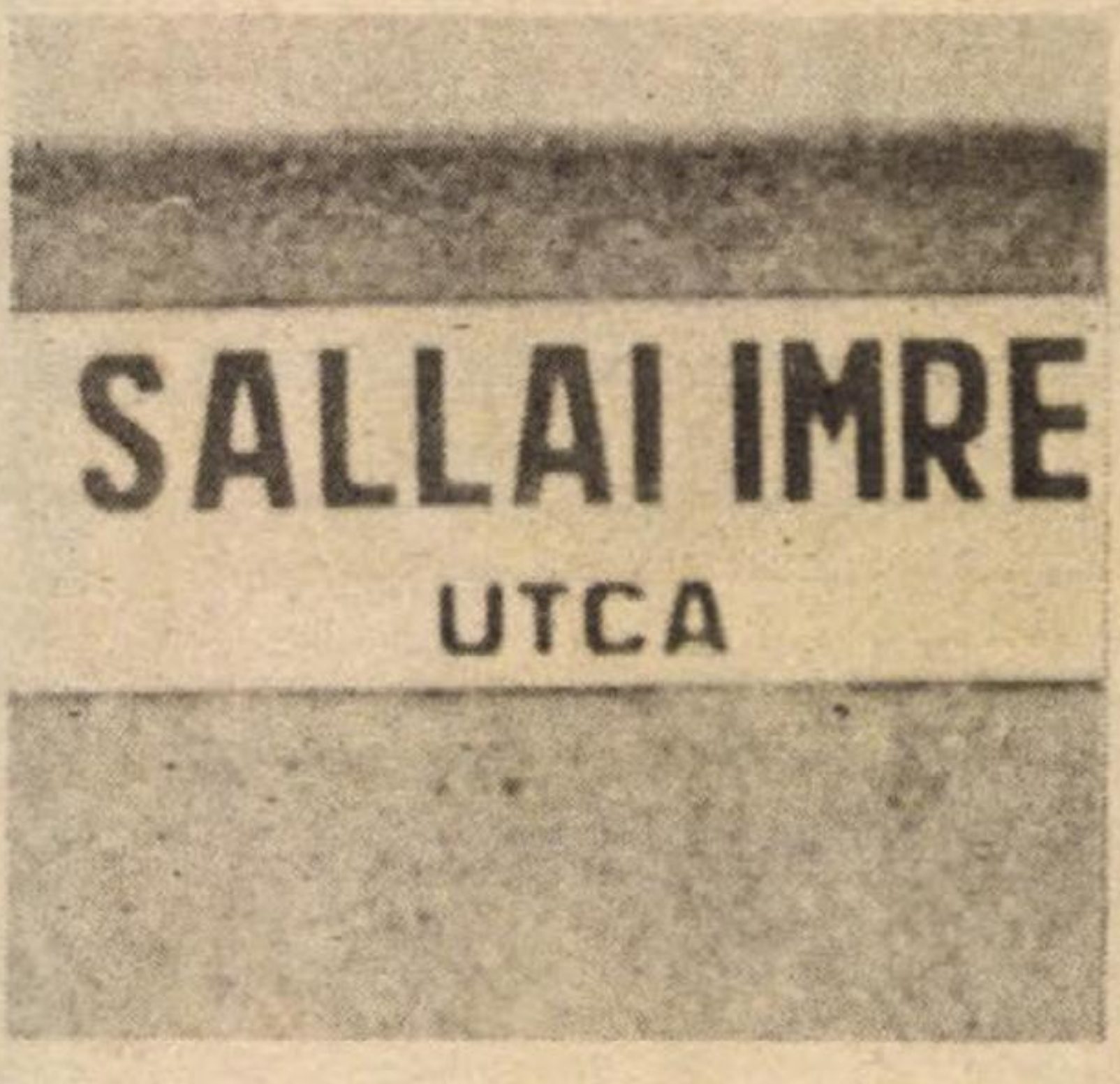

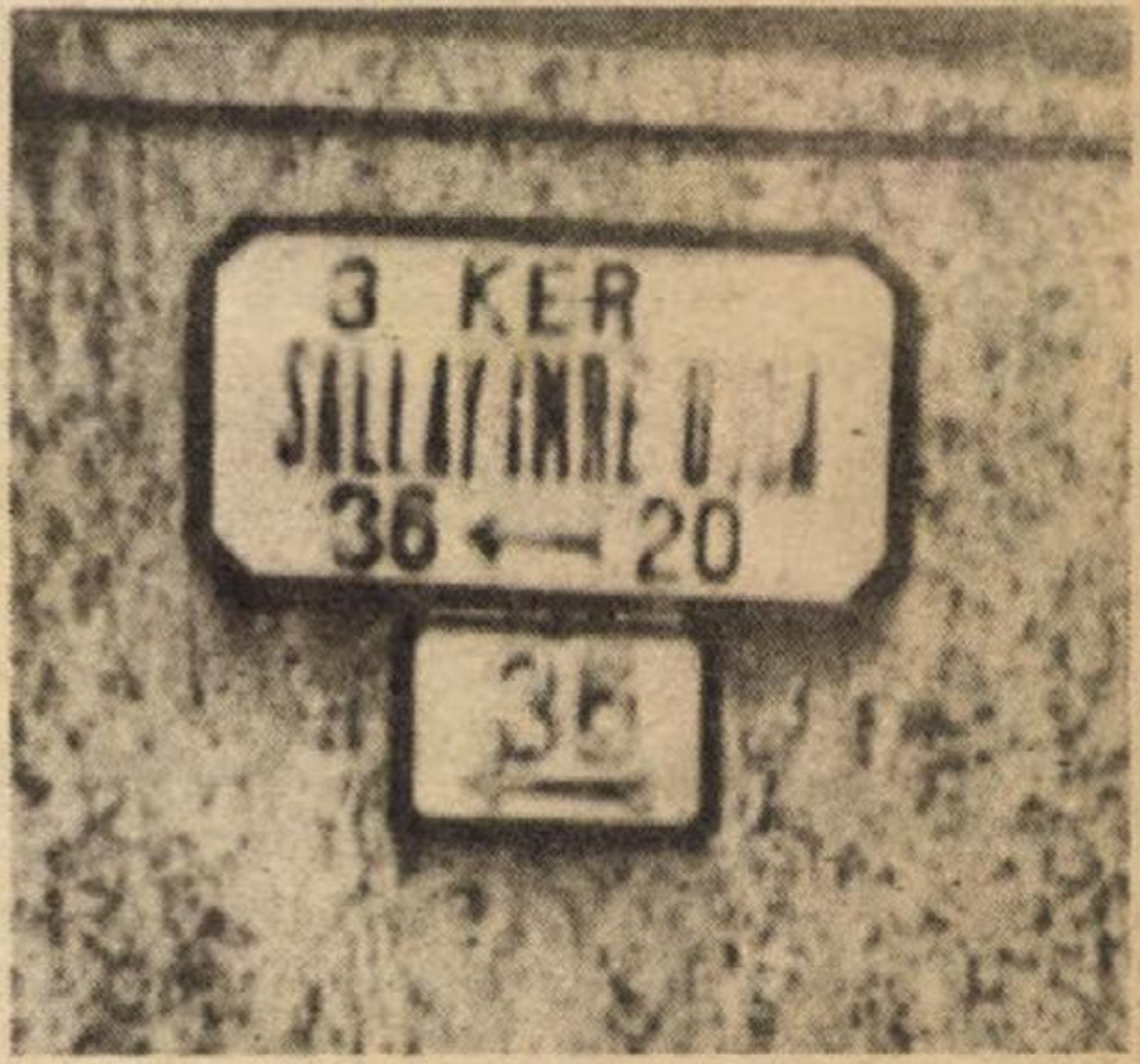

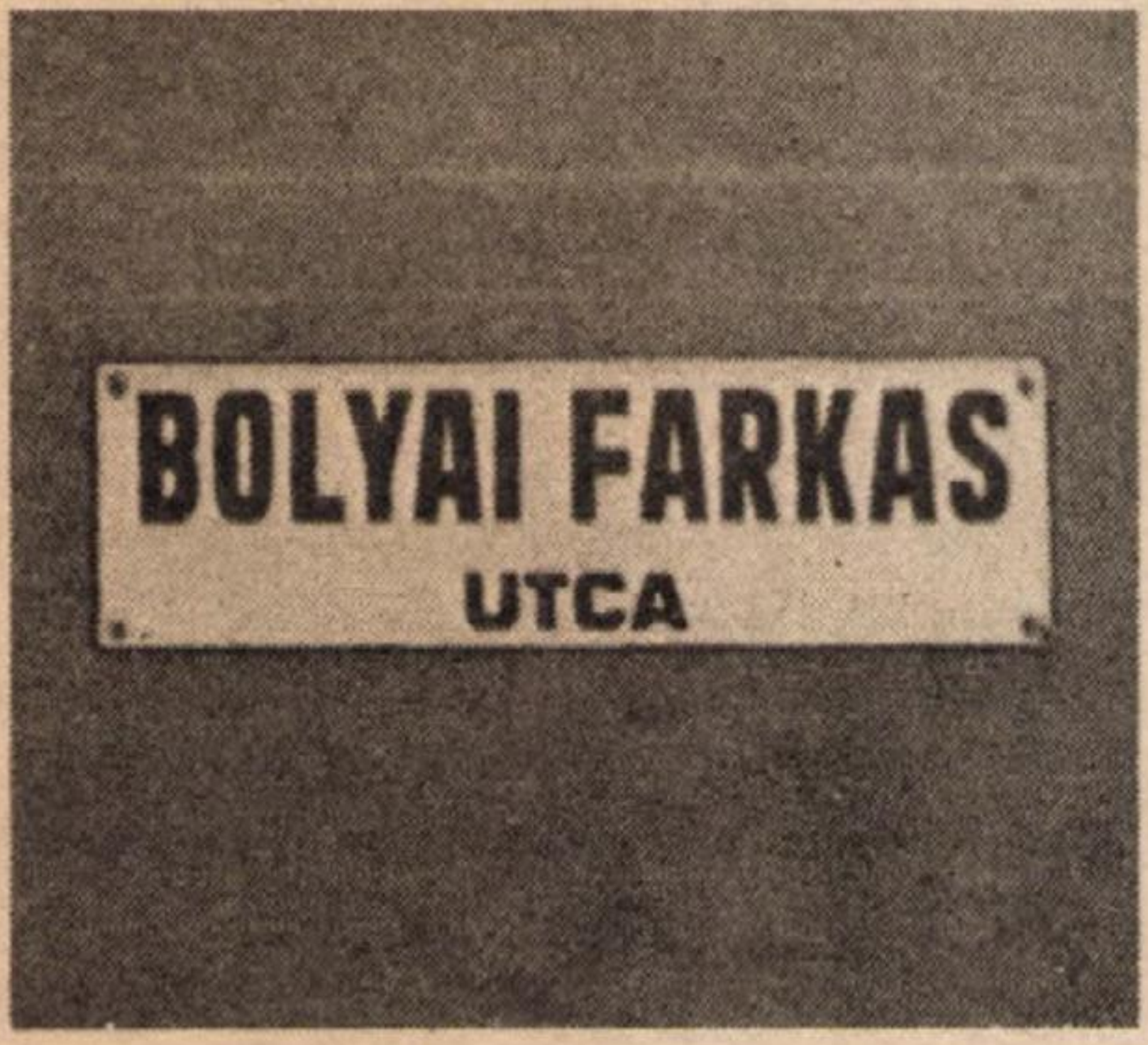

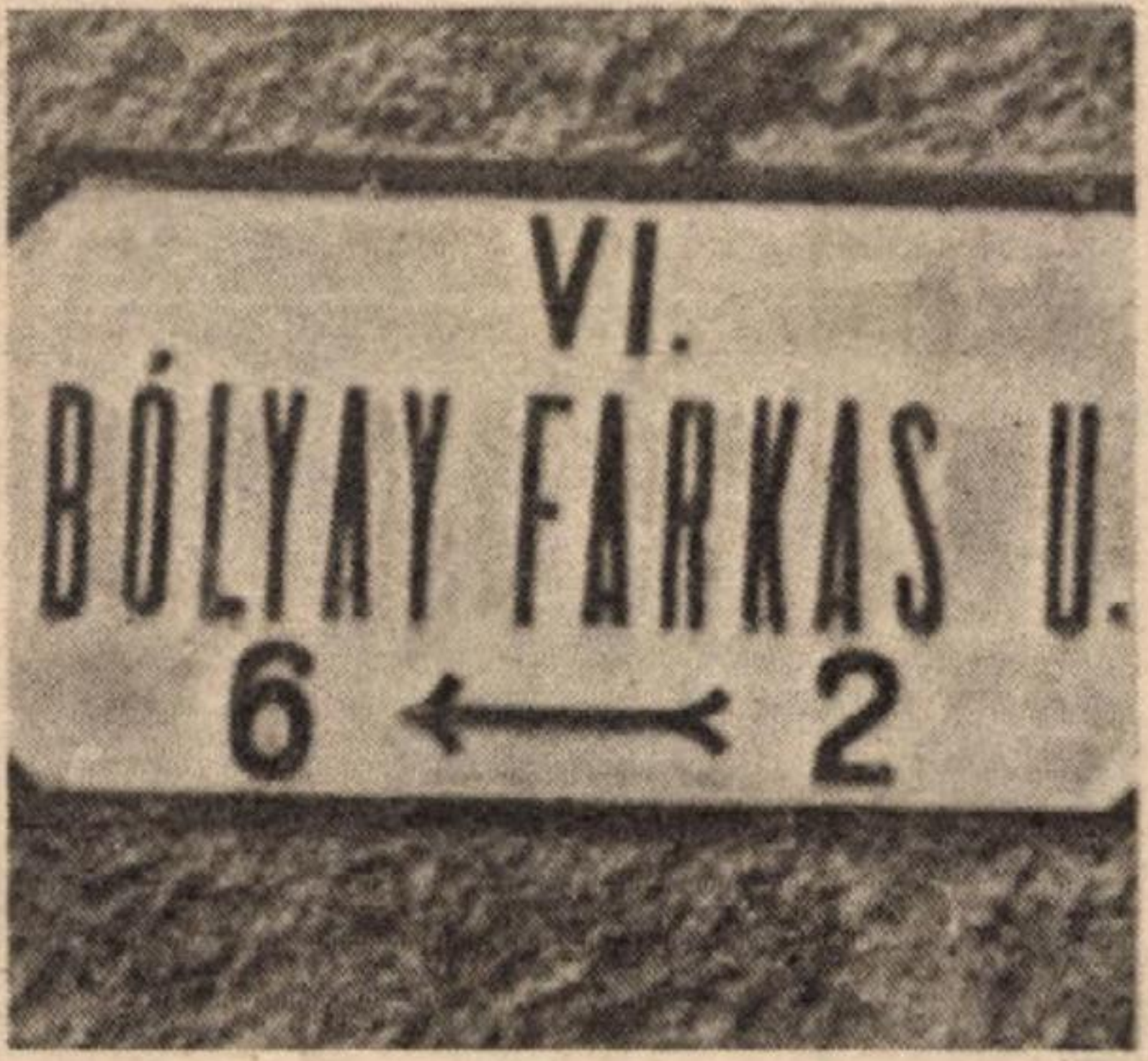

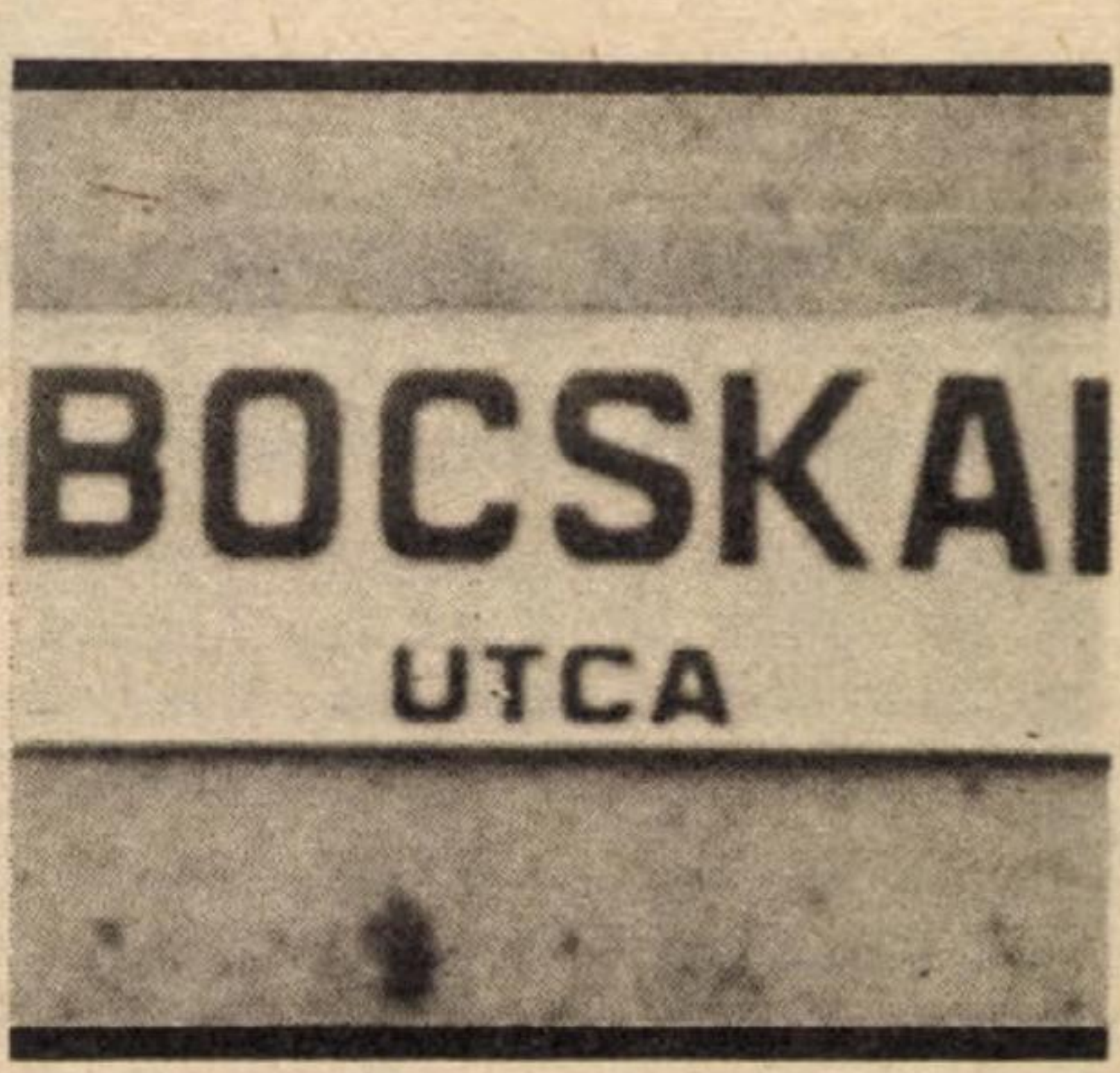

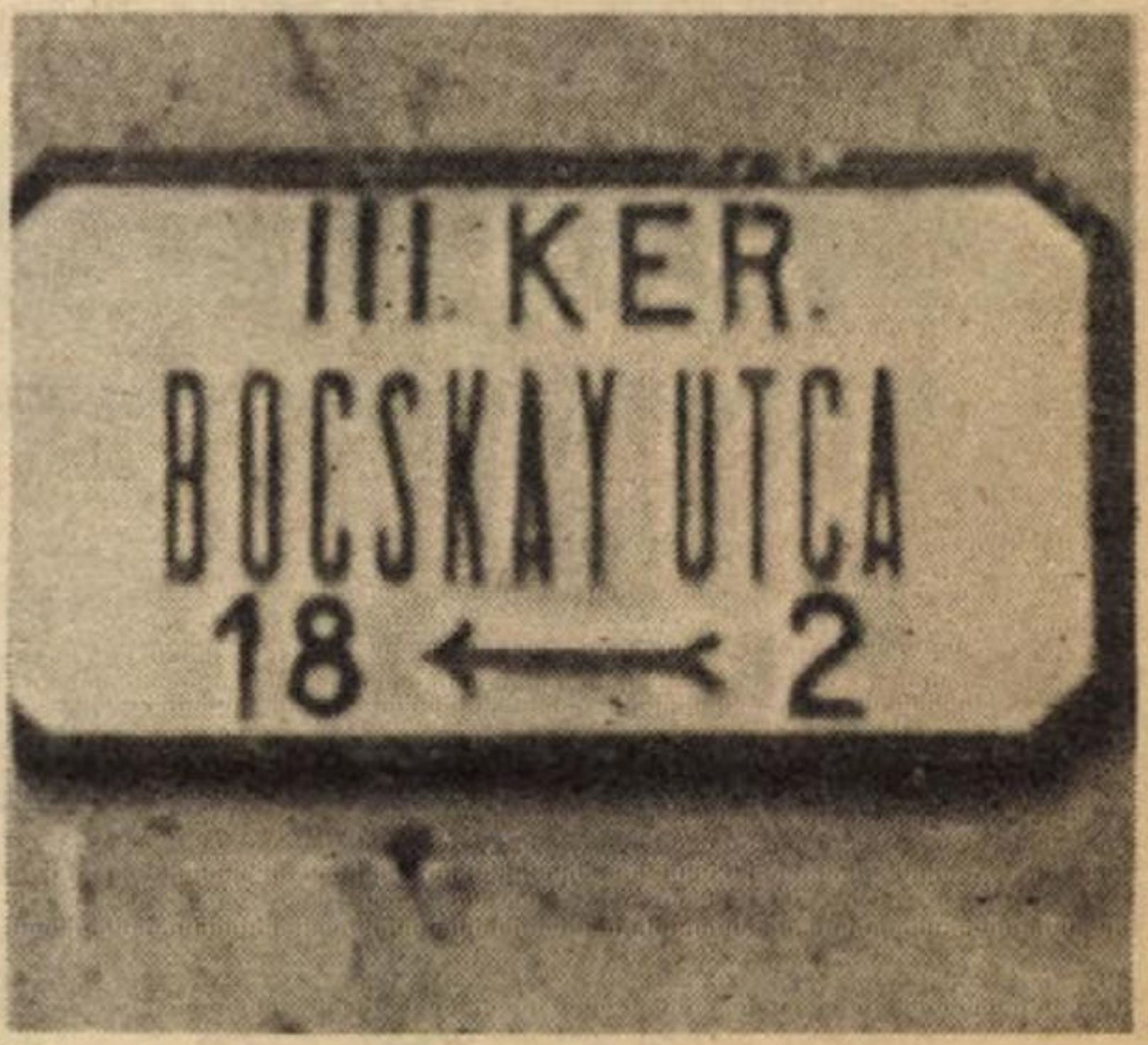

BÜNTETÉS

Huszadika volt és dél. És volt valami különös a levegőben, de nem tudtam mi. Aztán rájöttem. Nem érkezett még meg a telefonszámla. Mint jó állampolgár, a készülék után nyúltam és felhívtam a postát. Vörösesszőke női hang magyarázta meg nekem igen udvariasan, hogy számlám kereken négyszázhét forint, és az összeget még a nap folyamán be kell fizetnem, ellenkező esetben megbüntetnek. Meglepetésemben úgy elállt a lélegzetem, hogy elköszönni is elfelejtettem, amiért ezúton kérek elnézést.

Meglepetésem oka az volt, hogy eleddig nem tudtam, miszerint állampolgári kötelmeim közé tartozik oly számlák kifizetése is, amelyeket meg sem kaptam. Ezennel tudomásul vettem és kérem a postát, ne törődjék vele, ha én esetleg nem tudom mennyit kell fizetnem, majd megoldom valahogy. Veszek egy kisebb számológépet, esetleg portugál vagy török vendégmunkásokat alkalmazok, akik beszélgetéseimet számlálják. A büntetést természetesen vállalom (bár igazságosabbnak tartanám, ha a postát büntetnék meg), de ha lehetne csak pénzbüntetést, mert a verést rosszul tűröm.

Ismétlem tehát, a pénzbüntetést vállalom, de ha egy mód van rá, a postai dolgozók jutalmazását nem áll módomban átvállalni. Meg kell jegyeznem, hogy nem elvi okok vezetnek, hanem sajnos, nem állok úgy anyagilag.

Soós András

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Özv. HARTMANN ISTVÁNNÉ, Bp., Kertész u. 31. 1073. A Rákóczi út—Nagykörút sarki Csemege Áruházban 62,80 Ft-tal többet blokkoltak, mint amennyiért vásárolt, de a tumultus miatt ezt csak otthon vette észre. Amikor másnap visszament reklamálni, elismerték, hogy a pénztárgép rossz, mégsem adták önnek vissza a pénzét, levásárolni sem engedték, holott ön kisjövedelmű nyugdíjas. (Mindegy egyébként: a tehetőst is joggal bosszantja, ha ennyit tévednek a kárára, s annak elismerése ellenére sem kártalanítják). Ekkor fordult hozzánk, mi továbbítottuk panaszát a Csemegének és — láss csodát! — ezek után a Csemege kifizette a 62,80-at, sőt, még elnézést is kért öntől, ahogy illik. Ez az eljárás a legtermészetesebb —, csak azt nem tudjuk, miért kellett ehhez lapunk közbenjárása? És aggódva gondolunk arra: a rossz pénztárgép hány embert csapott be még aznap? Hány vevő marad kártérítés nélkül, mert nem ellenőrizte a blokkját, vagy ha igen, nem volt energiája ahhoz, hogy panasszal éljen?!

DÖRÖK RUDOLFNÉ, Bp., Homonna köz 2/a. 1118. Átutalási OTP-számlájuk van régóta, írja, ez a dolog jól működött mindaddig, amíg a lakbért az IKV, az újságelőfizést az újságos szedte, stb. Május óta azonban a lakbért is a Díjbeszedő Vállalat szedi, azóta minden hónapban akadt probléma vele, holott értesítést kaptak, hogy akinek OTP-számlája van, azt nem érinti, a változás, mert a Díjbeszedő automatikusan arról hívja le a maga összegét. Ez egyételműnek tűnt, de nem ez történt: s állandóan önöknek kell hivatalról hivatalra szaladgálniuk, mondják le talán az OTP-átutalási számlájukat? Szerintünk önöknek egy lépést sem kellene tenniük sem a Házkezelőség, sem a Díjbeszedő irodájában, hanem felvilágosítaniuk kell az OTP-t arról — ha már magától nem tudja! —, hogy e három betű egy bankot jelent. Az ön bankját, s még ha monopolhelyzetet élvez is, akkor is az a kötelessége, hogy elintézze ügyfelei pénzügyeit. Ez a megbízatása, ezért önöktől jutalékot is felvesz. Ha az OTP fizeti az ön számláit, megállapodásuk alapján, akkor az OTP járjon utána, hogy ezek a számlák csakugyan a megfelelő helyen és a megfelelő módon legyenek kifizetve. Ellenkező esetben önnek nem érdemes OTP-t tartania: jutalék nélkül szaladgálhat maga a hivatalokba.

KÖNYVAJÁNLATUNK

GYERMEKEKNEK:

... pld. ABLAK-ZSIRÁF. Képes gyermeklexikon	60,— Ft
... pld. Pavel Bazsov: A RÉZHEGYEK KIRÁLYNŐJE	23,— Ft
... pld. Benedek Elek: TÖBBSINCS KIRÁLYFI ÉS MÁS MESÉK	31,— Ft
... pld. Benedek Elek: VÉGE JÓ, MINDEN JÓ	30,— Ft
... pld. Benedek Elek: A VITÉZ SZABÓLEGÉNY	34,— Ft
... pld. GRIMM LEGSZEBB MESÉI	36,— Ft
... pld. HAUFF LEGSZEBB MESÉI	41,— Ft
... pld. Illyés Gyula: HETVENHÉT MAGYAR NÉPMESE	42,— Ft
... pld. LIBBENJ, LOBOGÓ! Versek óvodásoknak	20,— Ft
... pld. MESEVONAT. Antológia	29,— Ft
... pld. Vázsonyi Endre: RÉMUSZ BÁCSI MESÉI	37,— Ft
... pld. A ZÖLD MADÁR. Válogatás a világ legszebb meséiből	32,— Ft

AZ IFJÚSÁGNAK:

... pld. Fekete István: TÉLI BEREK	19,— Ft
... pld. Karl Gilzin: KÜLÖNÖS VILÁGBAN. Játék a fizikai állandókkal	22,— Ft
... pld. Hegedűs Géza: ARCKÉPVÁZLATOK. Száz magyar író	44,— Ft
... pld. Hidas Antal: MÁRTON ÉS BARÁTAI	19,— Ft
... pld. Horgas Béla: NYELVÖLTÖGETŐ	24,— Ft
... pld. Walter Scott: IVANHOE	30,— Ft
... pld. Tüskés Tibor: TESTVÉRMÚZSÁK	54,— Ft
... pld. A TŰZ MÁRCIUSA Az 1918—19-i magyar forradalmak irodalmából	20,50 Ft

Levélcímünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLATA
Budapest, Szekszárdi u. 25.
1138 Telefon: 403—728.

A megrendelő neve: ....
Pontos címe irányítószámmal: ....
Munkahelye: ....

Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye, ideje: ....
Személyi ig. száma: ....

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az egyik angol légitársaság elnöke megkéri az egyik pilótát, hogy hozzon neki egy igazi afrikai papagájt. A pilóta teljesíti a kérést és hoz egy gyönyörű papagájt.

— Minden oké lenne — panaszkodik az elnök a barátjának —, de ez az átkozott madár egész nap ezt rikácsolja: „Sürgősen emelje fel a pilóták fizetését!”.

HÚSZEZER FORINTOS REJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE ÉS NYERTESEI

Lapunk december 4-i számában közöltük a Ludas Matyi és a Skála-Coop Áruházak húszezer forintos pályázatát. A karácsonyi vásár forgatagában elrejtett egy tucat — nem tucatember: Ady Endre, Jimmy Carter, Charles Chaplin, Albert Einstein, Hofi Géza, Karinthy Frigyes, Khomeini ajatollah, Bonaparte Napóleon, Pelé, Pablo Picasso, William Shakespeare, Lev Tolsztoj.

Pályázatunkra 13 299 megfejtés érkezett, ezek közül 5832 volt a 12 találatos. A szerkesztőségünkben december 11-én megtartott sorsoláson a helyes megfejtést beküldők közül

az 5 ezer forintos első díjat Török Györgyné, Budapest, Bimbó u. 3. 1022,

a 3 ezer forintos második díjat Csapó Józsefné, Kenyeri, Ady E. u. 100. 9514,

a 2 ezer forintos harmadik díjat Fejes Emőke, Veszprém, Stromfeld A. u. 5/3. 8200 nyerte.

A Skála-Coop Áruházak 500 forintos vásárlási utalványát nyerték:

Tóth György, Dunakeszi, Barátság útja 3. 2120; Tóth Jenő, Pápa, Jókai u. 68. 8500; Olajos Józsefné, Debrecen, Bethlen G. u. 50. 4026; Gresó Klára, Csongrád, Lenin u. 20. 6640; Fótos Ilona, Budapest, Kiss János alt. u. 29. 1123; Tóth Lajosné, Budapest, Népszínház u. 16. 1081; Nohalka Etelka, Budapest, Barcsay u. 9. 1073; Famskay Annamária, Budapest, Csalogány u. 34. 1015; Markó Attila, Ugod, Tsz major, 8564; Kontha Károly, Halásztelek, Katona J. u. 92. 2314; Molnár Mihály, Tatabánya, Sárbereki ltp. 127. 2800; Baricza Sylvia, Ercsi, Sirály köz 1. 2451; Vozár István, Békés, Széchenyi tér 2. 5630; Járovics László, Székesfehérvár, Géza u. 43. 8000; Bogdán Lajos, Gyöngyös, Kossuth Lajos u. 49. 3200; Gajda Erzsébet, Budapest, Hollós Korvin L. u. 6. 1038; Psenkó Anna, Budapest, Sallai u. 97. 1182; Bottyán Lajos, Budapest, Bartók B. u. 103. 1115; Kovács János, Debrecen, Jerikó u. 15. 4032; Ficsor Mária, Kiskunfélegyháza, Pipacs u. 23. 6100.

A nyereményeket postán küldtük el.

És a rajz is az öné!

A II. FORDULÓ EREDMÉNYE

Lapunk 48. számában közölt képaláírás nélküli karikatúrához 1113 olvasónk küldött be szöveget. Ismét több olvasónk pályázott több képaláírással, így szerkesztőségünknek ebben a fordulóban 5 ezer vicc közül kellett kiválasztania a legszellemesebbeket.

Most ismét közöljük a karikatúrát, a nyertesek nevével és a díjazott képaláírásokkal.

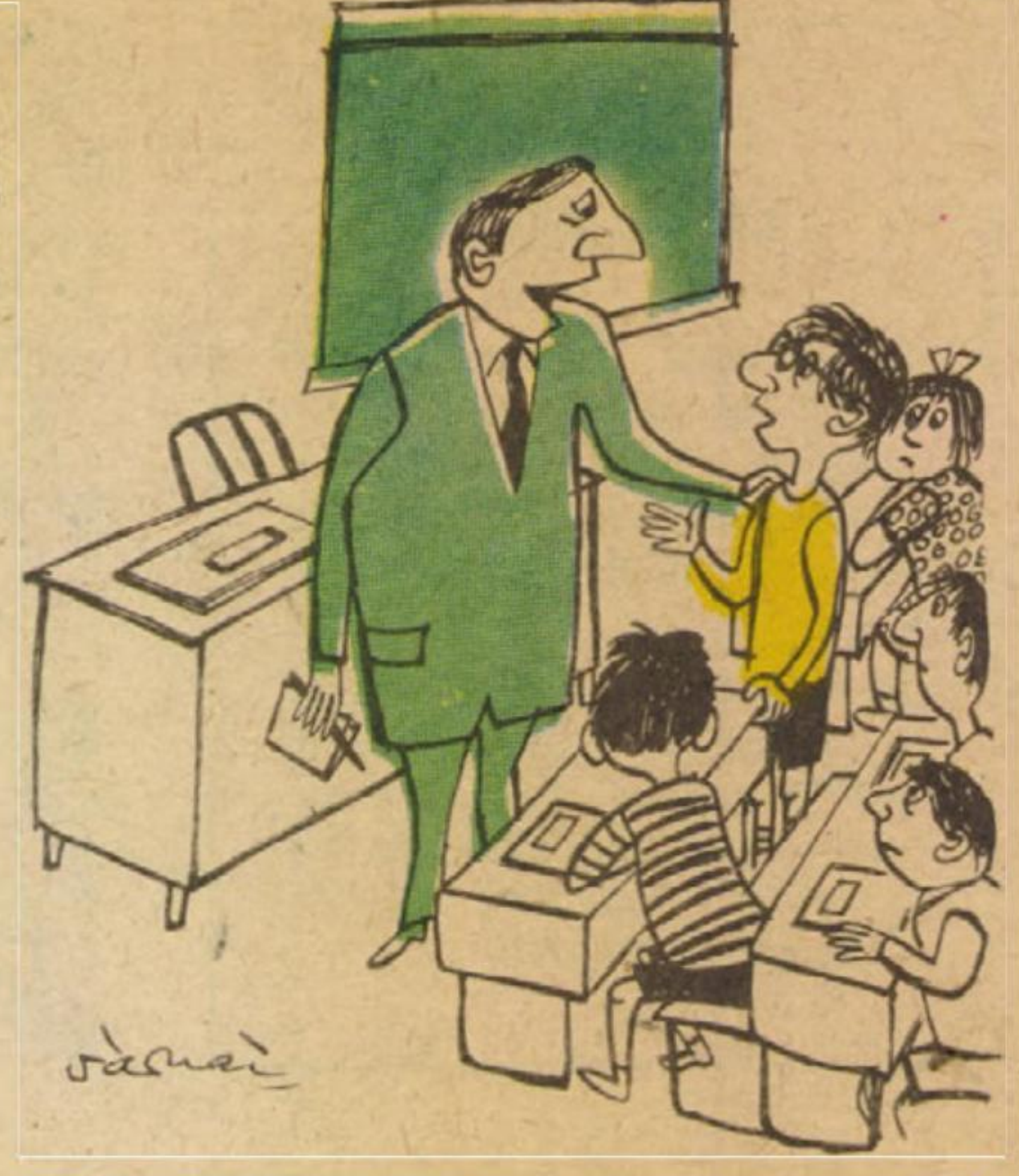

— Nos, Jenőke, jól látsz mióta az első padban ülsz?
— Igen tanító néni kérem.

Kovács József, Ajka, Béke út 11. 8400

— Hiába tetszik intőt adni, én lombikbébi vagyok.

Wendl Zsuzsa, Budapest, Pasaréti út 54. 1026

— Ha megtanitasz kirakni a bűvös kockát, nem írom be ezt az egyest!

Balogh Lajos, Kiskunmajsa, Árpád telep 11. 6120

— Édes fiam, neked tanulnod kell, mert mire te felnősz, a fociból már nem lehet megélni!

Ispán Ferenc, Ajka, Kossuth u. 35. 8400

Ezenkívül még sok olvasónk küldött be szellemes képaláírást, nekik honoráriumot nem tudunk adni, de nevüket felsoroljuk: Dobra Sándor, Pécs; Németh László, Budapest; Szombat Valéria, Budapest; Rusznák Csilla, Budapest; Róka Veronika, Székesfehérvár; Cserkuthy Sándor, Csősz; Urbán Zoltán, Budapest; Ádám János, Alcsútdoboz; Pénzváltó Edit, Osli; Bánki István, Budapest; Rábai Anikó, Miskolc.

Az eredeti karikatúrát Kovács József ajkai pályázónk nyerte el. A honoráriumot és a rajzot postán küldjük el.

V. FORDULÓ

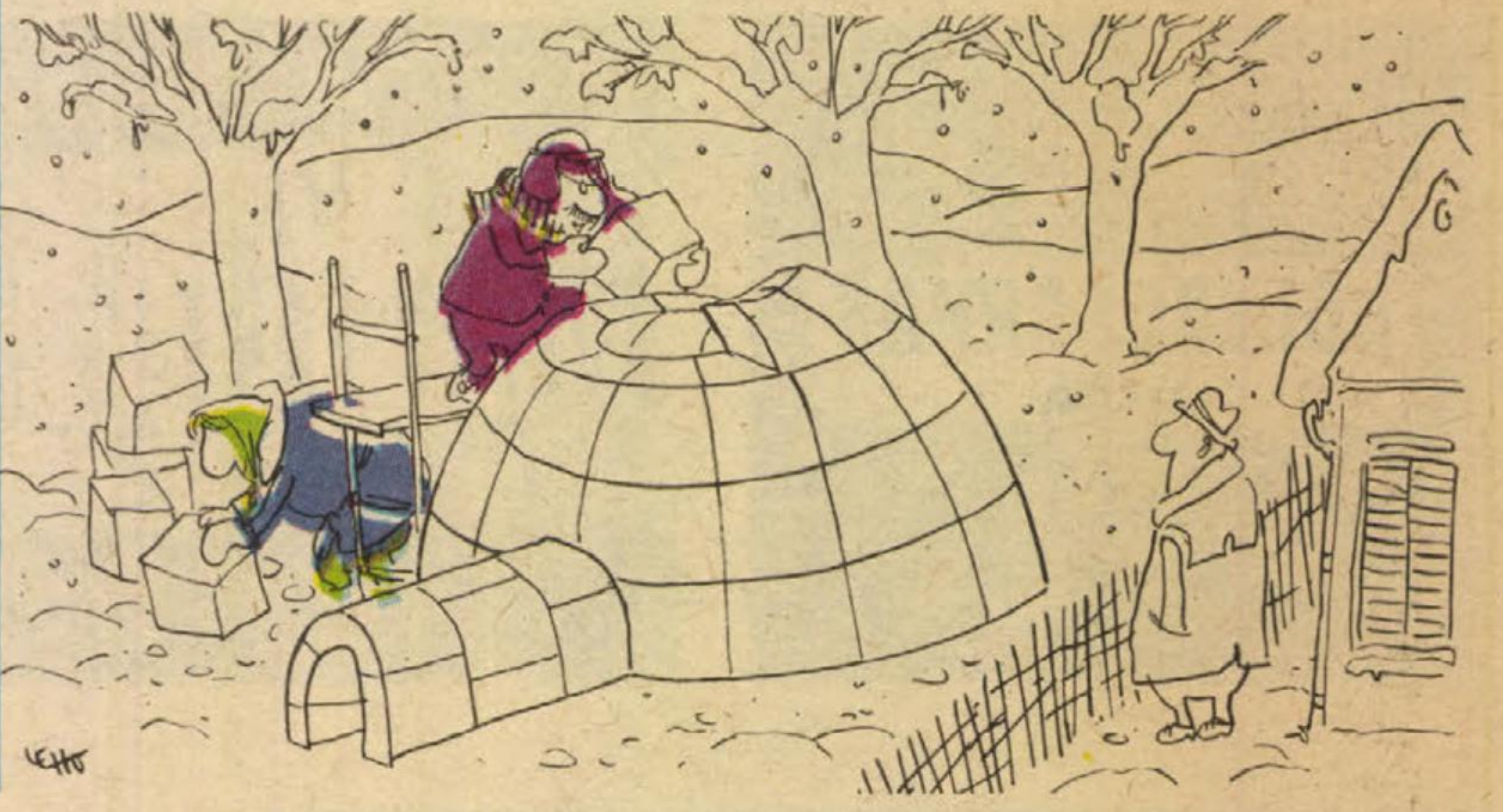

Kedves Olvasónk! Az itt látható aláírás nélküli karikatúra segítségével ön is kipróbálhatja, milyen „könnyű” feladat egy képes-szöveges vicc elkészítése. Ezért nem is kell mást csinálnia, csupán az általunk adott rajzhoz hozzáadnia fantáziáját, vagyis megírnia nekünk — legkésőbb december 30-ig — a rajzhoz illő viccet.

A szellemes képaláírásokat közöljük, beküldőiket pedig 200—200 forintos honoráriumban részesítjük. A legszellemesebb szöveg szerzője ezen kívül megkapja rajzolóművészünktől az eredeti karikatúrát is.

A borítékra vagy levelezőlapra írják rá: „A rajz is az öné!” Címünk: Budapest, Gyulai Pál utca 14. 1977.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Álmomban gyakran professzornak látom magam — vallja be egy diák a professzorának. — Mit csináljak, hogy az álmom valóra váljon?
— Aludjék kevesebbet.

*

A repülőgépen a stewardess rámosolyog az utasokra, és azt mondja:
— Kérjük, húzzák szorosabbra a biztonsági övet, mert elfelejtettünk ebédet hozni...

TÜCSÖK és BOGÁR

Díszlettetvező:

Aprólékos munka lehet!
(Az Állami Bábszínház plakátján bukkant rá Tóth Anna, soproni olvasónk)

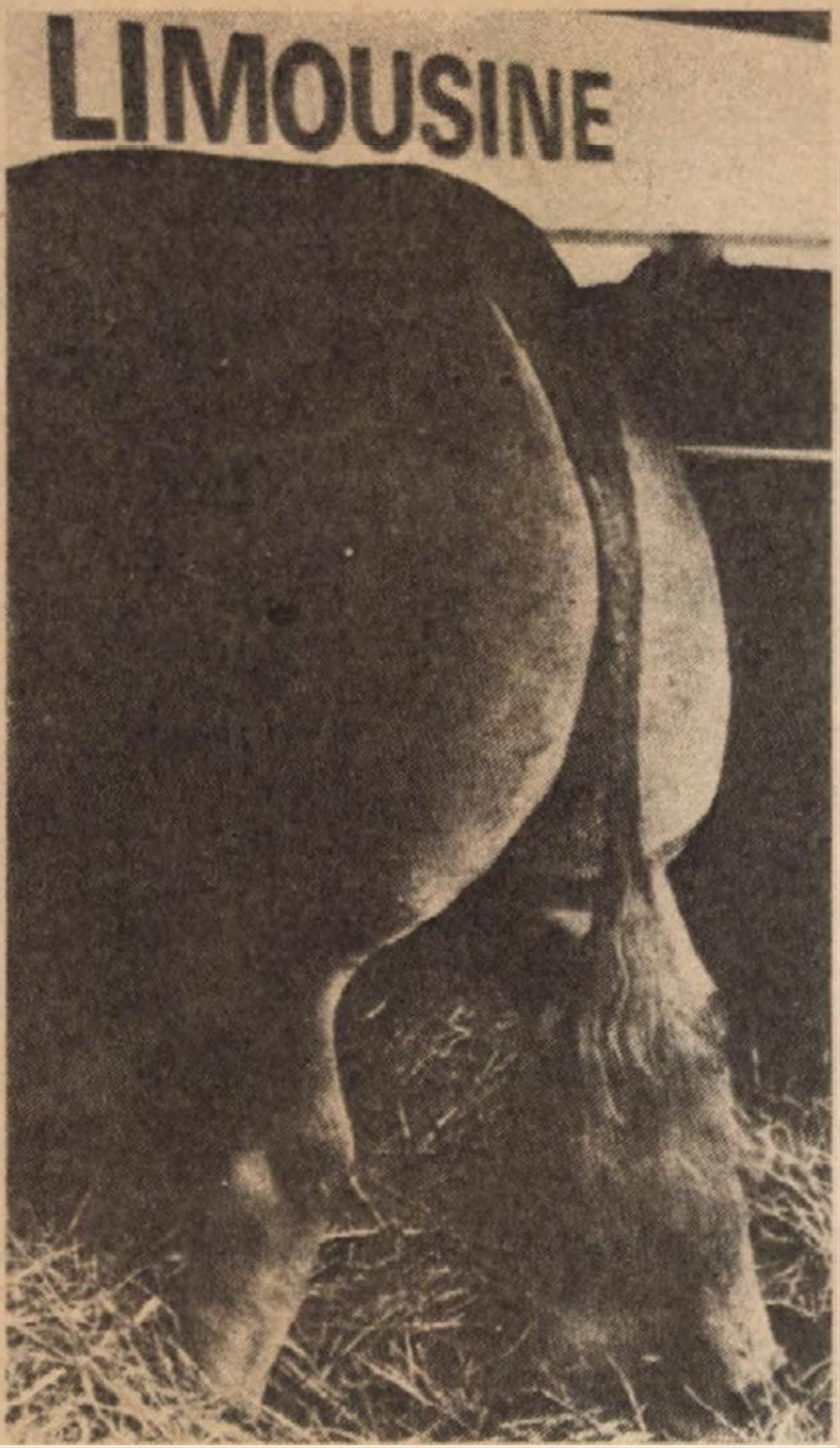

A húsipar által igen kedvelt limousin hízóbika hátsó részéhez nem szükséges magyarázat

Mi is úgy gondoljuk!
(A Kistenyésztők Lapjából ollózta Bujtás Lajos, fertőszentmiklósi olvasónk)

lített Arneson és Simonsen, a Barcelonában szereplő egykori aranylábas bizonyult, de Elkjaer és Rasmussen teljesítménye is az átlag fölé emelke-

Ma már csak ezüstfazék?
(A Népsportból nyírta Czibolya Csaba)

November 17-én, 18 órakor.

Szexuális felvilágosítás
Olaszországi útiélménybeszámoló
Előadó: dr. Beliczay Tamás főorvos.

Csodálatos út lehetett, főorvos úr!
(A szentesi műsorfüzetben fedezte fel Szomády Antal)

szetört tojást. Talán érezteti a fészektelep gazdagságát az az adat, hogy három és fél óra alatt 81 péklányt fogtunk egy 12 m-es hálóval és gyűrűztünk meg, a következő délutánon pedig 60-at.

Csak nem ment el a sütnivalójuk!
(A Búvár c. lapban találta Zele Ferenc, miskolci olvasónk)

tó veretlenségünket megtartani, újabb fiatalokat kipróbálni. A magyarok a második félidő után elhalványultak. Annak idején mi sokat tanultunk tőlük.

Azt még elviseltük volna valahogyan . . .
(Az Esti Hírlapból ollózta Albitz Mátyás, diósdi olvasónk)

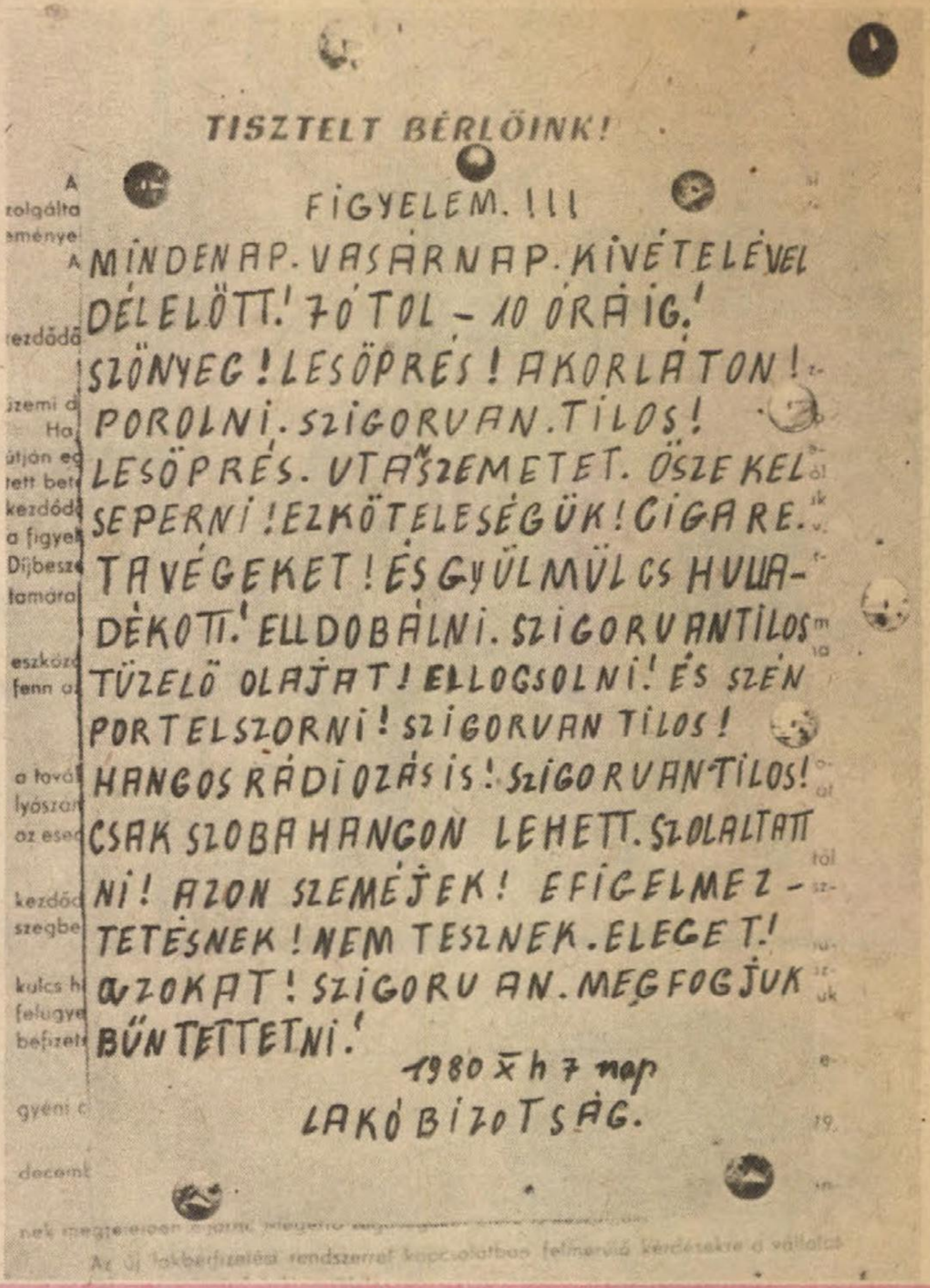

TISZTELT BÉRLŐINK!

FIGYELEM. !!!
MINDENAP. VASÁRNAP. KIVÉTELÉVEL
DÉLELÖTT.' 7 ÓTOL – 10 ÓRÁIG.'
SZÖNYEG ! LESÖPRÉS ! AKORLÁTON !
POROLNI. SZIGORUAN. TILOS !
LESÖPRÉS. UTÁNSZEMETET. ÖSZE KEL
SEPERNI ! EZKÖTELESÉGÜK ! CIGARE.
TAVÉGEKET ! ÉS GYÜLMÜL CS HULLA-
DÉKOTT.' ELLDOBÁLNI. SZIGORUANTILOS
TÜZELÖ OLAJAT ! ELLOCSOLNI.' ÉS SZÉN
PORTELSZORNI ! SZIGORUAN TILOS !
HANGOS RÁDIOZÁS IS ! SZIGORUANTILOS !
CSAK SZOBAHANGON LEHETT. SZOLALTATT
NI ! AZON SZEMÉJEK ! EFIGELMEZ-
TETÉSNEK ! NEM TESZNEK. ELEGET !
AZOKAT ! SZIGORUAN. MEGFOGJUK
BÜNTETTETNI.'
1980 X h 7 nap
LAKÓBIZOTSÁG.

Sött! Főben lesz lőlve!
(Az Erdősi út 43—47 sz. ház 4-es épületében fotózta Frey Róbert)

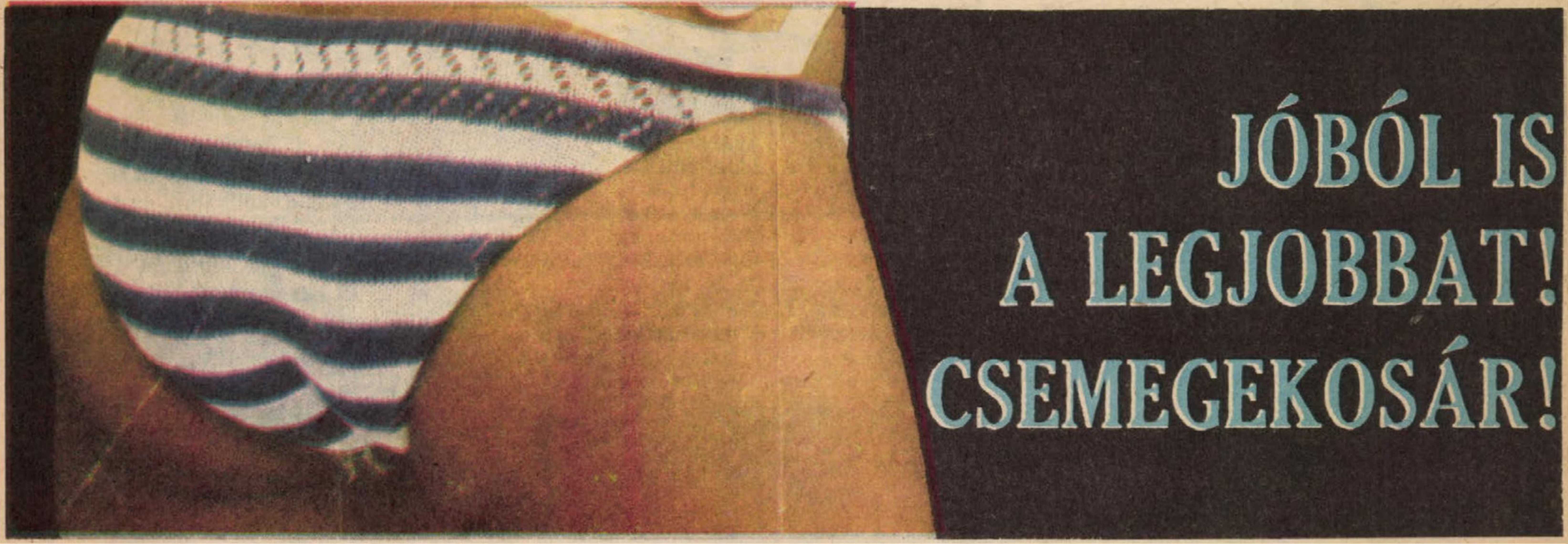

Mélységesen egyetértünk!
(Az Ország-Világ hirdetései között találta Ifj. Tuba János, csévharaszti olvasónk)

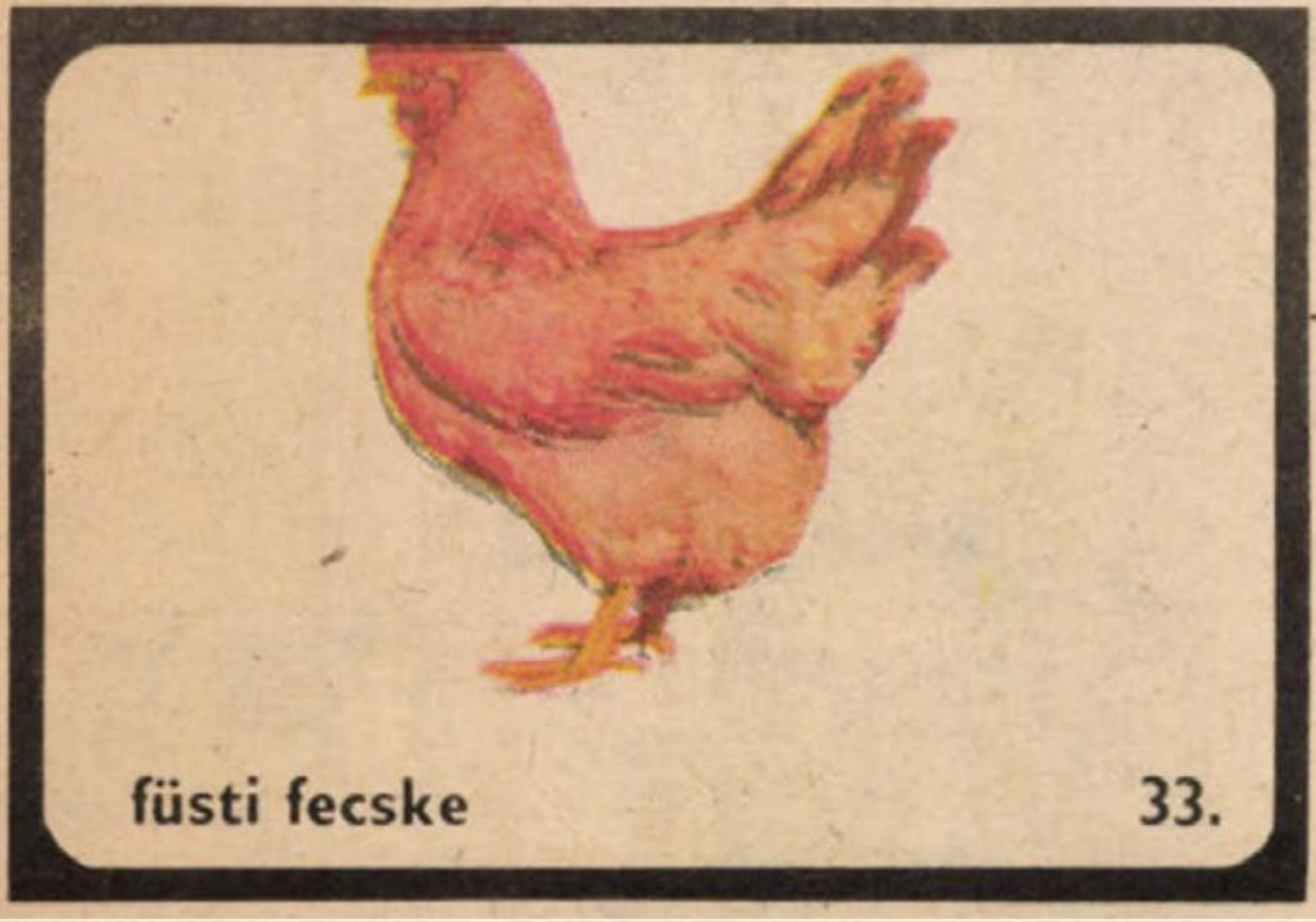

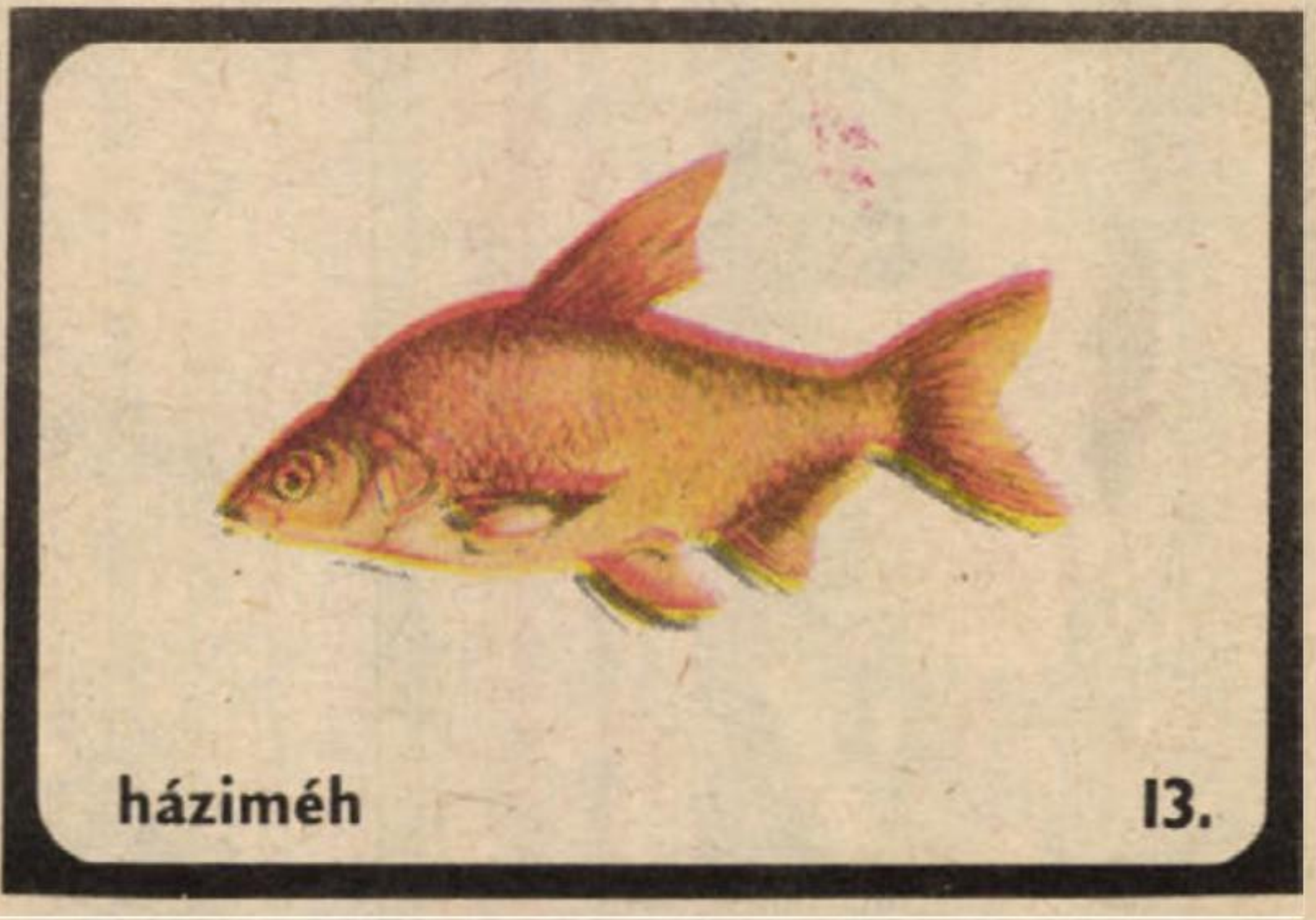

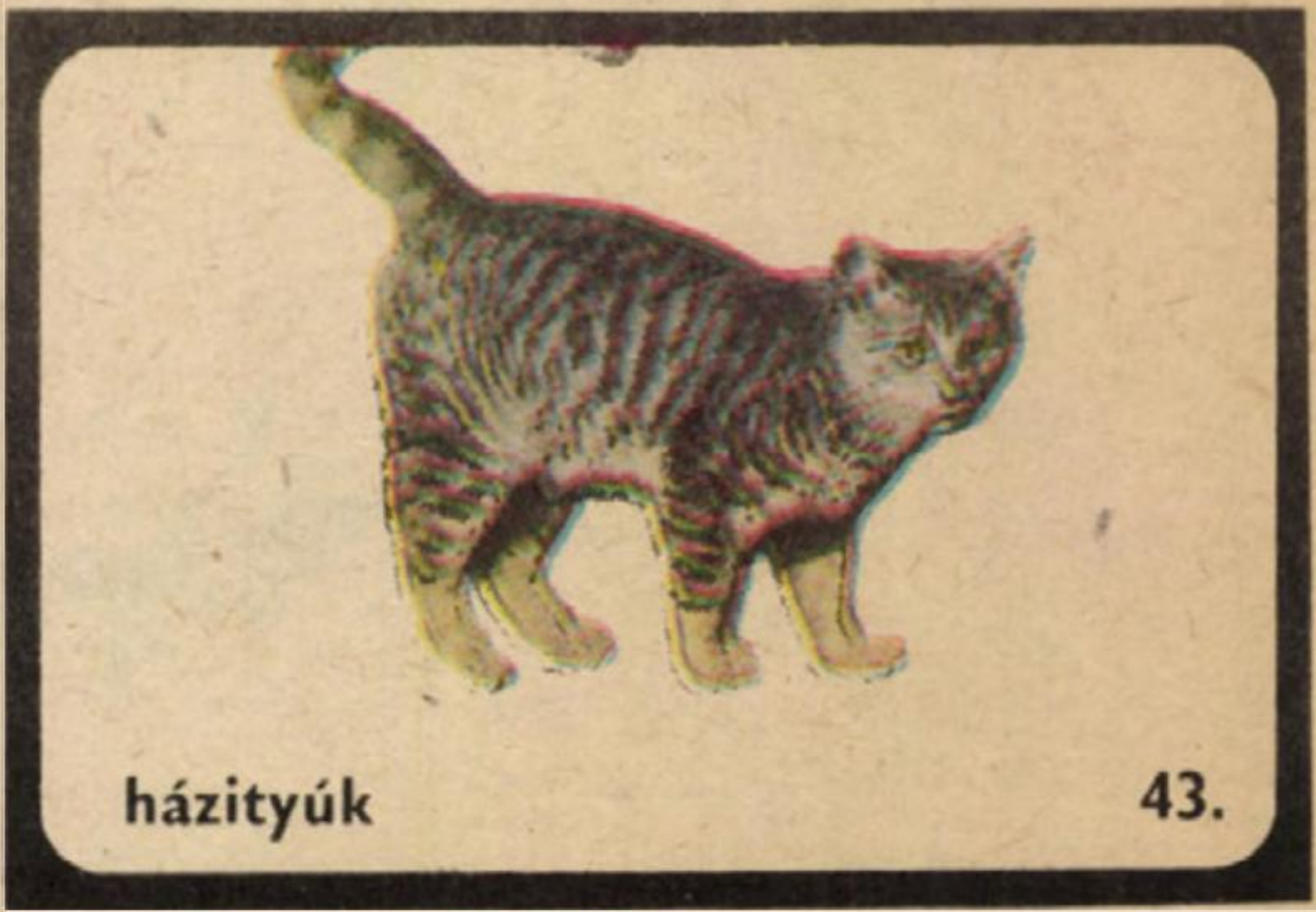

Madár — madár?
(Az első osztályosok szemléltető kártyái között találta Bárdosi Béláné, pápai olvasónk)

IMPORT HUMOR

NDK-lapokból

RANDEVÚN

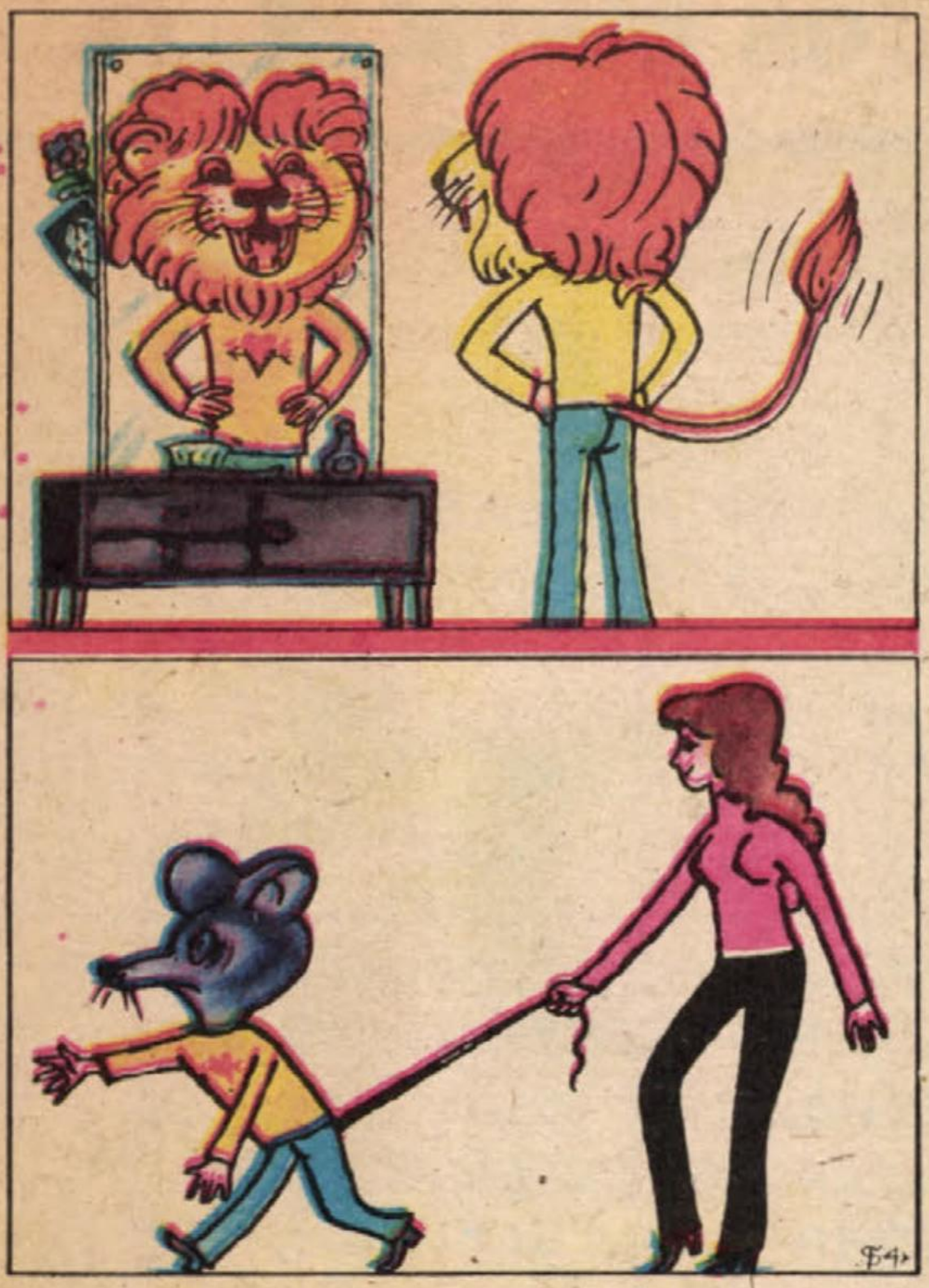

(Neues Leben)

MEGLEPETÉS

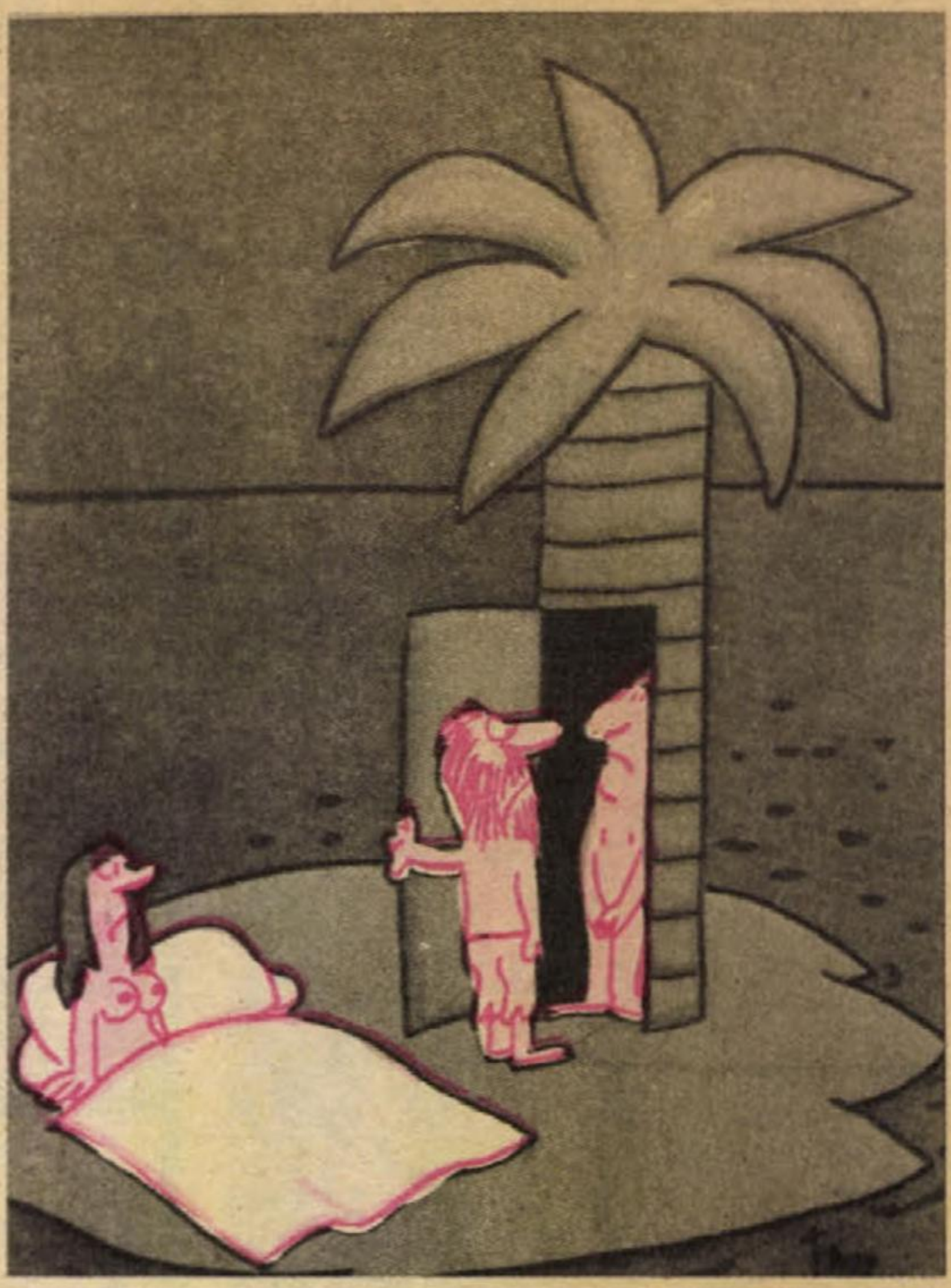

(Das Magazin)

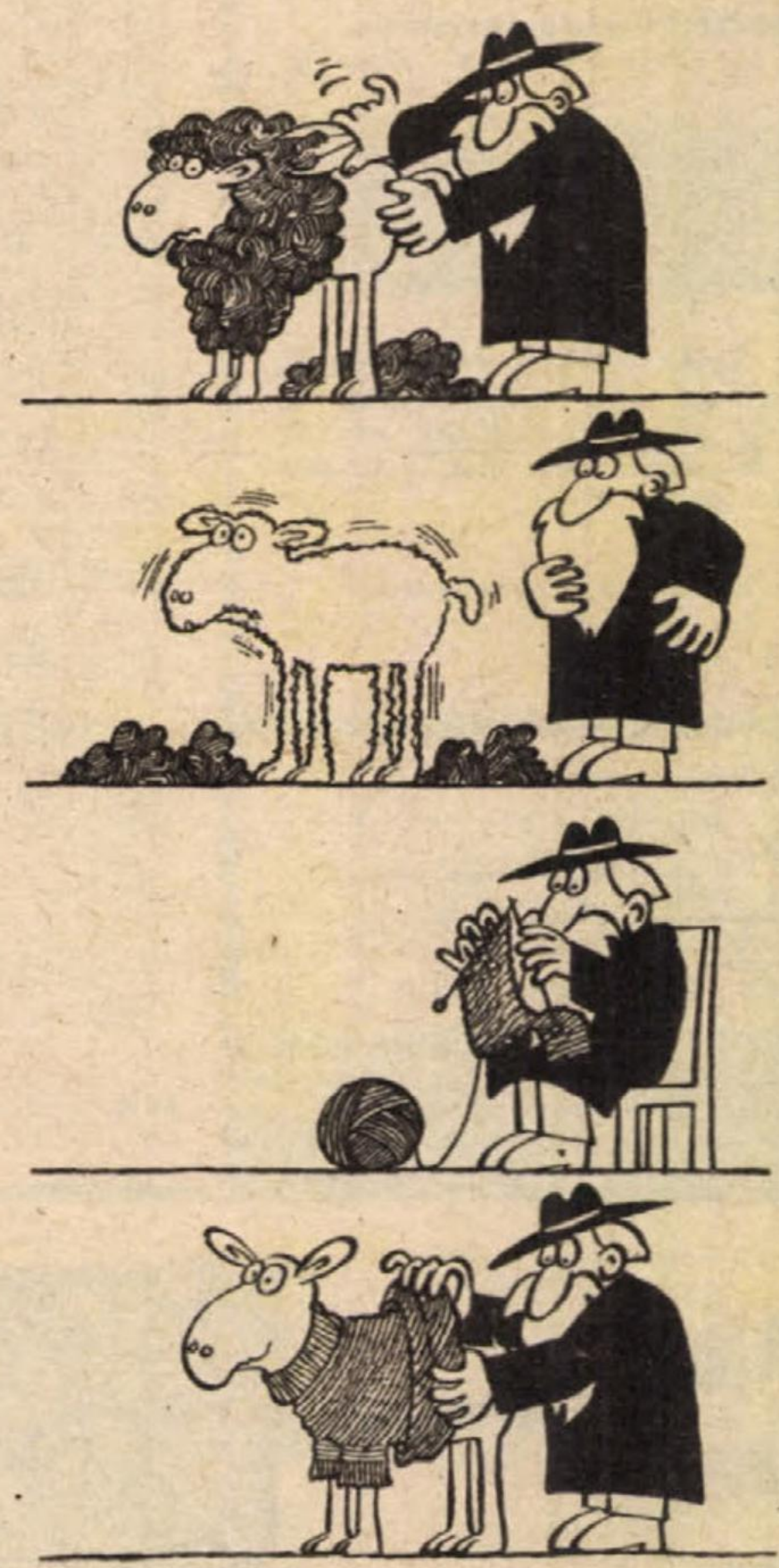

EGY SIMA – EGY FORDÍTOTT

(Eulenspiegel)

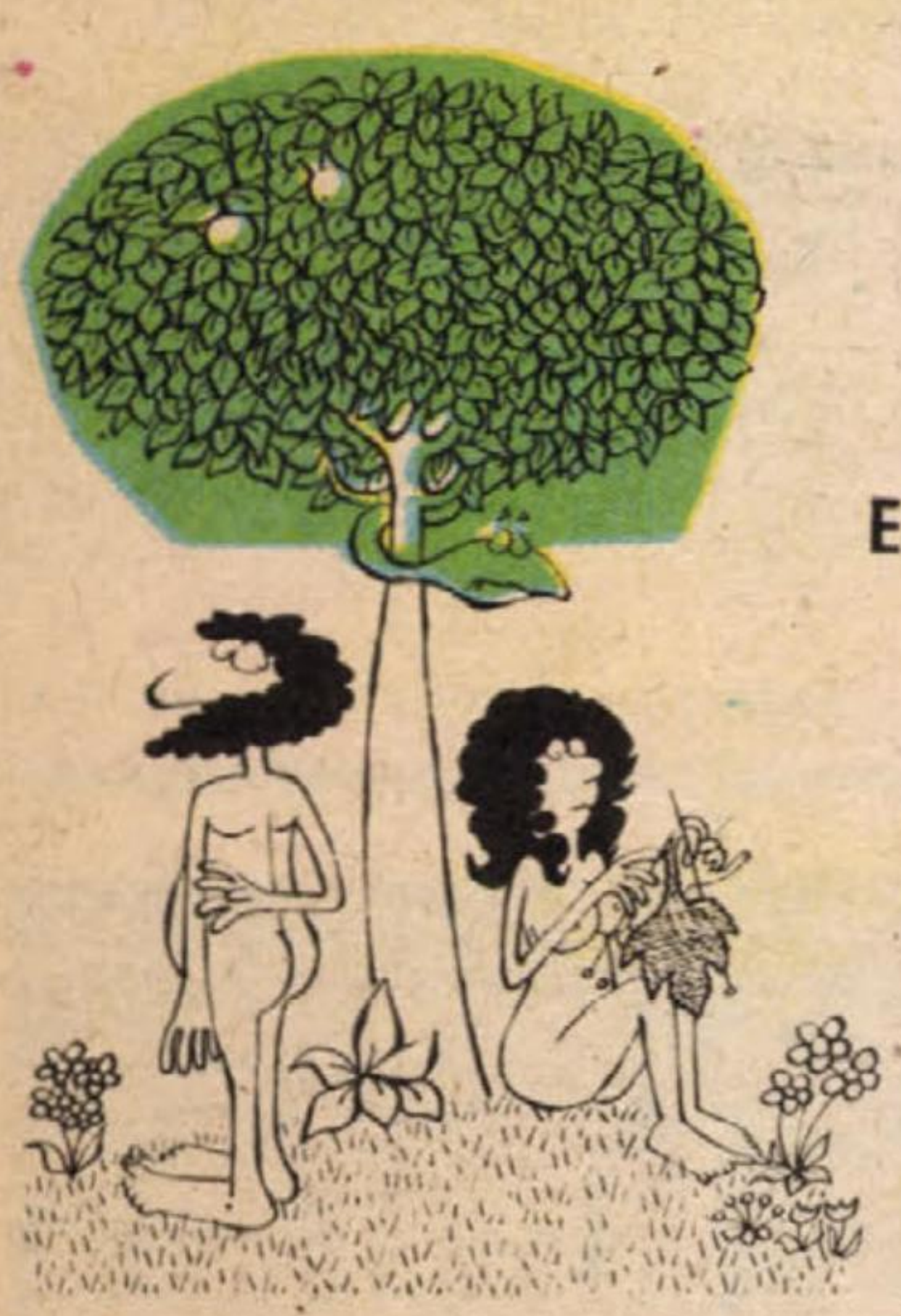

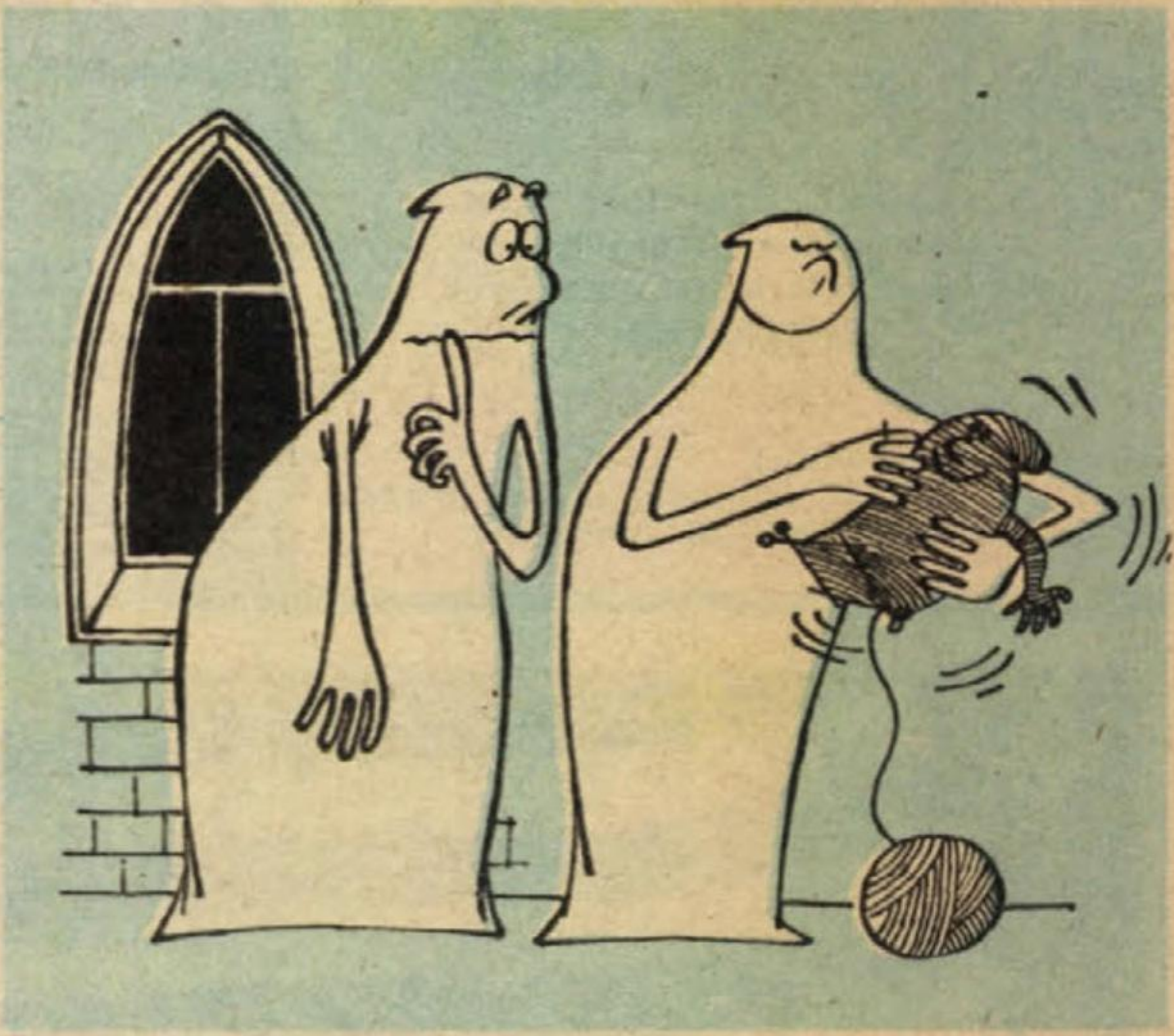

A TÉMA: AZ ÍRÓASZTAL

(Neue Berliner Illustrierte)

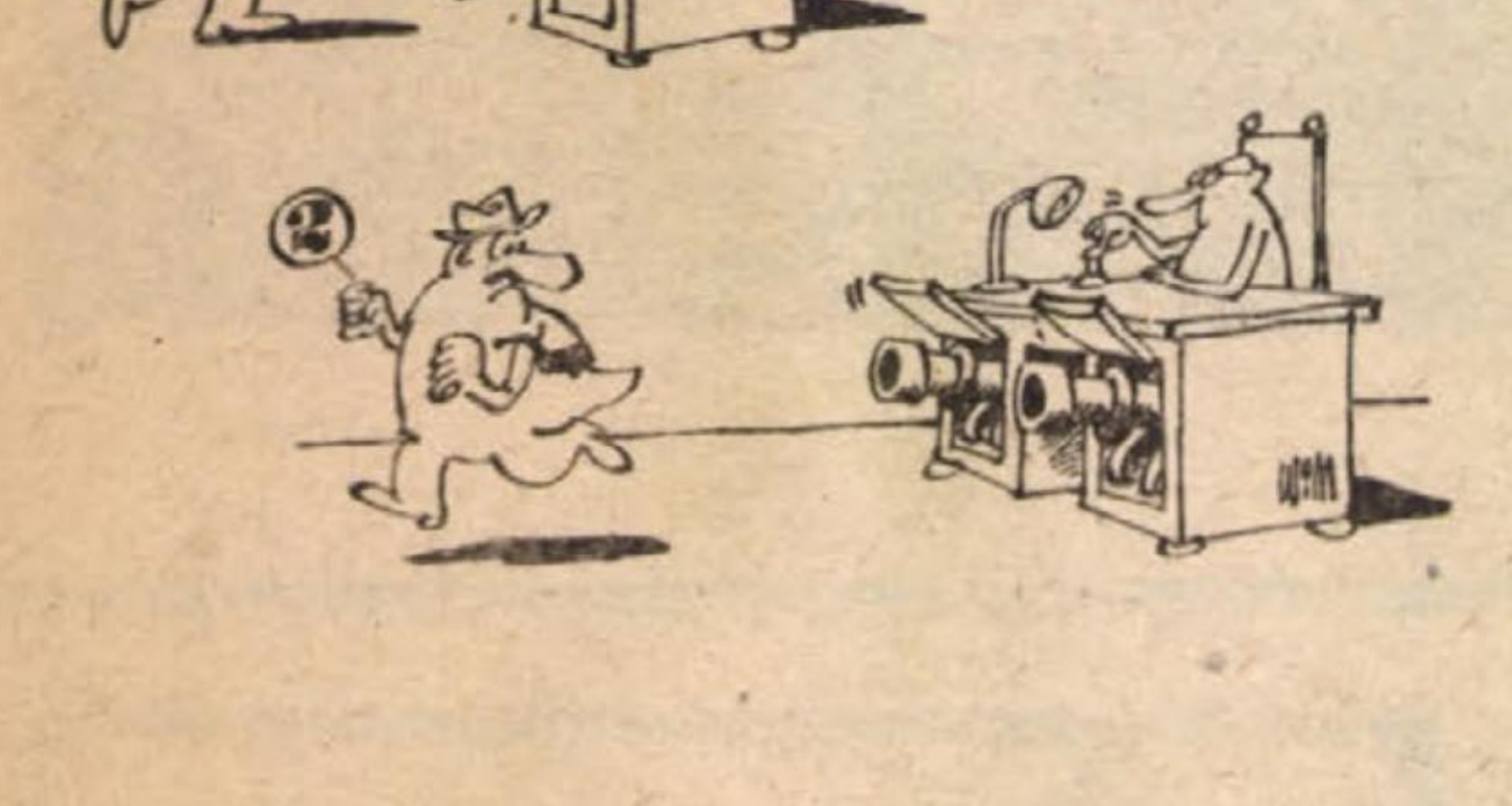

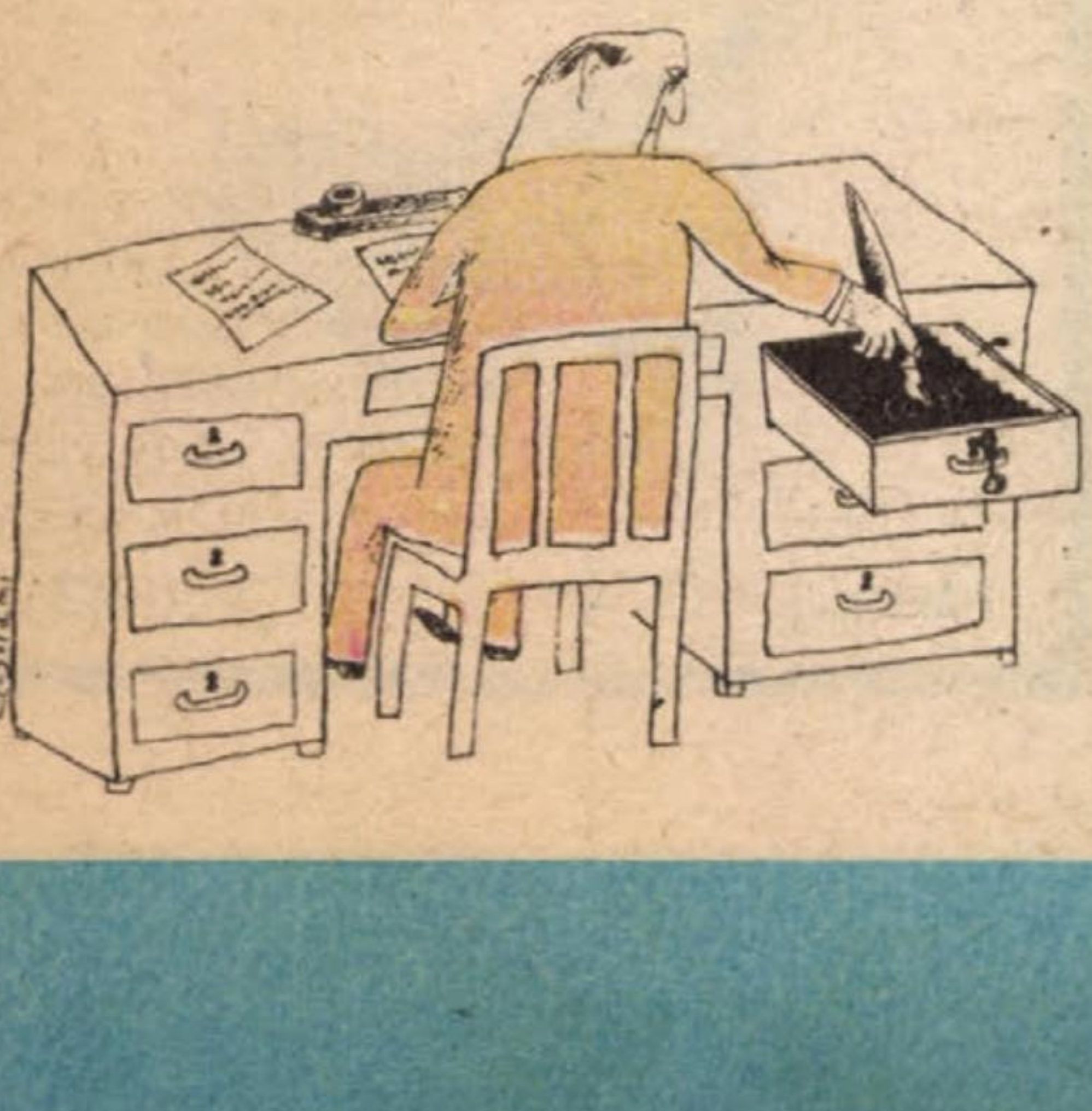

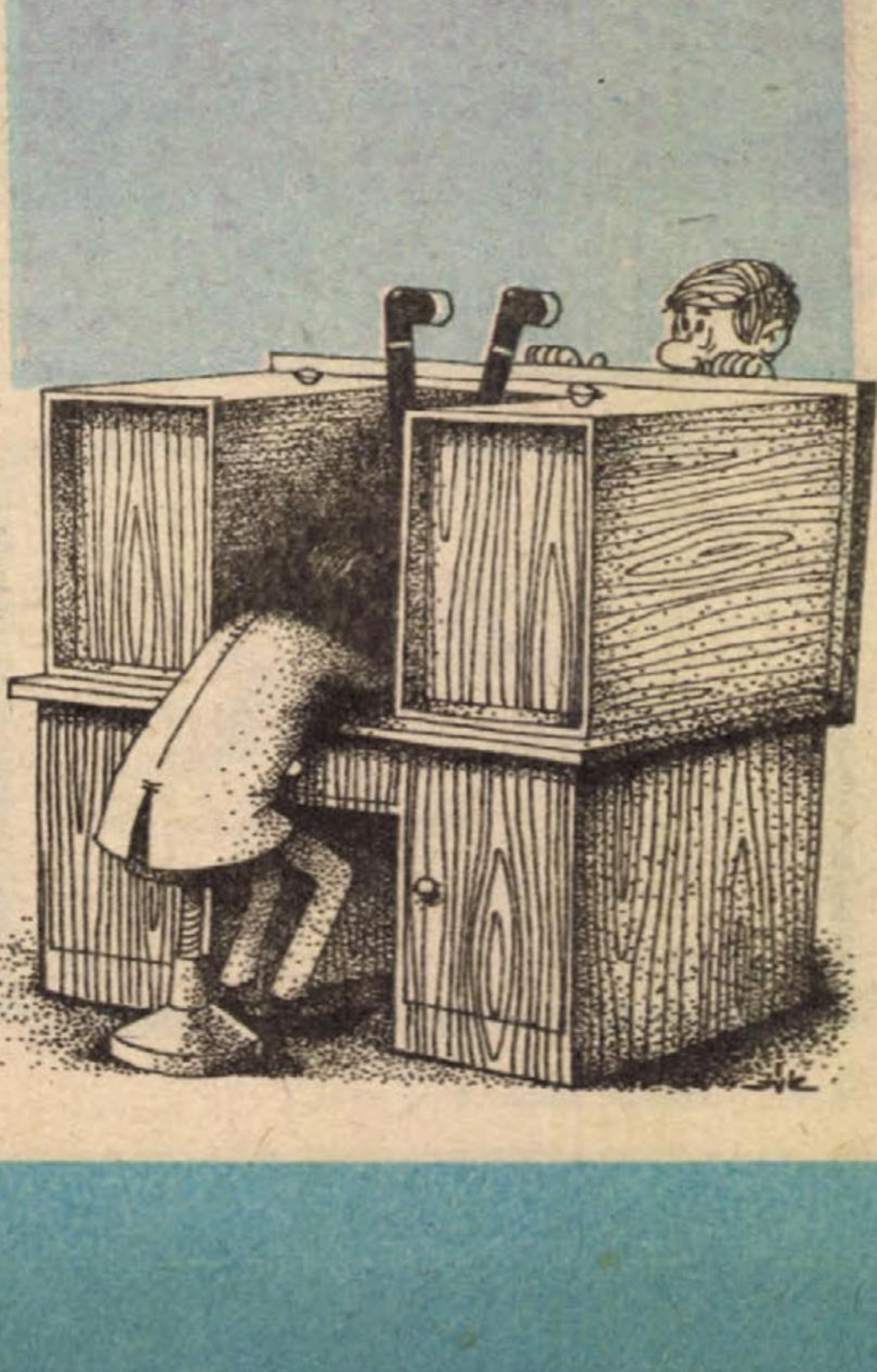

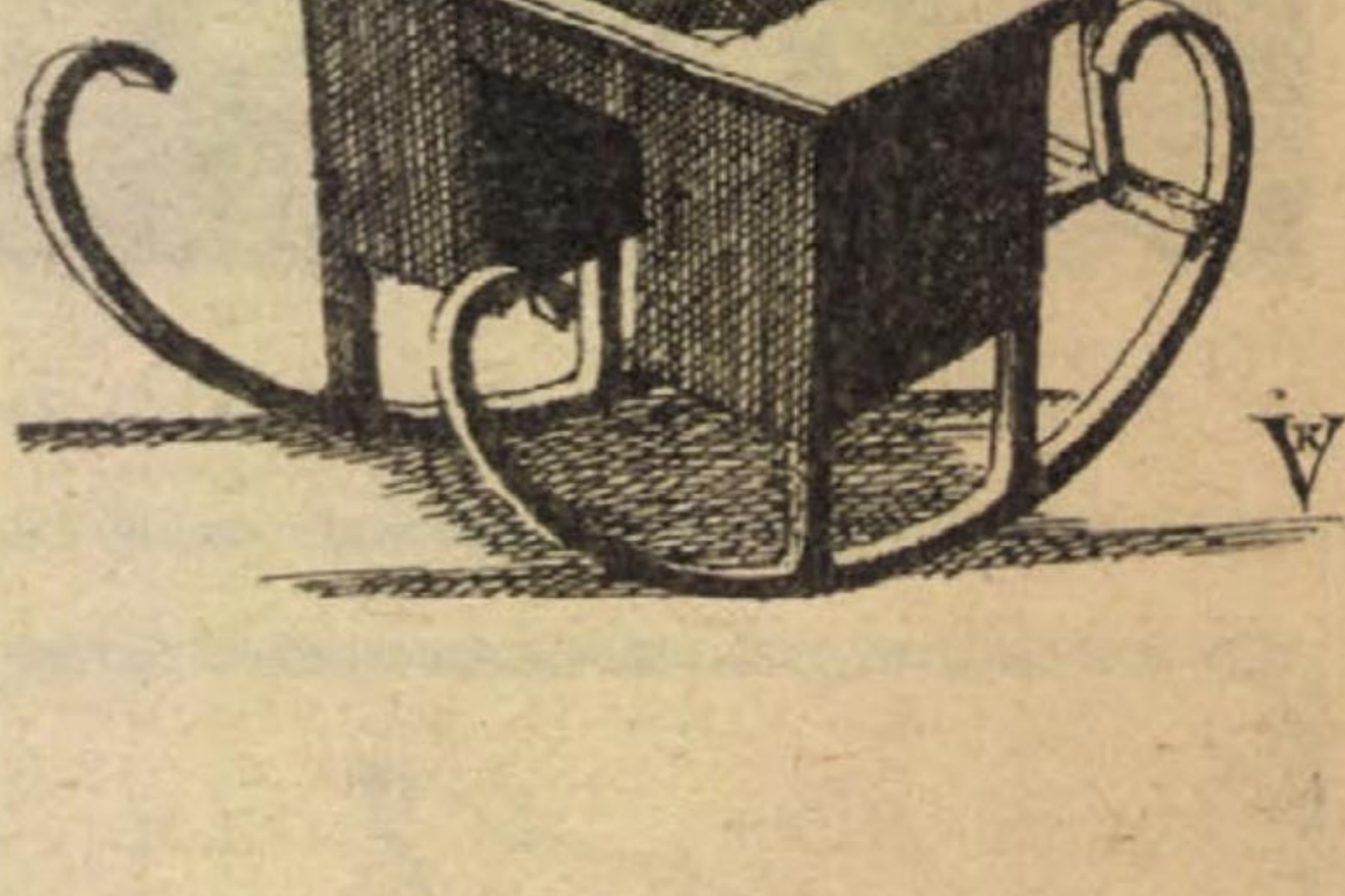

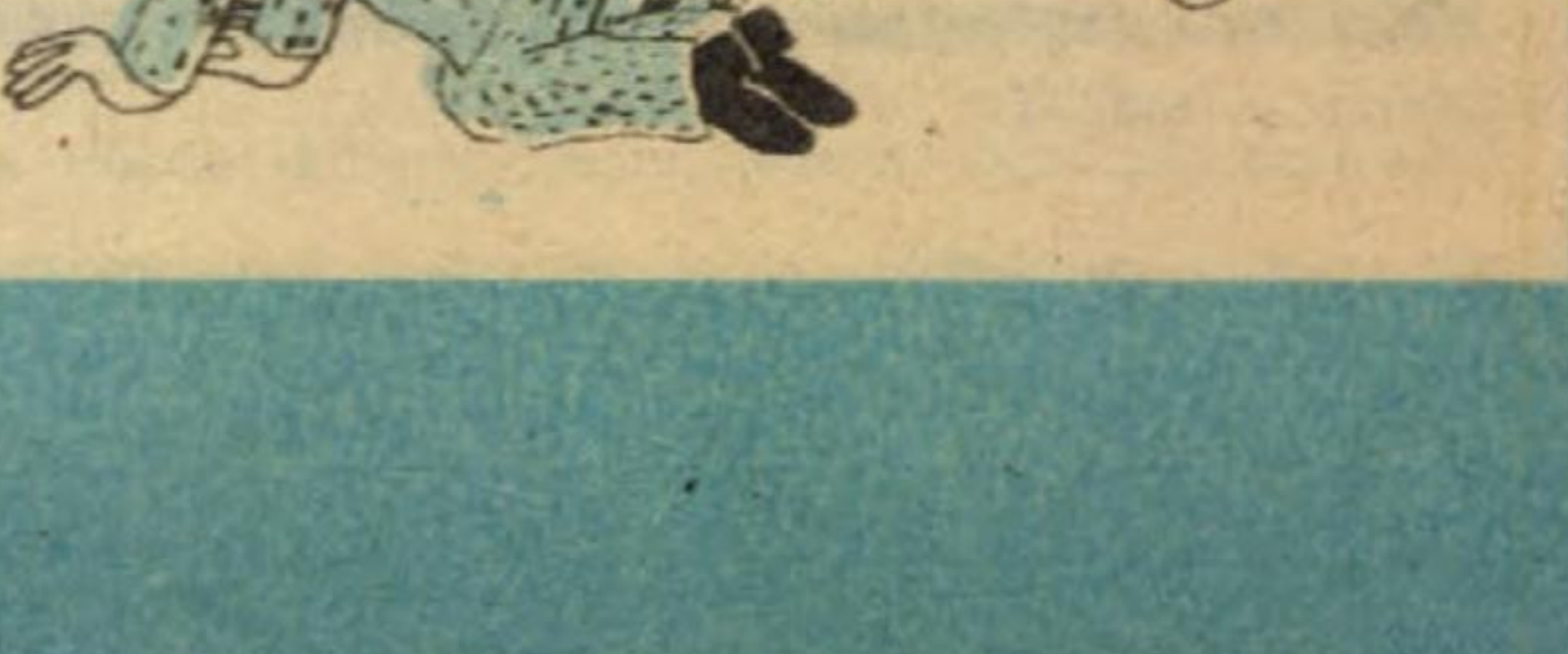

1 M	2 Á	3 L	4 N	5 A	6 S	7 Z	Ö	8 R	P	■	9 H	10 P	■	11 T	12 E	13 L	14 E	F	15 O	16 N	17 D	18 O	19 K	20 T	21 O	R	■
22 E	L	Ő	É	T	E	L	■	U	■	23 N	A	I	V	I	T	Á	S	■	24 K	A	R	N	E	O	L	■	25 A
26 O	T	T	■	H	■	27 I	28 N	D	■	29 E	N	L	■	30 T	E	G	E	Z	■	31 N	U	■	32 L	L	O	33 Y	D
■	34 A	É	■	35 É	36 L	N	I	V	37 Á	G	Y	Á	38 S	■	39 L	E	N	■	40 A	C	Z	É	L	■	41 M	A	O
42 E	L	R	43 O	N	T	■	44 S	A	T	R	A	F	A	■	45 E	R	D	46 É	L	Y	■	■	47 E	48 T	■	49 R	M
■	Á	■	R	■	■	50 O	■	51 S	M	O	G	■	52 M	53 K	■	■	54 Ö	L	A	■	55 A	56 L	M	E	57 I	D	A
58 É	B	59 R	E	60 D	61 É	S	■	■	E	■	■	62 M	O	O	63 R	64 E	■	65 E	P	66 E	■	67 R	E	Á	L	■	■
68 H	A	A	R	E	M	B	E	R	N	69 E	V	E	T	N	I	T	U	D	A	B	70 O	S	S	Z	U	71 S	Á
72 E	N	G	■	R	■	O	■	■	73 E	L	■	75 I	T	Y	E	G	■	76 Ö	N	■	N	■	77 Ü	Z	B	É	G
S	■	■	78 T	Ü	R	R	I	79 S	T	V	80 Á	N	■	81 H	N	■	82 S	■	83 Y	84 P	E	85 R	N	■	■	86 K	O
87 D	88 I	89 N	Á	R	■	N	■	90 Z	I	T	A	■	91 R	A	■	92 É	Z	93 S	A	U	■	94 É	N	E	95 K	E	K
96 I	R	I	N	A	■	97 E	98 T	A	■	E	■	99	É	R	■	100 M	O	Z	G	A	101 T	■	E	■	102 A	L	O
S	■	N	■	103 G	104 A	■	105 I	M	O	L	106 A	■	107 M	U	108 L	A	T	Ó	■	■	109 Á	110 L	P	111 Á	R	■	N
112 Z	113 I	C	H	Y	G	É	Z	A	■	114 E	D	115 L	■	116 H	I	■	117 Á	R	118 R	E	N	D	E	Z	É	119 S	■
120 N	O	S	■	121 O	R	■	■	122 R	O	N	D	A	123 T	A	N	124 Á	R	U	R	■	Á	■	125 K	I	N	A	126 I
127 O	N	E	■	128 G	I	129 G	130 L	I	■	■	131 I	M	A	■	132 N	L	■	L	■	133 É	R	D	E	K	E	L	T
■	134 I	N	■	J	A	B	E	A	Z	E	G	É	S	Z	É	L	E	T	É	T	■	■	T	■	135 K	T	E

DUPLA ADAG

Keresztrejtvényünk vízszintes 68. és függőleges 60. soraiban Feleki László egy fanyar aforizmája található. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között hatszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Üdítő ital (és egyben alapanyaga is)
9. Lóerő jelzése
11. Orvosi kérdésekben 1 forintért ad tanácsot
22. Gazdag ebéd első fogása
23. Túlzott hiszékenység, tájékozatlanság
24. Hússzínű féldrágakő
26. Helyhatározó
27. Elő-India lakosságának összefoglaló neve
29. Kevert len
30. Nyílvesszőket tartottak benne
31. . . mizmatika
32. A világ legnagyobb biztosítóvállalata (angol)
34. A. É.
35. A legtermészetesebb emberi tulajdonság
39. Fontos ipari növény
40. Miniszterelnök-helyettes (György)
41. Kína vezére volt
42. Használhatatlanná tesz
44. Csúnya, öreg, házsártos nő
45. Történelmi táj Romániában
47. És — latinul
49. R. M.
51. Szennyezett sűrű köd a nagyvárosokban
52. A Fekete város írójának monogramja
54. Ő. L. A.
55. Város Portugáliában (Almeida)
58. Az alvás vége
62. Angol költő, Byron barátja és életrajzírója volt
65. Fontos belső szerv
67. Régi spanyol ezüstpénz
72. Szűk — németül
73. Igekötő
75. Ezt kizárólag a „fityeg" teszi
76. Megszólítás
77. A Szovjetunió egyik népe
78. Magyar szabadsághős, olasz altábornagy (1825—1908)
81. H. N.
83. Belga kisváros, az I. világháborúban heves harcok színhelye
86. Knock out (kiütés)
87. Egy európai állam pénze
90. Az utolsó magyar király felesége
91. A rádium vegyjele
92. Bibliai alak, Jákobbal együtt szokták említeni
94. Dalok
96. Orosz női név
97. Baszk szeparatista szervezet
99. Megfagyott pára
100. Mozgásban tart
102. . . . mars!
103. A gallium vegyjele
105. Igen ritka női név
107. Éjszakai szórakozóhely
109. Egyebek között a Vajdahunyad-várát is ő tervezte (Ignác)
112. Félkarú zeneszerző és zongoraművész, Liszt tanítványa
114. E. D. L.
116. Szólít
117. Többnyire drágulást jelent
120. Kérdőszó is
121. A 43 függ. első két betűje
122. Heinrich Mann egyik regényének címe
125. Sárga bőrű nép
127. Egy — angolul
128. Világhíres olasz operaénekes
131. Fohász
132. Hollandia betűjele az autókon
133. Aki valamilyen ügyben nem közömbös
134. Az indium vegyjele
135. A-val: ügyirat

FÜGGŐLEGES

1. Minőség Ellenőrző Osztály
2. „Az esetek túlnyomó részében"
3. Katonai gyakorlóterep
4. Asszonynevek végződése
5. Európai főváros
6. Tiltószó
7. Iparváros Csehszlovákiában
8. Szálakban árusított hengerelt fém
9. Munkáját felületesen végzi
10. Török eledel, rizses hús
11. Ismeretterjesztő intézmény betűjele
12. A hun eredetű „Attila" név magyar alakja
13. Koncentrációs tábor
14. Könnyen bűnbe eső, gyarló
15. A 86. vízsz. fordítottja
16. Francia város
17. Libanon egyik népe
18. Fémes elem
19. Üzenetünk a Ludas Matyi olvasóinak
20. Rag, -tól párja
21. Nehéz fém
23. Köhögés elleni cukorka márkaneve
25. Csattanós történet
28. Jugoszláviai város
33. Angol hosszmérték
36. L. T.
37. Ideiglenes, nem végleges (esetleg: kabát jelzője)
38. Tűzálló agyag, kályhák bélelésére
40. Valamely készítmény döntő fontosságú alkotóeleme
43. Vissza: nulla
46. Lassan-lassan életre kelő
48. Igyál teát!!
50. Kortárs angol drámaíró
53. Edény törülgetésére szolgál
56. L. R. S.
57. Vissza: a 14 lapos römiben hét partiból áll
58. Állítólag makkal álmodik
59. Szóhoz tapad
61. Építésügyi Minisztérium
62. Enyém — németül
63. . . . . ne va plus (a krupié mondása, mielőtt a rulettet megindítja)
64. E. T. G.
66. Négylábú
69. Aki a meggyőződését mindig az érdekeihez igazítja
70. Mint a 127 vízsz.
71. Ókori zsidó pénz- és súlyegység
78. Esetleg
79. Ókori város Jeruzsálem közelében
80. Rokon magánhangzók
82. Műfordító nem nélkülözheti
84. P. U. A.
85. Fordítva: a legkisebb folyóvíz
88. Európai nép
89. Kereskedéseinkben gyakran hallható szó
91. Ijesztő alak
92. T-vel: a beszélgetés tárgya
93. Az ilyen helyzet nem kellemes
95. Több személy együttes éneklése
98. Kerek szám
101. Középiskolai pedagógus
104. Eger neve az ókorban
106. Idő- és helyhatározó
108. Svéd természettudós a 18. században
110. Római 50 és a tízszerese
111. Esik rá az eső
113. Egy tenger neve
115. Egy női kelme neve
118. Azonos betűk
119. Sokat emlegetett nemzetközi egyezmény
123. Ősmagyar vezér
124. Nem ül
126. . . . missa est
129. Shaw neve előtt található két betű
130. Igekötő
133. H-val: szám

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-51—52 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

MUNKAERŐ KERESTETIK

— Hivatalos ügyben vagyok itt, új titkárnőt keresek.

200—200 forintot nyert:

Fekete Sándor, Ugod, Vasútállomás, 8564

Csáki Irma, Bp., Konkoly T. u. 21. 1535

Papp István, Bp., Diószeghy S. u. 16. 1089

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

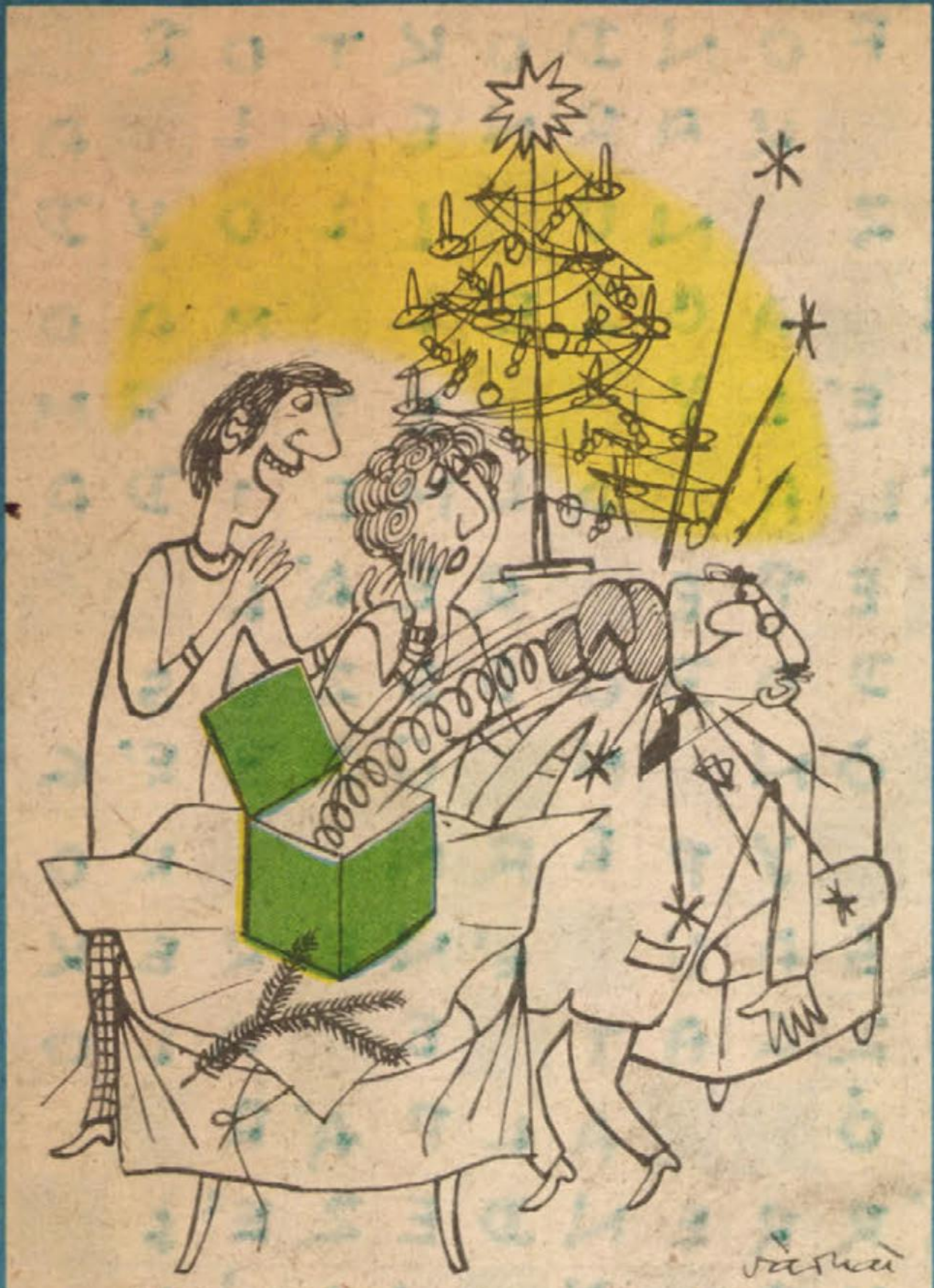

– Ne izgulj anya, ez biztosan az öreg beosztottjainak az ajándéka . . .

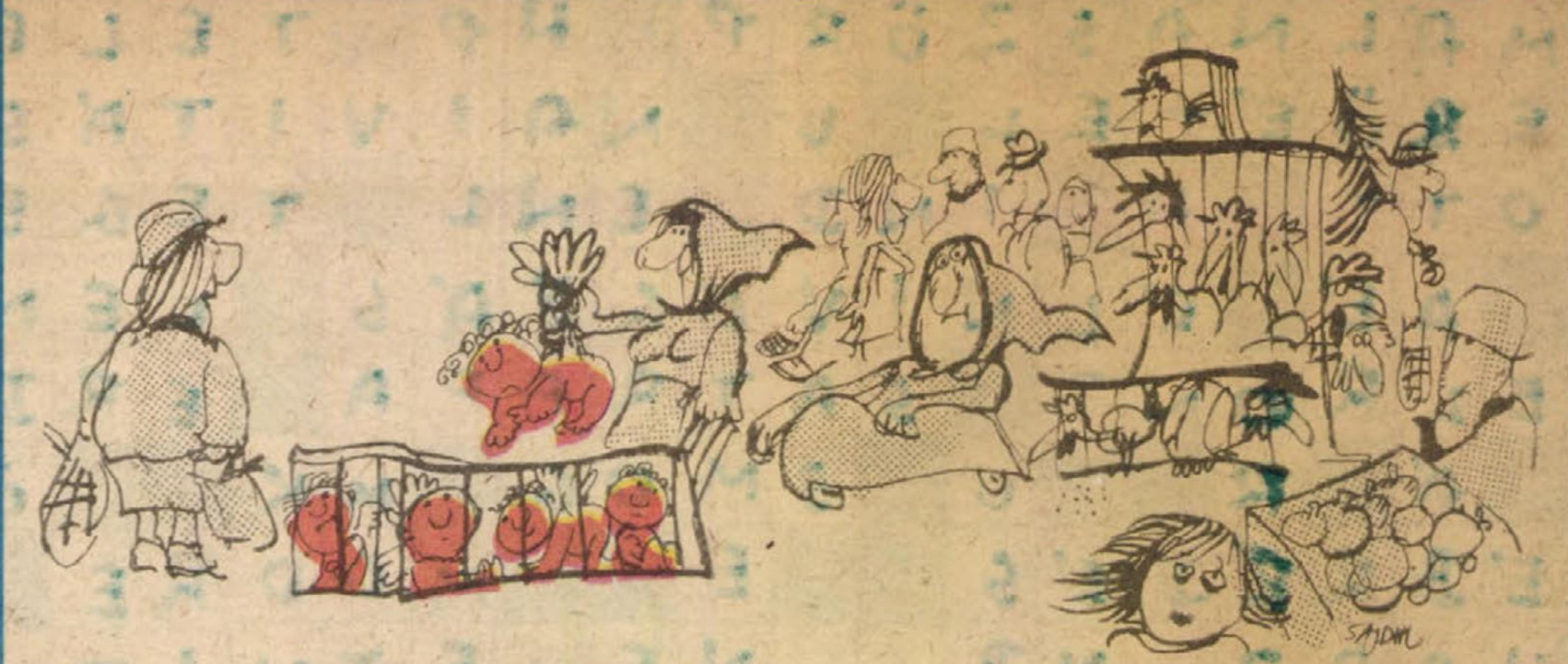

– És mennyiért adja parjat, lelkem?

VIZIÓ

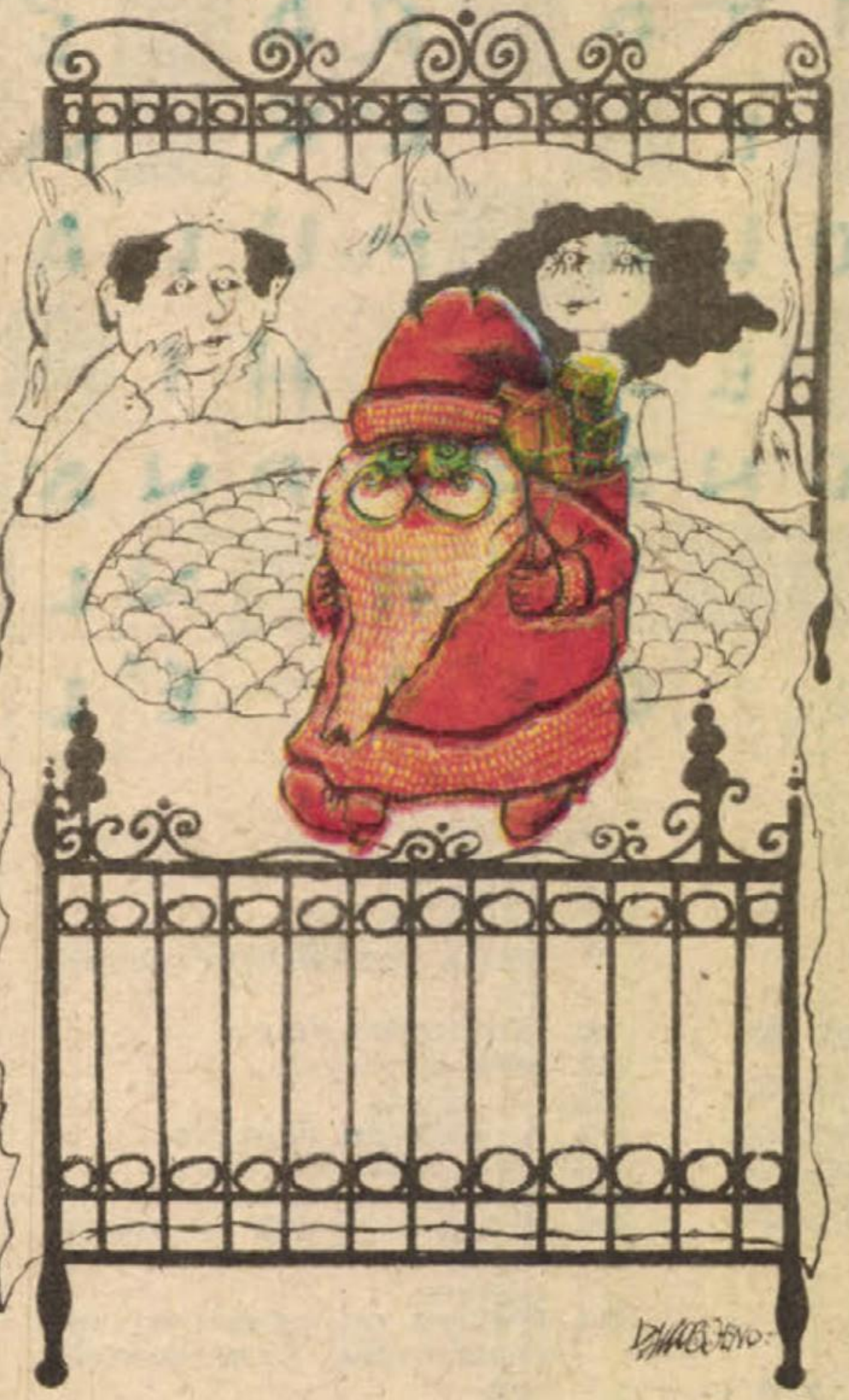

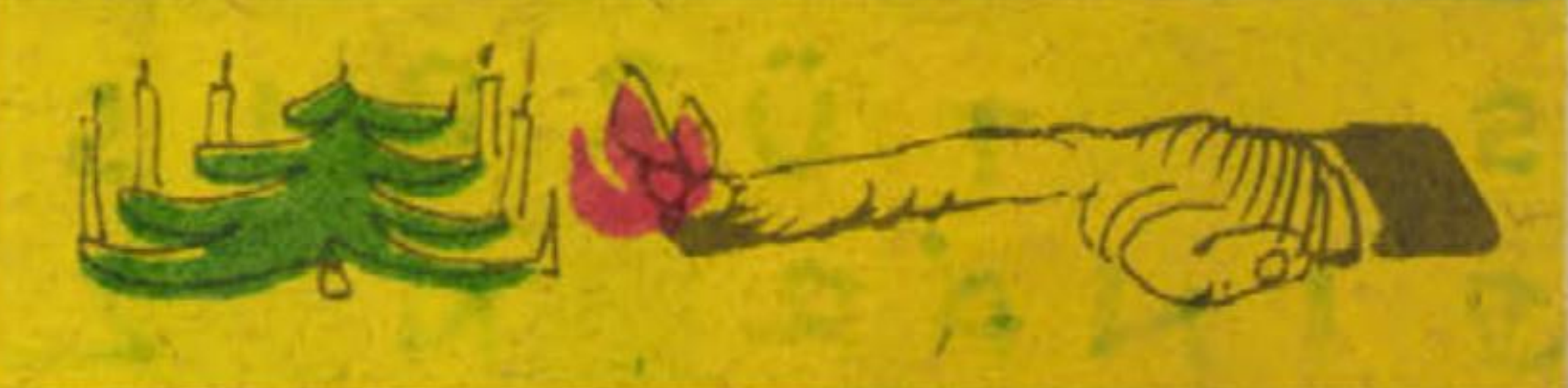

VILMA NÉNI

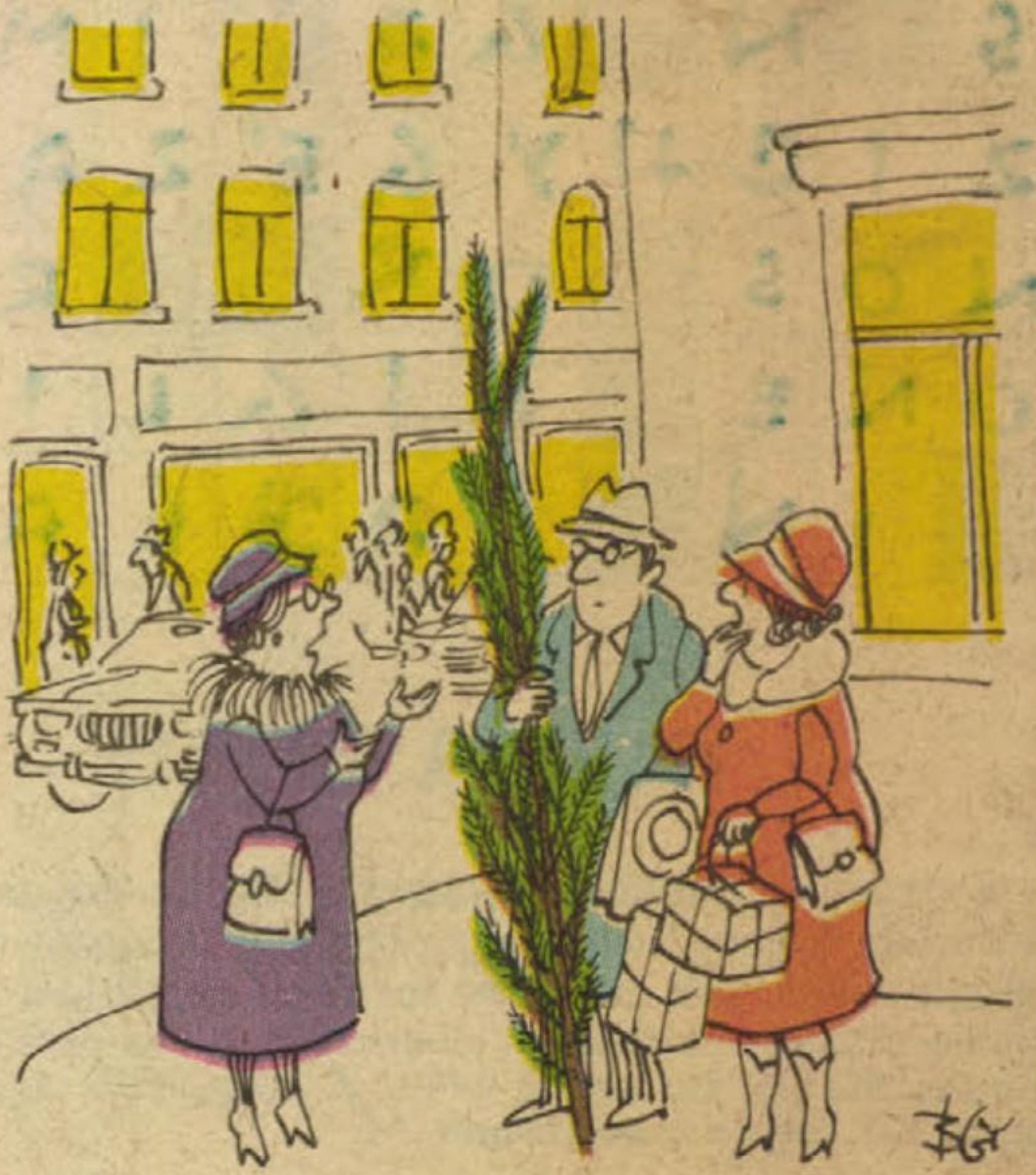

– Anyád előtt vigyázzatok, szívem, mert már újra hisz a Jézuskában!

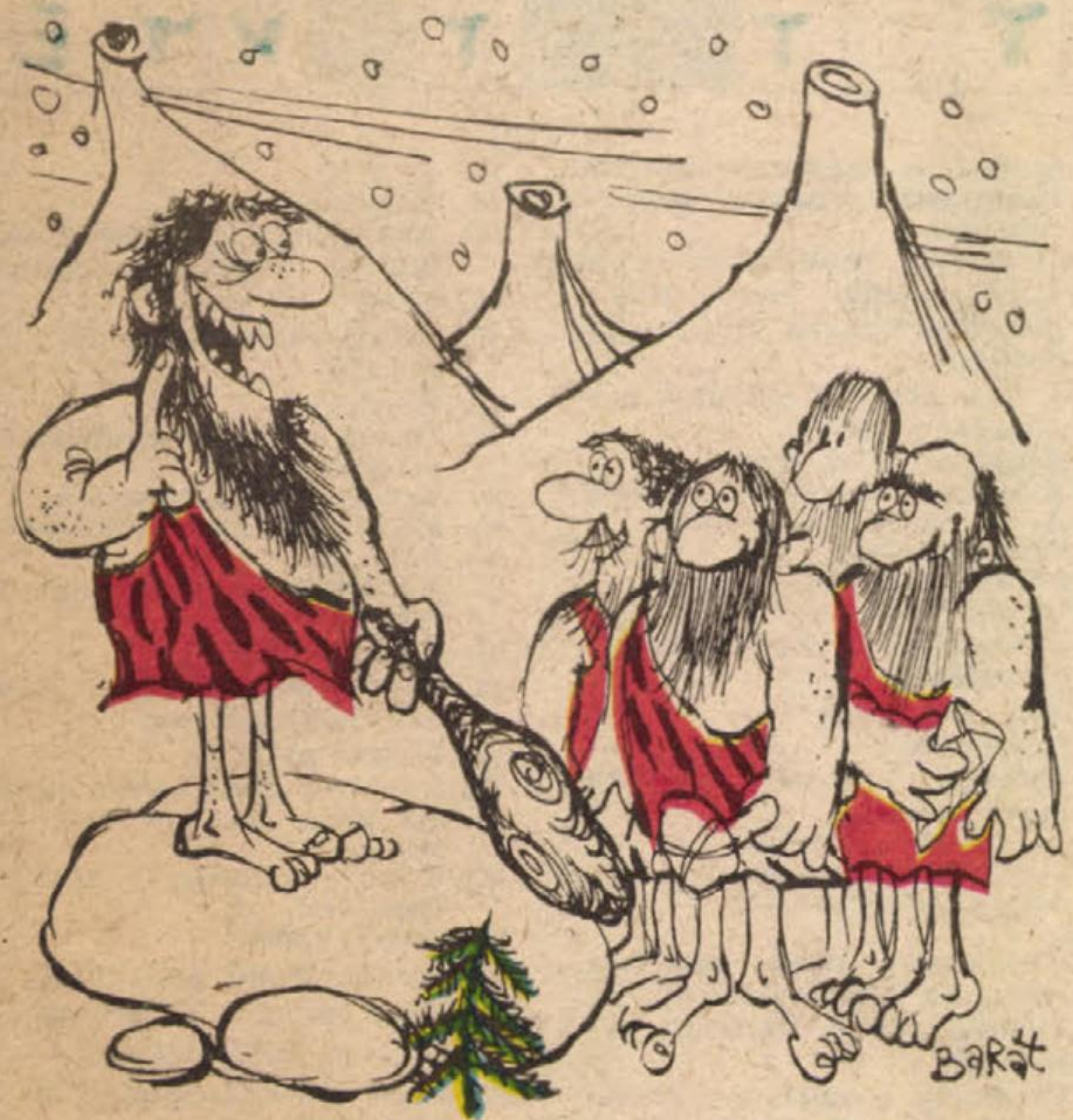

– Feltaláltam az ünnepeket! Még nem tudom mire jo, de az biztos, hogy nem kell dolgozni!

Ludas Matyi

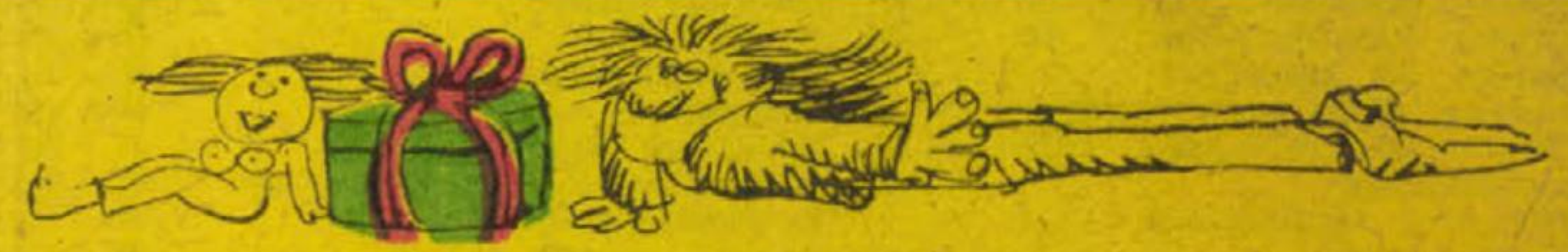

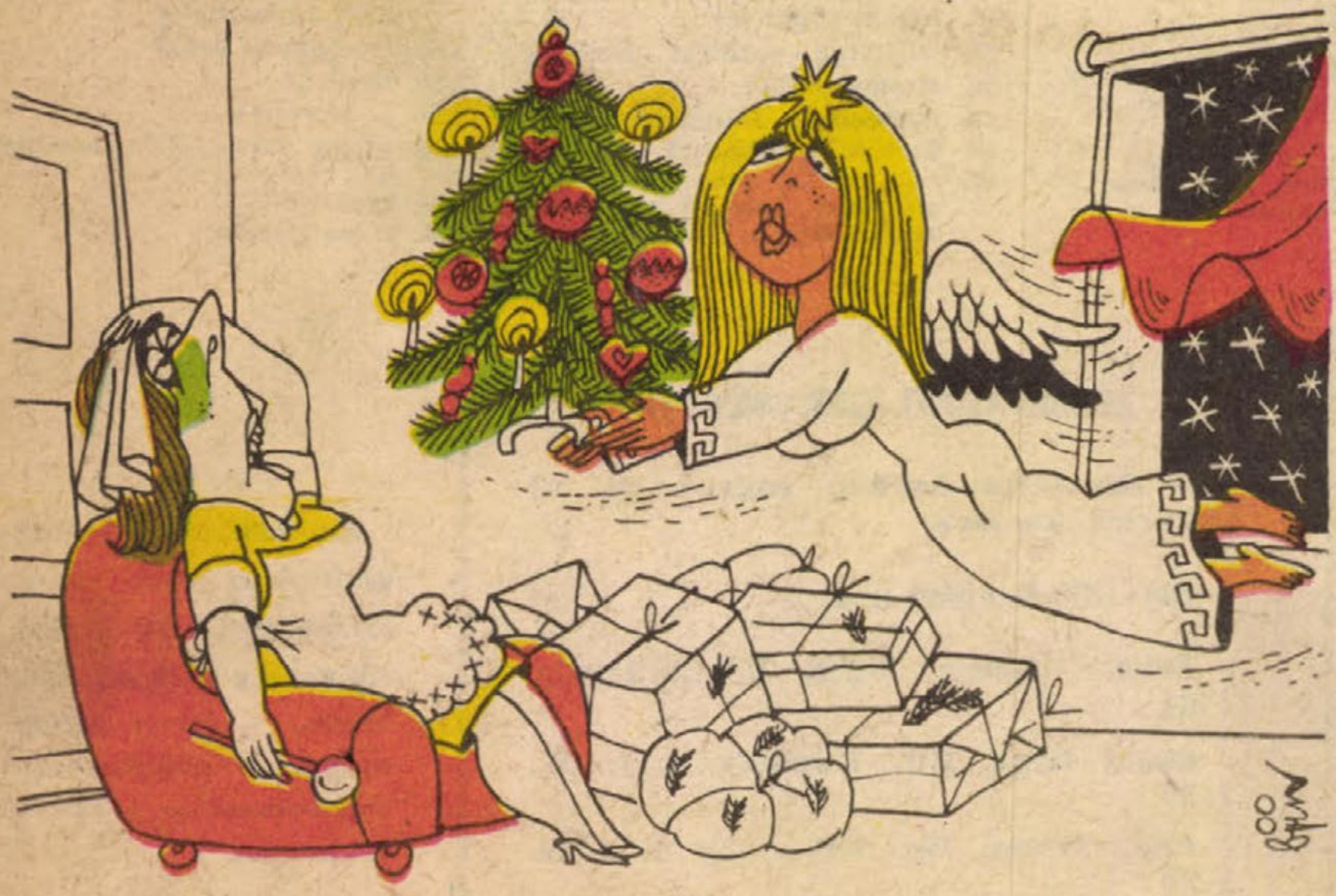

– Én csak egy antineuralgicát kérek, angyalka . . .

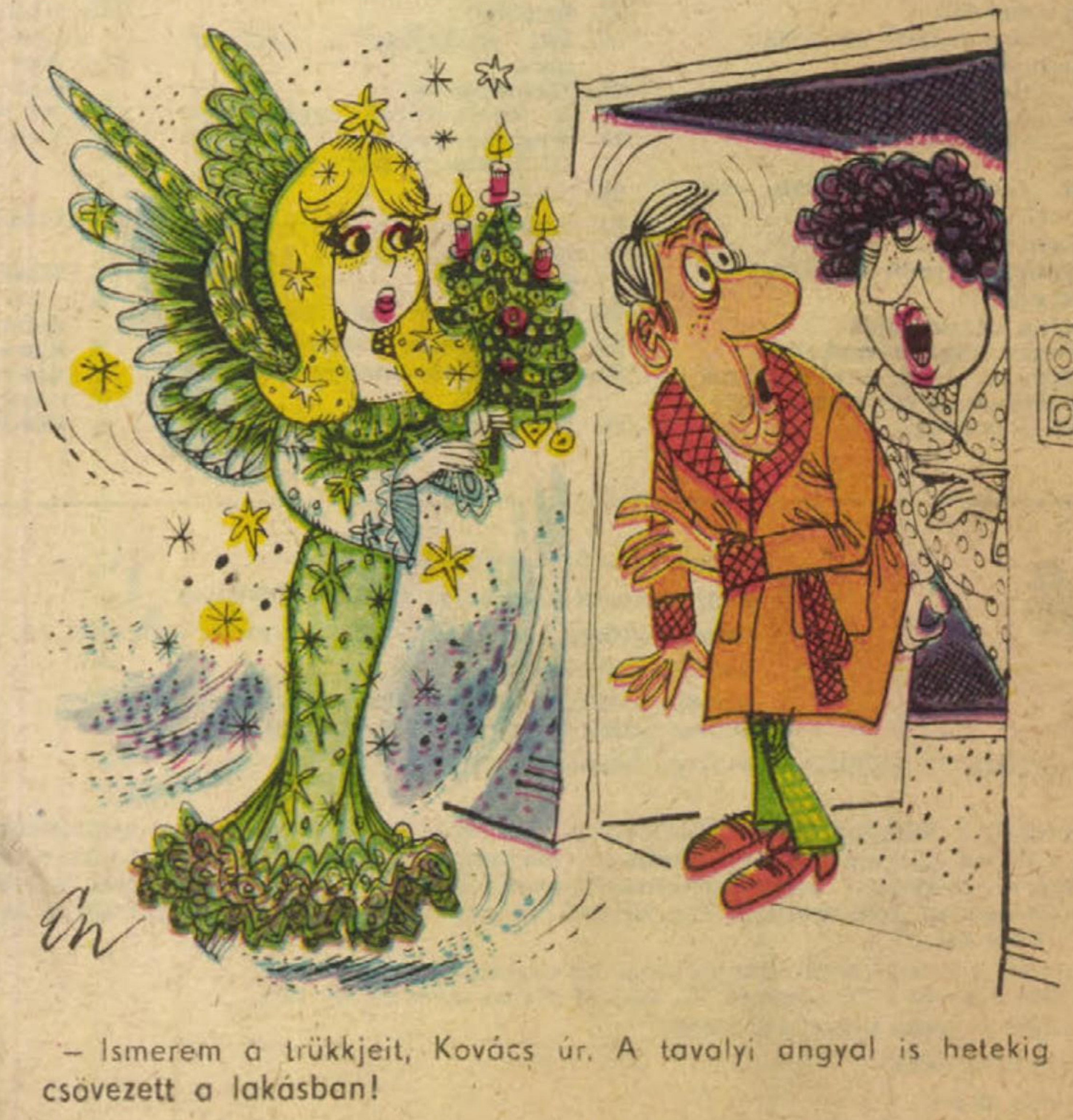

– Ismerem a trükkjeit, Kovács úr. A tavalyi angyal is hetekig csövezett a lakásban!